

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

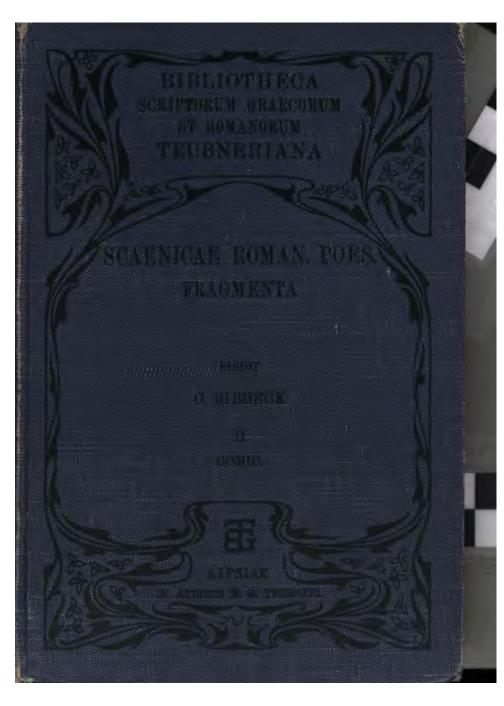
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

the cur. H. S. Tenbow, in Despute and Portion

	·	

SCAENICAE ROMANORVM POESIS

FRAGMENTA

TERTIIS CVRIS

RECOGNOVIT

OTTO RIBBECK.

VOLVMEN II.
COMICORVM FRAGMENTA.

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MDCCCLXXXXVIII.

Collections COMICORVM ROMANORVM

PRAETER PLAVTVM

ET SYRI QVAE FERVNTVR SENTENTIAS

FRAGMENTA

TERTIIS CVRIS

RECOGNOVI T

OTTO RIBBECK.

歪

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MDCCCLXXXXVIII.

872.08 R483 %2 c.3

PRAEFATIO

Adornandis comicorum poetarum, quos post anni intervallum tragicos sequi volui, reliquiis utilissimum accessit adiumentum liberalitate viri doctissimi W. WARNER Oxoniensis, qui intercedente viro studiorum communione olim mihi coniuncto W. M. Lindsay defuncti amici sui J. M. Onions diligentia congestum apparatum criticum Nonianum transmisit. itaque quod codicum manu scriptorum ad libros Nonii IV-XX, quae ne ederet Onions Parcae manu prohibitus est, testimonia ad comicorum saltem poetarum frusta recognoscenda licuit adhibere, summas virorum illorum benivolentiae habeo et ago gratias, et quoniam hac in parte nondum vulgatis usus sum copiis, largiore manu librorum scripturas de nondum exhausto viri diligentissimi thesauro deprompsi quam ex inpressi voluminis penu communi usui iamiam exposito. nam plenam lectionum congeriem intra huius breviarii angustias coacervare non magis in animo erat quam vetus proecdoseos horreum redintegrare.

Itaque sigla codicum Nonianorum eadem fere quibus Onions usus est frequentius in hoc volumine apparent quam in priore. quorum indicem ne quis amplius desideret hic exponere volui. sunt autem haec:

A = Bernensis alter

B = Bernensis prior

Ba = Bambergensis

C = Colbertinus

D = Parisinus

E =Escurialensis

F = Florentinus

G = Genevensis

H = Harleianus

L = Leidensis

M = Montispessulanus

0 = 0xoniensis

P = Parisinus

W = Wolfenbuttelanus

X = Leidensis alter

 $\delta = \text{extracti quos Onions dicit codices}$ (BaCDMOX).

Ceterum in recognoscendis poetarum scaenicorum Latinorum reliquiis nec mihi nec aliis me umquam satisfacturum esse non me fugit profecto. quamquam laudatam hodie a multis cautionem sive modestiam sive prudentiam, quae crucibus maxime figendis et cancellis sive saepiculis interponendis et litterarum formis obliquandis cernitur ne septuagenarius quidem adspiro, qui restituere ut posse videor lacera poetarum verba, non temporum hominumque iniuria effectas 'vastitates funerum' exponere proposui. nec fallentur profecto creduli, qui memoriae quam venerantur sanctam speciem infra religiose servatam ob oculos ac feliciori quidem ingenio non nego mehercle largam emendationum meliorum messem relictam esse, ut Buecheleri mei sollertiae et doctrinae multa me in hoc quoque volumine egregie vel constituta vel restituta debere grato animo fateor, sed restant et restabunt semper et in verbis et in numeris excutiendis dubitationum nebulae, quae ne subtilissimarum quidem disputationum aculeis discuti ita possint, ut veritatis lux ipsa appareat. manebunt etiam semper qui quae grammaticae elementis non aperte oppugnent prudenter servanda esse clament, de rerum imagine et sermonum sensibus et personarum coloribus securi.

Itaque cruces suas sibi habento qui ultra librarios sapere non audent: admirarer libentius si cui cautorum istorum hominum vel unam crucem certa emendatione profligare contigisset.

Sed corollarium tertium contexere et disputare de singulis quaestionibus in animo non erat. corrigenda

pauca habeo: primum calami vel operae lapsum, quo vol. I p. VII anni numerus falsus 1878 legitur, qui est 1888; tum in Accii v. 37 seruitiis (non seruitas) habet L, v. 121 sit quod H¹ (non H²), 263 uti extat in cod., ut in proecdosi notaveram. denique Turpili fabula Epicleros inscribenda erat, non Epiclerus.

At auxit tragicorum reliquias eleganti sensu nuper L. HAVET (Revue de philol. 1897 XXI p. 159). nam Cicero de harusp, resp. 39 Clodii exagitans flagitia cum haec protulerit: 'a dis quidem immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? nisi forte in tragoediis quos vulnere ac dolore corporis cruciari et consumi vides, graviores deorum immortalium iras subire quam illos, qui furentes inducuntur, putas. non sunt illi eiulatus et gemitus Philoctetae tam miseri, quamquam sunt acerbi, quam illa exultatio Athamantis et quam senium matricidarum. tu, cum furiales in contionibus voces mittis tum baccharis, tum furis, tum das eas poenas, quae solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae. nam corporis quidem nostri infirmitas multos subit casus per se, denique ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur. deorum tela in impiorum mentibus figuntur', haec ultima numeris sic comprehensa

> Deórum tela in ímpiorum méntibus Figúntur

tragoediae vindicavit Havetus. quamquam Athamanti Accii cur tribuantur nec in ipsis verbis causa ulla est nec in argumento fabulae illius, a quo insaniae momentum plane alienum fuisse videtur.

Ipsa scaena tragica repraesentatur in anaglypho Arausensi (Gazette archéol. XIII p. 66 tab. XII): altercatio nimirum inter Herculem et Martem, quorum huic adscriptus est senarius

Adésse ultorem náti me credás mei illi mutilus

. . . virtus núsquam terrerí potest

adsidente in theologeio Iove inter Minervam et Victoriam. priori versui quae subscriptae extant TOR litteras si liceret ad supplendum a sinistra parte qui Herculi ad positus est adhibere, facile integrum fieret responsum:

Vltórem? virtus e. q. s.

Argumentum scaenae probabiliter divinavit Froehnerus Philol. Suppl. V 25. Occisi nimirum ab Hercule Cycni dum ultionem poscit Mars pater, litigantes fulmine misso dirimit Iuppiter (cf. scut. Herc. 327 sqq.). quae interpretatio cum quadret ad amussim, dolendum sane est, de Latina huius argumenti tragoedia vestigium alterum non extare. Aeschyleam quidem personam Cycnum teste Aristophane ran. 963 novimus, et veterem poetam Latinum arguunt spondei paribus sedibus admissi.

Omissas nescio an futuri sint qui querantur Syri quae feruntur sententias. sed hunc agrum novo conamine repastinandi causa nulla visa est. itaque laborem quem iuvenis umeris debilioribus inposui, tum viginti fere annis maturior factus iterum sustinui, iam pari spatio intermisso senex futuro saeculo, si his in quisquiliis operam consumere etiam iuvabit, laetus transmitto.

Daham ultimo die anni MDCCCLXXXXVII.

FABVLA PALLIATA

LIVIVS ANDRONICVS

GLADIOLVS

'Εγχειρίδιον Menandri Philemonis Sophili contulit Duentzerus, idemque militi de hostium caede glorianti his responderi probabiliter coniecit.

Púlicesne an címices an pédes? respondé mihi.

Festus p. 210 M. 'pedes autem pro pediculis — Liuius in Gladiolo: pulicesne' e. q. s. Cf. plenum bestiolarum conventum in Curculione Plauti v. 500.

Septenarium agnovit Fleckeisenus annall. 1861 p. 576.

LVDIVS

De fabulae nomine ef. Ritschelius opusc. III 820. Tituli similes Γόητες Aristomenis, Πλάνος Amphidis.

Corruit quasi íctus secena. — (Sícine?) — Hau multo secus.

Festus p. 330 M. 'scenam genus [fuisse ferri] manifestum est, sed utrum securis an dolabra sit ambigitur. quam Cincius in libro, qui est de uerbis priscis, dolabram ait esse pontificiam. Lyuius in Lydio: corruit' e. q. s. Cf. idem p. 318 'scena ab alis, a quibusdam sacena' ('secena' coni. Gesnerus) 'appellatur dolabra pontificalis.'

scena haut cod.: secena scripsi (cf. coroll. p. VII) et sicine inserui. scena taurus x

VERPVS*

Xenarchi fabula fuit Ilelanos.

.. ornamento incedunt gnóbiles ignóbiles

Festus p. 174 M. 'nobilem antiqui pro noto ponebant, et quidem per c litteram — Liuius in Virgo: ornamen-

tum' e. q. s. (leuius cod. Virgine Scaliger Virga Duentzerus Auriga O. Guenther ephem. gymn. Berolin. XIV 813. Verpo ipse conieci: an Vargo? Cf. CGl. II 204 'uarguus βλησός', scr. 'uargus' (i. e. ualgus) 'βλαισός.' Naeuius in Lycurgo x)

ornamentu incendunt nobili ignobiles cod. ornamento incedunt gnobiles ignobili O. Muellerus ornamento incedunt gnobili, om. ignobiles, Scaliger. Versum expleas scribendo istoc ornamento vel ornamento istoc incedunt; ornamentum autem fortasse mentula est. (ornati) ornamento i.gnobilid ignobiles Leo Plaut. Forsch. 80

INCERTI NOMINIS RELIQVIAE

Ι

áffatim

5 Edí bibi lusi

Pauli Festus p. 11 M. 'affatim dictum a copia fatendi, siue abundanter. Liuius: affatim' e. q. s. Scaligero Homeri Odyss. XV 373 expressa videbantur: cf. Leo l. l. 81. Etiam creticos discribi posse monet Bue

П

uecorde et málefica

Vacérra

Festus p. 375 M. 'uacerram Aelius et alii complures uocari aiunt stipitem, ad quem equos soleant religare; Ateius uero Philologus hoc nomine significari maledictum magnae acerbitatis, ut sit uecors et uesanus teste Liuio, qui dicit: uecorde' e. q. s. (ad quem equos Vrsinus ices excerpta Victorii hoc nomine significari male dictum Vrsinus .um ad male dicendum exc. Victorii male dictum ad male dicendum Vaticani RS ut sit Augustinus et Vrsinus ut est Vaticani RS . . Victorii exc.) Homeri Odyss. II 243 Scaliger, XVII 248 G. Hermannus Elem. 626 expressum putat.

1 ... corde Victorius ex Politiani apographo uecors Scaliger malefici Victorii exc. 2 uacerra Scaliger uecordia cod. ... uecórde et málefica uacérra numeris Saturniis Hermannus

TTT

Lepus túte es: pulpaméntum quaéris...

Vopiscus de Numeriano 13 (scriptorr. hist. Aug. II 221 J. 223 P.) 'ipsi denique comici plerumque sic milites inducunt

ut eos faciant uetera dicta usurpare. nam et lepus tute es, pulpamentum quaeris' (et post es libri in Terentii eun. 426 praeter Bemb., item Sacerdos CGL VI 453 K., Donatus ad Ter. l. l. et 433) 'Liuii Andronici dictum est, (et) multa alia quae Plautus Caeciliusque posuerunt.' Quae sine iusta ratione in suspicionem vocata sunt: nam trito casci auctoris dicto pro suo uti decet militem.

Q. ENNIVS

CAVPVNCVLA

Cf. CGl. II 116 'coponicula nanyletov.' Kanyllões Theopompi fabula fuit.

huic est ánimus propitiábilis.

Nonius 155, 31 'propitiabilis a propitiando. Ennius Cupiuncula: hinc' e. q. s. (Caupuncula s. Cup. scripsi).

huic edd. hinc o, servari mavult Bue

PANCRATIASTES

Παγαρατιαστής Alexidis Theophili Philemonis. Pancratiastae Vahlenus inscripsit.

Ι

Quis ést qui nostris fóribus tam protéruiter —?

Nonius 513, 11 'proteruiter. Ennius Pancratiaste: quis' e. q. s. Priscianus p. 1010 P. 'Ennius proteruiter.' Cf. Plauti Rud. 414 Truc. 256.

quis] qui H²W propteruiter Prisciani Reg. Carolir., Nonii P, quam formam veram esse praedicabat Bergkius

П

Cúm desubito me órat mulier lácrimansque ad genua áccidit.

Nonius 517, 15 'desubito ... Ennius Pancrasiaste: cum' e. q. s. (Pancrasiastae BaL)

Ш

Quo núnc me ducis? — 'Vbi molarum strépitum audibis máximum.

Nonius 506, 2 'audibo pro audiam. Ennius Telamone ... idem Panchratiastis: quo' e. q. s.

dicis BaH molarium HW molarum, suprascr. i, L molariam Ba An crepitum ut Naev. 114? audiuis LP

Quod incertis comoediis olim adscribebatur fr. (Diom. p. 305 P.) ad annales (v. 195) revocavit x.

CN. NAEVIVS

ACONTIZOMENOS

Cf. 'Αποντιζόμενος Dionysii, 'Αποντιζομένη Antiphanis.

T

Acóntizomenos fábula est primé proba.

Charisius p. 188 P. 'prime Plautus in \(\lambda\)... item Naeuius in \(\rangle\) Acontizomeno: Acontizomenus' e. q. s. (supplevit Fr. Schoellius ad Plauti Truc. 454)

Acontizomenus cod. De terminatione in os vide Ritschelium opusc. IV 283

π

Huius autem gnatus dicitur geminum alterum Falso occidisse.

Charisius p. 179 P. 'falso Naeuius in Acontizomeno: huius' e. q. s.

Ш

Súblustri noctu interfecit

Charisius p. 185 P. 'noctu diuque Sallustius historiarum secundo: noctu diuque stationes et uigilias temptare. at uero Titinius...noctu diusque... Naeuius in Acontizomeno: sulpicii n. i.' (acotizomenos cod.)

sublustri vel subluci conieci. sulpicii cod. An suppliciis vel supplicem?

AGITATORIA

Ι

age, né tibi

5 .

Med áduorsari dícas, hunc unúm diem De meód equos sinam ésse. — Tux pax. — Póstea Currénteis ego illos uéndam, nisi tu uíceris.

Charisius p. 213 P. 'tax pax Naeuius in Agitatoria: age' e. q. s. Excerpta Keilii Charisio p. 238 in adn. subiecta: 'tux pax gratulantis': cf. Ritschelius opusc. II 265 sq. 254 'tuxtax' Plautus Pers. 265. Compares Ballionis in Pseudulo v. 371 sqq.

1 atque CFW Mueller prosod. Plaut. 733 tibi med Bergkius symb. I 59, sed idem opusc. I 386 praeterea age age, ne tibi me proposuit. tibi me cod. tibi mini ed. pr. te mini Fabricius me tibi Gulielmius 3 demeo sequor Neap., sed equos cod. Bondami de meo seruos Bothius domi meae seruos x domi hos equos Bue mus. Rhen. 29, 196 sinam ego illos esse cod., unde ego illos expulit Bue esse interpretor edere 4 nisi tu pretio uiceris Gulielmius in septenario. Septenarios ipse olim edideram age... diem Dé meo securos sinam ego illos esse. t. p. p. Currenteis e. q. s. lacuna in sexto pede relicta (cf. coroll. VIII): nunc in summa re concedo Buechelero

п

Quasi dédita opera quae égo uolo ea tu nón uis, quae ego nolo éa cupis.

Charisius p. 177 P. 'dedita opera declinari quidem ut nomen potest, sed tamen uim aduerbii retinet. Naeuius in Agitatoria: quasi' e. q. s.

quae ego nolo ed. pr. q. (h. e. quod) ego nolo cod.

Ш

ego sémper pluris féci

Potióremque habui líbertatem múlto quam pecúniam. 10

Charisius p. 188 P. 'pluris Naeuius in Agitatoria: ego' e. q. s.

Senarios olim hos proposui: nam líbertatem sémper pluris féci ego Potióremque habui múlto quam pecúniam

IV

eho an uícimus? -

Vicístis. — Volop (est). quó modo? — Dicám tibi.

Charisius p. 213 P. 'tax pax Naeuius in Agitatoria [I] eho idem in eadem: eho' e. q. s.

uolop quomodo cod. uolupe est. quo modo? Bothius dicam tibi sollemnem in responsis formulam cum Bothio separavi ab interrogatione quo modo? Praemitti poterat, non debebat (cf. Ter. adelph. 985) ego: cf. coroll. VIII sq. De bisyllaba uolup forma disputavit Ritschelius opusc. II 450

V

Nimium 6, (nimium) arte cólligor. cur re ínquaesita cólligor?

Charisius p. 186 P. 'nimio pro nimis. Naeuius in Agitatoria: nimio' e. q. s.

nimium o, nimium scripsi nimio (semel) Charisius, servari suadet Bue colligôbcurre inquita colligor cod., corr. Bothius. Cf. Plauti Epid. 677 'age tu arte colliga';

VI

Secus si úmquam quicquam féci, carnificém cedo.

Charisius p. 195 P. 'secus pro aliter. Naeuius in Agitatoria: secus' e. q. s.

VII

141 atque

15

Charisius p. 204 P. 'atque pro et Terentius in adelphis: atque ex me hic natus non est, sed ex fratre. ubi Acron: argute, inquit, nam per hanc conjunctionem transitum fecit ad narrationem. Cn. Naeuius in Agitatoria, sed et in Tarentilla.'

AGRYPNVNTES

T

si quidem uís loqui,

Non pérdocere, (hau) múlta longe prómicanda orátiost.

Nonius 65, 3 'promicare, extendere et porro iacere, unde emicare. Naeuius Agrypnuntibus: si quidem' e. q. s.

1 uis loqui Bothius loqui uis ω , quod sic servari possit: si quídem loqui Vis, nón docere 2 oratiost F^3HP oratiosi F^1L

oratio est W si quidem loquí uis, non perdúcere, Non (vel hau) múlta longe p. oratiost Bue, cui debeo hau positum ante, quod post multa inseruerat Bothius

II

Nam in scéna uos noctúrnos coepit praémiatores tóllere.

Nonius 150, 28 'praemiatores (praedatores x) nocturni, praedones (cf. CGl. V 645). Naeuius Amnagremnuntius: nam' e. q. s. (Agrypnuntibus Junius)

scena ω scenam x praemiatores ω: merito dubitat CFW Mueller prosod. Plaut. 463. Cf. Turnebus Adv. XV 4. praedatores x Synecphonesin, quam versus flagitat, non nisi lacuna statuenda effugias: comparat uindemitor Bue

APPELLA

Cf. Onom. 'appella λειπόδερμος' et scholl. in Hor. serm. I 5, 100. De Iudaeorum inrisione cogitavit Krahnerus (Varronis Cur. 23).

T

Cui caépe edundod óculus alter prófluit.

Priscianus p. 681 P. 'frequentior tamen usus hoc cepe protulit. Naeuius in Appella: cui' e. q. s. 'Nouius' e. q. s.

edundod Bue annall. philoll. 1867 p. 68, probavit Ritschelius nov. exc. Plaut. I 65 edundo Sang. Halb. edendo φ . Hiatum in penthemimeri senarii fovet Bergkius opusc. I 385

TT

'Vt illum di perdánt, qui primus hólitor caepam prótulit!

Priscianus p. 681 P. 'hae cepae harum ceparum, quamuis antiquissimi in a quoque singulare feminino genere hoc recte protulisse inueniuntur. Naeuius in Appella: ut' e. q. s. (apella Reg.) Anonymus Bernensis in Hageni analectis Helveticis p. 106, 26 'Naeuius: illum . . . cepam.'

illam, om. ut, anon. Bern. di perdant CFW Mueller di fer** Bern. m. pr. dii ferant Reg. m. 2 Bern. m. 2 differant Reg. Bamb. Amien. Halb. Sang. *ifferant Grut. deferunt anon. Bern. dii terant Aldina di feriant (vel auferant) Maehly que anon. Bern. primus Bothius (cf. Leo Pl. F. 138) primum w primam, ut scripseram (cf. coroll. IX sq.), CFW Mueller paralipomenon pros. Plaut. p. 97 holetur Reg. holitus Bong. holitor (sup. m. alt. in ras.) Halb. holitur anon. Bern. olit' Amien. olitr Bamb. protulit Cepam Muellerus protulit om. anon. Bern.

ARIOLVS

Cf. 'Αγύρτης Philemonis, Μητραγύρτης et Οιωνιστής Antiphanis, Μάντεις Alexidis. Gellius III 3, 15 'sicuti de Naeuio quoque accepimus, fabulas eum in carcere duas scripsisse, Ariolum et Leontem... unde post a tribunis plebis exemptus est, cum in his quas supra dixi fabulis delicta sua et petulantias dictorum, quibus multos ante laeserat, diluisset.' In primo versiculo, qui fortasse prologi erat, de se ipso loqui videtur poeta.

1

20 Deprándi item leóni (si) obdas óreas

Festus p. 182 M. 'oreae, freni quod ori inferuntur. Titinius . . . et Naeuius in Hariolo: deprandi' e. q. s.

· item scripsi autem cod. utei coni. Bue leoni si Vrsinus leoni cod. leoni si autem deprandi olim edideram

П

Quis heri ápud te? — Praenestíni et Lanuini hóspites. — Suópte utrosque décuit acceptós cibo, Altrís inanem uóluulam madidám dari, Altrís nuces in prócliui profúndier.

Macrobius Sat. III 18, 6 'nux haec Abellana seu Praenestina... inde scilicet Praenestinae nuces. est et illud apud Naeuium in fabula Ariolo: quis' e. q. s.

1 qui Bamb. m. 2 Lanvini α Lanuuini ω 2 suopte Paris.a Bamb. m. 3 suapte Bamb. m. pr. 3 sq. altris utroque loco Geppertus de pronunt. serm. Lat. 64 et Roeperus Philol. XV 294: probavit Ritschelius opusc. Π458 alteris ω (cf. coroll. X sq.)

3 bulbulam i. e. uuluulam Geppertus (cf. Apicius 54 Sch.) bulbam ω De uolua inani vel eiecticia cf. Plinius n. h. XI 37, 84 madidatam Scriverius, non male, si uoluam serues. madidantem Scaliger bulgam mandendam Bentleius 4 profundier Scriverius profundere ω nuces in procliui alteris pro-

fundere Bothius. Ariolatur Bergkius symb. I 21

ASTIOLOGA*

Astiologa, i. e. ή ἀστειολόγος, scripsi.

Hác sibi próspica, hac déspica

25

Nonius 155, 25 'prospica et despica, intenta et contemplata (sic Onions. 'contemplare' Bamb. Oxon. 'contempla' φ). Neuius assitogiola: ac' e. q. s. 'potest ergo prospicus et despicus dici.'

hac .. hac Bothius ac .. ac w. Cf. Lachmannus in Lucr. 307

CARBONARIA

Nota hoc nomine Plauti fabula.

Tíbi serui multi ápud mensam astant: ille ipse astat, quándo edit.

Priscianus p. 894 P. 'uetustissimi tamen etiam edo edis edit dicebant correpta prima syllaba. Naeuius in Carbonaria: tibi' e. q. s. 'non potest enim in hoc iambo paenultima syllaba longa esse, ut intellegatur praeteritum, ne sit σπάζων.' (in carbonaria om. Sang.)

Trochaeos agnovit Ritschelius Parerg. I 98

CLAMIDARIA

CLAMIDARIA, i. e. Chlamydaria.

Neque ádmodum a puerís abscessit néque admodum 261 adulescéntulust.

[Sergii] explan. in Donatum CGL IV p. 559 'admodum ... quaesitum est num pro ualde usque dicamus, et in usu fuit ... apud Naeuium in Clamidaria: neque' e. q. s.

p. ueris cod. abscesit cod. adolescentulus est cod. Variati in voce admodum accentus elegantia pereat, si trochaeos dimetiaris

COLAX

Prologi in Terenti eun. 25 haec sunt: 'Colacem esse Naeui et Plauti ueterem fabulam, Parasiti personam inde ablatam et militis. Si id est peccatum, peccatum inprudentiast Poetae, non que furtum facere studuerit. Id ita esse uos iam iudicare poteritis. Colax Menandrist, in ea est parasitus colax Et miles gloriosus: eas se hic non negat Personas transtulisse in Eunuchum suam.

Ex Graeca: sed eas ab aliis factas prius Latinas scisse sese, id uero pernegat.' De quibus instar omnium Ritschelii in Parerg. I 99 sqq. disputatio est. Loquentem cum milite parasitum habemus fr. I: nam ille Herculem Victorem se ipsum esse gloriatus decumas bonorum sibi a parasito quoque flagitaverat offerri, cui hic iocabundus respondet, rei alienae quidem decumas ei se iam polluxisse publice indicanda scilicet eius nomine cena Herculana. De pollucendi more disseruerunt Henzenus mus. Rhen. V 71 sqq. et Mommsenus CIL I p. 149 sq. et ad n. 1175.

T

Qui décumas partes? quántum (mi) aliení fuit, Pollúxi tibi iam públicando epulo Hérculis Decumás.

Prisciants p. 874 P. 'polluceo polluxi ... Naeuius in Colace: quid' e. q. s.

1 qui (i. e. quomodo) ψ quid Barb., Hermannus opusc. Il 280 mi Hermannus, om. ω alienum Bong. 2 polluxi Hermannus polluxit (poluxit) ω iam Hermannus a ω epulo ... décumas om. Sang. herculi Bamb. Varia frustra molitur Bergkius opusc. I 537. Cf. coroll. XI sq.

П

ét uolo

Et uéreor et facere in prolubio est . . .

Nonius 64, 10 'proluuium Neuius Colace: et uolo' e. q. s. Comparant Aristophanis ran. 1425: ποθεί μέν, έχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. Sane incerti animi fluctuatio hic quoque describitur.

2 prolubio edd. proluuio ω

Ш

et ásseri

Laudés ago, cum uótis me multát meis, Quod praéter quam mihi uéllem audibam hoc éminus.

Nonius 462, 32 'multare cum sit condemnare, positum est augere, uoti compotem reddere.'

1—3 restituit Hermannus opusc. II 279 1 adseri Ba L 2 multat Hermannus multatis ω 3 quam uellem audiebam hoc mihi

30

ennius ω , nisi quod hennius LP (cf. coroll. XII) eminus ed. 1496 audiebat hoc mihi et ut alterius quod exciderit fragmenti auctor Ennius Kiesslingius et affatim Laudes ... multas m. | Quod p. q. velle audebam, hoc mihi annuis Quicherat

IV

Vbi uídi, exanimabíliter timedus pédibus protinam mé 35 dedi.

Nonius 376, 12 'et quoniam non nulli ueterum pro eo quod protinus est protinam uel protenis conuerterunt, exempla de his necessaria decerpenda sunt... Neuius in Colace: ubi... dedi, id est pedibus longius fugi.'

timedus LPW tamedus BGH timidis Aldus Manutius, Hermannus opusc. Il 279, accepit Ritschelius opusc. Il 245 protinam Me dedi Hermannus

COMMOTRIA

Cf. Photii bibl. 530, 13 δτι τὰς νῦν λεγομένας πουρίδας οἰ Αττικοὶ πομμωτρίας ἐπάλουν. Fuit Kovρίς Antiphanis et Alexidis.

carere

 35^{1}

Varro de l. l. VII 54 M. 'in Menaechmis: inter ancillas sedere iubeas, lanam carere. Idem hoc est uerbum in Commotria Naeuii.' (Commotria Turnebus Adv. XXIII 16 cometria Vindob. ometria Guelf. cemetria Flor. Goth. Haun. cametria Paris. a comedia Paris. b Cosmotria Aldina Cosmetria Bothius neuii Flor.)

COROLLARIA

Cf. Στεφανοπώλιδες Eubuli.

T

nólo ego

Hanc ádeo efflictim amáre: diu uiuát uolo, Vt míhi prodesse póssit.

Charisius p. 178 P. 'efflictim Naeuius in Corollaria: nolo' e. q. s. 'ubi Probus: usque donicum effligatur.' Haec autem non grammatici, sed poetae ignoti verba esse coniecit Ritschelius opusc. II 241: vide infra pall. inc. fr. LNU.

п

Vltró meretur, quam óbrem ametur: íta dapsiliter suós amicos

40 Alít.

Charisius p. 178 P. 'dapsiliter.'

ultro Merétur Bothius ametur: 'Ita Keilius. Nec trochaei placent: meretur Quamóbrem In coroll. XII transposui: meretur ultro . . ametur: 'Ita

Ш

Riuális, salue. — Quíd 'salue'? attat áttatae! — Quid istúc uero ('attat') te áduertisti tám cito?

Charisius p. 214 P. 'attattat attatae' cf. Tarentilla fr. V Paulus Richter de usu part. exclam. in Studemundi stud. I 407 sqq. 414.

1 quid salue attattatta attatae riualis salue cod.: ordinem et numeros constitui 2 quid istud uero te aduertisti cod., sed a te ed. pr. at tatae Fabricius attat Jos. Bach de usu pronom. dem. in Studemundi stud. Il 229 Correxi olim; post cognovi Bentleium ad Ter. Andr. I 1, 98 sic formata exhibere: quid attattatatatae? Riuális, salue. quid istud attatae aduertisti tam cito?

TV

.... utinam nasum ábstulisset mórdicus!

Charisius p. 184 P. 'mordicus Afranius... Naeuius in Corollaria...'

V

Núm (tu non uis móneam te unum, sí uidetur,) quíppiam?

Charisius p. 192 P. 'quippiam Naeuius in Corollaria ...' (Tarentilla ed. pr.)

num non uis te moneam unum, si uidetur, quippiam Putschius, quae unde hauserit non constat. num quippiam om. ceteris cod. nam quippiam ed. pr., om. Fabricius numne nunc uis te moneam unum e. q. s. x

VI

Nímis homo formídulosust.

45

Charisius p. 186 P. 'nimis Naeuius . . . idem in Corollaria: nimis' e. q. s.

formidulosus est cod.

VII

st', tace,

Caue uérbum faxis!

Charisius p. 214 P. 'st' (ita Fabricius et Putschius. it cod.)

1 st tace *Hauptius Philol*. I 376 setale cod. st tale *Fabricius*

VIII

Haec démolite!

48

Diomedes p. 395 P. 'demolio . . . Naeuius in Corollaria h. d. inquit.'

IX

dividiaest

Varro de l. l. VII 60 M. 'in Mercatore [615]: non tibi istuc magis dividiaest quam mi hodie fuit. hoc idem est in Corollaria Naeui. dividia ab dividendo dicta, quod divisioni distractio est doloris.' hoc eadem est in corollaria neuius Flor. cum ceteris libris, ut hoc eodem usust videatur corrigendum esse. hoc itidem et in Corollaria Naeuius O. Muellerus eadem in corollaria Naeuius Bergkius symb. I 158 non Varronem, sed lectorem aliquem statuit adscripsisse, hoc a correctore in margine videri positum fuisse, quo significaretur hocedie in versu Mercatoris, non hodie legendum esse, Naevium vero plane eodem versiculo usum fuisse. Quae omnia quam sint incerta nemo non sentiet. Cf. Fulgentius 565, 3.

X

confestim

Charisius p. 177 P. 'confestim ... Naeuius in Tarentilla et in Corollaria.'

XI

trit

Charisius p. 213 P. 'trit Nacuius in Corollaria. significat autem, ut ait Plautus in quadam, crepitum polentarium, id est peditum.' s. autem uocem murum ed. pr., nescio see

recte (cf. Iuventius v. 9), ut altera illa, ad quam Plauti in Curculione II 3, 16 adpellatio quadraret, exciderit: fuit autem fortasse prox (cf. Pseud. 1279). Cf. praeterea inc. fab. VIII.

DEMENTES

Cf. Mairóueros Diphili.

49 Animaé pauxillulum in me habet.

Diomedes p. 335 P. 'habeo et habito dicimus, ut apud Naeuium in Dementibus: animae' e. q. s.

habet testatur Diomedes habitat on

DEMETRIVS

Cf. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος Alexidis quaeque Kockius II p. 313 adnotavit.

persibus

Varro de l. l. VII 107 M. 'apud Naeuium in Hesiona ... in Clastidio ... in Dolo ... in Demetrio: persibus a perite, itaque sub hoc glossema callide subscribunt.' Cf. inc. fab. IX. Pauli Festus p. 336 M. 'sibus, callidus siue acutus.'

DOLVS

Cf. \(\Delta \delta \lambda \omega \text{Eubuli.} \) Klussmannum refutavit M. Hauptius Philol. I 375.

Caperáta fronte

Varro de l. l. VII 107 M. 'multa apud poetas reliqua esse uerba, quorum origines possint dici, non dubito, ut apud Naeuium in Hesiona... in Clastidio... in Dolo: caperata fronte, a caprae fronte' doloreste cod. B Spengelii caperrata Flor. Cf. Varronis satura Eumenidum fr. I; alia exempla composuit Roeperus in comm. Gedanensi a. 1850 p. 14 sq.

caperrata Flor. (v. supra), quod si verum est, Naevius e. c. sic: capérrata ille fronte scripsisse potest

FIGVLVS

Nímis auarus

Charisius p. 186 P. 'nimis Naeuius idem in Figulo: nimis auarus.'

GLAVCOMA

Cf. Alexidis 'Απεγλαυκωμένος.

(Veníbam) quom de opsónio, stiló me pupugit in manum. 50

Priscianus p. 894 P. 'pungo pupugi uel punxi... Naeuius in Glaucoma: quod' e. q. s. (Neuius libri)

quod ω de eo *Putschius* eo *Erl. b* opsinio *Sang. Grut. Carolir*. obsonio φ mi in manum pupugit ω : an mihi p. m.?

GVMINASTICVS

Gymnasticys: nominis formam vindicavit Ritschelius opusc. II 483. 520: cf. fr. VI. VIII

T

In álto nauem iúbet (is) destitui ánchoris.

Nonius 280, 1 'destitui est desolari. destitui rursum statui.'

iubet ω, quod servata contra Plautum Ennium ceteros vetere mensura spondiaca Naevium scribere potuisse Buechelerus annall. philoll. 1867 p. 68 sibi persuasit. lubet ei coni. x iube tu scripseram destitui iubet ancoris Vrbin. 308 in alto destitui anchoris nauem iubet Bothius iubet in alto nauem d. a. prop. x

II

(Díc) utrum est melius: uírginemne an uíduam uxorem dúcere? —

Vírginem, si músta est.

Nonius 136, 7 'mustum non solum uinum, uerum nouellum quidquid est, recte dicitur. Neuius Gemnastico: utrum' e.q.s.

1 Cf. Plauti Stichus 118 sq. ne an uiduam uxorem om. L

Ш

Edepól, Cupido, cúm (tu) tam pausíllu's, nimis multúm 55 uales.

Nonius 421, 25 'cupido cum masculino, deum ipsum ...'

tam pausillus (pauxillus H pauullus L^1) sis ω tu's tam pausillus Luebbertus stud. gramm. Il 139 tam sis pauxillus Bothius tam p. cum sis Havet quoniam tam pausillu's ad sententiam minus quam ad litteras quadret

TV

Hómines, pecua béluasque

Nonius 159, 5 'pecua et pecuda, ita ut pecora, ueteres dixerunt.'

V

Sáxa siluas lápides montes dísicis, dispúlueras.

Nonius 95, 27 'dispuluerare est dissoluere.' disicis suasi coroll. XIII sqq. dissicis ω

VI

Atque meis bonis omnibus égo te herem faciám

Nonius 486, 31 'herem (heredem Bamb. Leid. 116) pro heredem. Neuius Gymnastico: atque' e. q. s. (Geminastico Bamb.)

anapaestos agnovit Bue herem H corr. m. 1, edd. heredem ϕ atque ego te meis herem omnibus faciam bonis Bothius bonis 'Omnibus te ego x

VII

'At enim tu nimis spisse ac tarde incédis

Nonius 392, 15 'spissum significat tarde . . .'

ac scripsi atque \omega: cf. Leo Pl. F. 303

VIII

60 Pol haút parasitorum áliorum (hic) similést . .

Nonius 224, 25 'simile est pro similis est, pro masculino positum neutrum Titinius Fullonibus [34]. Naeuius Gemnastico: pol' e. q. s. (gemnastico L gemmastico, i. e. geminastico BGH)

haut Bentinus, Fruterius aut ω simile est Nonius, quod tuetur Bue decl. lat. p. 8, mus. Rhen. 29, 196 similist Ritschelius opusc. II 616 (qui tamen ibidem 331 probavit quod edideram simil est), Lachmannus in Lucr. 29 cf. Leo Pl. F. 258 Iambos dedit Hermannus opusc. V 267, trochaeos p61 (ille) e. q. s. Ritschelius (coroll. XVI) prop. Claudere versum homo potuit, e Titinii exemplo repetendum

LAMPADIO

Cf. Ritschelii opusc. III 318.

protinam

Varro de l. l. VII 107 M. 'apud Naeuium in Hesiona ... in Clastidio ... in Dolo ... in Demetrio ... in Lampadione; protinam, a protinus, continuitatem significans.' Coniectura referri ad hanc fabulam possit inc. inc. fab. LXXIX.

NAGIDO

Nagido i. e. Ναγιδεύς.

clucidatus

Varro de l. l. VII 107 M. 'apud Naeuium in Hesiona ... in Clastidio ... in Dolo ... in Demetrio ... in Lampadione ... in Nagidone: clucidatus, suauis, tametsi a magistris accepimus mansuetum.' (nagidone Flor. Goth. agidione Haun. agidone cett. Certum est littera N incipere hunc titulum.) Cf. Pauli Festus p. 55 'clucidatum dulce et suaue dicebatur.' CGl. II 34 'glocidatus, ήδύς'.

clucidatus, i. e. glucidatus Scaliger caudatus Paris. b Vind. Basil. caudacus Flor.

NAVTAE?

supparus

Festus p. 310 M. 'supparus [dicebatur puellare] uestimen[tum lineum] — — puni[ceum uestimentum ita uo]cat neui de [bello Puni]co. et in nautis [uocat Neptuno u]estem consec[ratam — —]' e. q. s. Supplementa Ursini incertissima sunt; nec quidquam aut de fabula aut de verbis Naevii adfirmari potest. Cf. Festus p. 340 v. siparium. Isidorus orig. XIX 3, 4 'siparum genus ueli unum pedem habens' e. q. s.

NERVOLARIA

Plauti fuit fabula cognominis.

. praecisum omásum pernam cállus glisis glándia

Nonius 151, 1 'praecisum et omasum partes carnis et uiscerum. Naeuius Neruolaria: praecisum' e. q. s. (Ennius ms. Junii, de Plauto cogitabat Ritschelius Parerg. I 96 Neruolaria Ritschelius herularia HL erularia W Aulularia ante Mercerum Ecularia conl. Alexidis 'Ιππίσκος aut Ferularia prop. Bue)

2*

Nolim praécisum atque omásum: nam variis modis initium versus suppleri potest, e. c. em vel iam praemittendo callus Mercerus gallus ω callum ed. 1526 elifis FL glissis Urbin. 307 glifis HW glires ed. 1526 glandia edd. grandia ω

PAELEX

Cf. Παλλανή Alexidis Menandri Diphili.

Desíne socri tuo, frátri patruelí meo

Nonius 223, 21 'socrus et masculino genere ueteres dici posse uoluerunt.' (Pellice Bothius pellico libri)

desine, sc. male dicere desim Bothius socrui P socru Quicherat socro Bothius patrueli Guietus patrui ω

PERSONATA

Festus p. 217 M. 'Personata fabula quaedam Naeui inscribitur, quam putant quidam primum [actam] a personatis histrionibus. sed cum post multos annos comoedi et tragoedi personis uti coeperint, ueri similius est eam fabulam propter inopiam comoedorum actam nouam per Atellanos, qui proprie uocantur personati, quia ius est is non cogi in scena ponere personam, quod ceteris histrionibus pati necesse est.'

Hoc dixit Verrius: actam esse hanc fabulam ab Atellanis, qui proprie dicantur personati. Nam multo ante quam comoedi et tragoedi personis uti coeperunt, Atellani soli eo habitu agebant, postea autem soli deponere eas cogi non poterant. Cf. hist. poes. Rom. I² 210 Fr. Marx encycl. Paul. I² 1916

PROIECTVS

PROIECTVS i. e. Expositus. Cf. Plauti Cist. 124.

1

. . . populus pátitur, tu patiás . .

Diomedes p. 395 P. 'item patio Naeuius in Proiecto: populus patitur, inquit, tu p. moro item Naeuius in eodem [II].' (in prolecto Monac.)

patias Paris. A non pacias Par. B potior Monac. patias

70

modo edd. vett.: vide supra. Sententia haec fuisse potest: quod populus pátitur, tu patiás item

II

. quíd moras? — Quid (iam) ímperas?

mores Par. B quia imperas Par. A Monac. qua peras Par. B quid imperas edd. vett., quod magis placet. quin imperas? amici prop.

QVADRIGEMINI

. . . suo labóri nullus párcuit.

Nonius 153, 22 'parcuit, pepercit.' labori edd. laboris ω labori is x. An suos labores?

STALAGMVS

Visám: deo meó propitio méus homo est.

Donatus in Ter. Phorm. I 2, 24 'deo irato meo] uidetur ... addidisse meo, ne esset ἀμφβολον cui diceret: irato deo. Naeuius in Stalagmonisa deo' e. q. s. Neuius Lugd. Hemnius Dresd. Stalagmonisa deo Cuiac. stalagmonis Adeo Lugd. Stalagmos adeo Gand. stalignionis adeo Dresd. Stalagmus servi nomen ex Captivis notum post alios Bothius agnovit.

uisam. deo scripsi nisa deo vel nis adeo (v. supra) w mussa. deo Bue nisi iam deo x fortasse homo (illic) est vel (hic) est homo dederat poeta

STIGMATIAS

praebia

Varro de l. l. VII 107 M. 'apud Naeuium in Hesiona..... in Stigmatia: praebia, a praebendo ut sit tutus, quod sint remedia in collo pueris.' (a prohibendo...pueri Bergkius opusc. I 392 cf. Festus p. 234. 238)

TARENTILLA

Cf. Taçavitvo: Alexidis. Adulescentes duo dum peregri, Tarenti ni fallor, rem paternam disperdunt (VI: cf. IV. V), inproviso a patribus visuntur (VIII: cf. IX. X). Quorum alterius amica erat Tarentilla (fr. II. XI). Duobus adulescentibus duo adiuncti fuerunt servi (fr. VIII). Reconciliantur patres certis legibus, ad quas fr. XII pertinet.

I

Quae ego ín theatro hic meis probaui plaúsibus, Ea nón audere quémquam regem rúmpere: Quantó libertatem hánc hic superat séruitus!

Charisius p. 192 P. 'quanti, cum interrogamus nec emimus; quanto, cum emptam rem quaerimus. atqui Cato...o quanti ille agros, inquit, emit... Naeuius in Tarentilla: quae' e. q. s.

3 An hanc haec?

П

75 Quáse in choro ludéns datatim dát se et communém facit.
'Alii adnutat, álii adnictat, álium amat, aliúm tenet.
'Alibi manus est óccupata, álii percellít pedem,
'Anulum dat álii spectandum, á labris alium ínuocat,
Cum álio cantat, át tamen alii suó dat digito lítteras.
5

Isidorus Orig. I 25 'Ennius de quadam impudica [1—5].' Pauli Festus p. 29 M. 'adnictat, saepe et leuiter oculo annuit. Naeuius in Tarentilla [2].' Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 54 'adnictare, nutum cum oculis facere. Liuius [2].' Ibidem 372 'componitur adnictitare · i · cum palpebris innuere, sicut facimus designando aliquid cum palpebris, unde Plautus [2].' Ibidem 376 'nuto componitur adnuto . . unde Plautus [2].' Gloss. Amplon. 254 'et componitur adnicitare i. e. cum palpebris innuere . . . Plautus: alii adnicitat, alii adnicitat.' Cf. CGl. V 44 'adnictare, inuitare arridere.' Paulo auctore Naevium pro Ennio apud Isidorum posuit Arevalus. Similia quamquam re diversa suèt διδούς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ᾶμα, Τοῦ δ' ἔξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν Κλαγκταΐσι φωναΐς κ. τ. λ. Inprimis cf. Plauti Asin. 775 sqq.

1 quase scripsi quae 'alii' libri ap. Arevalum quasi teste Jos. Kleinio Wolfenb. Monac. Par. 7582 in choro scripsi cum Buechelero in choro pila ω pila In choro Bothius ludens] pilam Dziatzko mus. Rhen. 31, 378 se Otto sese ω 2 sic Pauli Festus, probavit Lachmannus in Lucr. 249. alii adnucitat alii adnucitat (adnicitat 377) aliud tenet alium amat thesaurus 372 et 376. alii adnictat alium tenet alium amat idem 54 alium tenet alii (alium Gu. 4 Wolfenb.) innuit (annuit suprascr.

80

Gu. 4 adnotat Par. Mon. corr. Wolf.) Isidorus amat erit fortasse qui hamat interpretetur 3 alibi] alii Gu. 2 illi alii CFW Mueller prosod. Plaut. 592. scribendum fortasse alii pede

percellit Dacerius peruellit ω alium percellit pede x 4 anulum dat alii Mueller, quo vitetur hiatus. anulum alii dat Bothius alii dat anulum ω spectandum Bothius (cf. Plauti Asin. 778) expectandum Wolf. Monac. Paris. Gudiani

aspectandum φ 5 alii suo dat scripsi aliis (alias corr. m. 2 Monac.) dat ω dat aliis Bothius alii ducit x Isidorus vel auctor eius fortasse textum legit, in quo septenarii in senarios commutati erant, quos tales fere fingi posse olim monui:

quase in choró pila
Ludéns datatim dát se et communém facit.
Aliúm tenet, alii ádnuit, alibí manus
Est óccupata, alií pede (vel at álii) percellít pedem,
5 Alií dat anulum áspectandum, isdem á labris
Alium ínuocat cumque álio cantat, át tamen
Alií dat digito lítteras.

cf. Meinekius Menandri et Philem. rel. p. 75

III

Facéte et defricate

Charisius p. 178 P. 'defricate.'

IV

. utrubi cenáturi estis, hícine an in triclínio? Charisius p. 198 P. 'utrubi'

cenaturis nominativum pluralem commendavit Ritschelius nov. excurs. Plaut. I 114: potest tamen vel cenaturin sive útrubi nam sive útrubi uos sive útrubi, dic fuisse vel initio versus monosyllabum ut sed sive dic excidisse; úterubi Kiesslingius

V

. . . . attáttatae! caue (né) cadas amábo.

Charisius p. 213 P. 'ei ei Naeuius in Tarentilla ... atattatae idem in eadem ...' Cf. inc. fab. XIII.

ne addidi (cf. Plauti Most. 324), om. cod., etiam Bentleius ad Ter. Andr. I 1, 98 amabo edd. ambo cod.

VI

. . . ubi isti dúo adulescentés habent, Qui hic ánte parta pátria peregre pródigunt?

Charisius p. 189 P. 'peregre pro peregri Naeuius in Tarentilla: ubi' e. q. s.

VII

85

uereor sério

Charisius p. 195 P. 'serio pro uere.'

VIII

Sálui et fortunáti sitis dúo duum nostrúm patres!

Charisius p. 102 P. 'duum... Naeuius in Tarentilla: salui'e. q. s.

sitis om. ed. pr.

IX

Eí ei: etiamne aúdent mecum una ápparere? . . . Charisius p. 213 P. 'ei ei.'

etiamne Keilius coniecit etia am se cod. audent mecum una Fabricius: me coram malim. audent In e cum una cod.

X

Quá pro confidéntia ausus uérbum cum eo fúerim Fácere rusus

Charisius p. 193 P. 'rursus negant dici debere, sed rursum, ut iterum. Maro tamen rursus * inueni. nam is' (Naeuius?) 'in Tarentilla: qua' e. q. s. ('Maro tamen, Scandunt rursus equum. Naeuius in Tarentilla' Fabricius 'Maro tamen, Rursus in arma feror; Scandunt... et tamen in locis Naeuii rursus inuenimus. nam is in T.' Putschius 'apud ueteres etiam rusus inuenimus: Naeuius in T.' coni. Keilius)

1 pro cod. porro ed. pr. usus uerbum cum eo fuerim facere (om. rusus) cod., correxi (ausus iam Putschius) rursus uerbum cum eo ausim facere ed. pr. qua pro confidentia Rúsus uerbum cum eo facerem? coni. Keilius, probat Ritschelius opusc. Il 260

XI

Númquam quisquam amíco amanti amíca nimis fiét 90 fidelis,

Néc nimis morigera ét deuota quisquam erit

Charisius p. 186 P. 'nimis.'

1 siet Fabricius 2 erit moriger et nota cod. (morigera edd.) morigere morata Bue nec erit nimis morigere nata (olim morigera et uota) coni. mulier uiro in exitu suppleas

XII

Prímum ad uirtutem út redeatis, ábeatis ab ignáuia, Dómi patres patriam út colatis pótius quam peregrí probra.

Charisius p. 189 P. 'peregri autem, cum in loco est. Plautus in Persa: qui erus peregri est. Naeuius in Tarentilla: primum' e. q. s. (näe naeuius cod.)

1 redeatis Fabricius redactis ed. pr. reductis cod. 2 domi scripsi domos cod., tuetur Bue decl. lat. 29: sed cf. CFWMueller prosod. Plaut. 175 sq. patres] praesens ed. pr. probra scripsi probro cod.

XIII

confestim

Charisius p. 177 P. 'confestim, uelut competenti festinatione... confestim pro continuo et sine interuallo... Naeuius in Tarentilla et in Corollaria.'

XIV

atque

Charisius p. 204 P. 'atque pro et Cn. Naeuius in Agitatoria [VII], sed et in Tarentilla.'

XV

pallucidum

Varro de l. l. VII 108 M. 'apud Naeuium in Hesiona. ... in Tarentilla: pallucidum, a luce illustre.' tarentilli Flor. pallucidum Klussmannus, quod ioci causa ex pal-

lore et lucido compositum puto, A. Lentzius Philol. XIII 601 hybrida originatione ex $\pi \alpha \nu$ et lucido conflatum eademque notione qua est praelucidus usurpatum esse statuebat. pacui dum Flor. pacuuius dum Paris. a pacuuii dum Goth. Haun. praelucidum O. Muellerus, quod in hac glossarum serie minus etiam probabile est quam pellucidum. Buechelerus dilucidum proposuit. Cf. coroll. XVII.

TECHNICVS

Tecinicus nominis formam commendavit Ritschelius opusc. II 483, dolosum uel insidiosum interpretans p. 499.

confictant

Varro de l. l. VII 107 M. 'apud Naeuium in Hesiona..... in Technico: confictant, a conficto conuenire dictum.' confictant Turnebus conficiant ω confictant conuenire Naevio tribuit Bergkius conficto a confingere conieci. a conficto, inuenire Bue.

TESTICVLARIA

Cf. Ritschelius Parerg. I 141.

94 Immó quos scicidi in iús conscindam atque ábiciam.

Priscianus p. 890 P. 'scindo scidi: uetustissimi tamen etiam scicidi proferebant' Cf. inc. fab. VI.

scicidi in ius scripsi scicidi minus (h. e. in iuus) Grut. Sang. et corr. alt. m. in scicidimus Bong. sciscidimus Reg. conscindam, n in ras., Barb. concidam x, recte ut vid.

TRIBACELVS*

95 Deos quaéso ut adimant ét patrem et matrém meos.

Donatus in Ter. Adelph. IV 1, 5 'moriatur scilicet. et hoc aduersus seruum debet dicere, ne indecorum adulescentis personae sit haec ita dixisse, quamuis eius modi adulescentes inducant comici, ut Naeuius in Tribacelo: deos' e. q. s. (Neuius Lugd., cuius Dresd. tribacelo scripsi tribascelo ed. Mediol. tribaselo cod. Lugd. tribasello Gand. ter baselo Dresd. Triphallo Bothius) cf. Plauti Most. 233.

adimant Dresd., edd. Rom. Vind. adimantur Lugd. adiuuent Gand., edd. Med. Tarv. et matrem et patrem Lugd.

TRIPHALLVS

Of. Varronis satura Τρίφαλλος περὶ ἀρρενότητος. Si cúmquam quicquam fílium rescíuero Argéntum amoris caúsa sumpse mútuum: Extémplo illo te dúcam, ubi non déspuas.

Gellius II 19, 6 'aliter enim dictum esse resciui aut rescire apud eos, qui diligenter locuti sunt, nondum inuenimus, quam super is rebus, quae aut consulto consilio latuerint aut contra spem opinionemue usu uenerint. Quamquam ipsum scire de omnibus communiter rebus dicatur uel aduersis uel prosperis uel insperatis uel expectatis. Naeuius in Triphallo ita scripsit: si' e. q. s.

1 si cumquam conieci untequam proposuit Bergkius: olim initio versus thesin (e. c. at) excidisse statueram. si umquam w sin u. x. umquam si Carrio 2 amori Rott. sumpse Fru-

terius, Carrio sumpsisse Reg. Vat. sūpsisse (use corr. in isse) Rott. 3 de pistrino et de capistro molentium ori adfixo interpretatur Gronovius te illo Bothius: cf. Skutsch Plaut. et Rom. 138

TVNICVLARIA

I

Théodotum

Compeíles . . qui áras Compitálibus Sedéns in cella círcumtectus tégetibus Larés ludentis péni pinxit búbulo.

100

Festus p. 230 M. 'penem antiqui codam uocabant — — dictum est forsitan a pendendo. Naeuius' (neut' cod. teste H. K.) 'in Tunicularia: Theodotum' e. q. s. 'significat peniculo grandi, id est coda.' Acumen horum versuum in eo positum videtur, quod trivialem nulliusque artis tabulam picturus tamen quasi divinum opus esset aggressus undique se circumsaepsit Theodotus. Hunc autem cautissimum et optime munitum virum ex ipsa aede furari posse callidus fur dicitur. 'Ludentes' lares saltantes intellexit H. Jordanus annall. instituti archaeol. 1862 p. 338 (cf. mythol. Rom. II 112).

2 compeiles scripsi compellas cod. compella Scaliger lacunam expleas vel sanctas vel nuper inserendo aris Machly,

item susp. H. Jordan ('Vesta et Lares.' Berolini 1865 p. 19)
Theódotum, cumulans qui aras Bue 3 circumtectus
O. Muellerus circumtectuas cod. circumtecta Scaliger circumtectos Maehly: facilius circumtectas, scil. aras, probaverim

II

éxbolas

Quássant aulas.

Varro de l. l. VII 108 M. 'apud Naeuium in Hesiona..... in Tunicularia: exbolas quassant aulas' (aulas quassant Goth.), 'quae eiciuntur, a Graeco uerbo ecbole dictum.'

Ш

105

eius nóctem nauco dúcere

Festus p. 166 M. 'naucum ait Ateius Philologus poni pro nugis — — et Naeuius in Tunicularia: eius' e. q. s.

nauci Bothius

INCERTARVM FABVLARVM

T

Patí necesse est múlta mortalés mala.

Hieronymus ad Heliodorum epist. LX 14 (t. I 349) 'Naeuius poeta pati, inquit, necesse est m. m. m.'

mortales Sauppius Philol. 21, 157 ex codice Guil. Libri saec. 7 vel 8, ubi mortales est (sed est compunctum) legitur. mortalem vulgo

П

Dictátor ubi currum ínsidit, peruéhitur usque ad óppidum.

Varro de l. l. V 153 M. (deficit hic Flor.) 'in circo primum unde mittuntur equi, nunc dicuntur carceres, Naeuius oppidum appellat. carceres dicti, quod coërcentur equi... quod ad muri speciem pinnis turribusque carceres olim fuerunt, scripsit poëta: dictator' e. q. s. Inter belli Punici fragmenta a multis falso relatum. Cf. coroll. XVIII.

curru conieci insidet Fleckeisenus

III

Etiám qui res magnás manu saepe géssit glorióse, Cuius fácta uiua núnc uigent, qui apud géntes solus praéstat,

Eum suús pater cum pállio unód ab amíca abduxit. 110

Gellius VII 8, 5 'Scipionem istum, uerone an falso incertum, fama tamen, cum esset adulescens, haud sincera fuisse et propemodum constitisse, hosce uersus a Cn. Naeuio poëta in eum scriptos esse: etiam' e. q. s. 'His ego uersibus credo adductum Valerium Antiatem aduersus ceteros omnis scriptores de Scipionis moribus sensisse.' Desunt in Par. et Rott. Cf. Fleckeiseni Epist. crit. ad M. Hertzium p. 29.

1—3 septenarios iambicos agnovit Klussmannus 1 magnas manu saepe ω, probavit Bue quoque lat. decl. 49 manu magnas saepe vel manu saepe magnas Fleckeisenus l. l. magnas manu sua Bergkius symb. I 108, saepe egit Palmerius; ego conieci per gessit gloriose coroll. XVIII 3 palliod unod Bue annall. philoll. 1867 p. 68 et Ritschelius excurs. nov. Plaut. I 65, quorum ille tamen hiatum in caesura non repudiavit. pallio uno ω pallio uno saepe Bergkius amica deteriorum pars amico ceteri cum Vat. pallio ab amico abduxit uno Klussmannus Parum probabilem horum versuum distributionem proposuit CFW Muellerus prosod. Plaut. 200

regum filiis

Línguis faueant átque adnutent, néc (animis) subséruiant.

Fronto epist. II 10 p. 33 Nab. 'item quod Plautus egregie in Colace super eadem re ait [fr. II G.]: quí data fide firmata fidentem fefellerint Súbdoli subsentatores, regi qui sunt proximi, Qui áliter regi dictis dicunt, aliter in animo (autem) habent. Haec enim olim incommoda regibus solis fieri solebant: at enim nunc adfatim sunt qui et regum filiis, ut Neuius ait, linguis' e. q. s.

regum filiis utrum Naevii an Frontonis sit dubitari potest nec scripsi (haut olim) Et initio noui laterculi cod. teste Studemundo ad Klussmanni emend. Front. p. XXVI animis suppl. Bue at sibi re fuit cum conicerem

V

Líbera linguá loquemur lúdis Liberálibus.

Pauli Festus p. 116 M. 'Liberalia Liberi festa, quae apud Graecos dicuntur Διονύσια. Naeuius: libera' e. q. s.

VI

1131 Pantaleo Pisatilis

Festus p. 210 M. 'Pisatilem appellat Naeuius Pantaleontem, id est e Pisis oriundum tyrannum, cum alioqui inde profecti nunc Pisani dicantur.' Paulus p. 211 M. 'Pisatilem Naeuius dixit e Pisis oriundum.' Pisalitem Festi cod. Pisatem Lindemannus. Pisatidem Meinekius Del. anth. Gr. 239. Heraclides Politiarum c. 6 (hist. Graec. II p. 213 M.): Πανταλέων έβασίλευσεν έν τούτοις, ὑβοιστὴς καὶ χαλεπός. οὐτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐπτεμῶν ἡνάγκασε καταφαγεῖν τοὺς ὁρχεις. Cf. Pausanias VI 21, 1. Fortasse in Testicularia huius tyranni mentio facta est.

VII

Tantum íbi molae crepitúm faciebant, tíntinnabant cómpedes.

Festus p. 364 M. 'tintinnire est apud Naeuium hoc modo: tantum' e. q. s. Paulus p. 365 M. 'tintinnire et tintinnabant Naeuius dixit pro sonitu tintinnabuli.' Fortasse ipse poeta quid in carcere passus sit enarrat: cf. Arioli fr. I.

ubi Vaticani RS strepitum Kiesslingius propter Ennii com. v. 4. molae Crepitúm e. q. s. Bue

VIII

115. utrum scapulae plús an collus cálli (mi) habeat, néscio.

Nonius 200, 25 'collus masculino Neuius Cor: utrum' e. q. s. (Naeuius Colace Junius Animadv. VI 10 'e codice suo', Hermannus opusc. II 279. fort. Corollaria)

utrumne Kiesslingius uerum x: expleverit primam syllabam e. c. sed vel nam vel (ut Bue) quod plus angulus FL habeat calli Hermannus

IX

Ecqui fuerit pérsibus, cum argénti adest orátio?

Festus p. 217 M. 'persibus' (ita Scaliger Coni. in Varr. 160 persicus cod.) 'peracutum significare uidetur, ut Plautus — Naeuius: et qui' e. q. s. Cf. Demetrius.

et qui fuerit persicus carpenti adstratio cod., in quibus adest ratio latere videbatur Augustino, captanda est ratio Dacerio, carpenda est ratio Bothio (carpenti adstratio invicem tueri sentit Bue) Cf. Paroem. gr. Π 727 χονσοῦ λαλοῦντος πῶς ἀπραπτείτω λόγος

X

Non hércle apluda est hódie quam tu néquior.

Pauli Festus p. 10 M. 'apluda est genus minutissimae paleae frumenti siue panici, de qua Naeuius: non' e. q. s. Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 54 'appluda, sorbitiuncula ex paleis facta. Naeuius: non' e. q. s.

est hodie apluda nequior quam tu thesaurus

XI

Péssimorum péssime, audax, gáneo lustro áleo!

Pauli Festus p. 29 M. 'aleonem aleatorem.' Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 30 'hic aleo, nis ·i · ille qui assidue cum aleis ludit, unde Naeuius: pessimorum' e. q. s.

lurco Pauli Wolfenb., Bothius audax] euax ab altero exclamari potuisse olim monui

XII

Vagus ést et lustro

Thes. nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 313 'hic lustro, nis · i · ille qui uagus est et nihil agit nisi fora lustrat, unde Naeuius de quodam: uagus, inquit, est et lustro'.

ХШ

Risi égomet mecum cássabundum ire ébrium.

120

Varro de l. l. VII 53 M. 'apud Naeuium: risi' e. q. s. 'cassabundum a cadendo.' (Neuium Flor. Ennium Goth. Haun.) Placidi glossa in CGl. V 52: 'cassabundum, dubitantem titubantem.' Cf. IV 29. 316.

XIV

Cócus edit Neptúnum Cererem

'Et Venerem expertám Volcanom, Líberumque obsórbuit Páriter.

Gloss. Vatic. et Cassin. in CGl. V 521. 565 'Ceres frumentum uel panem, Liber uitem uel uinum, Venus libidinem uel olera, Neptunus aquam uel pisces, Vulcanus ignem uel solem significant. cocus... obsorbuit, id est cocus comedit pisces et panem et olera cocta ad ignem et uinum pariter bibit.' Pauli Festus p. 58 M. 'cocum et pistorem apud antiquos

eundem fuisse accepimus. Naeuius: cocus, inquit, edit N. Venerem Cererem. significat per Cererem panem, per Neptunum pisces, per Venerem holera.' Thes. nov. Lat. l. l. VIII 131 'et notandum quod coquus et pistor idem apud antiquos dicebantur, unde Ennius: coquus... Venerem.'

1 sqq. Versus constituit Landgraf in Woelfflini arch. 9, 172 sq.
1 Venerem Cererem Paulus 2 experta Cassin. uulcanum Cassin. uulcano Vat., praefert Bue 3 pariter obsorbuit Cassin. p. absorbuit Vat.

XV

. . petimine porcino qui méruerat

Festus p. 209 M. 'petimina in umeris iumentorum ulcera
— eo nomine autem et inter duos armos suis quod est aut
pectus ('nectos' cod.) appellari solitum testatur Naeuius in
descriptione suillae ('sullae' cod.) quom ait; petimine' e. q. s.

porcino Dalecampus in Plin. n. h. II 37 piscino cod. An qui Piceno? (cf. Martialis XIII 35 filia Picenae uenio Lucanica porcae) meruerat: cf. coroll. XIX

XVI

penita offa

Festus p. 242 M. 'penitam offam Naeuius appellat absegmen carnis cum coda: antiqui autem offam uocabant abscisum globi forma, ut manu glomeratam pultem.' Idem 230 'penem antiqui codam uocabant. a qua antiquitate etiam nunc offa porcina cum cauda in cenis puris offa penita uocatur.' Cf. Arnobius adv. gent. VII 24, 230.

XVII

123 Mérula (mea) sandéracino ore!

Festus p. 325 M. 'sanderacam [ait esse genus coloris,] quod Graeci sa[ndycem appellant.] Naeuius: meru[la sanderacino ore.]' Paulus p. 324 M. 'sandaraca genus coloris.'

mea metri explendi causa inserui: sic blandiri puellae amator potuit sandaracino Paulus

XVIII

bilbit ámphora

Pauli Festus p. 34 M. 'bilbit factum est a similitudine sonitus, qui fit in uase. Naeuius bilbit amphora inquit.'

Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 67 'et bilbo, is. uerb. neut. ·i· sonitum facere ad similitudinem noui musti et nouae cereuisiae, quando spumescit in dolio, unde Naeuius bilbit amphora inquit.' ibidem p. 77 'bilbire dicitur uinum quando spumat et sonat spumando.' Cf. Philoxeni gloss. CGl. II 29, 50. 38 'bilbit βομβόζει' et 'bilibit ἐπισκιασμὸς φωνῆς.' Adde V 171, 23.

amphora inquit Naevio tribuit O. Muellerus

XIX

An náta est sponsa praégnas? uel aï uél nega.

125

Diomedes p. 370 P. 'aio uerbum ... de cuius imperatiuo non nulli ambigebant. uerum dictum est ai, ut Naeuius alicubi: an' e. q. s. Priscianus p. 875 P. 'aio ... imperatiuus in i terminans ... Naeuius: an' e. q. s. p. 906 P. 'aio ... imperatiuo in i terminante. sic enim Probus de dubio perfecto tractans ostendit Naeuium protulisse: an' e. q. s. idem paulo infra 'quod autem in aliis' (sc. personis, dicit de prima sing. et tertia plur.) 'corripitur' (vocalis a), 'ostendit usus ... Naeuius: an' e. q. s. (neuius Reg. Bong. ennius Bamb. Halb. Sang. Grut. Carolir.)

an est nata Diomedes est sponsa est Carolir. Prisc. 875

XX

Vél quae sperat sé nupturam uíridulo adulescéntulo, Ea licet seníle tractet détritum rutábulum.

Festus p. 262 M. 'rutabulum est quo rustici in proruendo igne panis coquendi gratia [utuntur.] Nouius in Pico — Nauius obscenam uiri partem describens: uel quae' e. q. s. (Naeuius vulgo Nouius Augustinus)

1 Malim quaé desperat uiridulo scripsi uiri cod. diuiti coni. Bue adolescentulo Vrsinus adulescentulos cod. uel quae desperat nupturam se uiro adulescentulo Bothius 2 detritum x retritum cod. (cor. XIX)

XXI

Sónticam esse opórtet causam, quam óbrem perdas múlierem.

Festus p. 290 M. 'sonticum morbum in XII significare ait Aelius Stilo certum cum iusta causa, quem non nulli putant.

Scaen, poes, Rom, fragm, ed. RIBBECK. II.

esse qui noceat, quod sontes significat nocentes. Naeuius ait: sonticam' e. q. s. Paulus p. 291 M. 'sonticum iustum. Naeuius: sonticam' e. q. s.

XXII

Haec quídem hercle, opinor, praéfica est: nam mórtuum collaúdat.

Varro de l. l. VII 70 M. 'praefica dicta, ut Aurelius scribit, mulier ad luctum quae conduceretur, quae ante domum mortui laudeis eius caneret ... quibus testimonium est quod fretum est Naeuii: haec' e. q. s. quod tritum est Bue quod facetum (vel facete dictum) est conieci: certe quod est non oblitterandum, cf. e. c. 15. 28. 46. Pauli Festus p. 223 M. 'praeficae dicuntur mulieres ad lamentandum mortuum conductae, quae dant ceteris modum plangendi, quasi in hoc ipsum praefectae. Naeuius: haec' e. q. s.

haec quidem] equidem coni. A. Spengel mehercle Paulus nam Varro quae sic Paulus (unde alterum septenarium incipere voluit Ritschelius Parerg. I 99) quasi conieci. Placent numeri Bothiani

XXIII

130 Quíd si taceas? dúm (modo) uideat, tám sciat quid scriptúm siet.

Festus p. 360 M. 'at antiqui tam etiam pro tamen usi sunt, ut Naeuius: quid' e. q. s.

Numeros sequor Bothianos quod Vatic. R qui mg. Vrsin. taceas scripsi: cf. Plauti Bacch. 35 taceat cod. quod Vatic. R siet Bothius sit cod.

XXIV

butubatta

Pauli Festus p. 36 M. 'butubatta Naeuius pro nugatoriis posuit, hoc est nullius dignationis.'

XXV

concipilauisti

Pauli Festus p. 62 M. 'concipilauisti dictum a Naeuio pro corripuisti et inuolasti.' Cf. G. Loewii Prodrom, XIII.

XXVI

consponsi

Varro de l. l. VI 70 M. 'qui idem faciat obligatur sponsu,

consponsus. hoc Naeuius significat cum ait consponsi.' ('quidem faciat obligatur sponsus' &, corr. Spengelii. neuius Flor. De titulo fabulae 'Consponsi' cogitat A. Spengel.) Pauli Festus p. 41 M. 'consposos antiqui dicebant fide mutua colligatos.' Cf. Romuli fr. II.

XXVII

. . . . depúit me miseram ád necem.

134

Thes. nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 175 'depuire uerberare. Naeuius: depuit' e. q. s. Cf. PauliFestus p. 70 M. 'depuuere, caedere. Lucilius: palmisque misellam depuuiit me.'

depuit thesaurus, prob. Solmsen Stud. z. lat. Lautgesch. 166

XXVIII

Ingúrgitauit úsque ad imum gútturem.

Nonius p. 207, 20 'guttur neutri est generis ... masculino Plautus ... Lucilius ... Neuius: ingurgitauit' e. q. s. Novio olim dederam (fr. XIV).

XXIX

. ánimum amore cápitali compléuerint

Fronto epist. p. 27 Nab. 'litterae ad me tuae ... non satis proloqui possum ut animum meum gaudio in altum sustulerint, desiderio fraglantissimo incitauerint, postremo, quod ait Neuius, animum a. c. compleuerint.' Olim inter Noviana (fr. IX) rettuleram.

compleuerint an quod in cod. est conpleuerunt an plane alia forma usus sit Naevius, incertum: cf. Leo Pl. F. 280

XXX

nunc primulum

Amásco.

Diomedes p. 334 P. 'amo ueteres inchoatiuo modo a masco dixerunt . . . Naeuius: nunc p. a.' Neuius Monac. nevios Pariss. AB, ut fortasse Nouius fuerit.

1 sq. primolum Parisini AB Monac. amasco primulum Forcellinius

Adde praeterea Afranii inc. fab. XXVII.

TRABEA

EX INCERTIS FABULIS

I

Léna deleníta argento nútum obseruabít meum, Quíd uelim, quid stúdeam. adueniens dígito inpellam iánuam:

Fóres patebunt. de ínprouiso Chrýsis ubi me aspéxerit, 'Alacris obuiám mihi ueniet cómplexum exoptáns meum, 5 Míhi se dedet: Fórtunam ipsam anteíbo fortunís meis.

Cicero Tusc, disp. IV 31, 67 'aliter enim Naeuianus ille gaudet Hector: laetus sum' e.q.s. 'aliter ille apud Trabeam: lena...dedet. quam haec pulchra putet, ipse iam dicet: Fortunam...meis.'

3 fori' patebit Bentleius Versus 5 particulas coniunxit Bentleius

II

'Ego uoluptatem ánimi nimiam súmmum esse errorem árbitror.

Cicero Tusc. disp. IV 15, 35 'quae' (appetitio nimia) 'si quando adepta erit id, quod ei fuerit concupitum, tum ecferetur alacritate, ut nihil ei constet quod agat, ut ille qui uoluptatem animi nimiam summum esse errorem arbitratur.' In quibus Trabeae versum latere perspexit Bentleius. Cicero ad fam. II 9 'repente uero incessi omnibus laetitiis laetus. In quo cum obiurgarer quod nimio gaudio paene desiperem, ita me defendebam: ego uoluptatem animi nimiam.' Idem de fin. II 4, 13 'nam et ille apud Trabeam uoluptatem animi nimiam laetitiam dicit. Idem poetae dictum vide an respiciant illa Ciceronis ad Paetum IX 21 'ain tandem? insanire tibi uideris, quod imitere uerborum meorum, ut scribis, fulmina? tum insanires, si consequi non posses. cum uero etiam uincas, me prius inrideas quam te oportet. quare nihil tibi opus est illud a Trabea, sed potius ἀπότευγμα meum.' Paetum Trabeae versu quodam usum esse quo significaret non succedere ipsi quod aggressus erat, coniecit Manutius; immo ipsam illam imitandi insaniam vel ἀπότευγμα nimiam sibi esse animi voluptatem videtur Paetus scripsisse.

animi] homini cod. ep. ad fam. errorem] aegrorem Bentleius, quod verum non esse apparet loco ad fam. Il 9 arbitror Bentleius. Trabea quo verbo usus sit nescimus: fortasse autumo scripsit

ATILIVS

MISOGYNOS

Menandri fabula Μισογύνης fuit.

Cicero Tusc. disp. IV 11, 25 'odium mulierum quale in misogyno Atili est.'

EX INCERTIS FABULIS

I

Suam quoíque sponsam, míhi meam: suum quoíque amorem, míhi meum.

Cicero ad Att. XIV 20, 3 'cum . . . scripsissem ad eum' (Brutum) 'de optimo genere dicendi, non modo mihi, sed etiam tibi scripsit sibi illud, quod mihi placeret, non probari: quare sine quaeso sibi quemque scribere. Suam cuique' e. q. s. 'non scite: hoc enim Atilius poëta durissimus.'

cuique (bis) edd. quoque (bis) Med.

П

Pér lactitiam líquitur animus.

2

Varro de l. l. VII 106 M. 'Aurelius scribit delicuum esse ab liquido, Claudius ab eliquato. si quis alterutrum sequi malet, habebit auctorem apud Atilium: per l. l. a. A liquando liquitur fictum.' (Accilium Turnebi cod. Attilium Haun. Caecilium cod. B) Nisi forte ex Electra Atilii haec petita sunt: cf. Soph. El. 871 ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώνομαι κ. τ. λ.

liquitur verbi mensuram monstravit Bue annall. philoll. 1869 p. 488. 536: cf. Plauti Trin. 243

Ш

Cape caéde, Lyde, come conde . . .

Varro de l. l. VII 90 M. 'apud Atilium: cape' e. q. s. 'cape, unde accipe; sed hoc in proximo libro retractandum.' (Acilium cod. B)

cede Flor. Lyde edd. vulg., probavit Lachmannus in Lucr. 324 lide ω , tuetur O. Muellerus elide susp. Spengelius lude Scaliger dide Palmerius come Bue coëme intellegi vult conde] tunde Turnebus

AQVILIVS

BOEOTIA

Cf. Boιωτία Antiphanis Theophili Menandri.

I

Vt illúm di perdant, prímus qui horas répperit,
Quique ádeo primus státuit hic solárium!
Qui míhi comminuit mísero articulatím diem.
Nam (unúm) me puero uénter erat solárium
5 Multo ómnium istorum óptumum et ueríssumum:
Vbiuís monebat ésse, nisi quom níl erat.
Nunc étiam quom est, non éstur, nisi solí lubet.
Itaque ádeo iam oppletum óppidumst soláriis,
Maiór pars populi (iam) áridi reptánt fame.

Gellius III 3, 4 'alias probauit' (Varro) 'adductus filo atque facetia sermonis Plauto congruentis easque iam nominibus aliorum occupatas Plauto uindicauit sicuti istam quam nuperrime legebamus, cui est nomen Boeotia. nam cum in illis una et uiginti non sit et esse Aquili (aqli, i scr. supra q, Vat. Rott.) dicatur, nihil tamen Varro dubitauit quin Plauti foret, neque alius quisquam non infrequens Plauti lector dubitauerit, si uel hos solos ex ea fabula nersus cognouerit, qui quoniam sunt, ut de illius Plauti' ('Plauti' delendum videtur) 'more dicam, Plautinissimi, propterea et meminimus eos et ascripsi-

mus. Parasitus ibi esuriens haec dicit; ut illum di perdant' e. q. s. Cf. Ammianus Marcellinus XXIII 6, 77 'uenter unicuique' (Persarum) 'uelut solarium est, eoque monente quod' (quom?) 'inciderit editur' XIX 8, 8 'arida siti reptantes' (v. 9). Cf. Hertzius rament. Gellian. V p. 18 et Herm. 8, 286. Disputavit de Gelliano capite Ritschelius Parerg. I 83 sqq. 123 sqq. 208. De solariorum mentione vide nunc quae Ostermayer de hist. fab. in com. Pl. p. 57 et Leo Pl. F. 138 monuerunt.

4 unum Hertzius, om. ω olim Ritschelius nam me puerulo Bentleius (puello Hertzius) ueter ψ (cf. cor. XX) 6 ubiuis scripsi ubi iste ω ubiuis ste Hertzius, prob. Fleckeisenus, sed cf. Skutsch p. 146 ubi ubi cum edd. vett. Ritschelius iuste Bue usque is Goetzius ubi is non conieceram Integra sententia excidisse videtur CFW Muellero l. l. 364 7 quom Bothius quod ψ quid Rott. estur edd. vett. est ω 8 oppidum est Hermannus est oppidum ω 9 popli pars Bothius iam Hertzius olim, om. ω arida ad Ammiani exemplum Hertzius ut a. reptent Ritschelius

П

Vbi prímum accensus clámarat merídiem

Varro de l. l. VI 89 M. 'accensum solitum ciere Boeotia ostendit, quam comoediam Aquilii esse dicunt, hoc uersu: ubi' e. q. s. (Aquilii Turnebus alii libri. Cf. Ritschelius Parerg. I 11 sq.)

clamant Guelf. clamarit Laetus clamauit Osannus: an clamabat?

LICINIVS IMBREX

NEAERA

Cf. Νέαιρα Timoclis et Philemonis. Vel miles vel parasitus assentator amatae eius dicere videtur.

Nolo égo Neaeram té uocent, sed Nérienem, Cum quídem Mauorti es ín conubiúm data.

Gellius XIII 23 (22), 16 'praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, uetus comoediarum scriptor, in fabula quae Neaera scripta est ita scripsit: nolo' e. q. s. 'Ita autem se numerus huiusce uersus habet, ut tertia in eo nomine syllaba contra quam supra dictum est corripienda sit, cuius

10

sonitus quanta apud ueteres indifferentia sit notius est quam ut plura in id uerba sumenda sint.'

1 neaerem Lugd. neaera Germ. Petav. neaere Par. De formae Nerienem mensura cf. Fleckeisenus epist. crit. ad M. Hertzium p. 32 2 quandoquidem Bothius quoniam quidem Fleckeisenus Mauorti scripsi Marti ω ε̃ Voss. Germ. ε̄ Petav.

Numeros iuvabit qui es ípsi in coniugiúm (s. concubium,

ut prop. Luchs stud. I 72) data scripserit

CAECILIVS STATIVS

Servavi ordinem nominum qualem indicat Gellius IV 20, 13, quamquam Statius Caecilius appellatur in Hieronymi chronico (cf. de praenom. c. 4).

AETHRIO*

AETHRIO Vel AETHERIO. Aetherium Iovem intelligebat Spengelius p. 6 Amphitruoni non multum dissimilem fabulam fuisse coniciens; et deorum sane partes in ea fuisse videntur secundum fr. IV, nisi forte metonymice Mercurius dicitur; ipsum adeo Amphitrionis nomen optimi libri Nonii commendant, quod reciperem, nisi Festi et Diomedis obstarent testimonia. Aeschrionem Apollodori Caecilius transtulisse videtur Meinekio hist. cr. 461. Aethrionem saturam Varronianam a Nonio p. 91 laudari incerta coniectura opinatus est Vahlenus anal. Non. 27.

T

De nócte ad portum súm prouectus prósumia.

Nonius 536, 12 'prosumia nauigii genus. Caecilius Meretrice . . . idem Aethrione: de nocte' e. q. s. (antrione HL¹W amphitrione Ba χ , Junius)

a portu Quicherat prouectus Baz profec W profectus o

П

Ei périi: quid ita número uenit? fúge domum.

Festus p. 170 M. 'Panurgus Antonius haec ait: numero nimium cito, celeriter nimium — — celeriter. Caecilius in Aethione: ei' e. q. s. (Aethrione Vrsinus)

perii vulgo peri cod. fuge Augustinus in mg. fuce cod. hei perii! ¶ quid ita? ¶ numero uenit. ¶ fuge domum! Spengelius

TTT

Orám reperire núllam, qua expediám, queo.

Festus p. 182 M. 'orae extremae partes terrarum, id est maritimae dicuntur, unde et uestimentorum extremae partes, quae quidem et primae dici possunt. Caecilius in ethrione usus est pro initio rei, cum ait; oram' e. q. s.

qua Spengelius quam cod., tuetur Lachmannus in Lucr. 223

IV

Cúm Mercurio cápit consilium, póstquam sentinát satis-

Festus p. 339 M. 'sentinare, sat agere, dictum a sentina, quam multae aquae nauis cum recipit, periclitatur. Caecilius in ethrione: cum' e. q. s. Paulus p. 338 M. 'sentinare, sat agere, dictum a sentina nauis, quam quis ut aqua liberet euacuare contendit. itaque sentinare est subtiliter periculum uitare. Caecilius: capit' e. q. s.

An post consilium gravius interpungendum, reliqua oratio ut non absoluta sit?

V

. actutum, uóltis, empta est: nóltis, non empta ést . . 5

Diomedes p. 381 P. 'apud veteres reperimus id quod nolumus, non uultis * ut est in Aethrione apud Caecilium: actutum uultis' e. q. s. (sic edidit H. Keilius. in etherione apud lucilium Pariss. AB Monac. in etheriore apud lucilium 'ms. cod.' C. Scioppii apud lucilium edd. vett. apud Caecilium Statium I. Beckerus Philol. IV 78)

Supplere possis age iam vel agite actutum recenti m. ascriptum in Monac. acti*um Paris. A actiuum Paris. B Mon., om. edd. vett. empta Noltis 'ms. cod.' C. Scioppii non emo vel non erit, ut senarius fiat, Bue Septenarium vel eadem erit vel est item concludere potuit

ANDREA

Andria Caecili num recte feratur dubitat Ritschelius Parerg. I 133, quod cum ex Graecis Menandria sola nota sit, si eandem, quam Caecilius olim dederat, repetere ausus esset Terentius, vix ei in prologo de ea re tacere licuisset. Sed Andrea potest vel ἀνδρέας vel (cum Dziatzkone) ἀνδρεία intellegi, ne de Androgyno, quod compendio scriptum fuerit, dicam.

Condúcit nauem pútridam

Nonius 152, 17 'putidum, putre ... Caecilius Andrea; c. n. p.'

putidam Vrbin. 307, edd. cf. Lachmannus ad Lucr. 3, 871

ANDROGYNOS

'Avogóyvvos Menandri?

T

Sepúlchrum plenum taéniarum, ita út solet.

Festus p. 360 M. 'taenias Graecam uocem sic interpretatur Verrius, ut dicat ornamentum esse laneum capitis honorati, ut sit apud Caecilium in Androgyno: sepulchrum' e. q. s. (lucilium Vaticani RS.)

uti solet vel ut adsolet praestat fortasse

П

Séd ego stolidus: grátulatum méd oportebát prius.

Festus p. 317 M. 'stolidus, stultus — — Caecilius in Hypobolimaeo — et in Andronico; sed' e. q. s. (Androgyno Augustinus)

med oportebat Bothius me ... oporteat cod. tibi me oportebat Umpfenbachius

ASOTVS

"Acoro: fuerunt Antiphanis et Eutychis, "Acoro: Timostrati. Amicam, ni fallor, noctu clanculum a se in domum paternam ductam esse narrat adulescens asotus fr. I, de eodem fr. II patri sermo est vel cum sene amico vel cum servo. Obsonantis sumptus tanguntur fr. III. Parasitum loquentem habes fr. V et VI.

1

nam ego

10 Duábus uigiliís transactis dúco desubitó domum.

Nonius 517, 13 'de subito . . . Caecilius Asoto: nam' e. q. s. (asato Bamb. item fr. II. III. VI. VII)

1 nam] eam Scaliger me ante ego quidam inseri voluit 2 ducor vir doctus in Stephani exemplari Fortasse cum Bue continuandus octonarius

II

Ad amícos curret mútuatum. — Mútuet Mea caúsa.

Nonius 474, 1 mutuet mutuum sumat. Caecilius Asoto: ad'e. q. s.

1 sq. septenarium continuare maluit cum Bothio Spengelius 2 causa mea in octonario Quicherat An sibi ipse respondet?

Ш

Iam dúdum depopulát macellum

Nonius 471, 16 'populat est et passiuum populatur...' depoplat in senario O. Brugmanus p. 48

TV

Tun iám callebis, ille festus désidet?

Nonius 258, 10 'callet etiam dictum a callositate.'

tun scripsi tunc B tum φ tu vulgo festum Palmerius fessus Scaliger

\mathbf{v}

Meretíssimo hic me eiécit ex hac décuria.

15

Nonius 139, 19 'meritissimo. Turpilius Paraterusa [II] Caecilius Asoto: meretissimo' e. q. s. ('Turpulius paraterus meretissimo' mediis omissis Bamb.) Cf. Plauti Pers. 143.

meretissimo Ba meritissimo φ

VΙ

Nihîlne, nil tibi ésse quod edim? . . .

Nonius 507, 4 'edim pro edam.'

nihil nehil H^1L nihilne Ba nihilne nihil φ edim edd. dedi H^1 edi φ

$\mathbf{v}\mathbf{n}$

Nihîl fore opino intér me atque illum . . .

Nonius 475, 4 'opino pro opinor ...'

Iambos discripsit Spengelius, trochaeos posito nil Bothius opinio Ba me BaH mea w

EPHESIO

Cf. Epécios Menandri.

Tum equidem in senecta hoc députo misérrimum, Sentire ea aetate eumpse esse odiosum álteri.

Nonius 1, 2 'senium est taedium et odium, dictum a senectute, quod senes omnibus odio sint et taedio. Caecilius in Efesione tum' e. q. s. (Ephesio: nae tum Spengelius. De Ephesio cogitarat etiam Junius: sed quidni Ephesio possit servi nomen fuisse?) Cicero Catonis mai. 8, 25 'melius Caecilius . . . quam illud idem [Ploc. IX] . . . illud uero idem Caecilius uitiosius: tum' e. q. s.

1 equidem om. Nonius in senectute hoc Nonius hoc in senecta Rhenaug. Ciceronis 2 eumpse esse odiosum Fleckeisenus annall. philoll. 1865 p. 566 [cf. Bergkius opusc. I 395] eum se esse odiosum Ciceronis Leid. m. pr. eum ipsum esse odiosum Nonius esse odiosum se Rhenaug. Gud. esse odiosum se, Paris. Salisb. Benedictob. se esse odiosum Erf. odiosum se esse Trevir. esse se odiosum Indersd. cum ceteris libris Ciceronis ipsum esse odiosum Bothius

EPICLEROS

'Επίπληφος Antiphanis Alexidis Diodori Diphili.

T

30 Itane 'Antipho inuenítur profluiá fide? Itanést inmemoris, ítanest madida mémoria?

Priscianus p. 699 P. 'hic et haec et hoc memor ... uetustissimi tamen similem genetiuo protulerunt eius nominis nominatiuum.' Idem p. 772 P. 'apud antiquos hic et haec memoris et hoc memore proferebatur. in quo testis est Caper, antiquitatis doctissimus inquisitor. ostendit enim Caecilium in Epiclero sic protulisse: itane' e. q. s.

1 inuenitur Spengelius ex duobus codd. inuentus φ utroque loco est inuentus Bothius profluia Halb. profluita Grut. profluiția Sang. proflu≡u≡a Reg. profluida Vind. b p. 699 pir-fluia (m. 2 pirfluia) Reg. p. 772 2 itane est bis ψ itane . itane est Grut. itane est . . . itane est Reg. p. 699 medida Reg. Bamb. p. 699

35

П

An úbi non sitis, íbi consilium claúdeat?

Priscianus p. 889 P. 'inuenitur tamen etiam claudeo ... Caecilius in Epiclero: an' e. q. s. (Celius Reg. m. pr. Claudius Sang. in Epiclero om. Sang.) Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 107 'dicimus quoque claudeo, es pro claudicare, uerb. neut. unde Caecilius: an' e. q. s. Ibidem p. 142 'claudere, claudicare. Caecilius: uos' e. q. s.

an ubi uos sitis, ibi Priscianus, nisi quod ibi Reg. m. alt. ubi Reg. m. pr. Bamb. Bern. an ut sciatis ubi thes. 107 uos nescitis ubi idem 142, ut fortasse an ubi nec sitis verum sit (nos tuetur Bue)

EPISTATHMOS

Ἐπίσταθμος Posidippi.

Si próperas, escende húc meam nauem: ita céleris est

Priscianus p. 760 P. 'celer uel celeris et hoc celere ... Caecilius in Epistathmo; si' e. q. s. (Epistathmo Spengelius episathomo Reg. Halb. Barb. episathomo, sup. m. alt., Bong. episathomos Bamb. epirathomo Sang. Grut. Carolir. Legebatur igitur Epistathomos)

escende vel exscende Gulielmius extende ω \overline{hc} (i. e. hanc) Sang. meam Reg. in meam φ , Spengelius nauim Sang. Grut. Carolir.

EPISTVLA

Ἐπιστολή Alexidis?

Т

Iamne ádeo? manta. — Iam hóc uide: caecús animum....
.. aduentus ángit.

Festus p. 133 M. 'mantare saepe manere. Caecilius in Epistola: iam' e. q. s.

1 interrogandi signum posui et personas distinxi. iamne abeo? ¶ manta Leo Pl. F.285 post animum lacunom minimum viginti litterarum indicavit Vrsinus, quam his fere incertat metus. ten patris suppleri iussit Leo, ut adu. angit octonarium clauserint

TT

Nam nóbis equidem déus repertus ést Iouis.

Priscianus p. 695 P. 'Iouis nominatiuo quoque casu inuenitur. Caecilius in Epistula: nam' e. q. s.

nobis] nob^{uus} Bong. nouus Reg. Bamb. Halb. equidem Osannus quidem ω quidem iam Brugmanus est Reg., suprascr. Halb. Bamb. m. 2, om. φ nam nóbis equidem nóuus repertust Ióuis deus conieci

EX HAVTV HESTOS

'Εξ αὐτοῦ ἐστώς qualis sit describit Cicero secundum Platonem Tusc. disp. V 12, 36.

(Est) haéc caterua pláne gladiatória,
Cum suúm sibi alius sócius socium saúciat.

Donatus in Ter. adelph. IV 5, 34 'praesens praesenti eripi] adiuuant significationem haec ex abundanti addita ... sic Caecilius in Exhautuhestoti: haec' e.q.s. (Caelius Dresd. Gand., edd. Vind. Med. Tarv. Celius Lugd., ed. Rom. in Exhautuhestoti Spengelius in exatostoti Gand., edd. Rom. Vind. Med. Tarv. mexato scoti Dresd. in hesatoshetim Lugd. in Eratosthene vulgo) Gloss. Terentianum C. Barthii 'Caecilius: haec .. s. s.'

1 haec est Bergkius plane Lindenbrogius plena ω 2 socium socius gloss., non male sauciat om. Lugd. Gand.

EXVL

Fortasse secundum Philemonis 'Απόλιδα; ad Alexidis Φυγάδα refert Spengelius p. 6.

Ι

40 nam híc in tenebris íntus sese abscóndidit.

Nonius 75, 25 'abscondidit pro abscondit' (ita F^1 , Rothius. 'abscondit pro abscondidit' φ) 'Caecilius Exule: nam' e. q. s. 'Pomponius Maccis geminis [III].'

nam] nunc senarium efficere monet Bue: cf. Leo Pl. F. 306 abscondit FHPW

п

.. non haec putás? non haec in córde uersantúr tibi?

Nonius 369, 26 'putare, animo disputare...'

tibi P. Ald. ti \(\varphi \)

FALLACIA

Καταψευδόμενον scripserunt Alexis Philemo Menander Sosipater.

I

nam quam dúriter

Vos éducauit átque asperiter, nón negat.

Nonius 512, 8 'duriter pro dure ...'

1 sq. quin . . . educarit Bothius (cf. Ed. Becker stud. I 245) atque asperiter Bothius (cf. Priscianus II 71, 1 H.) atque aspere ω aspereque Scaliger nam quin dúriter Atque áspere uos educarit, non negat Grauertus

П

Nam si illi, post quam rém paternam amiserant, Egéstate aliquantisper iactatí forent

Nonius 511, 26 'aliquantisper ...'

1 fortasse amiserunt

Ш

Núllus sum, nisi meám rem iam omnem própero incursim pérdere.

Nonius 127, 19 'incursim pro celeriter.'

IV

Fácile aerumnam férre possum, si índe abest iniúria: Etiam iniuriám, nisi contra cónstat contumélia.

Nonius 430, 16 'iniuria a contumelia hoc distat: iniuria enim leuior res est ...'

1 possunt HL poss W 2 nisi H^1P misi (missi W^1) φ constat H^1 constant φ contumelia Palat. contumeliam φ si citra constat contumeliam C. Fr. $Hermannus\ Philol$. III 106

V

Nísi quidem qui sése malit púgnitus pessúm dari Nonius 514, 8 'pugnitus pro pugnis.'

nisi quis est qui Madvicus sese Bothius se o Scaen. poes. Rom. fragm. ed. Ribbrok. II.

45

VI

50 'Ossiculatim Pármenonem dé uia liceát legant.

Nonius 147, 30 'ossiculatim, ut si minutatim.' Idem 332, 9 'legere rursum colligere ...'

hossiculatim GH^1W hosticulatim Lp.332 legam ω ibidem

VII

. uelim paulísper te opperíri. — Quantísper? — Non plus tríduum.

Nonius 511, 29 'aliquantisper... Caecilius Fallacia [II] Caecilius Fallacia: uelim' e. q. s. Lacunam inter utrumque Caecilii exemplum statuit Quicherat

Numeros agnovit Bothius

GAMOS

Γάμος Philemonis Diphili Antiphanis.

Vt hóminem . . tóxico transégerit

Festus p. 355 M. 'toxicum dicitur ceruari[um uenenum, quo] quidam perungere sagitta[s soliti sunt.] Caecilius in Gamo: ut' e. q. s. ('cerua. eo solent quidam perungere sagittas. Caelius' Vaticani RS bamo Vatic. R)

hom cod., sed hominem nulla lacuna indicata Vaticani RS hominem miserum Scaliger hominem amoris Spengelius

HARPAZOMENE

Titulorum Harpazomene et Harpazomenos (fr. III) varietatem notavit Meinekius etiam in cognomine Philemonis fabula.

1

dí boni,

55 Quid illud est pulchritátis!

Nonius 155, 17 'pulchritas pro pulchritudo. Caecilius arpaiomene: di' e. q. s.

1 sq. uno versu dí boni! quid e. q. s. componere poteram; creticos exhibet x 2 il(lu)d metitur Skutsch 122

П

. . hunc collum Lúdo praecidí iube!

Nonius 200, 20 'collus masculino ... Caecilius Sarpazomane: hunc' e. q. s (Harpazomene Junius)

Ludo x ludo vulgo lodo (loedo?) F1 praecipi FL

Ш

Vtinám pisciculi té schema, sine crúribus Videám!

Charisius p. 117 P. 'schema quasi monoptoton sit, proinde declinasse Caecilius in 'Αρπαζομένω denotatur. Vtinam, inquit, te... uideam, pro schemate.'

1 pisciculi te schema dubitanter conieci. tescioli schemată cod. te sine schema ed. pr. te seruoli schema Bue mus. Rhen. 29, 197 te, sciole, istac schema olim conieci

IV

Quid nárras, barbare índomitis cum móribus, Inlítterate inléx?

Nonius 10, 23 'inlex' (ita Ba L¹ ilex φ) 'et exlex est, qui sine lege uiuat ... Caecilius Sarpazomene: quid' e. q. s. 'Sisenna' e. q. s. (Harpazomene Aldina)

1 cum indomitis ω , transposui 2 inlex hi sunt (hi sunt in ras.) Ba inlex hes L^1 ilex es φ inlegis Bue apud Brugmanum p. 30 (qui inlex inlitterate prop.) ilex formam idem defendit decl. lat. 14. Istae quas post inlex libri exhibent sordes e Sisennae quod sequitur nomine videntur ortae esse

\mathbf{v}

Equí homo ineptitúdinis cumulátus cultum oblítus es?

Nonius 128, 15 'ineptitudo pro ineptia. Caecilius Arpazone: qui' e. q. s. (Harpazomene ed. 1526)

equi (i. e. ecqui) scripsi: cf. Naev. 116 qui a qui ta x A trochaeis quos Bergkius commendaverat ad iambos redii cr trum Bothius

VI

quíd tibi aucupátiost

Argúmentum aut de amóre uerbificátiost Patri?

Donatus in Ter. eun. IV 4, 4 'quid uestis mutatio?] sic ueteres ... Caecilius ἀρπαζομένη: quid' e. q. s. (Caelius ed. Med. Celius Par. Lugd. Dresd., edd. Rom. Vind. Tarv. ἀρπαζομένη] in ... Par. Lugd. Dresd., item lacuna interposita, sed om. in edd. Rom. Vind. Tarv. Med.)

1 quid tibi una cum fabulae nomine lacuna intercidit in ed. Med. acceptio Par. Lugd. Dresd. est om. edd. vett.
2 argumenti Par. Lugd. amore Gand., Luchs p. 72 meo amore φ Iambos constituit Luchs, ante quem trochaei tradebantur

HYMNIS

Cf. "Tuvis Menandri. Meretricem Hymnida suo aere emptam senex pater alii desponsurus est, ut amanti filio spem intercludat, fr. I. De altercatione quadam restat fr. III. Philosophantis enim inportunitatem inpatiens adulescens reprehendit, alter autem inridens quaerit, quid ni ipse, cum ita animatus sit, gladio potius in ferventem illam scutram inruat: ni mirum violentia nihil hic profici. Porro asotum adulescentem audis fr. IV. VI. VII, patrem autem fr. VIII.

T

habes

65 Milétida: ego illam huic déspondebo, et gnáto saltum obsípiam.

Diomedes p. 378 P. 'quod uulgo obsepio dicimus, ueteres obsipio dixerunt. Caecilius in Hymnide; habes' e. q. s. (im hymnida Par. A et, nisi quod in, Monac. Par. B im hymnita cod. Scioppii, om. edd. vett.)

1 habes Par. A Monac., Par. B m. 2, cod. Scioppii (loquitur cum lenone senex) abis Par. B m. pr., om. edd. vett.
2 Miletida Bothius Miletidam w, a Caecilio utique alienum vid. mulierculam edd. vett. et nato (gnato Spengelius) vulgo et ex nato Parr., cod. Scioppii et ex tanto Monac.

II

.... síne blanditie níhil agit

In amóre inermus.

Nonius 79, 1 'blaterare, confingere per mendacia. Afranius ... blaterare ... idem ... blateres. Caecilius Hymni: desine' e. q. s. Caecilio novum lemma blandities praemittit Onions (imnide F²H¹L¹ imnis de φ Hymnide Bentinus)

1 blanditie H, Onions blanditiae φ nil Bothius agis x

Ш

quae

Narráre inepti est (ád) scutras feruéntis. — Quin machaéra

Licitári aduersum ahénum coepistí sciens

Nonius 134, 15 'licitari congredi, pugnare ... Caecilius Hymnide: quae' e. q. s. (himmide Vrbin. 307, i. e. himinide, item fr. V)

2 macera ω 3 licitari edd. licitaria ω aeneum ω De versu nihil adfirmo

TV

Míhi sex menses sátis sunt uitae, séptimum Orco spóndeo. 70

Cicero de fin. II 7, 22 'atqui reperiemus asotos primum ita non religiosos, ut edint de patella, deinde ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant ex Hymnide: mihi' e. q. s. (ex hūide i. e. humnide Pal. b exonimide Monac. exenemide Leid. ut exiunde Morel.). Hinc Lucilium sua sumpsisse v. 591 L. 'qui sex menses uitam ducunt, Orco spondent septimum' monuit Muretus ad Catull. p. 726

V

('Em) uide luculéntitatem eius et magnificéntiam!

Nonius 135, 2 'luculentitatem a luculento. Caecilius Hymnide . . . Laberius . . . luculentitate captus.'

luculentiam in senario commendat Bue, in lemmate quoque Nonii luculentiam et ante luculentitatem periisse suspicatus eius om. Bothius

VI

Gárruli sine déntes iactent, sine nictentur pérticis.

Festus p. 177 M. 'nictare et oculorum et aliorum membrorum nisu saepe aliquid conari dictum est ab antiquis — Caecilius in Hymnide: garruli' e. q. s.

garruli sine dentes Scaliger garrulis medentes cod.

VII

Síne suam senectútem ducat úsque ad senium sórbilo.

Festus p. 339 M. 'senium a senili acerbitate et uitiis dictum posuit Caecilius in Hymnide: sine' e. q. s.

An senectam? cf. v. 28 usque Bentleius in Ter. ad. IV 2, 52, probavit Lachmannus in Lucr. 250 utique cod., servari volebant Grauertus Anal. 82 et Schoemannus opusc. acad. IV 296 adsenum cod. sorbilo Bentleius sorbitio cod. sonticum Grauertus

VIII

Prodígere et, cum nil hábeas, ted inrídier

Festus p. 229 M. 'prodegeris, consumpseris perdideris, ut Caecilius in Hymni: prodigere' e. q. s.

et scripsi est cod. nil Bothius nihil cod. ted inridier Neuius te inridier cod. (cf. Diomedes p. 378 P.) te inriderier Dacerius

IX

74 nudius tertius

Charisius p. 185 P. 'nudius tertius Caecilius in Hymnide.'

HYPOBOLIMAEVS sive SVBDITIVOS

De huius fabulae argumento coniecturam facere licet ex Varronis de re rust. II 11, 11 loco 'neque non quaedam nationes harum' (sc. caprarum) 'pellibus sunt uestitae ... cuius usum apud antiquos quoque Graecos fuisse oportet, quod in tragoediis senes ab hac pelle uocantur διφθερίαι, et in comoediis qui in rustico opere morantur, ut apud Caecilium in Hypobolimaeo habet adulescens, apud Terentium in Hautontimorumeno senex.' Hinc enim confirmatur quod Meinekius Men. p. 172 statuerat, ex Hypobolimaeo petita esse quae narrat Cicero pro Rosc. Am. 16, 46 'ecquid tandem tibi uidetur, ut ad fabulas ueniamus, senex ille Caecilianus minoris

facere Eutychum' (eutycum Monac. m. 1 recte euthycum Veneta euthicum Wolfenb., et sic infra. enthinum Laur. 52, 1 Aeschinum et infra Aeschinus Spengelius. Deest locus in Lagom. 26) 'filium rusticum, quam illum alterum Chaerestratum? nam ut opinor hoc nomine est. alterum in urbe secum honoris causa habere. alterum rus supplicii causa relegasse? ... nemo uobis magis notus futurus sit quam est hic Eutychus, et certe ad rem nihil inter sit utrum hunc ego comicum adulescentem an aliquem ex agro Veiente nominem.' Quibus quod addit scholiasta Gronovianus p. 429 Or. 'apud Caecilium comoediographum inducitur pater quidam qui habebat duos filios, et illum, quem odio habebat, secum habebat, quem amabat, ruri dedit. ergo uides, quia amauit Roscium pater, siquidem hunc agris dederat,' id magis ex ingenio commentatoris quam ex certa scientia fluxisse videtur. 'Menandrum' sane dicit Quintilianus I 10, 18: 'et apud Menandrum in Hypobolimaeo senex reposcenti filium patri uelut rationem impendiorum, quae in educationem contulerat, opponens psaltis se et geometris multa dicit dedisse,' sed inde cave concludas in Caeciliana fabula eum locum non extitisse: cum enim in eo sit Quintilianus, ut antiquis etiam temporibus musicam demonstret maximo in honore fuisse, testes primum laudat Graecos homines, tum demum ad Romanorum disciplinam transit. Ceterum de argumento dixi in enarratione mea quae est de Agroeci persona p. 10 sq. Hypobolimaeum qui a Festo dicitur Chaerestratum cum simplici Hypobolimaeo convenire Grauertus Anal. 81 coniecit, quod Ciceronis quem descripsi loco confirmatur. Item quae Hypobolimaeae Rastrariae nomine vulgo feruntur, ad eandem Hypobolimaei sive Hypobolimaei Chaerestrati fabulam pertinere idem vir doctus statuit. Certe quodam modo conveniunt inter se Hyp. I et Hyp. Rastr. I. Ĥур. V et Hyp. Rastr. П, Hyp. IV et Hyp. Rastr. IV V, nec adversatur librorum auctoritas. Itaque tres eiusdem comoediae titulos habemus: Hypobolimaeum, quem 'Subditiuum' nun-cupat Gellius fr. V et semel (fr. IV) Nonius, Hypobolimaeum Chaerestratum, Hypobolimaeum (Hypobolimaeam semel fr. VI vel bis - fr. V - Nonii libri praebent) Rastrariam. Rastraria autem indicem utrum poeta ipse dederit, quod Grauertus voluit, an grammatici potius excogitaverint, ut affirmat Ritschelius Parerg. I p. XV, tum demum perspici posset, ni fallor, si de argumento plus constaret. Ita enim appareret, num quae rastro illi in rerum ordinem explicandum vis tributa fuerit necne. Ceterum repetita fabulae actione potest titulus mutatus fuisse. — Hypobolimaeum Aeschinum recte, ut videtur, ab his discriminant Grauertus p. 79 et qui contra eum Gellianam fidem merito vindicavit Ritschelius l. l. (cf. p. 135).

I

75 . . aerumnam páriter tetulistí meam.

Nonius 178, 17 'tetulit, tulit . . . Caecilius Hippobolimen: aerumnam' e. q. s. (Hypobolimaeo Scaliger)

Praemittas nam mecum

II

Fílius (meus éccum) incedit in me sat hilará schema.

Priscianus p. 679 P. 'schema pro schemate. Valerius ... Plautus ... Caecilius in Hippo: filius' e. q. s. (cecilius Reg. Amien. Bong. cicilius Sang. Grut. hippo Bamb. Amien. Bong. Halb. hyppo Vat. m. alt., om. m. pr. 'ppo Reg. ippo Barb. lupo Sang. Grut. eppo Carolir. Hypobolimaeo Robertus Stephanus)

eccum: cf. cor. XXI Bachius in Studemundi stud. II 405 incedit in me scripsi in me (bis Amien.) incedit ω sat scripsi satis ω hilaria Reg. hilari Bamb. Amien. scema Sang. Vind. Bong. Barb. Grut. Carolir., recte Senarium olim filius in med incedit cum Bothio exhibueram

Ш

Abi hínc tu, stolide: [uís] illi ut tibi sít pater.

Festus p. 317 M. 'stolidus, stultus — — Caecilius in Hypobolimaeo: abi' e. q. s. Senex, quem de restituendo Chaerestrato tergiversari narrat Quintilianus I 10, stultum dicit adulescentem, qui cum ab ipso optime habitus fuerit, iam in ignoti hominis domum transiturus sit.

uis vel uisne vel aliquid inserendum putavi; die prop. Bue illi interpretor illie, in illa domo. ille Bothius, fort. recte

IV

Quaesó, ne temere hanc rém agas, ne iracúnditer.

Nonius 515, 1 'iracunditer. Caecilius Subditiuo: quaeso' e. q. s. Cf. Menandri inc. XXV (574 K.): εἰ καὶ σφόδο' ἀλγεῖς, μηδὲν ἡρεθισμένος Πράξης προπετῶς ὀργῆς γὰρ ἀλογίστον πρατεῖν Έν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

agas, ne ante Aldum agas et ne w: cf. CFWMueller prosod. Plaut. 154

LELAND STATIVE UNIVERSITY 57

DEPARTMENT OF GREEK.

Nam hi súnt inimici péssumi fronte hílaro, corde trísti, Quos néque ut adprendas néque uti dimittás scias.

Gellius XV 9 fuere ac diserte Caecilius hoc in Subditiuo scripsit: nam' e. q. s. 'hos ego uersus, cum de quodam istius modi homine sermones essent, in circulo forte iuuenum eruditiorum dixi. tum de grammaticorum uolgo quispiam nobiscum ibi adsistens non sane ignobilis: quanta, inquit, licentia audaciaque Caecilius hic fuit, cum fronte hilaro, non fronte hilara dixit et tam inmanem soloecismum nihil ueritus est!' Nonius 205, 1 frontem feminino genere Virgilius . . . masculino Titinius . . . feminino Pacuuius . . . Cato . . . fronte longo . . . Cae-

2 adprendas vulgo adprehendas ω uti dimittas Spengelius ut dimittas Monac. Spengelii ut mittas ceteri libri Gelliani uitare Nonius (sed ut uitare Vrbin. 308)

. . . . súbito res reddént hebem

cilius Subditiuo: nam' e. q. s.

Charisius p. 107 P. 'hebem; Caecilius in Υποβολιμαίω: subito' e. q. s.

reste reddent ed. pr.: potest te ante subito insertum fuisse

VII

Habitáb(at in tugúriolo pau) pérculo.

Festus p. 355 M. '[tugu]ria a tecto appellantur [domicilia rusticorum] sordida - [Caecilius in Hypo]bolimaeo: habitab perculo.' ('appellantur et sunt fumo sordida' Vaticani RS)

tuguriolo pauperculo scripsi

VIII

Prius (ád rauim depóscat sane quám conte)ntam féceris.

Festus p. 274 M. 'rauim anti[qui dicebant pro raucitate.] Plautus — — [Caecilius] in Hypobolimaeo: prius' e. q. s.

Non nimis inepta supplere conatus sum

HYPOBOLIMAEVS CHAERESTRATVS

85 Nam istá quidem noxa múliebre est magis quám uiri.

Festus p. 174 M. 'noxa peccatum aut pro peccato poenam — item, cum lex iubet noxae dedere, pro peccato dedi iubet. Caecilius in Hypobolimaeo chaerestato: nam' e. q. s. (Chaerestrato Scaliger)

istaec Grauertus muliebre est Bothius (cf. Leo Pl. F. 259) muliebrem et cod. muliebris est Vrsinus muliebrist O. Muellerus, Brix ad Plauti mil. 187 mulierist Grauertus mulieris magis quam uiri est Meinekius Men. p. 172

HYPOBOLIMAEVS RASTRARIA

Cf. Woelfflinus mus. Rhen. 43, 308.

Ι

Obsúrduit iam haec in mea aerumna miseria.

Nonius 147, 3 'obsorduit' (obsurduit Ba, in quo lemma solum extat) 'obsoleuit. Caecilius Hypouoli Ristraria: obsorduit' e.q.s. (hypob rastraria HL Hypobolimaea Rastraria Scaliger)

obsorduit ω : cf. ad 95, 2 mea Fleckeisenus me ω

П

In uóltu eodem, in eádem mantat málitia.

Nonius 505, 23 'mantat pro manet. Caecilius Hypob Rastraria: in uoltu' e. q. s.

ш

Hos síngulatim sápere, nos minus árbitror.

Nonius 176, 7 'singulatim et singillatim, a singulis. Caecilius Hypoboli Rastraria: hos' e. q. s.

nos s. s. non Bothius

IV

Rábere se ait

Nonius 40, 3 'rabere dictum est a rabie . . . Caecilius Hypobolimaeo Rastrabia: r. s. a.' (hipolimaeo rastra-

bia W hipobolimaeo trastrabia HL Rastraria cod. ms. habere narrat Junius Animadv. VI 10)

rebere L rabie rabere Gebhardus Ant. lect. I 11 agit H

v

Ere, óbsecro, hercle désine! — Mane, coépiam.

90

Nonius 89, 16 'coepere, incipere. Caecilius Periboea Rastraria: ere' e. q. s. (Hypobolimaea R. Scaliger)

obsecro Spengelius obscuro a desinam Vrbin. 307 Personas vulgo non distinguunt: servus vapulans frustra veniam precatur

VI

Quód prolubium, quaé uoluptas, quaé te lactat lárgitas?

Nonius 16, 20 'lactare est inducere uel mulgere, uellere, decipere . . . Caelius Hypobolimaea Rastraria: quod' e. q. s. (Caecilius Hypobolimaeo: mea rastraria Muretus Var. Lect. IV 13) Terentii adelph. 985 hinc sumptum videri monet Muretus.

quod] quidem Vrbin. 307

HYPOBOLIMAEVS AESCHINVS

Ego illud minus nilo éxigor portórium.

Gellius XV 14, 5 'sese pecunias maximas exactos esse...
id nobis uidebatur Graeca figura dictum... quodsi id dici
potest, etiam exactus esse aliquis pecuniam dici potest. Caeciliusque eadem figura in Hypobolimaeo Aeschino usus
uidetur: ego illud' e. q. s. 'id est: nihilo minus exigitur de
me portorium.' Nonius 106, 23 'exigor pro a me exigitur.
Caecilius Excino: ego' e. q. s.

nilo Fleckeisenus epist. crit. ad M. Hertzium p. 37 conl. Lachm. in Lucr. 27 sq. nihilo ω

IMBRII

"Ιμβριοι Menandri. Ad argumentum quid faciat fr. Π apparet; ebrius nescio quis cum sodali loqui videtur fr. Π , frater sollicitus est fr. Π .

Ι

. . . et hómini et pecubus ómnibus

Nonius 159, 15 'pecua et pecuda ita ut pecora ueteres

dixerunt... Caecilius Himbris: et homini' e. q. s. (Imbriis Junius)

pecubus (vel pecudis) Spengelius pecudibus w

П

núnc uter

95 Créscit: non potést celari.

Nonius 188, 15 'uter pro utero. Caecilius Imbris: nunc' e. q. s.

Ш

mihi † sordi

96 Dórmitum ut eam quísquam suadet? ét si ego obdormíuero,

Túte idem ubi eris éxperrectus?

Priscianus p. 888 P. 'expergiscor . . . experrectum facit. quamuis uetustissimi etiam expergitus dicebant . . . Caecilius uero secundum analogiam protulit in Imbris: mihi' e. q. s. (Caelius Reg. Grut. Halb. Bong. Barb. Carolir. celius Sang. Coelius Bamb. Imbriis Meinekius Men. et Phil. p. 98 imbris libri, nisi quod umbris m. 2 Reg. et Halb.)

1 sordi Sang. Grut. Reg. Bamb. Bong. Barb. Carolir., Spengelii omnes, om. Dresd. sordo Halb. et pars Krehl. codd. sordida Lips. 1 Krehlii sordido Veneta 1 sobrio Bue dum sorbilo coni. coroll. XXIII (Mihi surdo olim dedi, surdo mihi Fleckeisenus) diormitum (i pr. eras.) Grut. domitum Sang. suadet ut eam quisquam (quisque Barb. Carolir., om. Sang.) waccentibus duris obdormiero Bamb. Tentavi mihi dormitum suadet ut eam quisquam? et si obdormivero vel mihi d. suades ut eam? et si ego o. Reliqua et si e. q. s. dubito utrum eiusdem an alterius personae sint 2 tute = Idem Barb. tute, sup. idem, Bong. uberius corr. in ubi eris Reg. ibi eris Putschius

IV

. quíd? mihi non sunt bálneae?

Nonius 194, 11 'balneae nominis feminini . . . Caecilius in Imbris: quid' e. q. s. infoebis H¹ in phoebis Vrbin. 308, quod Synephebis interpretatus in coroll. XXIII vel huius fabulae vel Imbriorum frustulum excidisse suspicatus sum.

V

Resupína obstipo cápitulo sibi uéntum facere túnicula

Festus p. 193 M. 'obstipum, obliquum. Ennius — Caecilius in imbros: resupina' e. q. s. (C. in Imbris O. Muellerus)

obstipo Gifanius obstito cod. tunicula Vrsinus cunicula cod.

VI

'Age age, i puere, dúc me ad patrios fínes decoratum 100 ópipare!

Priscianus p. 697 P. 'hic et haec puer uetustissimi protulisse inueniuntur... Caecilius in Imbris: age' e. q. s. (Imbris Meinekius umbris libri) Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 390 'et inde opipare adu. i habundanter, unde Caecilius: age' e. q. s. Ibidem 407 'et sciendum quod antiqui dicebant puerus et non puer, unde Caecilius: puere puere ... fines.'

age age i puere Vind. Sang. Carolir. Grut. age age puere (puere semel eras. in Bong.) ceteri codd. Prisciani age age puer thes. 390 puere puere idem 407 duc unus cod. Spengelii deduc thes. utroque loco duce Prisciani φ decor**atum Bong. Prisciani decorauit thes. 390

VII

Mirum ádeo nisi fratér domi ebriátus turbam aliquám 101/2 dedit.

Nonius 525, 2 'turbam et turbas diuersam uolunt habere significationem, ut sit turba populi conuentus, turbae turbationes. nos contra lectum inuenimus et indiscrete positum et pro turbis turbam . . . Caecilius in Imbris: mirum' e. q. s.

ni P ebriatus Bue mus. Rhen. 29, 197 ebrius ω turbam aliquam dederit ebrius proposueram, antea senariorum frustula — domi ebrius Turbam e. q. s.

VIII

. . cruento ita óre grundibát miser.

Nonius 465, 4 'grundire cum sit proprie suum ... etiam hominum esse grunditum Caecilius in Imbris designauit: cruento' e. q. s. (Imbriis BaL¹) Diomedes p. 379 P. 'grundire ... Caecilius: cruento' e. q. s.

Cf. Scaliger Coni. in Varr. p. 158.

KARINE

Kαρίνη Menandri an Antiphanis?

Ι

. . ut aurum et uéstem, quod matrís fuit, 105 Reluát, quod uiua ipsi opposiuit pígnori.

Festus p. 281 M. 'reluere, resoluere repignerare. Caecilius in Carine; ut aurum' e. q. s.

2 opposiuit Scaliger opposuit cod.

П

. tum éx aure eius stalágmium Domi hábeo.

Festus p. 317 M. 'stalagmium genus inaurium uidetur significare Caecilius in Karine, cum ait: tum' e. q. s. (Karine cum aitium cod.) Paulus p. 316 M. 'stalagmium genus ornamenti aurium. Caecilius: ex aure' e. q. s.

TTT

Modo fít obsequéns hilarus cómis Commúnis concórdis, dum id quód petit potítur.

Priscianus p. 726 P. 'concors concordis. antiquissimi tamen solebant genetiuo similem proferre in his nominatiuum. Caecilius in Cratino: modo' e. q. s. (crastino Amien. crastino Sang. Carine Meinekius l. l. p. 91)

1 sq. numeros discripsit Spengelius hilarus Bong. Bamb., duo Monac. hilarus Halb. hilarıf (u m. alt.) Barb. ilarus Carolir. hilares Grut. hilaris Reg. Amien. Sang. Halb. m. 2 comes Grut. Carolir. m. 1 Barb. 2 commonis (v m. alt.) Sang. Legebatur commoenis, ut videtur Excipit bacchiacum dimetrum clausula iambica, quod propter CFW Muellerum prosod. Plaut. 131 monendum est

MERETRIX

Cf. Hetaera Turpili, Pomponi Prostibulum.

T

Cum ultró gubernator própere uertit prósumiam.

110

115

Nonius 536, 10 'prosumia, nauigii genus.'

cum ultro gubernator scripsi cui progubernator ω Cupro (i. e. Κυπρόθεν) gubernator Bue, ingeniose

I

Memini íbi \(\)fuisse \(\) cándelabrum lígneum \(\)Ardéntem

Nonius 202, 17 'candelabrum generis neutri, ut saepe. Masculi Caecilius Meletricem: memini' e. q. s. (Cum Meletrice Italorum meltrice conferri iubet Woelfflinus. Meretricem Vrbin. 307 Meretrice ed. 1526. Cf. var. script. in Turpili v. 42 et Afrani 136)

1 inuenit inibi olim coniecit Bue

NAVCLERVS

Ναύκληφος Menandri?

I

Nunc ábeo: audibis praéterea, si dítis filia rédeat.

Nonius 506, 4 'audibo pro audiam . . . Caecilius Nauclero: nunc . . . filia redeat. [Idem] Progamo.' Excidisse de Progamo testimonium vidit Grauertus Anal. 113.

Anapaestos agnovit Bue, qui nunc áb eo a. p., si dices 'f. r.' proponit: olim septen. troch. núnc ... si eius redeat filia finxi dicis \omega

П

'Vt te di omnes infelicent cum male monita mémoria! Nonius 126, 26 'infelicitent.'

nt dedi Ba infelicent Guietus, Bentleius, defendit Bue mus. Rhen. 15, 433 (cf. Brixius Philol. 12, 655) infelicitent ω molita Ba merita x infelicent male moenita Spengelius

Ш

Súppilatumst aúrum . . átque ornamenta ómnia.

Nonius 12, 31 'suppilare est involare uel rapere, a pilorum raptu, unde et furtum passi compilati dicuntur . . . suppilatum est W aurum Bothius eum o inserere e. c. uestis licet (cf. Plauti Epid. 222), nisi initio mancum septenarium... suppilatumst aurum átque o. o. praeferas. suppilat uestem aurum a. o. o. Onions

NOTHVS NICASIO

Nótos Philemonis? Cf. Ritschelius Parerg. I 135 et XV.

I

Habés, uide, (em) tibi trádidi, in tuo cóllo est: decollés caue.

Nonius 97, 26 'decollare, ex collo deponere. Caecilius Notho Nicasioni: habes' e. q. s. (Noto W)

uiden conieceram

 \mathbf{II}

Ilico ante óstium hic érimus

Nonius 325, 2 'ilico significat statim, mox ... Caecilius Notonicasione: ilico' e. q. s. (notonicasione B notoni incasione GHL^2W notonincasione L^1)

est ilico L^1 hostium BLW

Ш

. manete ílico!

Nonius 325, 11 'ilico, in eo loco . . .'

OBOLOSTATES [FAENERATOR]

Vtrumque nomen ad eandem fabulam pertinere statuit Scaliger. Cf. Ritschelius Parerg. I 144. 157.

Ι

Núnc enim uero est, cúm meae morti rémedium reperíbit nemo.

Nonius 508, 15 'repperibitur pro repperietur... Caecilius Obolo: nunc'e.q.s. (Obello Ba Obolostate Mercerus)

Octonarium trochaicum agnovit Bue, senariorum frusta (remedium Repersbit) cum aliis notaveram nunc] nec W nunc nunc enim uero in senario Bergkius opusc. I 387

II

Depósitus modó sum anima, uíta sepúltus.

Nonius 279, 30 'deponere est desperare, unde et depositi desperati dicuntur.... Caecilius in Oboloistate: depositus' e. q. s.

An animo? ef. Acci v. 74 sepultus sum o depósitus anima módo, uita sepúltus sum Spengelius d. a., uita modo sepultu' sum Bothius d. modo Súm a. uiuos s. x

Ш

crédidi silicérnium

Eius me ésse esurum.

Festus p. 294 M. '[silicernium dicitur cena fu]nebris, quam [Graeci περίδειπνον u]ocant. — — Caecilius Ob]olostate: cre messe esurum.' Paulus p. 295 M. 'silicernium — Caecilius: credidi' e. q. s.

1 sq. silicernium eius Paulus, in Festi cod. non apparet 2 Praeferendus fortasse septenarius troch., in cuius fine propediem supplet Bue

IV

Populátim: quaeso ne ád malum hoc addás malum....125

Nonius 154, 13 'populatim.'

Septenarios nunc praefero 1 perdite Ba perduo Bothius perdo seruulos x Fortasse a verbo quaeso altera
persona loquitur

V

si linguás decem

Habeám, uix habeam sátis te qui laudém, Lache. — Immo uéro haec ante sólitus sum: res délicat.

Nonius 277, 26 'delica est aperi et explana 'Idem 98, 7 'delica, explana, indica. Caecilius 'Obolioistate [3].'

1 linguis L^1 decem Mercerus dete ω 2 Lache Mercerus ache ω 3 Lacheti tribuit Bothius haec] hic Vrbin. 307 solante FL p. 98 antehac malit Spengelius solitum sum F^1L p. 98 res om. ω p. 277

VI

satine huic órdini,

130'Etsi nihil (ego) égi, quaesti? — Quaésti? — Quia sunt aémuli

Nonius 483, 27 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus Caecilius Venatore: satine' e. q. s. (Feneratore Spengelius)

1 huic ordini Bothius huc ordini ψ huc ordini L 2 egi] ego P egisti olim scripsi, sed cf. coroll. XXIV quaesti quaesti Ba L 116 quaesti semel φ in quibus qui acquiescere malunt, eis senarius cum Bothio dimetiendus est. sunt aemuli Aldina sunemuli (sunimuli) ω

VII

Credó: nimis tandem hoc (hércle) fit uerníliter.

Nonius 42, 28 'uerniliter pro adulatorie; a uernis, quibus haec uiuendi ars est. Caecilius Venatori: credo' e.q.s. (Feneratore Spengelius)

nimis tandem: cf. Leo Pl. F. 268 hercle inserui: cf. Plauti Men. 696 sit Vrbin. 307 fiet (vel fuit) Spengelius. Septenarium olim ab initio mutilum exhibueram talem credo: nimis tandem hoc (quidem) fit u.

VIII

Vólat exanguis, símul anhelat, péniculamentúm tenet Pálliolatim.

Nonius 150, 1 'peniculamentum a ueteribus pars uestis. dicitur . . . Caecilius Feneratore: uolat' e. q. s.

1 cf. coroll. XXIV sq. exsanguis Bothius sanguis ω penulamentum FH^1 tenet palliolatim scripsi et pallio datur ω et palliolatur Junius Iambici septenarii huiusmodi u. e., s. anhélat, Penículamentum e pállio datúr Buechelero fuisse videntur, pallium autem dici in peniculamentum esse mutatum, quia ad utrumque pedem dependeat

IX

Péluim sibí poposcit

Nonius 543, 28 'peluis, sinus aquarius, in quo uaria perluuntur, unde ei nomen est . . . Caecilius in Feneratore: p. s. p.'

peluim dubium utrum tres syllabas ut in Laberii v. 94 an duas aequet; trisyllabum etiam in exitu septenarii trochaici poni potuit; bisyllabum olim post primum trochaeum posui. Ceterum cf. Bergkius opusc. I 392

PAVSIMACHVS

Generosam meretricem, qualis est in Terentii hecyra Bacchis, prodit fr. II; et ob similem causam atque illic 746 sq. Laches pater cum ea loquitur fr. IV

T

Edepól uoluntas hómini rarentér uenit.

135

Nonius 515, 24 'rarenter.'

uoluptas Palmarius homini boni Palat.

TT

líbera essem iám diu,

Habuíssem ingenio sí sto amatorés mihi.

Nonius 127, 15 'iamdiu pro olim Caecilius nausimacho: libera' e. q. s. nausimacho H¹, suprascr. epi, L epinausimacho (epinausimaco Vrbin. 307) φ Pausimacho Mercerus

1 libera Junius in mg. liber ω 2 habuissem ingenio om. F^1L si sto Lachmannus in Lucr. 197 si ston ω si isto Mercerus si ston habuissem ingenio siston H si istoc habuissem ingenio Onions, fort. recte abutores L

Ш

Carbásina molochina ámpelina . . .

Nonius 548, 14 'molochinum, a Graeco, color flori similis maluae.'

molichina HW ampelina ed. 1526 amperina ψ amperita H^1L^1 apperinata P^1 anperinata P^2

IV

hoc a te póstulo,

Ne cúm meo gnato pósthac limassís caput.

14(

2 meo BGH1 eo \text{ o limassis Bentinus limasses \text{ o

V

1401 uelitari

Nonius 3, 13 'uelitatio dicitur leuis contentio . . . uerbis uelitationem . . . uelitati estis inter uos duo . . . uerbis uelitare . . . labris inter se uelitari . . Caecilius Pausimacho: hic desunt quatuor lineae quae in autentico non erant scriptae.' (Sic in Victorino cod. et in W, item lacuna in H; ceteri continuant: 'Pausimacho mum interent tamen. Toga dicta est' p. 406, 17)

PHILVMENA

Ι

Qui pánis solidi córbulam

Nonius 197, 29 'corbes, corbulas ... Caecilius Filumena; qui' e. q. s. (caelius W celius φ)

solidi, i. e. duri scripsi soli ω , posse genetivum esse monuit Bue

II

1411 factio

Nonius 304, 28 'factio iterum significat opulentiam, abundantiam et nobilitatem . . . Caecilius Filiumin alta eorum famam occultabat factio.' (filium ainalta Wi)cf. v. 172.

Hiantem senarium facinorum famam o.f. Madvicus panxit ita (sic Grauertus) eorum infamiam o.f. x

PLOCIVM

Πλόπιον Menandri. Luculentis Gellii de argumento testimoniis non nulla ex reliqua versiculorum farragine indicia accedunt. Ac primum ad utriusque senis deverbium illud, unde est fr. II, pertinet sine dubio festivum alterius de mortua uxore dictum III. Atque ut τρυγόνος λαλιστέρα apud Menandrum XIII M. (416 K.) dicebatur Crobyle, ita facies eiusdem apte eis describitur, quae sine fabulae nomine extant apud Nonium 119, 19 (inc. fab. XX). Porro hominis pauperis, hoc est eiusdem senis vicini servus Parmeno (cf. Men. VIII = 407 K.) erilis filiae gemitu audito, cum totam rem adhuc ignoraverit, primo coniecturis indulgens in vicinum adulescentem, quem puellae admodum esse familiarem scit, confert suspicionem. Atqui non convenit computanti temporis ratio (IV et Menand. III = 413 K.): nam ante ipsos decem menses demum erus rure in urbem migraverat (cf. Menand. V VI VII = 405 sq. 408 K.), nec ante id tempus

virgini cum quoquam consuetudo fuerat. At enim sane ruri Crobylae filius (eum enim fuisse puto) festo furore exultans (ef. VII) ignotus ignotam compresserat. Et de pervigilio quidem amplius percontando Parmeno comperit: V VI, sed de auctore, quoniam in tenebris istud opus confectum est, ne puellae quidem ipsi constat. Iam vero gravissimas eius puerperium turbas adfert: siquidem nuptias magno sumptu paratas, quas differri legimus fr. XII XIII, ad puellam nostram referendas esse recte conicimus. Cognito enim, cuius se ipsum in noxia esse nescit, dedecore non potuit adulescens non a coniugio vitiatae abhorrere: itaque tollendi nuptias causam captans, cum veram in publicum proferre vereretur, fortasse auspicia infausta praetenderat, ad quod respondetur fr. XIV. Certe 'odiosa' opulentae ac superbae matri 'nurus' defenditur fr. XV, et ut aliam quandam cognatam ducat filio persuadere conatur Crobyle apud Menandrum (inc. fab. CCXXIV = 929 K.): Κοωβύλη τη μητοί πείθου και γάμει την συγγενή. Itaque de bona spe deiecti tam afflictis rebus congrua et Parmeno (VIII) et erus (IX) secum philosophantur, atque de eo rerum statu deverbium inter utrumque cum his innuatur (Men.VIII = 407 K.): δ Παρμένων, ούκ έστιν άγαθον τῶ βίω Φυόμενον ώσπερ δένδοον έν είζης μιᾶς, 'Αλλ' έγγυς ἀγαθοῦ παραπέφυνε καὶ κακόν, Έκ τοῦ κακοῦ τ' ήνεγκεν ἀγαθον ἡ φύσις (cf. Men. IX X = 410 sq. K.), eodem probabiliter revocabimus Caeciliana X et XI. Ab illa autem mentis aequitate quantum postea discrepat Parmenonis sive advocati alicuius pauperiem publice defendundi studium XVI. XVII! Quod tamen aliter excitari vix poterat nisi aliquo modo, fortasse plocii ut anuli in Hecyra indicio, verus facinoris auctor proditus esset. Eo autem semel reperto iudice sane opus non erat, immo sublatae nuptiae restituebantur, Parmeno vero ob assidua merita liber factus est (XIX).

T

Is démum miser est, qui aérumnam suam nésciat occultáre

Foris: íta me uxor forma ét factis facit, sí taceam, tamen índicium.

Quae nísi dotem omnia quaé nolis habet: quí sapiet de mé discet,

Qui quasi ad hostis cáptus liber séruio salva úrbe atque arce.

Dum éius mortem inhio, égomet inter uíuos uiuo mórtuus.

Quaén mihi quidquid plácet eo priuatum ít me seruatám (uelim)? 5

'Ea me clam se cúm mea ancilla aít consuetum. id me árguit:

150'Ita plorando orándo instando atque óbiurgando me óptudit,

Eam utí uenderém. nunc credo ínter suás Aequális, cognátas sermónem serít: 'Quís uostrarúm fuit íntegra aetátula

10

Quae hóc idem a uiro

'Impetrarit suo, quód ego anus modo
Efféci, paelice út meum priuarém uirum?'
Haéc erunt concília hocedie: dífferar sermóne misere. 15

Gellius II 23 'Caecili Plocium legebamus: hautquaquam mihi et qui aderant displicebat. Libitum et Menandri quoque Plocium legere, a quo istam comoediam uerterat. Sed enim postquam in manus Menander uenit, a principio statim, di boni! quantum stupere atque frigere quantumque mutare a Menandro Caecilius uisus est! Diomedis hercle arma et Glauci non dispari magis pretio aestimata sunt. Accesserat dehinc lectio ad eum locum, in quo maritus senex super uxore diuite atque deformi querebatur, quod ancillam suam, non inscito puellam ministerio et facie haut inliberali, coactus erat uenumdare suspectam uxori quasi paelicem. Nihil dicam ego quantum differat. Versus utrimque eximi iussi et aliis ad iudicium faciundum exponi. Menander sic:

έπ' άμφότερα νῦν ἡ 'πίκληρος ἡ καλὴ μέλλει καθευδήσειν. κατείργασται μέγα καὶ περιβόητον ἔργον' ἐκ τῆς οἰκίας ἔξέβαλε τὴν λυποῦσαν ἢν ἔβούλετο, ὅν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης πρόσωπον ἢ τ' εὕγνωστος οὖσ' ἔμὴ γυνὴ δέσποινα. καὶ τὴν ὅψιν ἢν ἔκτήσατο ὄνος ἐν πιθήκοις τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἔστιν. σιωπᾶν βούλομαι τὴν νύκτα τὴν

10 πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην λαβεῖν ἔμ' ἐκκαίδεκα τάλαντα ..., τὴν ρῖν' ἔχουσαν πήχεως. εἶτ' ἐστὶ τὸ φρύαγμά πως ὑπόστατον; μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν ᾿Αθηνᾶν, οὐδαμῶς.

15 † παιδισκάριον θεραπευτικόν δε καὶ λόγου
 † τάχιον ἀπαγέσθω δέ τις ἄρ' ἀντεισαγάγοι.

Versuum 15 sq. sententiam hanc in coroll. XXIX exhibui: παιδισκάριον θεραπευτικον δε τοῦ δόμου θᾶττον ἀπάγοι τις ἢ "τέραν ἀν εἰσάγοι.

'Caecilius autem sic: is demum' e. q. s. Nonius 502, 12 'accusatiuus pro datiuo Caecilius Plocio: dum ego eius mortem inibo.'

1—3 anapaestos discripsi secutus potissimum Fleckeisenum epist. crit. 14 sqq. et Buechelerum; olim librorum memoria saepius relicta septenarios initio mancos dedi. 1 suam aerumnam Luchs in Studemundi stud. I 69, item ego in sept. nesciat scripsi nescit (prob. Bue) vel nesquit 5 nequit ψ non potis Fleckeisenus

2 foris scripsi ferre (unde nova vulgo incipit sententia) ω fere edd. efferre Spengelius forma me ita 5 4 anapaestos continuat Bue captus libere Vat. Reg. libere captus Rott. 5 et 6 transposui 6 dum ego eius Nonius inibo Nonii ω inter uiuos uiuo mortuus scripsi uiuo mortuus inter uiuos ω 5 quaen scripsi quae ω an quae olim conieceram quidquam (quicquam) 5 priuatum it me seruatum Thysius, quibus usus sum. priuatu me seruatum Vat. Reg. et nisi quod priuau Rott. priuatum in me seruat 5 9 sq. vulgo senarios exhibent 9 uti eam 5

uenundarem 5 10 aequalis atque cognatas Rott. aequalis et cognatas q: delevi copulam sermones edd. vett. cos agnovit Spengelius nostrarum 5 ferme omnes 12 itidem 15 consilia 5 hocedie Bergkius hodie w a uiro edd. vett. hic hodie olim conieceram differor sermone miser w, correxi. miser sermone differor Spengelius. Glyconeos haéc erunt concília hodie: | differor sermone miser commendat Bue. ceterum longum est varia variorum conamina repetere, quae partim in ed. sec. adnot. partim in coroll. p. XXV sqq. leguntur. Cf. praeterea O. Seyffert philol. Wochenschr. 1884 n. 6

II

Sed túa morosane úxor quaeso est? — Vá! rogas? — Qui tándem? — Taedet méntionis, quaé mihi
Vbí domum adueni, adsédi, extemplo sáuium
Dat iéiuna anima. — Níl peccat de sáuio:

Vt déuomas uolt quód foris potáueris.

Gellius II 23, 11 'praeter uenustatem autem rerum atque uerborum in duobus libris nequaquam parem in hoc equidem soleo animum attendere, quod quae Menander praeclare et apposite et facete scripsit, ea Caecilius ne qua potuit quidem conatus est enarrare, sed quasi minime probanda praetermisit et alia nescio quae mimica inculcauit et illud Menandri de uita hominum media sumptum simplex et uerum et delectabile nescio quo pacto omisit. Idem enim ille maritus senex cum altero sene uicino colloquens et uxoris locupletis superbiam deprecans haec ait:

ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμιαν οὐκ εἴρηκά σοι τοῦτ'; εἰτ' ἄρ' οὐχί; κυρίαν τῆς οἰκίας και τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀπάντων ἄντικρυς ἔχομεν, "Απολλον, ὡς χαλεπῶν χαλεπώτατον. ἄπασι δ' ἀργαλέα 'στίν, οὐκ ἐμοὶ μόνω, υἰῶ πολὸ μᾶλλον, θυγατρί. 『πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις εὖ οἰδα.

Caecilius uero hoc in loco ridiculus magis quam personae isti, quam tractabat, aptus atque conueniens uideri maluit. Sic enim haec corrupit: sed tua' e. q. s. Nonius 233, 7 'anima rursum alitus oris et odor Caecilius: quae mihi . . . anima.'

1 ua! rogas? scripsi α me rogas Rott. quam errogas Vat. quam erogas Reg. quam, rogas? prop. coroll. XXIX 2 qui Quia tandem Reg. quas qui tandem Rott. 3 adsedi Nonii G atsedi L adsedit H^1 assedi φ ac sedi Guilelmius auium Non. ω 5 euomas Cobetus

Ш

Placére occepit gráuiter, post quam emórtuast.

Nonius 314, 18 'nam et grauiter multum intellegitur. Caecilius Plocio: placere' e. q. s. (Procilio BGH¹P¹)

emortuas
tscripsiemortuas $B\,G\,L^{_1}$ emortua $H^{_1}$ est
 mortua φ

IV

Sóletne mulier décimo mense parere? — Pol nonó quoque,

165 Etiam septimo átque octavo.

Gellius III 16, 3 'hoc idem tradit etiam Menander poeta uetustior, humanarum opinionum uel peritissimus. Versus eius super ea re de fabula Plocio posui: γυνὴ κυεῖ δέκα μῆνας; *** Sed noster Caecilius cum faceret eodem nomine et eiusdem argumenti comoediam ac pleraque a Menandro sumeret, in mensibus tamen genitalibus nominandis non praetermisit octauum, quem praeterierat Menander. Caecilii uersus hice sunt: soletne' e. q. s. 'Eamrem Caecilium non inconsiderate dixisse neque temere a Menandro atque a multorum opinionibus desciuisse M. Varro uti credamus facit.' Cf. Plauti Amph. 482.

1 soletne Hertzius¹ insoletne ω, mutari noluit Hertzius² insuetne Bothius 2 nonoq; etiam Rott. Reg. Vat. nonoque et ş nono etiam septimo atque octauo Junt. Septenarios discripsi cum Buechelero: olim cum aliis senarios dimensus in altero nonó quoque atque octauo atque etiam septimo ordinabam

V

Pudébat, credo, cónmemoramentúm stupri.

Nonius 84, 2 'commemoramentum' (om. libri, addidit Junius) 'Caecilius Plocio: pudebat' e. q. s.

VI

Properátim in tenebris ístuc confectum ést opus.

Nonius 153, 14 'properatim, id est properanter.' Idem 155, 3 'properatim et properiter, celeriter, properanter.... Caecilius Plocio: properatim' e. q. s. (C. Plocio properatim om. F¹L)

istuc] stunc w praeter Esc. p. 155

VII

Conséquitur comes insómnia, ea pórro insaniam áffert.

Nonius 209, 16 'insomnium generis neutri. Feminini Caecilius Plocio: consequitur' e. q. s. (Plochio HL)

affret W aufert FL Senariorum duorum dimidia vulgo ponebantur

VIII

. . . is demum infortunatúst homo, Paupér qui educit in egestatem liberos; Cui fórtuna et res núda est, continuó patet. Nam opulénto famam fácile occultat fáctio.

Gellius II 23, 14 'quid de illo quoque loco in utraque comoedia posito existimari debeat manifestum est, cuius loci haec ferme sententia. Filia hominis pauperis in peruigilio uitiata est. Ea res clam patrem fuit; et habebatur pro uirgine. Ex eo uitio grauida mensibus exactis parturit. Seruus bonae frugi, cum pro foribus domus staret et propinquare partum erili filiae atque omnino uitium esse oblatum ignoraret, gemitum et ploratum audit puellae in puerperio enitentis: timet irascitur suspicatur miseretur dolet. Hi omnes motus eius affectionesque animi in Graeca quidem comoedia mirabiliter acres et illustres, apud Caecilium autem pigra istaec omnia et a rerum dignitate atque gratia uacua sunt. Post ubi idem seruus percontando quod acciderat repperit, has apud Menandrum uoces facit (404 K.)

δ τρίς κακοδαίμων. ὅστις ὢν πένης γαμεῖ καὶ παιδοποιεῖθ'. ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ,
δς μήτε φυλακην τῶν ἀναγκαίων ἔχει,
μήτ' ἄν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου
ἐπαμφιέσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν,
ἀλλ' ἐν ἀκαλύπτω καὶ ταλαιπώρω βίω
χειμαζόμενος ζῆ, τῶν μὲν ἀνιαρῶν ἔχων
τὸ μέρος ἀπάντων, τῶν δ' ἀγαδῶν οὐδὲν μέρος
ὑπὲρ γὰρ ἐνὸς ἀλγῶν ἄπαντας νουθετῶ.

Ad horum autem sinceritatem ueritatem que uerborum an aspirauerit Caecilius consideremus. Versus sunt hi Caecili trunca quaedam ex Menandro dicentis et consarcientis uerba tragici tumoris: is demum'e. q. s. 'Itaque, ut supra dixi, cum haec Caecili seorsum lego, ne utiquam uidentur ingrata ignanaque; cum autem Graeca comparo et contendo, non puto Caecilium sequi debuisse quod assequi nequiret.' Nonius 304, 28 'factio iterum significat opulentiam, abundantiam et nobilitatem . . . Caecilius Filiuminalta eorum famam occultabat factio.' Cf. Philum. II. Facile tibi persuadeas excidisse Philumenae locum et versum 4 in his latere; contra sentit Grauertus Anal. 110.

1 infortunatust Spengelius est infortunatus ω infortunatus est edd. vett. homo Paupér, qui vulgo 2 egestate 5 3 ut est Vat. Reg. Rott., correxi. est ut s ut ut est olim dederam

patee Rott. 4 famem Rott. facilem Rott. Vat. Reg. Hic versiculus apud Nonium 304, 28 videtur latere, ubi ita eorum famam occultabat factio. Vide supra

TX

Edepól, senectus, sí nil quicquam aliúd uiti

Adpórtes tecum, cum áduenis, unum íd sat est,
Quod diú uiuendo múlta quae non uólt uidet.

175

Cicero Catonis mai. 8, 25 'melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente quam illud idem' (illud ennii ennii idem Leid illud idem, ennii m. alt. sed antiqua suprascr., Paris.): 'edepol' e.g. s. 'et multa fortasse quae uolt! atque

Paris.): 'edepol' e.q. s. 'et multa fortasse quae uolt! atque in ea quidem, quae non uolt, saepe etiam adulescentia incurrit. illud uero idem Caecilius uitiosius [28 sq.]' Nonius 247, 2 'aduenire, uenire. Caecilius in Plocio [1. 2].'

1 si] ut si Nonii ω etsi Bothius ut Onions nil Fruterius nihil ω quicquam om. Inderst. aliud om. B Nonii uiti om. Nonii ω 2 unus L 3 quod diu] diu quis Manutius

X

Patiére quod dant, quándo optata nón danunt.

Nonius 97, 14 'danunt, dant '

patiere (atiere H^1) ω potiere Bothius potire conieci di dant Bothius

XI

Viuás ut possis, quándo nec quis út uelis.

Donatus in Ter. Andr. IV 5, 10 'quando ut uolumus, non licet] . . . Caecilius in Plocio: uiuas' e. q. s.

nec quis scripsi: cf. Accii v. 620 et symb. de part. 24 sqq. nequis ω nequit ed. Med., unde nequitur Spengelius non quis Fabricius

\mathbf{XII}

Abi intro atque istaec aufer, si tamen hódie extollat núptias. 178/9

Nonius 297, 28 'extollere, differre. Caecilius Plocio: abi' e. q. s.

istaec G^1H^1 Vrbin. 307 ista haec φ aufer, si scripsi aufer Vrbin., vulgo aufert (aufest Par.) φ auferto Bothius An extollet?

XIII

180 Quid hóc futurum obsóniost, ubi tántum sumpti fáctum?

Nonius 484, 33 'sumpti pro sumptus . . . '

obsonio est Bothius obsonio et ω

XIV

Insánum auspicium: (haut) áliter histriónium est, Atque út magistratus, públicae (rei) cum auspicant

Nonius 468, 25 'auspicaui pro auspicatus sum ... Caecilius Plocio: insanum' e. q. s. 'Naeuius belli Poenici ... Caecilius Plocio: ut magistratus publice cum auspicant.'

1 hospitium HL Sequentia alteri tribuit personae Bothius haud Spengelius, om. ω histrionium Guietus istrionium ω 2 aeque x publicae rei cum scripsi publice cum ω cum publicitus Maehly publice quando Bothius auspicant cum publice x

XV

Tú nurum non uís odiosam tíbi esse, quam rarénter uideas?

Nonius 164, 26 'rarenter pro rare.' nurum tu non uis odiosam tibi Esse Spengelius

XVI

Ibo ád forum et paupérii tutelám geram.

Nonius 220,4 'paupertas generis feminini. Neutri Caecilius Plochio: ibo' e. q. s.

pauperii scripsi (cf. Gellius IX 14) pauperi o pauperio Spengelius pauperie Bothius

XVII

185 Ibó domum: ad plebem pérgitur: publícitus defendúndumst.

Nonius 513, 7 'publicitus pro publice . . . Caecilius Plocio: ibo' e. q. s.

ibi demum Bothius domum ibo Grauertus Anal. 114 pergitor Spengelius péragetur conieci (unde peragitur vel peragitor x) defendundum est LW^2 defendendum est φ

XVIII

Opuléntitate nóstra sibi (esse) iniúriam Factám

Nonius 146, 14 'opulentitas pro opulentia.... Caecilius Potio: opulentitate' e. q. s. (Plocio ed. 1526)

1 esse addidi eam x 2 factam Mercerus faciam ω , quo servato olim ne post sibi inserueram, si Bue proposuit opulentitate iniuriam factam sibi Nostra Bothius

XIX

$\mathbf{X}\mathbf{X}$

catellae

Nonius 199, 10 'catellae diminutiuum est catenarum et dicuntur genere feminino.'

POLVMENI

Πωλούμενοι Menandri? Ex inc. XXIV fortasse comparari possit cum Menandri I his: τάλας, ξοτηκας έτι πρὸς ταὶς δύραις Τὸ φορτίον δείς; σιτόκουρον ἄθλιον, Αχρηστον είς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

At pól ego neque florém neque flocces uólo mihi, uinúm uolo.

Nonius 114, 17 'floces, faex uini. Caecilius: ad pol' e. q. s. Gellius XI 7, 6 'item flocces audierat prisca uoce significare uini faecem e uinaceis expressam, sicuti fraces oleis: idque aput Caecilium in Polumenis legerat.'

Cf. cor. XXIX at Fruterius ad ω floces Nonii ω neque floces neque florem Vrbin. 307

PORTITOR

Cf. Ritschelius Parerg. I 158.

. cur dépopulator? gérrae!

Nonius 118, 33 'gerrae, nugae, ineptiae . . . Plantus

Asinaria: gerrae! . . . idem . . . congerro meus, ut conlusor meus, qui easdem exerceat nugas. Caecilius Portitore: cur d. g.'.

depopulato F^1L gerre L fur depopulator gerro $Rostius\ comm.\ Plaut.\ 282,\ non\ male\ fur\ d.\ {\mathbb F}\ gerrae!\ Kiesslingius$

PROGAMOS

Πρόγαμοι Menandri?

Ι

Ita quód laetitia mé mobilitat, maéror molitúr metu. Nonius 346, 14 'moliri, retinere, morari ac repigrare.'

An quom? laetitia Palmerius letiale (latiale P) ω letale Gravertus

II

audibo

Vide ad Naucl. I.

PVGIL

Cf. Húntas Timoclis et Timothei.

Tum intér luctandum huno tímidum tremulis pálpebris Percútere nictu: hic gaúdere et mirárier.

Festus p. 177 M. 'nictare et oculorum et aliorum membrorum nisu saepe aliquid conari dictum est ab antiquis — unde quidam nictationem, quidam nictum, ut Caecilius in pugilem: tum' e. q. s. Paulus p. 176 M. 'dicimus enim nictationem et nictum. Caecilius: hunc tremulis p. p. nictu.'

1 luctandum scripsi laudandum cod. ludendum Fruterius

SYMBOLVM

Ι

195 Destítuit omnes séruos ad mensam ánte se.

Nonius 280, 2 'destitui rursum statui...' (Coelius Bern.) sex B

TT

Audire ignoti quom imperant soleó, non auscultáre.

Nonius 246, 14 'auscultare est obsequi... Caecilius

Simbolo: audire' e. q. s. (Symbolo Mercerus sembono GH¹ LP ex soembolo ortum embono ceteri libri)

quom scripsi quod w quae Bothius

SYNARISTOSAE

Ex Menandri Synaristosis haec (IV = 449 K.): "Ερως δὲ τῶν θεῶν Ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείχνυται. Διὰ τοῦτον ἐπιοριοῦσι τοὺς ἄλλους θεούς affinia videri possunt amoris laudibus quae sunt apud nostrum inc. fab. XV.

Heri uéro prospexísse eum se ex tégulis: Haec núntiasse et flámmeum expassúm domi

Gellius XV, 15 'ab eo quod est pando, passum ueteres dixerunt, non pansum, et cum ex praepositione expassum, non expansum. Caecilius in Synaristosis; heri' e. q. s. Nonius 370, 14 'passum dispersum, solutum . . . Caecilius sinaristosis (inaristosis Gen. Harl.); heri' e. q. s.

1 heri pyrrichium aequare demonstravit Ritschelius opusc.

II 255 eumpse conieci (item Bergkius) cf. v. 29 se...
flammeum om. Nonius (nisi quod se eum habet Par.) 2 haec
m. pr. sup. Petav. hec Voss. nuntiasset ψ et nuntiasse
Bergkius: an ecnuntiasse et? dūn (i. e. domini) Par. Voss.

SYNEPHEBI

Συνέφηβοι Menandri teste Cicerone de fin. I 2, 4 et de opt. gen. or. 18. 'Synephebum' saturam Varro ut Philemo comoediam inscripsisse videtur.

T

In amóre suaue est súmmo summaque ínopia Paréntem habere auárum inlepidum, in líberos Diffícilem, qui te néc amet nec studeát tui. Aut tu illum furto fállas aut per lítteras Auértas aliquod nómen aut per séruolum Percútias pauidum, póstremo a parcó patre Quod súmas quanto díssipes libéntius!

200

205

Quem néque quo pacto fállam nec quid inde auferam,

Nec quém dolum ad eum aut máchinam commóliar Scio quícquam: ita omnis meós dolos fallácias 10 -Praestrígias praestrínxit commoditás patris.

Cicero de nat. deor. HI 29, 72 'ille uero in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione, qui in amore summo summaque inopia suaue esse dicit parentem ... tui. Atque huic incredibili sententiae ratiunculas suggerit: aut tu illum ... libentius. Idemque facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat, quem neque quo pacto ... patris. Quid ergo isti doli? quid machinae? quid fallaciae praestrigiaeque?' (sic Vindob. praestigiaeque ceteri libri) 'num sine ratione esse potnerunt?'

1 constituit Bothius 4 furto Bue fructu ω 6 pauidum] timidum Rehd. stupidum aut bardum (cf. v. 250) malim 7 dissipes Leid. c Erl. dissipis Leidd. a b Palat. Vind. m. 1 dissipas Vind. corr. dissupas Rehd. 8 nec quid inde Schoe-

mannus ne quid inde Leid. b neque tinde Vind. neque ut inde codd. aliquot Davisii et Moseri, Spengelius neque unde Leidd. ac Erl. Palat. cum aliis neque aliquid Glog. neque qui inde Heindorfius neque quid Bothius 9 neque quem Erl. 11 praestrigias Bue (cf. CGl. V 323, 8 G. 'praestrigia') praestigias ω: sed v. supra praestinxit χ, Lambinus

П

210 Serit árbores, quae saéclo prosint álteri.

Cicero Catonis mai. 7, 24 'nemo enim est tam senex, qui se annum non putet posse uiuere: sed idem in eis elaborant, quae sciunt nihil omnino ad se pertinere. Serit' e. q. s. 'ut ait Statius noster in Synephebis. nec uero dubitat agricola, quamuis sit senex, quaerenti cui serat respondere: dis inmortalibus... et melius Caecilius de sene alteri saeculo prospiciente quam' e. q. s. Idem Tusc. disp. I 14, 31 'serit' e. q. s. 'ut ait ille' ('ille' add. Wolfius, prob. Wesenbergius Emend. Tusc. II 7 'Statius' alii) 'in Synephebis, quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere?' Cf. ad inc. inc. I.

saeclo prosint alteri Spengelius alteri saeculo prosint (prosient Cat. Par. in mg. m. alt. sed ant.) ω serit 'Arbores quae alteri saeculo prosient (prosint Bergkius opusc. I 218) G. Hermannus, fort. recte

III

Pró deum, populárium omnium, ómnium adulescéntium Clámo postulo óbsecro oro plóro atque inploró fidem!

* * *

. in ciuitáte fiunt fácinora capitália:

(Nám) ab amico amánte argentum accípere meretrix noénu uolt.

Cicero de nat. deor. I 6, 13 'conuocandi omnes uidentur, qui quae sit earum' (sententiarum) 'uera iudicent . . . itaque mihi libet exclamare, ut in Synefebis:' (ut terentius in ephebis Erl. ut Statius in S. alii ut Plautus in S. alii ut ille in S. Vrsinus) 'pro deum . . . fidem, non leuissuma de re, ut queritur ille in ciuitate fieri facinora . . . uolt; sed ut adsint cognoscant animaduertant' e. q. s. Deest locus in Vindob. et Palat. 1519.

1 omnium, omnium Manutius omnium (semel) Leidd. abc cum libris plerisque animum Erl. 3 prima syllaba hac vel nunc fuisse potest in ciuitate fieri Cicero fieri in ciuitate Orellius fieri in ciuitate posito extra versum fieri Schoemannus

Eisdem numeris adulescentem perrexisse videri monuit Spengelius 4 noenu uolt scripsi, item Bergkius opusc. I 384 nunc neuolt olim. nuult Leid. c non uult φ neuolt FAWolfius

TV

Ad réstim res redit. — Immo collus, nón res: nam ille argéntum habet. 215

Nonius 200, 21 'collus masculino . . . Caecilius Harpazomene . . . idem Soenefebis: ad restim' e. q. s. Cf. Ter. Phorm. 686. Adde quod ad Imbriorum fr. IV adnotavi.

SYRACVSII

Συρακόσιος Alexidis?

T

Vide, Démea, hominis quíd fert morum símilitas.

Nonius 177, 1 'similitas, similitudo. Caecilius Syracusis: uide' e. q. s.

fert edd. feret (feceret W1) o Scaen poes. Rom. fragm. ed. Ribbeck. II.

П

. . tantan hine inuasit in corollam dúlcitas?

Nonius 96, 28 'dulcitas, dulcitudo pro dulcedo ... Caecilius Syracusis: tantan' e. q. s. (Coelius Wolf. seracusis Harl. Leid.)

eia suppleas tantan Mercerus tanta H^1 tantam φ in corollam dulcitas scripsi in corda (corolla Vrbin. 307) indulcitas ω (cf. cor. XXIX sq.) in cor Daui dulcitas Mercerus in cor damni dulcitas Bothius in tua corda vel in cor, Daue, dulcitas temptaveram tanta huic i. in cor dandi d, Bue

Ш

híc amet,

Fámiliae famé perbitant, áger autem stet séntibus.

Nonius 391, 22 'stare iterum horrere significat . . . Caecilius Syracusi: hic' e. q. s. (Syracusiis Junius) Cf. Plauti Cist. 45.

familiae fame pereant ω (cf. cor. XXX) familia ei fame perbitat Bothius familiae fame depereant Beierus hic amet, fame aliei pereant Bergkius opusc. I 393 hic amét, fame familiae pereant x hic a., f. fame pereant septenario Bue

TITTHE

Exempli optio data est inter Τιτθάς Eubuli, Τιτθήν sive Τιτθάς Alexidis, Τιτθήν denique Menandri. Nihil similitudinis intercedit inter Menandrea (fr. II M.): οἱ τὰς ὀφρῦς αἴζοντες ὡς ἀβέλτεροι Καὶ "σκέψομαι" λέγοντες κ. τ. λ. et nostri fr. inc. ΧΧΙΙΙ.

I

220 Praesértim quae non péperit, lacte nón habet.

Nonius 483, 4 'lacte nominatiuo casu ab eo, quod est lac . . . Caecilius Tite: praesertim' e. q. s.

disertim Fruterius

II

egon uitám meam

'Asticam conténdam cum istac rústicana (tuá), Syra?

Nonius 258, 34 'contendere significat comparare Caecilius Tithae: egon' e. q. s. (thieste Vrbin. 308)

asticam Bergkius opusc. I 394 atticam ω ista A G²P isti, supr. a, H tua Bergkius, om. ω rustica dura (vel uana) Spengelius. Octonarius iambicus egon uitam . . . rustica, Syra placuit CFW Muellero

III

Pér mysteria híc inhoneste (honéstam) grauidauít probro.

Nonius 118, 11 'grauidauit, impleuit. Caecilius Titte: per' e. q. s.

inhonesto mavult Bue honestam Bothius, om. ω , quos qui sequi malet primum pedem excidisse statuet inceste x probo H^2W

IV

atque hércle

Vtrásque te, cum ad nós uenis, subfárcinatam uídi. 225

Nonius 183, 25 'utrasque pro utrimque uel utrobique. Hemina Historiarum lib. IV: in Hispania pugnatum bis: utrasque nostri loco moti. Caeleus Tihe: atque' e. q. s. Cf. Lachmannus Lucr. 104 Bue lat. decl. p. 32 et ann. philoll. 1867 p. 68. (Caecilius Titthe Mercerus)

2 te Mercerus et ω suffarcinatam Mercerus subfraginatam ω Senariorum frusta atque . . . uenis | s. u. praefert x

V

[ubi] ádiacentem cómpitum

Nonius 196, 9 'compita masculino Varro de scenicis originibus lib. III: ubi compitus erat aliquis. Caecilius Titthe: ubi a. c.'

ubi ex Varronis loco inl. vid. abi (s. adi) ad (s. in) coniecerunt adiacentem Fruterius adicientem ω

VI

. . . . hic dúm abit, huc concéssero.

Nonius 270, 6 'concedere, recedere uel cedere . . . Caecilius Tithe: hic' e. q. s.

TRIVMPHVS

I

Hiérocles hospes ést mi adulescens ádprobus.

Gellius VI (VII) 7, 9 'adprobus tamen, quod significat ualde probus, non infitias eo quin prima syllaba acui debeat. Caecilius in comoedia, quae inscribitur Triumphus, uocabulo isto utitur: Hierocles' e. q. s.

II

Nunc meaé malitiae, Astútia, opus ést subcenturiáre.

Festus p. 306 M. 'succenturiare est explendae centuriae gratia supplere, subicere — Caecilius in Triumpho: nunc' e. q. s. Paulus 307 M. 'succenturiare — supplere. Caecilius: nunc' e. q. s.

Numeros Bergkius perspexit militiae Festi cod. Hiatum in diaeresi olim te inserendo explevi subcenturiare O. Muellerus subcenturia Festi cod. succenturia Paulus subcenturiata Bue subcenturiari Bergkius est succenturiata opus Bothius

EX INCERTIS FABULIS

I

230 Núnc enim demum mi ánimus ardet, núnc meum cor cumulátur ira.

Cicero pro Caelio 16, 37 'redeo nunc ad te, Caeli, uicissim, ac mihi auctoritatem patriam seueritatemque suscipio. sed dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem, uehementem atque durum? Nunc enim' e. q. s. Idem de fin. II 4, 14 'intellegas inter illum qui dicat: tanta laetitia auctus sum ut nil constet, et eum qui: nunc demum mihi animus ardet, quorum alter laetitia gestiat, alter dolore crucietur, esse illum medium . . qui nec laetetur nec angatur.' Caecilianum patrem Quintilianus XI 1, 39 Terentiano opponit. Ei autem vel in Asoto (II) vel in Fallacia (I) vel in Hymnide (VIII) vel in Pausimacho (IV) fingas partes fuisse.

П

O infélix, o sceléste!

*

Egóne quid dicam? egon quíd uelim? quae tu ómnia Tuis foédis factis fácis ut nequiquám uelim.

*

Istam in uicinitatem te meretriciam

5 Cur cóntulisti? cúr inlecebris cógnitis	235
Non refúgisti	
cur álienam ullam múlierem	
Ností?	
dide ac dísice,	
Per mé licebit	240
si egebis, tíbi dolebit, míhi sat est,	
0 1 1211 7 12 11 12 12	

Cicero pro Caelio 16, 37 ubi eis quae ad I descripsimus, statim haec subiunguntur: 'aut illum: o infelix, o sceleste! Ferrei sunt isti patres: [2.3] uix ferendi.' (del. Franken Mnem. VIII 219 et F. Schoellius mus. Rhen. XXXV 559 'ferenda' Salisb.) 'diceret talis pater: cur te in istam uicinitatem meretriciam contulisti? cur inlecebris cognitis non refugisti? cur alienam ullam mulierem nosti? dide ac dissice, per me licebit: si egebis... meae. Huic tristi ac derecto seni responderet Caelius' e. g. s.

Qui aetatis quod reliquom est oblectem meae.

2 quidicam Par. m. pr. egone (om. quid uelim) Brux. egone quid uelim Par. Salisb. cum ceteris quid uelim Spengelius quae referendum ad omnia, de quibus in superioribus sermo fuerat. qui Spengelius 4 cur te in istam uicinitatem (ciuitatem Brux.) meretriciam contulisti? Cicero cur in uicinitatem istam meretriciam Te c. Spengelius 6 sq. non effugisti? cur alienam mulierem Cognosti? Spengelius 9 disiice Orellius: cf. coroll. XIII sqq. dissice Put. disce \(\phi \) 1 praemitti olim vel posthac licet si egebis om. cum Spengelio Schoellius, ut unus senarius per me ... est currat dolebunt Brux. sat est om. Brux. Erf. 12 reliquom Par. reliquum vulgo. An quod mi est réliquom?

Ш

Vt me hódie ante omnes cómicos stultós senes Versáris atque inlússeris lautíssime.

Cicero Lael. 26, 99 'quid autem turpius quam inludi? quod ut ne accidat, magis cauendum est. ut me hodie' e. q. s. Idem Cat. mai. 12, 36 'nam quos ait Caecilius comicos' (comicus libri) 'stultos senes, hoc significat credulos obliniosos dissolutos, quae uitia sunt non senectutis, sed inertia ignauae somniculosae senectutis.'

1 tu me malit Halmius 2 iusseris Gud. illuseris August.

ut iusseris (h. e. inl., ni f. cf. Afran. 87) φ lusseris tuetur P. Langen Beitr. 18 ut lusseris Bue elusseris Halmius unxeris Palat. a emunxeris Bentleius in Hor. a. p. 96

IV

245 'St tacete: quid hoc clamoris? quibus nec mater néc pater,

Tánta confidéntia? auferte ístam enim supérbiam.

Cicero de orat. II 64, 257 'saepe etiam uersus facete interponitur uel ut est uel paululum mutatus, aut aliqua pars uersus, ut Statii a Scauro stomachante (ex quo sunt nonnulli, qui tuam legem de ciuitate natam, Crasse, dicant): st tacete' e. q. s. (satius vel statius scauro stomachanti ω , corr. Bakius) Deest locus in Erl. vet. et Abrinc.

1 st] sed Pal.² Erl., om. M (mutili) si L (h. e. Laud. amissi apographa) nec om. L Erl. mater nec pater Harl. Leid. pater nec mater M sit add. L Erl., unde nec pater nec mater est Leo Pl. F. 285 2 confidentia estis ω , estis del. Schuetzius auferte Leid. aufert φ istäc L Erl. in M enim om. M Erl. t. c. estis? aufertin superbiam? Leo auferte nunc istam superbiam ed. Rom.

V

Si cónfidentiam ádhibes, confide ómnia.

Isidorus Orig. X 40 'confidens, quod sit in cunctis fiducia plenus. unde et Caecilius: si' e. q. s.

habes Par. adhibens Wolfenb.

VI

. . . innocéntia eloquéntiast.

Apuleius apolog. c. 5 'sane quidem si uerum est quod Statium Caecilium in suis poëmatibus scripsisse dicunt, innocentiam eloquentiam esse' e. q. s.

Quod breviter tetigit Apuleius dictum aliquo modo in numeros redegi: expleri sententiam sic fere saepe innocentia ipsast eloquentia suasi in coroll. p. XXX animi praemitti iubet Spengelius ind. litt. Gotting. 1865 p. 550

VII

Tantám rem dibaláre ut pro nilo hábuerit.

250

Varro de l. l. VII 103 M. 'multa ab animalium uocibus tralata in homines, partim quae sunt aperta, partim obscura. Perspicua, ut... Caecilii: tantum' e. q. s. (Cilii Flor. Haun.)

tantam Scaliger, qui dibalare rem interpretatur παταφαγεῖν τὴν οὐσίαν: immo vituperatur qui secretum balando, i. e. garriendo differre et divulgare non veritus sit. tantum ω

VIII

. . . nímis audacem nímisque bardum bárbarum

Pauli Festus p. 34 M. 'bardus stultus, a tarditate ingenii appellatur. Caecilius: nimis' e. q. s.

TX

Quísquilias uolántis, uenti spólia memorant: í modo!

Festus p. 257 M. 'quisquiliae dici putantur quidquid ex arboribus minutis surculorum foliorumue cadit, uelut quidquidcadiae. Caecilius: quisquilias' e. q. s. Cf. Hymnis VI.

memoras, i modo Scaliger

X

Omnibus laetítiis laetus íncedo

Cicero de fin. II 4, 13 'nam et ille apud Trabeam uoluptatem animi nimiam laetitiam dicit, eandem quam ille Caecilianus, qui omnibus laetitiis laetum esse se narrat.' Idem ad fam. II 9 'repente uero incessi omnibus laetitiis laetus'.

VI

. quántum amantum in 'Attica est

Charisius p. 98 P. 'amantum Caecilius, ut etiam Plinius notat: quantum' e. q. s.

in Attica scripsi in natica cod. in riatica ed. pr.

XII

nomen uírginis,

Nisi mírum est, deintegráuit.

255

Nonius 101, 25 'deintegrare, deminuere ... Caecilius: nomen' e. q. s.

1 sq. unius septenarii frustum esse vult Bue 2 nisi mirum

est] cf. Plauti Pseud. 1213 et symbolae meae ad part. Lat. p. 17 deintegrabit olim conieci, quod non necessarium. uirginis H^1W uerginis φ

XIII

Venério cursu uéni, prolató pede Vsque ád scaphonem

Isidorus Orig. XIX 4,5 'scaphon funis in prora positus. de quo Caecilius: Venerio' e. q. s. (cecilius, m. 2 suprascr. lucilius Monac licinius, suprascr. eadem m. uel cecilius Tegerns., unde de auctore huius loci dubitari posse monet Spengelius)

1 cursum Wolfenb. prolatum Wolfenb. pede sc. veli] pede/// (erasa s) Monac. pedes Sangerm. 805 et scr. s in ras. Sangerm. 806 2 scaphonem Emeranus safonem Monac. Sangermann. fabonem Wolfenb. saphonem alii safon gloss. Bern.

XIV

. mane ut éx portu in Piraéum

Cicero ad Att. VII 3, 10 'uenio ad Piraeea, in quo magis reprehendendus sum quod homo Romanus Piraeea scripserim, non Piraeum — sic enim omnes nostri locuti sunt — quam in quod addiderim . . . nostrum quidem si est peccatum, in eo est quod non ut de oppido locutus sum, sed ut de loco, secutusque sum, non dico Caecilium: mane' e. q s. 'malus enim auctor Latinitatis est, sed Terentium, cuius fabellae propter elegantiam sermonis putabantur a C. Laelio scribi: heri aliquot adulescentuli coimus in Piraeum.'

XV

.... deúm qui non summúm putet, 260 Aut stúltum aut rerum esse ínperitum exístumem: Cuii ín manu sit, quém esse dementém uelit, Quem sápere, quem sanári, quem in morbum ínici

Quem contra amari, quem expeti, quem arcessier.

Cicero Tusc. disp. IV 32, 68 'totus uero iste qui uolgo appellatur amor... tantae leuitatis est, ut nihil uideam quod putem conferendum. quem Caecilius deum' e. q. s. Versus 1 sq. congruere cum Euripideis (Augae fr. 269 Ν².) Έρωτα

δ΄ δστις μή θεὸν πρίνει μέγαν Καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον, Ἡ σιαιός ἐστιν ἡ παλῶν ἄπειρος ὢν Οὐκ οίδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν monuit Meinekius.

1 ego uero Amorem supplevit Bentleius 2 rerum] uenerum coniecit Meinekius existumet (ex Ciceronis ore) Reg. Pith. Gud. existimat vulgo existumo Bentleius 3 cuii scripsi: cf. Pompon. 146 et Ritschelius ad Plauti Trin. 358 ed. 2 cui ω, nec offendit Bentleium: Ciceronis, non poetae esse arbitratur CFWMueller cuius Ernesti, quod olim probavi 4 sanari Oxonn. aliq. ut vid., Manutius, Bentleius insanire φ Versum excidisse vidit Bentleius talem fere: quem odio ésse, quem contemni, quem excludi foras 5 quem expeti, quem arcessier Bern., Erasmus, Bentleius quem expeti quem arcessiri (vel accersiri Pith.) φ quem accersiri, quem expeti Cratandrina

XVI

Homo hómini deus est, sí suum officiúm sciat.

Symmachus epist. IX 114 'recte Caecilius comicus homo, inquit, homini' e. q. s. Cf. Epist. II

XVIII

Saépe est etiam súp palliolo sórdido sapiéntia.

266

Cicero Tusc, disp. III 23, 56 'hic Socrates commemoratur, hic Diogenes, hic Caecilianum illud: saepe' e. q. s.

XIX

Quaeso ígitur, quisquis és, mea mulier . . .

Nonius 197, 34 'cuis et generi feminino attribui posse neterum auctoritas uoluit . . . Caecilius: quaeso' e. q. s.

quaero Onions quis trochaeos metiens x

XX

Grammónsis oculis ípsa, atratis déntibus

Nonius 119, 19 'gramiae, pituitae oculorum.' Cf. Plocium.

grammonsis FHL grammosis ϕ dentibus F^1 Aldina gentibus ϕ

XXI

Aduéhitur cum iligná corona et chlámyde: di nostrám fidem!

Gellius V 6, 12 'ciuica corona . . . fit e fronde quernea . . . fuit etiam ex ilice, quod genus superiori proximum est, sicuti scriptum est in quadam comoedia Caecilii: a due huntur, inquit, cum' e. q. s. Cf. Triumphus.

aduehitur Bothius adueuntur Rott. adueū et unt in fine et in principio paginae Vat. aduehuntur φ iligna Fleckeisenus epist. crit. ad M. Hertzium p. 25 ilignea (lignea Reg.) ϖ aduehunt Eum cum ilignea corona CFWMueller

XXII

270 Pro di inmortales! unde prorepsit truo?

Pauli Festus p. 367 M. 'truo auis onocrotalus. Caecilius irridens magnitudinem nasi; pro' e. q. s. Cf. CGI. II 384 G. ὀνοκρόταλον trico.

unde hic Aldina, fortasse recte

XXIII

si quassante capite tristes

Incédunt.

Servii Lemovic. in Verg. georg. I 74 'quassante, i. e. quassa, quae sonet cum quassatur.' Cf. Plauti Asin. 403.

sic malo

XXIV

séquere me. — Perii hércle. — Tu, quid enim óscitans Hietánsque restas?

Diomedes p. 336 P. 'hiare et hietare ueteres dixerunt ... Caecilius: sequere' e. q. s. (Caecilius Putschius caelius Par. A Mon. cod. Scioppii celius Par. B)

1 praemittendum age vel simile quid: octonarium continuum praefert Bue perii hercle nunc scripsi et personas distinxi. peri hercle Monac., cod. Scioppii periercle Par. A pehercle Par. B praei hercle Putschius, merito repudiavit CFWMueller l. l. 742 quid scripsi, om. Par. B qui \(\varphi \) enim vel nam conicio mihi \(\varphi \) mi \(\varphi \) pengelius \(2 \) restans \(Par. \) A

XXV

operis remex

Cicero de orat. II 10, 40 'et Crassus, nox te, inquit, nobis, Antoni, expoliuit hominemque reddidit. nam hesterno sermone unius cuiusdam operis, ut ait Caecilius, remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem descripseras, inopem quendam humanitatis atque inurbanum.'

operis remigem aliquem aut baiulum sunt qui tribuant Caecilio

XXVI

275

Dum taéniam, qui uólnus uincirét, petit]

Festus p. 360 M. 'taenias Graecam uocem sic interpretatur Verrius, ut dicat ornamentum esse laneum capitis honorati, ut sit apud Caecilium in Androgyno [I] et alias: dum' e. q. s. O. Muellero, cui hic versiculus Caecilii non esse videbatu, ita adsentior, ut tragoediae etiam multo aptiorem habeam.

petit om. Vrsinus

XXVII

Profértoque nóbis in múndo futúrum Lectum

XXVII sq. Charisius p. 181 P. 'in mundo pro palam et in expedito, ac cito; Plautus . . . Caecilius quoque, ut Annaeus Cornutus libro tab. castarum patris sui: profecto' e. q. s, 'item idem: namque' e. q. s. (lib tab castar patris sui cod. libro fabularum castarum patris sui Lindemannus. In litteris tab castarum O. Jahnius Proleg. in Pers. p. XXI latere coniecit tabernariarum, in sequentibus autem patris sui titulum fabulae, Caecilianum denique locum excidisse; in libro I epistularum conieceram. libro tabularum castrensium Bue mus. Rhen. XXXIV 347)

1 profertoque scripsi dubitanter profecto qui cod.

XXVIII

. . . namque (míhi) malum in mundóst, ere

num qui Lindemannus nam cui prop. Bue in mundost ere Bue Coniectanea Latt. (1868/9) p. 7 in mundo si ire cod. nam quia malum in mundo esse sciret coni. Keilius

XXIX

Si nón sarciri quítur

Diomedes p. 380 P. 'Accius quitus sum ... queuntur. Caecilius praeterea; si n. s. quitur.'

XXX

280 Dí boni! quid hoc?

Rufinus de metris com. CGL VI 556 K. 'Varro in VII: clausulas quoque primum appellatas dicunt, quod clauderent sententiam, ut apud Accium: an haec iam obliti sunt Phryges? Non nunquam ab his initium fit, ut apud Caecilium: di boni quid hoc? apud Terentium: discrucior animi.'

Tripodiam troch. catal. possunt in cantico vel trochaei vel iambi vel cretici vel bacchei secuti fuisse: minus probabilia protulit Hermannus elem. 181 epit. 70. Cf. praeterea Studemundus de cant. Plaut. 4

XXXI*

. ó tristes inéptias!

Seneca epist. 113, 26 'haec disputamus adtractis superciliis, fronte rugosa. non possum hoc loco dicere illud Caecilianum: o tristes ineptias! ridiculae sunt.' Caecilianum] caelianum Bamb. teste Bue cicilianum, caeciliani, celanum, celiani ceteri codd.

XXXII

. íncolumi insciéntia

Fronto epist. II 6 p. 31 Nab. 'igitur paene me opicum animantem ad Graecam scripturam perpulerunt homines, ut Caecilius ait, incolumi inscientia.'

XXXIII

uallata gula

Macrobius Sat. III 15 (II 11), 9 'sed quis neget indomitam apud illos et, ut ait Caecilius, uallatam gulam fuisse?'

XXXIV

decora domi

Donatus in Ter. eun. IV 7, 45 'domi et foci genetiui sunt. Caecilius: decora domi.'

XXXV

285 glabrum tapete

Nonius 229, 4 'tapete generis neutri. Turpilius (217) et Caecilius: glabrum tapete.' Caecilii memoriam secludit x.

XXXVI

Leontium

Charisius p. 80 P. 'Leontion et Crusion et Panion' (Chrysion Spengelius thyrusion et faunion Neap, thrusion et paunion excerpta Par.) 'ex neutris Graecis feminina nostri' (sic Keilius 'neutra' Neap.) 'fecere * et Plautus quod dixit haec Phronesium, et Caecilius Leontium' (haec Leontium Fabricius). Chrysion fabula Caeciliana; Φάνιον Menandri comoedia, Phanium in Terentii Phormione v. 201. 218 legitur.

XXXVII

Horatius a. p. 238 'ut nihil intersit Dauusne loquatur et audax Pythias emuncto lucrata Simone talentum, An custos famulusque dei Silenus alumni.' Comm. Cruq. in l. l. 'Pythias persona comica in comoedia Lucilii' (immo Caecilii) 'quae inducitur per astutias accipere argentum a Simone domino suo in dotem filiae.'

Cf. Pseudoacro: 'non dicit de Pythia Terentiana, sed quae apud Lucilium comoediographum inducitur' (sic Par. γ lucillium satyricum inducitur ed. Rom. a. 1474 lucilium inducitur tragoediographum rell.) 'aneilla per astutias accipere argentum a domino, nam fefellit dominum et accepit ab eo argenti talentum: fuit enim haec eadem meretricula rapax, ut Thais, quae lucrum facit.' Caecilii nomen restituendum esse recte monuit Orellius, certam comoediam Horatium innuere miro iudicio negat Dieterich Pulc. 126.

XXXVIII

gnoscit

Diomedes p. 378 P. 'gnoscit ait Caecilius.' (ignoscit Monac.)

XXXXIX

facilioreis. sanctioreis.

Charisius p. 104 P. 'facilioreis Caecilius, inquit Plinius, idem et sanctioreis ait.'

XLI

290

fác uelis:

Perficies.

Iulius Rufinianus 19 p. 43 H. 'ἀποφώνημα, sententia responsiua, ut apud Caecilium: fac u. p.' (Caecilium Ruhnkenius Caelium ed. princ.)

1 sq. potest etiam septenarii initium fac uelis: perficies fuisse

XLII

Festus p. 229 M. 'profesti dies di[cti, quod sint procul a religione numinis] diuini. Caecilius [Afranius] in Priuigno' e. q. s.

XLIII

Tántum bellum súscitare cónari aduersários Cóntra bellosúm genus!

Nonius p. 80, 32 'bellosum, bellicosum. Caecilius: tantum' e. q. s. (cecilius EH*PW celius, caelius, coelius φ) Coelii Antipatri fragmentis (5 P.) inseri solent; a numeris non aliena esse, ut fortasse Caecilii sint, monui in coroll, p. XXXI.

IVVENTIVS

ANAGNORIZOMENE

Quód potes, sile céla occulta tége tace mussá mane.

Festus p. 298 M. '[summ]ussi dicebantur [murmuratores]
— nam mussare sis in Agnorizomene: quod'
e. q. s. (Anagnorizomene Augustinus.) Paulus p. 299 M.
'summussi ... Terentius mussare pro tacere posuit, cum ait:
sile ... mussa.' (Iuuentius Lindemannus Terentius Paulus, quem intellegit Terentium Libonem Fregellanum Scaliger
Coni. in Varr. p. 83 Caecilius Vrsinus, de quo dubitat Spengelius. Cf. inc. fab. I. II)

oc cod. Festi

EX INCERTIS FABULIS

T

gaúdia

Sua si ómnes homines cónferant unum ín locum, Tamén mea exsuperét laetitia.

Varro de l. l. VI 50 M. 'laetari ab eo, quod latius gaudium propter magni boni opinionem diffusum. itaque Iuuentius ait: gaudia' e. q. s. (Deficit hic F. iuuentus f H Par. a iuuecius Par. b Terentius Rholandellus)

2 omnes homines] omnia omnes L. Spengelius, non male Trochaei tales gaúdia sua si ómnes locum Támen mea exsuperét lactitia praeplacent aliis. Cf. O. Brugmanus l. l. 48

П

pállium

Non fácio flocci ut spléndeat.

Gellius XVIII 12, 2 'id quoque habitum est in oratione facienda elegantiae genus, ut pro uerbis habentibus patiendi figuram agentia ponerent ac deinde haec uice inter sese mutua uerterent. Iuuentius in comoedia: pallium, inquit, non facio f. ut s. Nonne hoc inpendio uenustius gratiusque est quam si diceret: maculetur?' (Iuuentius Rutgersius Varr. lect. IV 19 iuuentus s. inuentus ψ terentius Magl.)

2 non facio om. Par. Lugd. Magl. · S. Dan. Pet. · 2. Voss. (quibus signis videtur lacuna indicari) Iambici octonarii frustum pallium flocci non facio ut s. Fleckeisenus commendavit

Ш

. . . caput ei téstatim diffrégero.

Charisius p. 196 P. 'testatim Iuuentius: caput ei t. d.' Verba iuventius caput minus certa sibi apparuisse testatur H. Keilius.

deffregero cod. defregero Putschius

IV*

† ita tradedeq. in re neq. in Iudícium Aesopi néc theatri trittiles 5

Varro de l. l. VII 104 'Maccius in Casina a fringuilla . . . ; sues aucluerat ita' e. q. s. Sueti (sc. Suei) a uclucribus O. Muellerus. Suei a colubra Baehrens. Iuuentius ab ulula conieceram mus. Rhen. XXVII 183: cf. coroll. XXXII.

ita tradidi: quid ni? neque hili (existumo) Iudícium trittiles (Vocés) olim lusi: nunc in desperato loco nolo amplius periclitari. ita tragoediae | qua in ré neque in iud. e. q. s. Bue mus. Rhen. XXIX 197

V

scrupipeda

Varro de l. l. VII 65 M. 'scrupipedam Aurelius scribit ab scauripeda: Iuuentius comicus dicebat a uermiculo piloso, qui solet esse in fronde cum multis pedibus; Valerius a pede ac scrupea.' Cf. Plauti fr. 100 Sch.

LVSCIVS LANVVINVS

Cognominis formam Lanuvinus vindicavit Dziatzko ad Ter. Phorm. 1.

PHASMA

Donatus in Ter. eun. prol. 9 'idem Menandri Phasma nunc nuper dedit] bene nunc nuper, ut ex uicinitate facti ostendat nihil esse dicendum quam displicuerit haec comoedia Luscii Lanuuini, propterea quod res recens sit et omnes meminerint. Phasma autem nomen est fabulae Menandri.'

Menandri nomen additum propter Φάσμα Philemonis (Φάσμα ἢ Φιλάργυρος Theogneti). Acta primum Eunuchus a. 593/161.

THENSAVRVS

Terentius eun. prol. 10 'atque in Thensauro scripsit causam dicere Prius, unde petitur, aurum qua re sit suum, Quam ille qui petit, unde is sit thensaurus sibi, Aut unde in patrium monumentum peruenerit.' Donatus in I. I. 'arguit Terentius quod Luscius contra consuetudinem litigantium defensionem ante accusationem induxerit. Huius modi enim est Luscii argumentum: aduléscens, qui rem fámiliarem ad nequitiam' ('nequitia' Bentleius) 'prodegerat, seruum mittit ad patris monumentum, quod senex sibi uíuus magnis ópibus apparáuerat, ut íd aperiret, inlaturus epulas, quas páter post annum décimum cauerat sibi inférri. sed eum agrum, in quo monumentum erat, senex quidam auarus áb adulescente émerat. seruus ad aperiendum monuméntum auxilio usús senis thesaurum cum epistola ibidem repperit. senéx thesaurum tamquam a se per tumultum hostilem illíc defossum rétinet et sibi uíndicat. adulescens iudicem capit, apud quem prior senex, qui aurum retinet, causam suam sic agit: Athénienses . . . praedicem et cetera. Quae contra naturam iurisque consuetudinem posita argumenta' ('arguit et' Bentleius) 'notat Terentius, quod ille ordo potior erat, ut adulescens prior proponeret causam, qui petitor inducitur.' Cf. Θησανφός Anaxandridis Archedici Cratetis Dioxippi Diphili Menandri: nam Philemonis fabulam Plautus vertit in Trinummo. Menandrum Luscii auctorem fuisse probabilis est virorum doctorum coniectura. Senariorum vestigia in argumenti narratione agnovit Leo mus. Rhen. 38, 322.

Athénienses, béllum cum Rhodiénsibus Quod fúerit quid ego hic praédicem?

2 quod fuerit (dudum nobis) quid e. p.? suppl. Dziatzko ann. phil. 1880 p. 812

EX INCERTIS FABULIS

I

Terentius haut. prol. 30 'ne ille pro se dictum existumet, Qui nuper fecit seruo currenti in uia Decesse' ('Dixisse' Bentl.) 'populum: cur insano seruiat? De illius peccatis plura dicet, cum dabit Alias nouas, nisi finem maledictis facit.'

П

Terentius Phorm. prol. 4 'qui' (scil. poeta uetus) 'ita dictitat, quas antehac fecit fabulas' (sc. Terentius),

'Tenui esse oratione et scriptura leui: Quia nusquam insanum scripsit adulescentulum Ceruam uidere fugere et sectari canes Et eam plorare, orare ut subueniat sibi.' Ad quae cf. Donati scholia.

SEXTVS TVRPILIVS

BOETHVNTES

T

Melésia! intus céssas? credo hercle hélluo Tubúrcinatur.

Nonius 179, 25 'tuburcinari significat raptim manducare
... Turpilius Boëthuntibus: Melexia' e. q. s. Boethontibus
H*L*W Boethantibus H*

1 Melesia scripsi ut Bergkius opusc. I 208. 395 melixia H melexia φ cessas H^1 cessat φ

II

Eum dérepente dúcere uxorem aúdio.

Nonius 518, 3 'derepente. Turpilius Boetuntibus: eum' e. q. s.

ducere uxorem audio Bothius uxorem audio ducere w

TIT

qui uérba uenatúr mea,

5 Pestís, si abscedat. — 'At sermonem hinc súblegam.

Nonius 332, 28 'legere surripere significat, unde et sacrilegium dicitur, id est de sacro furtum . . . Turpilius in Boetuntibus; qui uerba' e. q. s.

IV

. . . quaeso cógita ac delíbera.

Nonius 429, 19 'inter cogitare et deliberare hoc inter est: cogitare est confirmare,' ('considerare' x) 'deliberare confirmare. Turpilius Boetuntibus: quaeso' e. q. s.

delibera cum sequentibus om. Ba

V

Mácte uirtute ésto.

Nonius 342, 1 'mactare est magis augere . . . Turpilius Boetontibus: macte u. e.'

An iambice macte ésto uirtute?

VI

Nón ago hoc per ságam pretio cónductam, ut uulgó solent.

Nonius 23, 5 'sagae mulieres dicuntur feminae ad lubidinem uirorum indagatrices . . . Turpilius Boethontibus: non' e. q. s.

CANEPHORVS

Κάνηφόρος Anaxandridis fuit et Menandri. Huius fr. 253 K.: ἀλογίστου τρόπου ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον Ladewicus de Volc. Sedig. 18 composuit cum nostro I. Loquitur autem qui inconsiderantiam suam insita naturae indole excusat.

Т

Ita ést: uerum haut facile ést uenire illi úbi sita est sapiéntia.

Spissum est iter: apisci haut possem nisi cum magna 10 miseria.

Nonius 392, 26 'spissum significat tarde . . . Turpilius Caneforo: ita' e. q. s.

1 ita, del. est, olim dedi: cf. coroll. XXXIII haut Stephanus aut ω illo Lipsius Ep. qu. V 2 sita B, Rothius si ita GH^1L^1 spissa φ 2 apisci scripsi adipisci ω haut Lipsius aut ω possem scripsi posse ω possis Lipsius spissumst iter: adipisci haúd potestur Bergkius

7 4

П

. . testamentum érgo celabís? - Logi!

Nonius 63, 19 'logi a Graeco sermone, uel dicta ridicula et contemnenda . . . Turpilius Caneforo: testamentum' e. q. s.

Ш

Satis frúcti reddunt.

Nonius 491, 6 'fructi uel fructuis pro fructus.'

IV

. . . nosti quám sit gracili córpore.

Nonius 116, 9 'gracilitudo et gracilens pro gracilis et gracilentum pro gracili et gracilium pro gracilitas.' (pro gracili et gracilium om. Bamb. Scribendum 'gracilitudo pro gracilitas, gracilens et gracilentum et gracilum pro gracili.') 'Accius . . . gracilitudo . . Ennius . . . filo gracilento. Naeuius' (immo 'Laeuius', ut vidit Osannus) 'Protesilaodamia . . gracilenticolorem . . gracilens fit. Turpilius Caneforo: nosti' e. q. s.

gracili EH^2PW gracile H^1 cracile FL cracilo Quicheratus, fort. recte corpus L^2

DEMETRIVS

Fr. V Scaliger Coni. in Varr. p. 159 monuit convenire cum Alexidis ex Δημητρίφ ή Φιλεταίρφ fr. 46 K.: πρότερον μέν εί πνεύσειε βορράς η νότος Έν τη θαλάσση λαμπρός, ίνθις ούν αν ήν Ούδενι φαγείν. νυνι δε πρός τοίς πνεύμασιν Τούτοις Φάνλλος προσγέγονε χειμών τρίτος κ. τ. λ. Praeterea fr. X similibus praefari videtur Turpilius, qualia apud Alexidem extant fr. 45: δμοιότατος άνθρωπος οίνω την φύσιν Τρόπον τίν' έστί κ. τ. λ., quibus contradicitur fr. inc. XV (278): οὐδέν γ' ἔοικ' άνθρωπος οίνω την φύσιν κ. τ. λ. Ceterum de argumento ex Graeco poeta nihil sane, aliquantillum saltem ex nostro disci potest. Certe constat de adulescente inperito et paulo stupidiore (II. IX), qui cum nescio quibus turbis invitus ab amata abalienatus esset (IV), in gratiam cum ea redit. Nec desunt aut de patre decepto (XVI) aut de meretrice (XIV) testimonia. Ab ea autem diversa fortasse fingi potest ipsa virgo amata, ad quam pertinere putaverim XI et XIII.

Nonius 15, 16 'enoda significat explana '

ut res est gesta vel uti res gestast (s. res ut gestast) Ed. Becker stud. I 158

П

Timére occepi et ínterdum oscitárier: Inéptus quid mihi uéllem ex insoléntia Nescíbam.

15

Nonius 322, 18 'insolens rursum non solens . . .'

1 tumere conieceram occoepi et Lipsius Ep. qu. V 12 occepi $B G H^1$ hoccepit L occepit φ 2 quod $B H^1 L^1$ 3 nescibam Lipsius nesciebam ω

III

Pudét pigetque mei me

Nonius 424, 4 'pudet et piget hoc distat: pudet enim uerecundiae est, pigere poenitentiae'

TV

. . nunc me ex aliórum ingeniis iúdicat, Intércapedo quórum amicitiás leuat.

20

Nonius 337, 2 'leuare etiam minuere . . .'

1 num x

V

Antehác si flabat áquilo aut auster, ínopia Tum erát piscati.

Nonius 488, 18 'piscati pro piscatus . . .'

1 flauat L^1 fluat Ba 2 erat BaH^2 orat L eorat H^1L^1P eoraut W orat φ

VI

In ácta coperta álga inoras óstreas

Nonius 216, 5 'ostrea generis feminini . . .' Cf. Onom. 'inora ἄστομος'. Festus Pauli p. 114 M. 'inori, inores.'

coperta L1 cooperta o alga Palmerius age o

VII

Nec récte dici míhi quae iam dudum aúdio.

Festus p. 162 M. 'nec conjunctionem grammatici fere dicunt esse disiunctiuam, ut nec legit nec scribit, cum, si diligentius inspiciatur, ut fecit Sinnius Capito, intellegi possit eam positam esse ab antiquis pro non — apud Plautum in Fasmate: nec recte si illi dixeris' et Turpilium in Demetrio: nec' e. q. s. Paulus p. 163 M. 'nec . . . ponitur et pro non. Turpilius: nec' e. q. s.

quae H. Keilius que cod. Festi, om. Paulus

VIII

25 Etiám me irrides, péssime ac sacérrime?

Nonius 397, 28 'sacrum etiam scelestum et detestabile; ita et consecratum '

etiam (post Demetrius) BGH^1L sed iam H^2W set iam φ irrides Bothius irridens ω

IX

'Nam si íceris me pósthac, credas míhi uelim' Inquít, quid censes? — Túm dolebit scílicet.

Nonius 124, 11 'icit significat percutit, ab ictu'
Plauti Stichum v. 345 comparavi coroll. XXXIII.

1 nam edd. nanam ω 2 quid censes? tum Bothius tum quid censes ω

X

Homo única est natúra ac singulária.

Nonius 491, 1 'singularia pro singulari.'

XI

Vide mírum ingenium ac délenificam múlierem: 30 Commórat hominem lácrimis.

Nonius 278, 1 'delenitus, ad nostram consuetudinem placatus.'

1 delenificam edd. delenifica ω delenificum mulierum Bothius

XII

Sandálio innixa dígitulis primóribus

Nonius 427, 28 'priores et primores hanc habent diuersitatem: priores enim comparatiui sunt gradus, primores summae quaeque res . . .'

digitulis Passeratius (cf. Plauti Bacch. 675) digitis H dicigitis φ

XIII

Meós parentes cáreo.

Nonius 466, 8 'carere etiam re bona potest dici. Turpilius Demetrio dolentis persona: eos p. c.' Idem 497, 17 'accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo.'

meos] eos ω p. 466 careo] doleo Ba p. 466, om. idem p. 497

XIV

Non súm iurata.

Diomedes p. 397 P. 'apud Turpilium comoedia nobili, cuius titulus Demetrius, legimus iurata sum perfecto finitiuo dictum. Iuuenis est qui consulit, meretrix respondet: non sum iurata, pro eo sane quod est; iurasti? non iuraui.'

XV

Numquám nimis numero quémquam uidi fácere, quom facto ést opus.

Nonius 352, 19 'numero significat cito. Accius Oenomao [VI] Antigona [VI] Turpilius Demetrio: numquam' e. q. s. quom x quam \(\omega\$ quod Scaliger \quad facto BGH \) fato \(\omega\$

XVI

Quia sé talento argénti tetigi uéteri exemplo amántium.

Nonius 408, 26 'tangere etiam circumuenire.'

1 ad F^1L mi Bothius mihi ω 2 amantium Carrio, Gulielmius amanti ω

XVII

Festus p. 351 M. 'tappete' (cf. Ritschelius opusc. II 527)
'ex Graeco sum tae Ennius cum ait t ueterem. sic tappet ' Cf. inc. fab. III.

DEMIVRGVS

Ex Menandri fabula cognomine quadrant haec (fr. 114 K.) μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· Χρῆται γὰρ οὐτος εἰς α΄ ἀεῖ ταύτη καλῶς ad fr. II, quamquam id propius etiam accedit ad hunc ex Boeotia Menandri versum (III M. 90 K.): πλοῦτος δὲ πολλῶν ἔπικάλνμμ᾽ ἔστὶν κακῶν. (Cf. sent. Menandri Vrbin. Ο 6 ed. M.) Ceterum adulescens, qui cum meretrice rem habuerat (I IV: cf. V), honestum cum virgine quadam matrimonium inire cogitur (III).

I

Ergo édepol docta díco: quae muliér uolet Sibí suum amicum esse índulgentem et diútinum, Modice átque parce eius séruiat cupídines.

Nonius 342, 26 'modicum ueteres moderatum et cum modo' (ita Vat. 2916 'commodo' ceteri) 'dici uolunt . . . '

1 ergo ψ, om. W¹: cf. Plauti Capt. 1017 Pers. 24 et Terentii adelph. 959 ego Vatic. 2916, Acidalius in Curc. c. 5 domo Bergkius opusc. I 395, ergo ex Demiurgo perperam repetitum, domo autem propter modo, quod paulo ante legatur, omissum esse coniciens; sed modo istud supra in lemmate extat ante quinque exempla! mulier quae Grautoffius 2 suum sibi: de collocatione cf. coroll. XXXIV suum amicum Acidalius summam (sumam Vat. summa BGHL?) amicam ω, suum amatorem CFWMueller prosod. Plaut. 269 diutinam Vatic. De diútinum vocis mensura cf. Pacuv. 181 3 seruiat cupidines Vatic., Acidalius serui ad cupidines φ seruiat cupidini Junius

H

40 Quia nón minus res hóminem quam scutús tegit.

Nonius 226, 12 'scutum generis neutri. Masculini Turpilius Demiurgo: quia' e. q. s.

hominum W

III

. . quia enim odio ac sénio mi haec sunt núptiae.

Nonius 2, 32 'senium est taedium et odium' morbo ante odio suppl. Onions mihi ω haec sunt (ut c erasa sit) Ba, om. W hae sunt φ haece sunt nunc x

TV

Múlier meretrix, quaé me quaesti caúsa cognouít sui.

Nonius 483, 26 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus '

meletrix W

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY: *DEPARTMENT OF GREEK.

Modo fórte

Ita mé destituit núdum

Cicero ad fam. IX 22 'non modo in comoediis res ipsa narratur, ut ille in Demiurgo: modo forte, nosti canticum; meministi Roscium — ita me destituit nudum, totus est sermo uerbis tectus, re inpudentior; sed etiam in tragoediis' e. q. s.

VI

Iudícia litis, túrbas tricas, cóntiones máxumas 45 Nonius 8, 25 'tricae sunt inpedimenta et implicationes' trichas H^1L maximas BaL^1

VII

Apértae surae, brácchia autem prócera horrorém mihi Ex córde exsuscitábant.

Nonius 236, 16 'apertum, nudatum.'

VIII

Neque nautae cum essent circumuenti uéntis, incerto îtinere

Porti indigentes

Nonius 491, 18 'porti pro portus.'

1 cum om. P circum uentis (om. uenti) H'P

EPICLERVS

Initium Menandreae fabulae cognominis hoc (fr. 164 K.): ἀρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον. Ἐμὲ γοῦν ἀναστήσασα δευρὶ προάγεται Λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, ita imitatus est Turpilius, ut servi Stephanionis persona inducta monologum mutaret in deverbium. Agitur autem in hac fabula hoc, ut orbam puellam, quam cognato nubere lex iubet, adulescens quidam ducere a parentibus cogatur. Nam eorum consilia continentur fr. IV et V, et cuius liberi memorantur fr. II Calliphonem puellae illius patrem fuisse suspicor.

I

50 ST. Quaeso édepol, quo ante lúcem te subitó rapis, Ere, cum úno puero? PH. Néqueo esse intus, Stéphanio. ST. Quid ita? Ph. 'Vt solent, me cúrae somno ségregant Forásque noctis éxcitant siléntio.

Priscianus de metris com. p. 1326 P. 'Turpilius quoque in suis idem facit comoediis, ut in Lindia . . . idem in Epiclero: quaeso' e. q. s.

2 PH quod in libris extat senis potius, e. c. Philoxenus, quam adulescentis nomen uidetur 3 ST addidi a somno Bue, sed cf. Accii v. 511 4 fortisque Par. A

II

Ni Cálliphonis núnc te miseret líberum

Nonius 495, 26 'accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali'

ni GP? in φ callifonis ω miseret Junius miserae HL misere φ

Ш

55 Quam mátris nunc patrís me miseretúr magis.

Nonius 477, 14 'miseretur pro miseret.'

quam matris nunc patris Aldina quam (qua H) maris (matris H^1) tunc patris (ratris Ba) ω cum matris tum patris Bothius patris quam matris tum Grautoffius. Pro illo librorum tunc olim tui vel tuae coniciebam me om. P^1W^1

58/59

TV

Quam légere te optimum ésset atque aequíssimum, Quacum aétas degenda ét uiuendum essét tibi.

Nonius 332, 19 'legere etiam eligere dicitur . . .'

1 quin ms. Fabri quom Gulielmius te om. ms. Fabri esset ms. Fabri esse φ esse ait x 2 degenda et uiuendum esset Canterus uegenda et uibendum (iubendum GHL lubendum B) esse ϖ

V

. . . sperabám consilia nóstra diuidiaé tibi, Cum aetás accesset, nón fore.

Nonius 96, 23 'diuidia est tedium'
Variis modis verborum ordinem mutaverunt

VI

Té quidem omniúm pater iam cópem causarúm facit. Nonius 84, 21 'copi pro copioso . . .'

pater iam Bothius iam pater ω iam praetor Bue An té quidem optimarum iam pater scribendum? causarum Bothius causa rem ω casnarem copem Onions

VII

Set néqueo ferre hunc diútius (sic uócif)erari et cónqueri,

Nec ésse suae parum óbsequellae

Nonius 215, 28 'obsequelam feminino . . . Turpilius etglero: set' e. q. s. (obsequentiam Neukirchius Epiclero Bentinus)

1 nequeo ferre Canterus neque offerre ω sic uociferari scripsi errari ω errare Canterus conuiciari Bue sic lamentari vel maerentem errare vel me sollicitare conieceram 2 parum] pretium Onions obsequellae H^2L^1 obsequelae φ obsequentiae Neukirchius Sententiam sic circumscribimus: 'nec sui parum rationem haberi clamantem ferre possum'

VIII

Patrócinantem ubi fáctum audierit saúcium

Nonius 398, 5 'saucii dicuntur proprie uulnerati, non mesti, sicuti uult consuetudo . . .'

patricinantem L^1 audierit Stephanus audiuerit ω saucium Lipsius (cf. A. Koehler diss. Erlang. I 452), om. GH^1 saucius φ

IX

65 At ením scies ea quaé fuisti néscius.

Nonius 501, 17 'nominatiuus pro genetiuo.'

ad enim Ba L¹: de accentu cf. coroll. XXXIV nescius Grautoffius inscius \(\omega, \) quod qui servare velit ei iam scibis scribendum

X

Sét quis est qui interrumpit sermoném meum 'Obitu suo?

Nonius 357, 23 'obitus rursus aduentus . . .

1 Creticos discripsi quamvis minus elegantes et quis est ω ecquis hic est Bentleius ad Ter. hec. V 4, 19 septenario trochaico. set quis hic est Grautoffius meum sermonem idem sét quis est qui ⟨hic⟩ i. meum sermonem o. s. proposui

XI

Séd uolo ut família nostra offícia fungatúr sua.

Nonius 497, 13 'accusatiuus positus pro ablatiuo'
sed uolo HP, Bothius sed uola \(\phi \) sedulo Gulielmius

XII

Curréndum sic est, síc datur, nimium úbi sopori séruias 70 Potiús quam domino, et úbi seuero império quae imperáta sunt

Priscianus de metris p. 1326 P. 'Turpilius quoque in suis idem facit comoediis, ut in Lindia . . . idem in Epiclero [I] idem in eadem tetrametris utitur: currendo' e. q. s.

1 currendum sic est Bothius currendo sic est ω, nisi quod ee Leid. V exhibet Conl. Plauti Pseud. 155 et Trucul. 634 (vide symb. ad part. Lat. 31) conicias currendumst. sic, em sic datur e. q. s. 2 etsi Bothius; sed non est finita sententia: negleguntur vel simile quid supplendum imperati Parr. AR Leid. V

XIII

Vinón inuitat plúsculum sese, út solet?

Nonius 321, 21 'inuitare significat repleri . . .'

uinon Bergkius non ω numne inuitauit scribere volebam conl. v. 132 et Plauti Amph. 283

HETAERA

T

Ducít me secum: póstquam ad aedem uénimus, Venerátur deos, intérea aspexit uírginem Ibi stántem, in capite ostrínam indutam rículam.

Nonius 539, 23 'rica est, quod nos sudarium dicimus... Turpilius Veliterna: ducit' e. q. s. (Cf. Titin. Velit. I) Idem 549, 10 'ostrinam ad ostri colorem, qui est subrubeus. Turpilius Hetera: interea' e. q. s.

2 aspexi Scaliger 3 ibi stantem scripsi instantem ω p. 539 iniectam ω p. 549 quod inlectam interpretatur Bue gestantem Ald. iniecta Bothius adstantem Carrio intrantem Grautoffius

in capite ostrinam indutam riculam Carrio in capite riculam indutam (induta Ba p. 549) ostrinam (onstrinam ω p. 539) ω utroque loco in capite indutam ostrinam riculam olim edidi

II

Erus stúpidus adstat: íta eius aspectús repens Cor tórporauit hómini amore.

Nonius 182, 4 'torporauit pro torpefecit. Turpilius Heter: erus' e. q. s.

TIT

rús ad illas cónmigrat:

Habitámus hiemem tótam cum muliérculis.

Nonius 526, 1 'quotiens per accusatiuum casum annos uel dies loquimur, iuges annos uel dies significamus: quotiens per datiuum, per interuallum interiectis aliquibus annis uel diebus... Turpilius Filopatro... idem Hetera: rus' e. q. s.

75

IV

Rhodiénsist, sed istuc cónmigrauit iám diu.

Nonius 127, 11 'iamdiu pro olim.'

Rhodiensist Carrio Rhodiensis est \omega stuc L1

V

80 Nam quíd illoc homine uíuit confidéntius?

Nonius 262, 13 'confidentia rursum temeritas, audacia... Turpilius Leucadia... idem Hetaera: nam' e. q. s. (sic Bothius. heteranam G²H² in mg. heterrentius L heterentius G terentius ceteri libri)

quid, ut scripsi, G^2H^2 in mg. qui in G et del. in H qui LPW illoc scripsi ut Bergkius illo ω

VI

Hortátur hominem, quám primum (ut) proficisceret.

Nonius 470, 34 'profisceret pro proficisceretur. Turpilius Hethera: hortatur' e. q. s. (ethera Ba)

ut Bothius, om. ω (cf. O. Brugman p. 32) ut quam primum Pal. proficeret Ba

VII

hic uílicor ante úrbem,

Nunc rús eo.

Nonius 186, 8 'uilicari est rusticari uel uillae praeesse ... Turpilius Paraterusa ... idem Hetera: hic' e. q. s. (ethera H etera W)

1 hic W huic \(\phi \) illic ante urbem uillicor, nunc Bothius

VIII

Simuláuit me a se amári quaesti grátia

Nonius 483, 26 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus . . . Turpilius Demiurgo . . . idem Aethera: simulari' e. q. s. (Hetaera ed. 1526)

simulauit me a se Junius simulari me a se ω simulat me a sese Carrio simulauit ea se Grautoffius

IX

.... meres, mérito ut diligáre

85

Nonius 468, 19 'meret pro meretur . . . Turpilius Filopatro . . . idem Hetera: meret' e. q. s.

meres Junius (pyrrichice metiendum) meret ω mere vel mereto praeplacet Buechelero Sermonis exemplum praebet Terentius hec. 580 Nolui meres, Merito dirumpere versu ut olim feceram

X

Haec si inpetro abs te ut facias, (sat) satis frúcti cepero éx te.

Nonius 491, 7 'fructi uel fructuis pro fructus. Turpilius Caneforo . . . idem Hethera: haec' e. q. s. (aethera Ba)

facias Rothius faciet W faciat φ factites Bue have si abs te ut faciat impetro Havet

XI

Satine út (se) meúm cor uolúptatibús dat? Inmórtalitús se optulít mi haec facúltas.

Nonius 514, 27 'inmortalitus.'

1 se Grautoffius, om. ω 2 mi Bothius mihi ω

LEMNIAE

Cf. Λημνία Alexidis, Λημνίαι Antiphanis Diphili Nicocharis. Ita pro vulgato 'Lemnii' titulo inscripsit fabulam Grautoffius. Quoniam de 'redimendo' exule filio agitur, fortasse lembi, quorum fr. V mentio fit, item ut in Plauti Bacchidibus 280 sqq., piratici intellegendi sunt, qui rapuerunt Phaedriam. Fr. VI vel meretricis vel parasiti fuisse videtur.

1

Proptér peccatum paúsillum indigníssime Patriá protelatum ésse saeuitiá patris.

90

Nonius 363, 14 'protelare etiam excludere. Turpilius Lemnis: propter' e. q. s. (lenis BG)

1 pausillum Β pausillulum ψ

II

Habés potestatem. — 'Vbi potestatém? — Senis Pretió contendas út redempto Phaédria Liceát redire antíquam in consuetúdinem.

Nonius 259, 28 'contendere iterum significat extorquere Turpilius Lemonis: habet' e. q. s. (Lenonibus ms. Fabri. Lemniis Ald.)

1 habes scripsi habet ω ubi: cf. Heinsius ad Ovidii
her. 4, 150 potestatem senis, suprascr. ubi potestatem, H
2 Phaedriae Grautoffius De sententia cf. coroll. XXXV

Ш

95

néque durare póssum:

Ita húius insciéntia ac deméntia extorrém facit.

Nonius 14, 30 'extorris dicitur extra terram uel extra terminos . . . Turpilius Lemniis: neque' e. q. s.

1 possum Scaliger possunt ω 2 insolentia Maehly ac Bothius atque ω

IV

Rémulis sensím celox ab óppido procésserat.

Nonius 533, 5 'celox est nauigium breue, dictum a celeritudine . . . Turpilius Lemnis: remulis' e. q. s.

remulis Sensim Bothius, quod verius, si tacitis remulis vel tale quid, ut suspicabatur Kiesslingius, coniunxit poeta: septenarium dedit Grautoffius Possint etiam inter duos versus distribui: celox Ab o. p.

V

Lémbi redeuntés domum duae ad nóstram adcelerarúnt ratem.

Nonius 534, 7 'lembus, nauicula breuis piscatoria . . . Turpilius Leucadia . . . idem Lemnis: lembi' e. q. s.

duae (due W) ω : cf. Priscianus p. 658 P. duo Junius ad nostram Grautoffius ad nos certam (ceram P) ω (cf. coroll. XXXV) certatim ad nostram Bothius senarios dimensus

VI

Numquam únius me cómparaui séruire elegántiam.

Nonius 256, 21 'comparare ueteres confirmare et constituere dixerunt Turpilius in Lemniis: numquam' e. q. s.

numquam me unius AM(ontisp.): cf. Ritschelius opusc II 693 eligantiam AM cf. v. 39 elegantiae (vel elig.) φ

LEVCADIA

Aενκαδία Menandri. Hanc fabulam enarravi in annall. philoll. LXIX 34 sqq. orsus a Servii Dan. in Verg. Aen. III 279 loco hoc: 'Varro enim templum Veneri ab Aenea conditum, ubi nunc Leucas est, dicit: quamuis Menander et Turpilius comici a Phaone Lesbio id templum conditum dicant. qui cum esset nauicularius, solitus a Lesbo in continentem proximos quosque mercede transuehere, Venerem mutatam in anuis formam gratis transuexit: quapropter ab ea donatus unguenti alabastro cum se inde totum ungueret, feminas in sui amorem trahebat, in quis fuit una, quae de monte Leucate, cum potiri eius nequiret, abiecisse se dicitur: unde nunc auctorare se quotannis solent qui de eo monte laciantur in pelagus.' (Leucas est scripsi, ut postea Hagenus leucasem Bern. anuis scripsi nauis Bern. anus Masvicius

inde totum vel inde corpus et uultum conieci in dies inditum Bern, inlitum vid. in inditum latere.) Cf. praeterea Lucianus dial. mort. 9, 2 μῶν καὶ σύ τινα ἄσπερ ὁ Φάων την Αφοοδίτην έκ Χίου διεπόρθμευσας, είτα σοι εύξαμένφ έδωκε νέον είναι και καλόν έξ ύπαρχης και άξιέραστον; et Aelianus v. h. XII 18. Finxit autem Turpilius adulescentem ab amata, quae navicularium deperit, desertum, Phaonem vero, quem olim omnes fugerant, iam ipsum fastidientem et puellae illius amores spernentem. Quae vel desperans vel iussa ab eo in mare se proicit, unde ab adulescente fortasse servata ad antiquam consuetudinem redit. Iam restat ut personis suis distribuantur reliquiae: adulescentis I, cum alio sermocinantis II III IV V (cf. Enn. Thyest. VIII) VII, amicam fortasse frustra mulcentis VI, puellae (Dorcii puta conl. XVI) de Phaone VIII, confabulantis cum eodem IX X, deinde propter litus, priusquam undis se committeret, oberrantis XI, adulescentis et amici XII XIII, eius qui luctantem expiscatus erat XIV, puellae frigore laborantis XV, adulescentis in gratiam cum amica redeuntis XVI. Denique nuptiae parantur fr. XVII

T

Quem olim óderat, sectátur ultro ac détinet: Ille ínsolens autem út fastidit cárnifex! 100

Nonius 322, 21 'insolens rursum non solens . . . Turpilius Demetrio . . . idem Leucadia: quem' e. q. s.

2 fastidit Junius fastidia w

п

Víden tu Phrugis incéssum? quam est confídens! di istunc pérduint.

Nonius 262, 13 'confidentia rursum temeritas, audacia ... Turpilius Leucadia: uidentur' e. q. s.

Iambicum septenarium olim dederam, nunc CFWMuellerum secutus trochaicum notavi. uiden tu Frygis Lipsius, qui Frygis recte genetivum esse voluit. uidentur (uidetur GH^1) frigus ω

Ш

. uíden ut fastidít mei?

Nonius 496, 18 'genetiuus casus positus pro accusatiuo'

uiden ut Fr. Dousa uide nunc w

IV

Ei périi! uiden ut ósculatur cáriem? num hilum illa haéc pudet?

Nonius 21, 25 'caries est uetustas uel putrilago . . . '

perii Gulielmius peri ω num] non, suprascr. ũ, H num illum illa haec pudet W num illum illaec pudet φ, probavit Bue mus. Rhen. 18, 392 num illum illaec? pudet Lachmannus ad Lucil. 236 num hilum illaec pudet x mus. Rhen. 23, 697, fort. recte

. V

105. sed quam lónge est? eccum isti ílico.

Nonius 325, 3 'ilico, illo. Turpilius Leucadia: sed . . . cum isti. Ilico, in eo loco.'

Nescio an post est persona mutanda sit eccum isti ilico scripsi cum isti (est L^1) ω (v. supra) istim ilico Bothius isti ilico Grautoffius cf. coroll. XXXVI

VI

. ne me áttigas! apage aufer

Manum. — Heía quam ferócula est!

Nonius 75, 30 'attigat, continget.'

1 ne me] nonne W attigas Junius attigat FH^1L^2 atiga apage conieci coroll. XXXVI atque w sonas distinxit Bothius Fortasse feroculust verum fuit Senarii tales ne me áttigas. I Atqui aufero manum. heía quam ferócula es Buechelero placent

. . . . arripuit colubram mórdicus.

Nonius 201, 25 'colubra feminini . . . ' (Turpidius m. 1 FHL)

VIII

Intércapedine interficior, désiderio differor:

Tu es míhi cupiditas, suáuitudo et méi animi expectátio. 110

Nonius 173, 5 'suauitudo pro suauitas . . .'

2 tu es mihi scripsi tua mihi w tu mea Grautoffius tuo mi (pro mea) Bergkius opusc. I 395 continuata post v. 109 oratione

IX

Iam égo istam tibi tristítiam exorbebo

Nonius 102, 32 'exorbebo pro exorbeam. Plautus . . . exorbebo sanguinem. (exsugebo codd. et Non. p. 479, 20) Turpilius Leucadia: iam' e. q. s.

Véritus sum, ne amóris causa cum illa limassés caput.

Nonius 334, 11 'limare etiam dicitur coniungere'

limasses ed. a. 1476: cf. coroll. XXXVII uerita conieci limasset Bern. ABM limassit GH1 limassis (massis W) \phi

XI

miseram terrent me omnia:

Maris scópuli, sonitus, sólitudo, sánctitudo Apóllonis.

Nonius 174, 2 'sanctitudo pro sanctitas '

1 me miseram terrent Grautoffius, fort. recte 2 scopoli F^1 apollonis HL^1 apollinis φ

XII

115. . . . sí quidem sit quisquám deus,

Cuii égo sim curae

* *

Heu me infelicem! — Sánusne es, qui témere lamentare?

Te, Apóllo sancte, fér opem, teque, omnípotens Neptune, ínuoco,

5

Cicero Tusc. disp. IV 34, 72 'sin autem est aliquis amor, ut est certe, qui nihil absit aut non multum ab insania, qualis in Leucadia est: si quidem ... curae. At id erat deis omnibus curandum, quem admodum hic frueretur uoluptate amatoria. Heu me infelicem! Nihil uerius. Probe et ille: sanusne ... lamentare? Hic insanus uidetur etiam suis At quas tragoedias efficit! te Apollo ... uenti! Mundum totum se ad amorem suum subleuandum conuersurum putat, Venerem unam excludit ut iniquam: nam quid ... Venus? Eam prae lubidine negat curare quicquam. Quasi uero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat.'

1 quidemst Vsenerus 2 cuii scripsi: cf. Caecilius v. 261 cui ω, quo servato trochaeos olim notabam 4 te] et Reg. Gud. Brux. tequea Reg. Gud. Brux. m. 1 teque o idem m. 2 amnipotens Woelfflinus per epist. Post 6 talia fere ex Ciceronis verbis elicias: quae praéter te nil quícquam omnino cúras prae libídine

XIII

121 tumúltu uecordí uagas

Nonius 467, 27 'uagas pro uagaris . . . Accius Bacchis . . . percitatae tumultu. uecordi uagas insania. Turpilius Leucadia: uultu uecordi uagas insania.' Cf. ad Acci v. 236 adnotata.

tumultu: v. supra uultu olim servabam

XIV

. . hortari coépi nostros ílico, Vt célerent lembum.

Nonius 534, 4 'lembus, nauicula breuis piscatoria . . .'

1 coepi nostros Bothius nostros coepi ω 2 ceperent A^1 celarent P cederent χ hortári nostros ilico coepi, ut celerarent (vel accelerarent) l. x

XV

('O) utinam nunc ápud ignem aliquem mágnum adsidam! . . . 125

Nonius 522, 26 'cum apud iuxta significet . . .'

XVI

'Ante facta ignósco: mitte trístitatem, Dórcium.

Nonius 182, 1 'tristitas' (tristitias libri, correxit Scaliger) 'pro tristitia Pacuuius Atalanta [XI] Turpilius Leucadia: ante facta' e. q. s.

ignosco, mitte Grautoffius igne committo ω igni committo Bothius tristitatem Guietus tristitia (tristia H) an te ω tristitiam hance Grautoffius dortium L

XVII

Etiam ámplius illam ápparare cóndecet, Quandó quidem uoti cóndemnata est . . .

Nonius 277, 8 'damnare et condemnare pro liberare positum est '

1 etiam amplius scripsi (cf. Pompon. 54 coroll. XXXVII) etiam plus Palat., quibus olim ad supplendum versus initium immo praemiseram. et amplius φ et iam plus illanc Bue apparere ω praeter Palat. 2 An quando equidem ut 158? (cf. de part. lat. p. 41)

XVIII

hoc quaero, ignóscere

130

Istíc solentne eás minoris nóxias, Erúm si forte, quási alias, uiní tago? Nonius 408, 29 'tangere etiam circumuenire. Turpilius Demetrio . . . idem Leucadia: hoc quaero' e. q. s.

† istic 2 ista Ba eas] as ω has Mercerus meas coni. Kiesslingius 3 quasi alias (alas P) res ω: res ut glossema eieci, sed poeta fortasse nil aliud quam galeola scripserat. quas galiolas Cuiacius qua amphora Bue mus. Rhen. 29, 198 qua fiala Quicherat cum agitat (agit Ed. Becker) alias res Grautoffius quasi alias, sc. non nunc, ludibunde tago Cuiacius cauo ω

XIX

. ínuitauit plúsculum hic se in prándio.

Nonius 321, 22 'inuitare significat repleri . . . Turpilius Epiclero . . . idem Leucadia: inuitauit' e. q. s.

Fort. an praemittendum inuitauit uiri (uir P) BGH^1P . Num inuitauit uini primo septenarii pede deficiente? inuitauit heri Rothius, quae ut versui accommodarentur, transponenda erant. uino inuitauit Bergkius opusc. I 388, tamen ut uini non plane repudiaret. inuitauere x hic (quod pro nom. plur. haberi iubet x). prandio om. B sese ω hic inuitauit plusculum se Bothius: transponi etiam sic sese inu. pl. hic in prandio poterat

LINDIA

Ad primam scaenam pertinere videntur I. II. IV, lenonem audio in V. VI, patrem VIII. IX, adulescentem VII, servum X.

T

abhinc triénnium

Sacérrimum domicílium hoc quidam cóntulit

Nonius 397, 30 'sacrum etiam scelestum et detestabile, ita et consecratum . . . Turpilius Demetrio . . . idem India: abhinc' e. q. s.

2 sacerrumus Bothius, fort. recte hoc, i. e. huc (cf. Servius Aen. VIII 423) ω huc Turnebus

TT

Consílium hoc cepi: lítteras misi ád senem Nostrúm, processe nóbis ex senténtia Mercáturam.

140

Nonius 212, 35 'mercatura feminini '

1 cepi edd. coepi ω 2 nostram Grautoffius processe Gifanius prodesse (prodeesse L^1) ω nebis F^1L

Ш

Nauta

Di s(éro) adueniéntem perdánt: hic quidém Nos pérdit. festum ésse hice quártum diém

Hodie íterant: ita conuéntum.

Priscianus de metris com. CGL III 426 K. 'Terentius trochaico mixto uel confuso cum iambico utitur . . . ut in Andria: adhúc, Archylís, quae adsolént quaeque opórtet' e. q. s. 'Similiter Plautus in Truculento eodem metro usus est Turpilius in Lindia nautae personam inducit hoc metro loquentem: di' e. q. s.

1-3 baccheos cum clausula iambica constitui, quales in ceteris exemplis a Prisciano laudatis leguntur. 1 di sero scripsi diis Regin. Parr. AR Leid. V dis Vrbinas dii vulgo aduentantem fortasse melius hic edd. hi Regin. Parr. AR Leid. V si Keilius 2 perdidit edd. esse an ecce? (an hunce?) quartum diem scripsi diem hic quartum w om. Regin. Anapaesti di aduénientem p. h. q. Nos pérdidit. hic festum ésse diem Quartum hódie iterant: ita cónuentumst Grautoffio aliquando placuerant: ipse olim in eisdem numeris, qui facile in aures cadunt, elaboravi.

IV

Profécto ut quisque mínimo contentús fuit, Ita fórtunatam uítam uixit máxime, Vt philosophi aiunt isti, quibus quiduis sat est.

Priscianus 1, 1, 425 'Turpilius quoque in suis idem facit comoediis', (scil. in prologis et primis scaenis trimetris utitur iambicis) 'ut in Lindia: profecto' e. q. s.

Compérce uerbis uélitare: ad rém redi.

145

Nonius 3, 10 'uelitatio dicitur leuis contentio, dicta ex congressione uelitum'

comparce FH1 dedi Ba

VI

Me uís potiri: fác ego potiar quód uolo.

Nonius 482, 5 'sic potior illam rem pro illa re potior — — Turpilius Lindia: me' e. q. s.

meam Dziatzko mus. Rhen. 31, 379 potiar edd. potior ω quodquod H^1

VII

Miseró mihi mitigábat sandalió caput.

Nonius 343, 15 'mitis est maturus . . . Turpilius India: misero' e. q. s. (Lindia Nic. Loënsis I 9) cf. Ter. eun. 1028. mitigauit *Palat*.

VIII

Quin móneam, quin clamem ét querar tua uítia, quae te uílitant.

Nonius 185, 30 'uilitant, uilem faciunt.'

IX

Quíbus rem rebus déspoliasti, foéde dum in lustrís lates.

Nonius 333, 14 'lustra etiam lupanaria dicuntur . . .' (lympidia W^1 lymdia W^2)

rem om. Palat. senem Aldina rebus om. BG dispoliasti GHLW dispoliare Palat. cf. coroll. XXXVII sq. foede dum Mercerus dum Palat. fedum H^2 foedum φ lates Gebhardus Antiq. lect. p. 52 latet ω

X

ego ínterim in turbá foras

Subdúxi cum hac me, néque sat numero míhi uidebar cúrrere.

Nonius 352, 21 'numero significat cito . . . Turpilius Demetrio . . . idem Lyndia: ego' e. q. s. Idem 399, 19 'subducere est surripere. Turpilius Lyndia: ego . . . cum hac me.'

2 neque sat BGH neques ad \varphi uidebar ed. Bas. uidebat \varphi

PAEDIVM

Of. Ilaidov Menandri Apollodori Posidippi. Inducebantur adulescentes duo, quorum alter longo itinere (advenientem parasitus salutat fr. I) reversus puellam optimam (IV. V) olim a se amatam (VI. VII), quacum iam nuptiae ei constitutae fuerant, fastidit (IX. X), alter meretrici cuidam mancipatus est (VIII. IX). Crudelitas illius fr. XI, puellae autem mansuetudo et sibi diffidens modestia fr. V tangitur. Fr. IX consilium memoratur rei ita componendae, ut meretricis amicus alterius vice puellam repudiatam ducat in matrimonium.

T

Cuius áduentu insula hódie clarét Cypros.

Nonius 85, 21 'claret, clara est' ('sit' x) 'uel clareat.'

hodie w: mensuram defendi coroll. XXXVIII hocedie Bergkius opusc. I 112 da claret x conclaret proposueram

I

Ego praéstolabo illi óscitans ante óstium?

Nonius 475, 30 'prestolat pro prestolatur.'

illi oscitans ante ostium Bothius (interrogandi signum addidi) lico cicant optitu Ba^1 illi ut citanti opi sim ms. Fabri illi eo citante opitium (opicium H^1P) φ

Ш

..... progrediór foras

Visére quid hic tumúlti

Nonius 489, 30 'tumulti . . . ?

1 praegredior L^1 2 hic Bothius hi L^1 hinc HW in Ba L^2P tumulti ante fores ω , nisi quod an pro ante W: eieci glossema

IV

iam désine

155

Meminisse illius fórmam.

Nonius 500, 6 'accusatiuus pro genetiuo '

1 sq. trochaeos statuit Grautoffius: cf. Ritschelius opusc. $I\!I$ 688

V

Neque mírum: educta, ut pár est, expars málitiis, metuéns sui

Nonius 500, 22 'ablatiuus pro genetiuo ...' Idem 501, 5 'genetiuus pro datiuo ...'

uirum ω p. 500 expars BaH^1L p. 501 expers H^2W p. 501 expartem BaL^1W p. 500 expertem HL^2P p. 500 miliciis Ba p. 501 alicuius ω p. 500 metuens sui om. ω p. 500 metuens uiri Mercerus

VI

Quando équidem amorem intércapedine ípse leniuít dies.

Nonius 522, 4 'diem uolunt, cum feminino genere dicimus, tempus significare, masculino diem ipsum: nos contra inuenimus. Turpilius Pedio: quando . . . dies; id est, ipsum tempus.'

equidem H²W (vide de particulis latinis p. 41) et quidem Ba H¹L P quidem Fruterius lenibit Gebhardus

VII

Tamen óculi ex longa intércapedine ádpetunt cupide íntui.

Nonius 470, 29 'intui et contui pro intueri.'

oculi ex scripsi oculis ω , quod pro nom. pluralis forma haberi posse monui. oculi Gulielmius cupida L^1

VIII

160

quaéso omitte ac désere hanc

Meretricem, quae te sémel ut nacta est, sémper studuit pérdere

Detégere despoliáre opplereque ádeo fama ac flágitis.

Nonius 305, 33 'fama est rursus infamia '

1 ac desere Vrbin., Acidalius hac deserite φ 2 te semel ut nacta est Bothius te semel inacta (nacta H) est ω semel te nacta Acidalius 3 deterere Bothius fame G^1L^1 flagitis Bothius flagitiis ω famae ac flagiti CFW Mueller: cf. coroll. XXXIX, Leo Pl. F. 327

IX

Vt ille hác sese abstinéret, ego supérsederem núptiis.

Nonius 40, 7 'supersedere, manere, perseuerare, quasi in uoluntate et consilio sidere. Turpilius Pedio; ut' e. q. s. 'Plautus Epidico: supersede istis rebus iam . . . Sisenna . . . proloqui supersederunt.' Vana docere Nonium monuit Grautoffius.

hac] ac H

X

Núptias abiéci, amicos útor primorís uiros.

Nonius 497, 15 'accusatiuus positus pro ablatiuo . . . Turpilius Epiclero . . . idem Pedio: nuptias' e. q. s.

primoris] cf. Lachmannus in Lucr. 57

XI

Quare ésse dicat quísquam illum hominem aut quídquam facere humánitus. 165

Nonius 514, 15 'humaniter.' (immo humanitus, ut ed. princ.) 'Turpilius Pedio: quare' e. q. s. 'Cassius Hemina . . . humanitus' ('humanit' Bamb.) 'aguntur. Afranius . . . ferre humana humanitus.'

dicas L^1 dica P humanitus Ba humaniter φ

XII

Nonius 255, 23 'crepare iterum incantare.'
tu om. BGH¹P increpe H¹

PARATERVSA

Speculatricem audire videmur fr. IV et V.

T

Cum antehác uidebam stáre tristis, túrbido Vultú, subductis cúm superciliís senes

Nonius 399, 28 'subducere etiam susum ducere, leuare? (paratelusa Gen. Harl. Leid. 1)

II

Meritíssimo te mágni facio.

Nonius 139, 17 'meritissimo.'

merettissimo Leid. 116 magni ficio FH1L

III

170 Ego nóndum etiam hice uílicabar, Phaédria.

Nonius 186, 4 'uilicari est rusticari uel uillae praeesse '

hice x et Bergkius huic EFH¹L hic H²W nondum hic etiam Bothius étiam nondum Grautoffius

TV

Eho díc mihi, an oblita, óbsecro, es eius crébras mansiónes

Ad amícam, sumpti lárgitatem?

Nonius 132, 15 'largitas pro largitione. Turpilius Parateruse: o dic' e. q. s.

1 eho Junius o post Parateruse ω

V

Dum égo conixi sómno, hic sibi prospéxit uigilans uírginem.

Priscianus p. 866 P. 'coniueo, quod etiam coniuo secundum tertiam protulerunt ueteres, praeteritum tam in ui quam in xi habuit . . . Turpilius uero in Paraterusa: dum' e. q. s.

VI

Cáput offendi ad límen edepol

Nonius 358, 23 'offendere est percutere.'

caput ut H²LW ad limen edepol scripsi adimere pol w ad limen pol Pius

PHILOPATOR

Cf. Φιλοπάτως Antiphanis et Posidippi. Obsequentem parentum imperiis audis fr. IV. Praeterea puellae gravidae (III), quae fortunas suas cum matre lamentatur (II), et meretricis

procacis (VI) et adulescentis luxuriosi (VII) personae internoscuntur. Epistula amissa et ab alio clam sublata (XII. XIII) facile fieri potuit ut magni in res vel intricandas vel expediendas momenti esset.

I

miserúm puto,

175

Si etiam ístuc ad malam aétatem accessít mali.

Nonius 1, 25 'aetatem malam senectutem ueteres dixerunt . . . Turpilius Filopatro: miserum' e. q. s. (Filopatro libri ubique, ut olim persuaserim mihi hybridam Philopater formam a poeta admissam fuisse)

TT

.... geme meás fortunas, máter. — Hem! Qua caúsa huc opere máxumo conténditur?

Nonius 260, 8 contendit proripuit uel direxit significat...'
1 geme meas Mercerus gemmeas ω Personas distinxi

III

Dispérii misera: (ut) úterum cruciatúr mihi! Nonius 229, 32 'uterus . . . neutro . . .' disperii edd. diisperi ω ut Grautoffius, om. ω

IV

Certum ác deliberátum est me illis óbsequi.

180

Nonius 282, 10 'deliberatum, complacitum uel definitum.' Idem 429, 21 'cogitare est dubitare, deliberare confirmare. Turpilius Boethuntibus: quaeso cogita ac delibera. idem Filopatro: certum ac' e. q. s. ('delibera... certum ac' om. Bamb.)

V

Locus ipse inuitat hércle hic Veneris . . .

Nonius 321, 14 'inuitari est delectari... Turpilius Thrasyleone... idem Filopatro: locus' e. q. s.

locus BL lucus q

VI

Ecce autem, mihi uidére tuo more, ut soles,

Aegre id pati, quia hós dies conplúsculos Intércapedo súmpti faciundí fuit.

Nonius 484, 27 'sumpti pro sumptus . . .' Idem 525, 31 'quotiens per accusatiuum casum annos uel dies loquimur, iuges annos uel dies significamus: quotiens per datiuum, per interuallum interiectis aliquibus annis uel diebus. Itaque qui optantes multis annis dicunt, multos annos melius dixerint . . .?

1 mihi uidere tuo more ut soles Bothius tuo (tuu p. 484) more ut (uti p. 484) soles uidere mihi w, quae mutato mihi in mi servanda esse censet Bue eademque edidit Quicherat: cf. cout soles, aegre id pati Videre mihi x roll. XXXIX hoc ω p. 484 cüplusculos Ba p. 484 om. w p. 525

3 faciendi Ba p. 484

VII

185

forte eó die

Meretrícis ad me délenificae ut 'Atticae conuénerant Condíxerantque cénam apud me, Tháis atque Erótium, Antíphila, (Lais.) Pýthias: ego éxtra cubui dóminia.

Nonius 281, 26 'dominus rursum appellatur conuiuii exhibitor, unde et dominia conuiuia . . .

2 meretricis nominativi plur. formam mutare nolui lenificae Junius delenitate ω , nisi quod delinitate GH delicaut Atticae Grautoffius Atticae ut ω definito tae Bothius 2 sq. convenerant condixerantque Junius ante Atticae Bue conuenerat (cum u. H^2LW) quo (quod H^2L) dixerant quae ω 3 Tais ω 4 exira GH^1 dextra accubui Lipsius do-

minia testatur Nonius domina w

. míra lenitúdine

190 Ac suáuitate abúndat.

Nonius 132, 1 'lenitudine pro lenitate.'

IX

. . cum te sáluom uideo, ut uólui, gliscor gaúdio.

Nonius 22, 13 'gliscit est congelascit et colligitur uel crescit uel ignescit.'

X

Vtinam possim tíbi referre grátiam, ut de mé meres!

Nonius 468, 17 'meret pro meretur . . . '

possim edd. possint ω gratiam Bothius, commendat P. Langen Beitr. 12 gratias (sed s in ras. Leid. 116) ω gratis x gratias ut demeres scripseram

XI

Deínde cum ad te rédierit res ólim post mortém patris Nonius 358, 4 'olim temporis futuri . . .' post] preter B propter P

XII

Simul círcumspectat: úbi praeter se néminem Videt ésse, tollit aufert: ego clam cónsequor.

195

Nonius 422, 19 'inter tollere et auferre est diuersitas: tollere est leuare et erigere, auferre leuatum transferre . . .'
2 tulit H¹L

XIII

Me míseram! quid agam? intér uias epístula excidít mihi:

Infélix inter túniculam ac strófium conlocáueram.

Nonius 538, 8 'strofium est fascia breuis, quae uirginalem horrorem cohibet papillarum.'

1 uias genetivum interpretatur Bue lat. decl. p. 32 2 mi inserendo hiatum sustuleram ac] a Ba conlocaueram, ut scripseram, GP conlocaram BaL^1 collocaram HL^2 quam collocaueram Junius Septenarios cum Buechelero efficias mi et conlocaram scribendo: prob. Luchs stud. I 73

THRASYLEON

Θοασυλέων Menandri? Formae nominis in libris praeterea Trasuleon Trasileon Trasoeleon indicantur.

I

di me diuitant.

Nonius 95, 10 'diuitant pro diuites faciunt . . . Turpilius Transilione: di m. d.'

deuitant EFH1L

П

Nemo úmquam uidit ébrium ire intér diu 200 Neque túrbam facere néque fores exúrere.

Nonius 524, 27 'turbam et turbas diuersam uolunt habere significationem, ut sit turba populi conuentus, turbae turbationes. Nos contra lectum inuenimus et indiscrete positum et pro turbis turbam'

2 fecere L uxurare W1

TTT

Corónam mensam tálos uinum, haec huíus modi, Quibus rébus uita amántum inuitarí solet.

Nonius 321, 11 'inuitari est delectari. Virg. Georg. lib. I: inuitat genialis hiems . . . Turpilius Trasyleonem: horonam' e. q. s. 'idem Filopatro [V]'

1 coronam Mercerus horonam ω : choronam aliquando scriptum fuit uinum Lipsius uinus in ω 2 uita amantum inuitari solet Lipsius uitam amattum inuitari solem ω

TV

Dat últro ac munerátur quod ab illo ábstulit.

Nonius 477, 18 'muneratur pro munerat' (sic Bamb. 'munerat pro muneratur' ceteri).

muneratur Bothius munerat ω al W

V

Vidére cupio uóstrum mercimónium.

Nonius 213, 9 'mercimonium neutri . . .' (trasuleone Vrbin. 308)

nostrum L uestrum p

VI

205 Non ést mediocris rés, neque (est) uulgária Fallácia haec.

Nonius 488, 26 'uulgariam pro uulgarem ...' (transyleone Bamb.)

1 res del. x haec res prob. Studemundus 2 haec fallacia.

Bothius trochaeos numerans

VII

'Age age egredere, atque ístuc utinam pérpetuum itiner sít tibi!

Nonius 482, 29 'itiner dictum pro iter ' (transeleoonea Ba traseoleone L¹)

istuc utinam Bothius utinam istuc ω, quod olim ut servarem initium versus mutilum statueram. istuc perpetuum itiner sit utinam Havet

VIII

Nóbilitate, fáctione frétus interdícere

Nonius 304, 26 'factio iterum significat opulentiam, abundantiam et nobilitatem '

nobilitate factione om. BGH^1 nobilitate Junius nouilitate ω interducere B

IX

. . cum interea níl quicquam a me est praémi neque fructús tuae

Benignitati atque óbsequellae.

210

Nonius 215, 30 'obsequium neutro genere ... obsequella feminino' (obsequentia Bothius) ... Turpilius Epiclero ... idem Thrasileone: cum' e. q. s.

1 nihil ω praemii ω fructus scripsi erat ω 2 benignitati x benignitatis ω , def. Leo Pl. F. 286 obsequentiae Bothius Septenarios iambicos praémi Neque erát, tuae e. q. s. commendat Bue, fort. recte

X

Hoc te óro, ut illius cónmiserescas míserulae orbitúdinis.

Nonius 146, 18 'orbitudinis pro orbitate . . .'

utilius F¹L miserulae, quod olim proposueram, non inprobavit Ritschelius opusc. II 688 miserae w: hiatum tolerat Leo l. l. 327 ut illius miserae commiserescas Grautoffius ut miserae illius commiserescas Bothius illius c. ut miserae Havet

XI

Cesso óccupare et me in colloquium conferre horum? ...

Nonius 355, 13 'occupare est proprie praeuenire . . ? ferre BL iam conferre olim scripseram

Scaen. poes. Rom. fragm. ed. RIBBECK. II.

EX INCERTIS FABULIS

T

Sóla res quae hominés absentes (nóbis) praesentés facit.

Hieronymus epist. 42 (I p. 94 a ed. Amst.) 'Turpilius comicus tractans de uicissitudine literarum sola, inquit, res est quae homines absentes praesentes facit. Nec falsam dedit quamquam in re non uera sententiam. Quid enim est, ut ita dicam, tam praesens inter absentes quam per epistolas et alloqui et audire quos diligas?' Cf. Philemonis ex Apolide versus: οὐχὶ μόνον οὐτος εὖρε πῶς λαλήσομεν Αὐτοῖς, ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον, Οὐδ' ὁν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἶς πάλιν Ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν, ἔμβλέψας δέ που Τάπ τοῦ χρόνον τοῦ παντὸς εἴσετ', ἀλλὰ καὶ Ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα. Nam de epistula apud utrumque sermo est.

In constituendo versu Kiesslingium secutus sum: sola res est quae praesentes h. absentes facit Grautoffius

П

... quasi cum uéntus fert nauem in mare 215 Secúndus, si quis própedem misit suis

Velís ministrum.

Isidorus Orig. XIX, 4 'propes funis, quo pes ueli alligatur, quasi prope pedes. de quo Turpilius: quasi . . . ministrum.'

1 con German. uterque uentis Germ. 806 uentis Wolfenb. Monac. Germ. 805 fert] est ed. pr. altera nauim Par. mari Monac. 2 secundis Paris. Gu. a sedens Zitt. propedon Wolfenb. Monac. German. uterque suis uelis ministrum conieci si ueli ministrum Zitt. si ueli (uelis Germ. uterque) sinistrum Wolfenb. Monac. Germann. Audacius in haec consuluit Grautoffius, qui hos senarios temptavit: quasi cum secundus uentus fert nauim in mare Si quis sinistrum misit ueli propedem

Ш

glabrum tapete

Nonius 229, 5 'tapete generis neutri. Turpilius et Caecilius: g. t.' Idem 542, 18 'tapete, tegmen unite pictum de coloribus uariis . . .' Cf. Festus p. 351 M. (Demetr. XVII)

IV

. . . . léctus (somno móllior)

Servius Danielis in Verg. ecl. VII 45 'somno mollior; turpilius lectus.' (Extant in cod. Lemovicensi Danielis.)

VATRONIVS

BVRRA

Placidus gloss. CGl. V 8. 50 G. — 'Burrae Vatroniae, fatuae ac stupidae, a fabula quadam Vatroni auctoris, quam Burra inscripsit, uel a meretrice Burra.'

Burram Bue mus. Rhen. 33, 309 sq. interpretatur Πύρραν, quo nomine Diphili fabula nota est.

INCERTORVM POETARVM

ADELPH . . .

Festus p. 317 M. '[Sep]la	asi aut	Se[plasium	
in Adelph		feri	Anti
tum sit q .			unde
ung est.'			

HYDRIA. GEORGOS

Quintilianus XI 3, 91 'cum mihi comoedi quoque pessime facere uideantur, quod etiam si iuuenem agant, cum tamen in expositione aut senis sermo, ut in Hydriae prologo, aut mulieris, ut in Georgo, incidit, tremula uel effeminata uoce pronuntiant.'

'Τδρία et Γεωργός fabulae Menandri, 'Τδρία etiam Antiphanis.

EX INCERTIS INCERTORVM FABVLIS

De huius delectus instituto ac ratione dixi in coroll. p-XLII sqq.

1

'Tibi ego, 'Antipho, has sero' inquit: seniumst, cum aúdio.

Cicero de orat. Il 59, 242 'in re est item ridiculum, quod ex quadam deprauata imitatione sumi solet . . . ex hoc genere est illa Rosciana imitatio senis: tibi . . . audio.' (inquit poetae reddidit Bergkius opusc. I 218 coniunxitque hunc locum cum Caecil. Syneph. II: immo vide supra ex Hydriae prologo adlata.)

has om. Erlang. b senium . . audio fuerunt qui a Ciceronis interlocutore addi statuerent

II

Athénis Megaram uésperi aduenít Simo; Vbi aduénit Megaram, insídias fecit uírgini; Insídias postquam fécit, uim in loco áttulit.

Rhet. ad Herenn. I 9, 14 'ne bis aut saepius idem dicamus cauendum est; etiam ne quid nouissime quod diximus deinceps dicamus, hoc modo: Athenis' e. q. s.

1 mecarum M(utili), item v. 2 2 fecit insidias Bamb. uirginis Herbip.

III

5 In Vénere sapere dídicit ni mirúm Solon, Qui lége cauit, uítia uti transcénderent Auctóris poenae: núlla poena acérbior Excógitari pótuit uxorís malis.

Charisius p. 246 P. 'aliis ita placuit definire per hyperbolen: in . . . malis. Quod etiam in schemate dianoeas inuenies de hyperbole.' Hunc locum omissum in excerptis Leid. uncis inclusit Keilius. Idem p. 253 P. 'per hyperbolen, hoc est: in . . . malis.' Cf. Caecilii Plocium et Philemonis fr. 4.

1 Venere scripsi uentre cod. p. 253 uentrem cod. p. 246 didicit sapere cod. p. 246 2 cauit ut uitia cod. p. 246 cauit in versu extremo omissis ceteris cod. p. 253 3 auctores (i suprascr.) cod. p. 246 a in versu extremo nec quidquam praeterea legitur p. 253 poena nulla edd.

IV

Nam quíd modi factúrust risu dénique? Nisi píctor fieri uúlt, qui risu mórtuust.

10

Festus p. 209 'pictor Zeuxis risu emortuus, dum ridet effuse pictam a se anum γοαῦν. cur hoc loco relatum sit a Verrio, cum de significatu uerborum scribere propositum habuerit, equidem non uideo, cum uersiculos quoque ea de rettulerit et ineptos satis et nullius auctoris' ('praetoris' cod., corr. Augustinus) 'praetexto nomine, qui tamen sunt hi: nam' e. q. s. Fortasse de anu in matrimonium ducenda agitur.

1 facturus cod. risu] an ista? cf. coroll. XL 2 mortuus est cod.

V

Quínque Thasii uíni depromam (ámphoras), binás Falerni.

Plinius nat. hist. XIV 14, 16 'sic quoque postea diu transmarina in auctoritate fuerunt et ad auos usque nostros, quin et Falerno iam reperto, sicut adparet ex illo comico uersu: quinque' e. q. s. (comici Par. E) Ad Sullana tempora versum a Plinio referri monuit Lachmannus in Lucr. 327.

quina coni. Mayhoff binas scripsi bina Hard. uina Vatic. D² uini φ quin Thásii uini déna promam, bína Falerni dólia dubitanter Lachmannus hexametrum I. Beckeri quasi Lucilianum quinque Thasi uini depromam, bina Falerni repudians. uín Thasii uiní depromam, uín Falerni? . . . Bue

VI

. . qualem démens iste chlámydem disperdít? . .

Tertullianus de pallio 4 'prorsus si quis Maeandrico fluxu delicatam uestem humi protrahat, audiat pone se quod et' (ait?) 'comicus: qualem' e. q. s.

VII

. hui uíctrix Venus, uidésne haec? 13/14

Varro de l. l. V 62 'et horum uinctionis uis Venus; hinc comicus: hui' e. q. s. 'non quod uincere uelit Venus, sed uincire.' (comicus Laetus comicos Flor. comites Vindob. Basil. apud comicos L. Spengelius) hui Lachmannus Lucr. p. 311, qui septenarii iambici alterum dimidium agnovit. huic ω, deleri vult Spengelius uidesne haec ad Varronis verba trahit Spengelius

VIII

15 Spondén tuam gnatam fílio uxorém meo?

Varro de l. l. VI 70 'spondebatur pecunia aut filia nuptiarum causa . . . nam ut in comoediis uides dici: sponden' e. q. s. Cf. Lachmannus Kl. Schr. 174, Spengelius de emend. Varrone p. 31, Thilo ann. philoll. 1855 p. 529. Non satis probabiliter Dziatzko ann. philoll. 1876 p. 238 ipsum Varronem quasi sollemnem in comoediis formulam versu adstrinxisse suspicatur.

sponden t. gnatam Rholandellus sponde t. agnatam o

TX

Ammianus Marcellinus XXVIII 4, 27 'cumque mutuum illi quid petunt, soccatos et (sic Ritschelius opusc. III 319, CFWMueller ann. philoll. 1873 p. 360 soccos et codd. soccatos, del. et, Dziatzko mus. Rhen. 31, 379) Micionas (sic Dziatzko micaunas codd. Miciones Gelenius Miconas vulgo) uidebis et Lachetas: cum adiguntur ut reddant, ita cothurnatos et turgidos, ut Heraclidas illos Cresphontem et Temenum putes.' Micio adelphon Terentii intellegitur, Lachetes praeter Terentianum Hecyrae plures noti (cf. Ritschelius 1. l. 318 sq.).

X

Lachétem audiui pércussisse Démeam.

Quintilianus VII 9, 10 'accusatiui geminatione facta amphibolia soluitur ablatiuo, ut illud: Lachetem' e. q. s. 'fiat: a Lachete percussum Demeam.' Ibidem VIII 2, 16 'uitanda in primis ambiguitas, non haec solum, de cuius genere supra dictum est, quae incertum intellectum facit, ut Chremetem audiui' e. q. s. Fortasse fictum exemplum est.

Lachetem loco priore Chremetem altero Quintilianus Demean p dameam Argentor. utroque loco

XI

Si quís per omnis míhi deos iurét patrem Lachétem

Marius Victorinus CGL VI 135 K. 'comicus apposito sesquipede in ultima sede uersus adaeque trimetri reddetur tetrametrus, ut: si quis' e. q. s. Fortasse et hic et sequens versiculus conficti sunt.

XII

Quid aís, Epidice? tíbi facilior érit amor

Marius Victorinus l. l. 79 K. 'huius' (trimetri) 'mensura . . . incipit a duodecim syllabis et crescit ad septemdecim . . . item septemdecim syllabarum: quid ais' e. q. s. fragm. Sangall. CGL VI 639 K. 'tribrachys'

Epidice Gaisfordius epidia ω: fortasse hinc persona mutanda

XIII

Amáre nolo néc dolere, Clínia.

Marius Victorinus l. l. 62 K. 'acatalectum autem, cui, ut supra diximus, neque deest ad integram coniugationem neque abundat quicquam, ut est hoc trimetrum: amare' e. q. s. Atilius Fortunatianus l. l. 287 K. 'trimetrum acatalectum: amare' e. q. s.

XIV

Thylacus

191

Donatus in Ter. Andr. I 3, 21 'semper . . . nomina comicorum seruorum aut a nationibus sunt indita ut Mysis Syrus, aut ex accidentibus ut Lesbia, uelut ebriosa a Lesbo insula, quae est ferax suauissimi candidissimique uini, aut a moribus et uernilitate ut Pseudulus, aut ex negotio ut Chrysalus, aut ex qualitate corporis ut Thylacus, aut ex specie formae ut Pinacium.'

chilacus Par. A

Subiungo statim reliquos comici coloris versiculos, de quibus tamen singulis decernere non ausim, cui potissimum fabularum generi sint ascribendi.

XV

. . . halofántam mendacém uelit

20

Nonius p. 120, 12 'halofantam ... Plautus (Curc. 463): halofantam aut sycophantam magis esse dicam. et aliae

nobilitatis obscurae: halofantam m. u.' Cf. M. Hertzius annall. philoll. 1862 p. 725.

XVI

Parúnculis ad lítus ludit céleribus.

Isidorus origg. XIX 1, 20 'paro nauigium piratarum usui aptum . . . Cicero: tunc se fluctigyro tradit mandatque paroni. et alibi: parunculis' e. q. s. Cf. annall. philoll. 1866 p. 399

XVII

Conténdit oculos: dérepente abiit celox.

Nonius 518, 8 'derepente Turpilius ... Ennius ... Afranius [v. 199 sq.] idem [v. 223] Contendit' e. q. s. 'Accius ... Nouius ... Terentius ... Pomponius ... Ennius ... Varro ...' (Idem: contendit Lipsius; post exilit ultimum praecedentis exempli verbum excidere item potuit; an Titinius? 'poetam ueterem' dicit Bentleius ad Hor. epist. I 1, 28)

abiit scripsi, item Luchs stud. I 70 abit Ba habit G H L celox Lipsius colo ω colos Rothius loco Maehly

XVIII

Vínnulum sensílocum

Nonius p. 186, 10 'uinnulum sensi locum, id est inlecebrum. Plautus Asinaria . . . oratione uinnula uenustula' (inlecebrosum Quicherat, ut ipse conieci. inlecebram x, cf. ann. philoll. 1868 p. 429)

sensilocum (h. e. sensim loquentem: cf. coroll. XL) Par. O continuat sensi locum φ sensiculum Onions.

XIX

26 Ea est séditiosa, ea cúm uiro bellúm gerit.

Cicero ad Atticum II 1, 5 'ego illam' (Clodiam) 'odi male consularem: ea est enim seditiosa, ea cum uiro bellum gerit, neque solum cum Metello, sed etiam cum Fabio' (ea utrumque seclusit Baiterus. est enim s. et Schuetzius, bene, si Ciceronis sermo esset). Comicum versum primus enotavit Orellius, eumque secutus est Bue, qui Coni. Lat. 19 'uel Caecilium uel Afranium in imperiosae descriptione coniugis hoc usum esse' senario coniecit. Conferri idem iubet Axionici fr. 6, 9 olov φίλερίς τίς έστι καὶ μάχεταί τί μοι ex Chalcidico et Menandri fr. 302, 6 K. (ἐκ τῶν Κυβερνητῶν).

Paulo leniores numeros ea seditiosast, cum vel est s. et cum Ciceronis verba praecludere videntur

XX

. . . . ómni modo ames quá ioco qua sério.

Fronto epist. ad M. Caesarem I 8 p. 24 Nab. 'uale et me, obsecro, omni modo' e. q. s.

omni modo, non omnimode, in cod. scriptum esse testatur Studemundus ad Klussmanni emend. Front. p. XXIV Senarium explere med addendo nolui

XXI

. . Fortunae súnt committenda ómnia:

Sine spé conamur úlla.

Cicero ad Att. X 2, 2 'λαλαγεῦσα iam adest, et animus ardet,' (cf. Caecil. 230) 'neque est quicquam, quo et qua . . . res sunt inexplicabiles. Fortunae' e. q. s. 'Melius si quid acciderit, mirabimur.' Poetae verba non agnoverunt.

XXII

Artém ne pudeat próloqui quam fáctites.

30

Cicero orat. 43, 147 'me autem siue peruolgatissimus ille uersus, qui uetat artem pudere proloqui q. f., dissimulare non sinit quin delecter, siue tuum studium hoc a me uolumen expressit' e. q. s. Fortasse mimicus versus est.

Versum e Ciceronis verbis conformavi

XXIII

Ain tándem, leno?

Quintilianus IX 3, 16 (de figuris in particularum, velut 'sed enim', 'nam quis', 'tam magis...quam magis' usu disserens) 'pleni talibus antiqui sunt. initio Eunuchi Terentius: quid igitur faciam? inquit. alius: ain tandem leno? Catullus in Epithalamio: dum innupta manet' e. q. s. (alius: ain Halmius. alius in Ambr. Bamb. allusit Monac. Argent. In alius litteris Atilius vel Caecilius, immo Statius, latere suspicatur Woelfflinus.)

XXIV

Séd sibi cum tetulít coronam ob cóligandas múptias,

Tíbi ferebat; cúm simulabat sé sibi alacritér dare, Tum ád te ludibúnda docte et délicate détulit.

Cicero de orat. III 58, 219 'aliud uoluptas: effusum et tenerum, hilaratum ac remissum: sed sibi' e. q. s. Num ex Naevii Tarentilla?

1 sibi M(utili) mihi L(aud.)
L coiugandas x cf. coroll. XL
2 se sibi M sese L alacriter scripsi alacri Pal. aiaci M adalaci Ottob. amaranti vel iam facis praeter alia temptavi; a iactu Bue
3 tum, ut scripsi, Erl. b cum ψ a te (i. e. at te) Abrinc. Erl. Leid. te Ottob.

XXV

35 Exiliuit quási petulcus quídam, pedibus cónuibrauit.

Festus p. 206 M. 'petulantes et petulci — Afranius in Ida — interdum pro ueloce usi uidentur antiqui, ut hoc uersu intellegi potest: exiliuit' e. q. s.

exiliuit Aldina exiluit cod.

XXVI

Agite (íte)! quid dubitátis hilareis dáre choros?

Pseudoacro in Horatii epod. 1, 1 'comicus' (trimeter) 'erit, qui frequentes tribrachos habet, ut: agite' e. q. s. 'Satyricus medius ut: Musae Iouem laudate et hilares date choros.' Eadem fere commentator Cruquii: exemplum omittere nolui, quamquam facile potest in scholae usum confictum videri.

XXVII

Tánta lactitia aúctus sum, ut nil cónstet

Cicero de fin. II 4, 14 'modo intellegas inter illum qui dicat tanta' e. q. s. 'et eum qui: nunc demum mihi animus ardet' (Caecil. 230), 'quorum alter laetitia gestiat, alter dolore crucietur, esse illum medium . . . qui nec laetetur nec angatur.' Eadem si tanguntur in Tusc. disp. IV 15, 35 'quae si quando adepta erit id quod ei fuerit concupitum, tum fertur alacritate ut nihil ei constet quod agat', Trabeae sunt (cf. fr. II).

Exitum fortasse nec quid agam sciam ex Ciceronis verbis supplere licet. Integrum senarium elicies transponendo: tantá sum laetitia aúctus, ut constét nihil

XXVIII

difficile ést loqui.

XXVIII-XXX Cicero epist. ad fam. II 9 'cum gratulor, tum uero quibus uerbis tibi gratias agam non reperio, quod ita factus sis, ut dederis nobis, quem admodum scripseras ad me, quem semper ridere possemus.' (cf. VIII 3, 1. 9, 1 II 10, 1) 'Itaque cum primum audiui, ego ille ipse factus sum — scis quem dicam - egique omnis illos adulescentes, quos ille actitat' (sic Victorius iactitat Med., item infra). 'Difficile est loqui. Te autem contemplans absentem et quasi tecum coram loquerer: non edepol . . . feceris. Quod quia praeter opinionem mihi acciderat, referebam me ad illud: incredibile' e. q. s. 'Repente uero incessi omnibus laetitiis laetus' (Caecil. 252), in quo cum obiurgarer, quod nimio gaudio paene desiperem, ita me defendebam: ego u.a. nimiam.' (Trabea fr. II) 'quid quaeris? dum illum rideo, paene sum factus ille.' Difficile est loqui ipsa quoque adulescentis cuiusdam exultantis verba esse conieci. Repetitur haec epistola post VIII 5.

XXIX

Non édepol quantam rem égeris neque quántum facinus féceris

rem egeris Med. altero exemplo egeris rem cod. hic

XXX

Incredibile hoc fáctum obicitur . . .

40

factum ed. antiq. signata A apud Orellium, Martyni-Laguna factu Med. cod. hic, facto Harl. Par.

XXXI

nec múlieri

Nec grémio credi opórtet.

Festus p. 165 M. 'nec mulieri nec gremio credi oportere prouerbium est, quod et illa incerti et leuis animi est et plerumque in gremio posita, cum in obliuionem uenerunt exsurgentium, procidunt.' Comoedia respici visa est M. Hertzio Philol. I 612.

1 sq. Cum omnino incertum sit, num in comoedia haec locum habuerint, tum de numeris certi nihil adfirmari licet: possis e. c. uno versu continuare nec múlieri nec grémio oportet crédier

XXXII

Módo pueros, modo ádulescentes ín cursu a tergo ínsequens

Néc opinantis ádsecuta est.

Cicero Tusc. disp. I 39, 94 'quae uero aetas longa est, aut quid omnino homini longum? Nonne modo . . . adsecuta est senectus?'

1 sq. versus agnovit Bentleius De synecphonesi in pueros Lachmannus in Lucr. 129 dixit; cf. Liv. tr. 26. púeros modo Fleckeisenus.

XXXIII

45 Sentín senem esse táctum trigintá minis?

Cicero de orat. II 64, 257 'saepe etiam uersus facete interponitur uel ut est uel paululum immutatus, aut aliqua pars uersus, ut ... [Caecil. inc. fab. IV] Nam in Caelio sane etiam ad causam utile fuit tuum illud, Antoni, cum ille a se pecuniam profectam diceret testis et haberet filium delicatiorem, abeunte iam illo: sentin' e. q. s.

satin Bue

XXXIV

Nón tu scis? si quás (quando) aedes ígnis cepit ácriter, Haúd facilest defénsu qui ne cómburantur próxumae.

Charisius p. 176 P. 'acriter Crispus III ** non tu scis' e. q. s. Comico poetae tribuit versus Keilius idemque constituit.

1 nonne Keilius, qua particula Terentium certe usum esse constat, de Plauto dubitatur quando add. Fleckeisenus ann. philoll. 1872 p. 365 2 facile est Keilius facile sunt cod. faciles sunt G. Wagnerus ephem. gymnas. 1855 p. 192

XXXV

Felícitas est quám uocant sapiéntiam.

Quintilianus VI 3, 97 'adiuuant urbanitatem et uersus commode positi, seu toti, ut sunt... seu uerbis ex parte mutatis; ut in eum, qui, cum antea stultissimus esset habitus, post acceptam hereditatem primus sententiam rogabatur: hereditas est quam uocant sapientiam, pro illo: felicitas est, (falicitas, corr. felicitas Ambros, facillitas Monac. facilitas ceteri libri) Contulit Hauptius Herm. IV 35 ex Me-

nandri Hypobolimaeo fr. 482 K. παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲ γὰρ πλέον Ανθρώπινος νοῦς ἐστὶν ἄλλο τῆς τύχης, sed propius etiam accedit versus sive Menandreus sive Euripideus syllogae Vrbinatis, quam ed. Guil. Meyer (1880) p. 51 τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φορνεῖν νομίζομεν.

felicitas scripsi, cui substitui totidem syllabis hereditas posset,

item Hauptius est Ambros. esset Monac. Argent.

XXXVI

Med ésse acerbum síbi, uti sim dulcís mihi.

Cicero epist. ad fam. III 8, 8 'cum et natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior et temporibus, quibus alii mouentur, isdem ego mouear, me esse' e. q. s.

med Martyni-Laguna me cod. uti scripsi ut cod. dulcis Harl. Par. pulcis Med.

XXXVII

aégre faciam filiis

50

Charisius p. 176 P. 'aegre . idem in eadem: aegre f. f. subaudiri debet uerbum, ut sit. aliter Plautus in Bacchidibus' e. q. s. Dedi locum qualem constituit Aem. Baehrens ann. philoll. 1872 p. 365. 'aegre f. f. idem in eadem subaudiri debet uerbum, ut sit aegre' cod. Lacunas, quibus et nomen et versus poetae, cuius verba priore loco relicta sunt, exciderunt Keilius indicavit.

XXXVIII

Si núnc redire pósset ad superós pater, Qui té tutamen fóre sperarat fámiliae Domuíque columen, nónne <tibi> sic díceret? 'Cur té dedecoras, fámam cur maculás tuam? 5 Cur rém dilapidas, quám miser extruxít labor?'

55

Charisius p. 252 P. 'per prosopopoeiam, cum loquentes finguntur qui nulli sunt, tamquam: si nunc' e. q. s.

2 fore sperarat Lindemannus fore sperare cod. fore parare ed. pr. fore putarat Fabricius 3 nonne tibi scripsi \(\overline{n}\) cod. litteris tribus vel quattuor in lineae fine deletis, quamquum etiam plus intercidisse possit. nonne potes ed. pr., in quibus tamen potes errore confictum videtur H. Keilio: nam in cod. cum verbo redire terminetur linea, ei additum sed signo \(\subset \) distinuctum legi \(\overline{p}\)..., quod cum ad superiorem lineam referri debuerit, falso

postea pro inferioris exitu habitum esse. nonne putas Fabricius non putas Studemundus nonne haec tibi Keilius 4 dedecoras Fabricius dedecores cod. famam Fabricius familiam cod. maculas ed. pr. macules cod. 5 dilapidas Fabricius dilapides cod. quam ed. pr. q.... cod. miser] meus coni. Kiesslingius et Bue, quod si verum est (cf. coroll. XLI), ex forma mius vel mis (de qua vide Ritschelii opusc. IV 465 sq.) miser videtur ortum esse

XXXIX—XLI

Tutáre amici caúsam, partis súscipe. Obícitur crimen cápitis: purga fórtiter. In amíci causa es? ímmo certe pótior es.

Charisius p. 253 P. 'per apologismon, siue ultro dando, cum aliquid adversario nostro ultro damus, quo uti eum scimus non posse, tamquam: tutare' e. q. s. Olim disiunctos tres versiculos edideram, qui Keilio quoque cohaerere videntur.

1 partis Bue patris cod. potis es Keilius 2 purga ed. pr. p. cod. 3 es, immo certe potior es scripsi. Cf. Ter. eun. 812 potior ē immo certe potior est cod. potior immo certior Fabricius nimio certe potior es coni. Kiesslingius. An potis certe: immo potior es scribendum?

XLII

Prórsus aequum est. pátere, Daue: mé poenae oppone...

Charisius p. 253 P. 'per commutationem: prorsus' e. q. s. 'hic non ut coepit sententiam finit: nam aiebat Daue, deinde subiecit me, cum ipse sit Dauus.' Cf. Plauti Amph. 598.

patere scripsi imperativum (petere olim). pectore cod. oppono Bue cf. coroll. XLII

XLIII

- 60 egone illam? pudor est éloqui quam cómperi —?
 - Relínqui num potuít? Non perpetiár, non (non) eam pérferam.

Charisius p. 254 P. 'per apoclisin: egone...perferam, consulto uerbum uel uerba praetermittit et quiddam suspicionis silentio colligit.' Coniunxit et ad comoediam rettulit H. Keilius; personas ego distinxi: cf. coroll. XLII.

2 relinqui (puncto sup. n) cod. num scripsi \(\overline{n} \) (i. e. non) cod. Non e. q. s. respondentis sunt non non bis posui,

semel cod. eam scripsi e (in fine versus) cod. etiam ed. pr.
An non ego istam p.? réici non pótuit? non perpétiar,
non eam pérferam Bue

XLIV

Tertullianus de anima 20 'comici Phrygas timidos inludunt.'

Cf. Apollodori Citharoedus: οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι΄ τοῦ ζῆν ἢν ὁρῶ Κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι. Aliter se gerit Turpilianus v. 102.

XLV

Viden út cinaedus órbem digito témperat?

Suetonius Oct. 68 'sed et populus quondam universus ludorum die et accepit in contumeliam eius et assensu maximo comprobauit uersum in scaena pronuntiatum de gallo matris deum tympanizante: uiden' e. q. s. Ad togatam (cf. Attae Megalensia) aut ad mimum (cf. Galli Laberii) pertinere videntur.

Cf. Lobeckius Aglaoph. 1016

XLVI

Di inmortales! quás ego pugnas, quantas strages édidi!

Cicero epist. ad Att. I 16, 1 'di inmortales! quas ego pugnas et quantas strages edidi! quos impetus in Pisonem, in Curionem, in totam illam manum feci! quo modo sum insectatus leuitatem senum, libidinem iuuentutis!' Servum vel parasitum in comoedia gloriantem et tragicum colorem adfectantem illa praedicare potuisse suspicatus sum.

di inmortales ut adsumerem suasit Bue

XLVII

. persuasit ánimo uinum, déus qui multo est máximus.

Festus p. 153 M. 'metonymia est tropos, cum ab eo quod continet significatur id quod continetur, aut superior inferiore, aut' ('et' cod.) 'inferior superiore. Quae continet quod continetur, ut Ennius — ab eo quod continetur id quod continet, ut cum dicitur: epota amphora uni. a superiore inferior, ut Ennius — ab inferiore superior, ut: persuasit' e. q.s. Poetae anonymi Graeci (1274 K.) οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος comici an tragici versus sit incertum dicit Meinekius.

Initio ita suppleas animo om. Spengelius senarium dimetiens

XLVIII

65

Liberi bellária

Gellius XIII 11, 7 'uina quoque dulciora est inuenire in comoediis antiquioribus hoc nomine appellata dictaque esse ea Liberi bellaria.'

XLIX

66/7 Clítellae boui súnt inpositae: pláne! non est nóstrum onus.

Cicero epist. ad Att. V 15 'est incredibile, quam me negotii taedeat. Non habet satis magnum campum ille tibi non ignotus cursus animi et industriae meae praeclara opera cessat...clitellae' e.q.s. 'sed feremus.' Ammianus Marcellinus XVI 5, 9 'cum exercere proludia disciplinae castrensis philosophus cogeretur ut princeps, artemque modulatius incedendi per pyrricham concinentibus disceret fistulis, uetus illud prouerbium: clitellae boui sunt impositae, plane! non est nostrum onus Platonem crebro nominans exclamabat.' Quintilianus V 11, 21 'παροιμίας genus illud, quod est uelut fabella breuior et per allegoriam accipitur: non nostrum, inquit, onus, bos clitellas.' Pertinet ad proverbiorum genus, quod exemplis post Hauptium opusc. II 395 inlustravit O. Crusius mus. Rhen. 44, 448. 459 sq.

Septenarium constituit Bue Coni. Lat. 17 plane Ammianus, quod 'plana et aequabili uia, plano gressu' interpretor: insolito onere pressi boves non se nisi lente et moderate incedere posse clamant. illane Med. corr. illa m. pr.

L

Quási (si) messor pér messim unum quémque spicum cóllegit

Festus p. 333 M. 'spicum masculine antiqui dicebant, ut hunc stirpem et hanc amnem. uersus est antiquus: quasi' e. q. s.

per messim del. x de versu Sat. 81, ut senarius evadat collegit cod., i. e. colligit

LI

Tám perit quam extréma faba

Festus p. 363 M. 'tam perit quam extrema faba in

prouerbio est, quod ea plerumque aut proteritur aut decerpitur a praetereuntibus.' Comoedia respici visa est M. Hertzio Philol. I 612.

LII

. . prior ire lúci claro nón queo.

70

Nonius p. 210, 15 'lux ... masculino Plautus .. luci' ('luce' Leid.) 'claro .. Varro .. luci claro ... idem ... luci claro ... M. Tullius de officiis lib. III: et cum (primo luci Pomponi domum uenisse dicitur ...) prior ire luce claro non queo.' Vncis inclusa Ciceronis verba 31, 112 una cum poetae nomine excidisse vidit Mercerus.

et cum praemisit Bue, item Quicheratius: v. supra. luci EF^3H , Fleckeisenus; genetivum lucis esse vult Bergkius symb. I 148 sq. luce F^1LW

LIII

Clámor lapides fústes gladii: haéc inprouisa ómnia.

Cicero ad Att. IV 3, 3 'cum sacra uia descenderem, insecutus est me cum suis' (Clodius). 'Clamor' e. q. s. 'discessimus in uestibulum Tettii Damionis.' Numeros indicavi.

et haec Jensoniana

LIV

Quíd clamorem exórsa uerbis páruam rem magnám facis?

Cicero pro Caelio 15, 36 'eum' (minimum fratrem) — 'putato tecum loqui: quid tumultuaris, soror? quid insanis? quid clamorem' e. q. s. Versum esse vidit Beierus.

clamorem scripsi clamore w clamare CFW Mueller

LV

Obstrudant obsatullent

Festus p. 193 M. 'obstrudant obsatullent, ab auide trudendo in gulam, non sumendo cibum.'

Potest etiam septenarii iambici exitus fuisse obsatullent
O. Muellerus obsatulent cod.

LVI

aúdio, haut auscúlto.

Varro de l. l. VI 83 M. 'ab audiendo etiam auscultare declinatum, quod hi auscultare dicuntur, qui auditis parent, a quo dictum poetae: audio, haut ausculto.' Cf. Caecil. v. 196.

haud Turnebus aut w obsculto Flor.

LVII

741 Vsque donicum éffligatur

Charisius p. 178 P. 'efflictim Naeuius in Corollaria [I], ubi Probus: usque d. e.' Sed haec non grammatici, sed poetae verba esse monuit Ritschelius opusc. Il 241.

LVIII

Vílla est patrui. hic áger est ubi stas. póne uersum illác mare est.

Charisius p. 191 P. 'pone uersus M. Cato . . . item idem . . . hostium * uilla est' e. q. s. Comoediae adsignavit septenarium x

LIX

Insanum aliter suá sententia átque aliarum múlierum

Charisius p. 175 P. 'aliter pro alias Sallustius historia I: sanctus alias . . . item in eadem: insanum' e. q. s. Turbato titulorum ordine, de quo monuit Keilius, factum est ut et Sallustii exemplum perperam huc intruderetur, cum olim infra (in titulo 'alias pro aliter') locum habuisset, et cum nominibus verba quoque eiusdem poetae comici eiusdemque fabulae exciderent, cuius nostra sunt. Quod perspexit x mus. Rhen. 24, 242.

LX

iniurius

Servius in Aen. IX 107 'hinc est apud comicos iniurius, qui audet aliquid contra ordinem iuris.'

LXI

. . . . Scytálosagittipélliger

Tertullianus de pallio 4 'tametsi adoratur a uobis, qui erubescendus est, Scytalosagittipelliger ille, qui totam epitheti sui sortem cum muliebri cultu compensauit.'

Fortasse melius Scytaloságittipélliger efferri monuit Bue

LXII

Sui quique mores fingunt fortunam hóminibus.

75

Cornelius Nepos vita Attici 11, 6 'itaque hic fecit, ut uere dictum uideatur: sui' e. q. s. Cicero Parad. 5, 35 'cui etiam quae uim habere maximam dicitur Fortuna ipsa cedit, sicut sapiens poeta dixit: suis ea cuique fingitur moribus.' Nonius 526, 24 'si prisca sententia philosophica accipit intellectum, quae ait: sui . . fingunt, omnipotens fortuna esse desinit.' Tota Nonii disputatio inde a p. 526, 16 usque ad 527, 10 ex commentario aliquo Vergiliano ad Aen. IV 696 sumpta est: cf. Servius et Gellius XIII 1. Versus noster inter Publilii Syri sententias referebatur: et 'mimicum versum' dicit Lachmannus quoque, sed mimum dubito num Cicero 'sapientis poetae' nomine ornaverit. Cf. Plauti Trin. 363.

sui quique scribendum esse post Fleckeisenum demonstravit Lachmannus in Lucr. 94 sui quoique Haenel. sui cuique φ Nepotis, Nonius suis ea cuique Cicero mores fingunt Nepos et Nonius, nisi quod funguntur Monac. Haen. Nepotis fortunam hominibus om. Nonius hominibus om. cod. collegii Rom., Leid. Voss. ab omnibus suprascr. in Gifan. Wolf. Sang. Vrbin. Ottob. Alex. Patav. Haen. suis fingitur fortuna cuique moribus apud Ciceronem scribit Lachmannus.

LXIII

Onus ést honos qui sústinet rem públicam.

Varro de l. l. V 73 'honos ab honere siue onere, itaque honestum dicitur quod oneratum, et dictum: onus' e. q. s. Fortasse versus popularis fuit ut ille apud Varronem de re rust. III 2, 1 et Gellium IV 5, 5 'malúm consilium cónsultori péssimumst', de quo cf. coroll. XLVIII Buechelerus mus. Rhen. 41, 2 Baehrens FPR praef. p. 23.

LXIV

Non ést beatus, ésse se qui non putat.

Seneca epist. 9, 21 'apud poetam comicum inuenies: non est beatus' e. q. s. Publilio suo ascripsit Guil. Meyer p. 46. Retinui hoc loco olim adiunctas sententias quas Seneca laudavit, quamquam quaedam earum etiam in sylloge quae Publilii Syri nomine fertur extant nec minus probabiliter aliae quoque ad minum referuntur.

LXV

Is mínimo eget mortális, qui minimum cupit.

LXV sq. Seneca epist. 108, 11 'de contemptu pecuniae multa dicuntur... magis tamen feriuntur animi, cum carmina eius modi dicta sunt: is minimo' e. q. s. 'quod uult' e. q. s. 'cum haec atque huius modi audimus, ad confessionem ueritatis adducimur.' Publ. Syr. sent. 242. 443 R¹ (I 56 Q 74 M.)

minimum Fris. Syri

LXVI

Quod uúlt habet, qui uélle quod satis ést potest.

LXVII

80 In núllum auarus bónus est, in se péssimus.

Seneca epist. 108, 9 'non uides quem admodum the atra consonent, quotiens aliqua dicta sunt quae publice adgnoscimus et consensu uera esse testamur? [Publ. Syr. sent. 121 R¹ = 236 W. I 7 M.] in nullum' e. q. s. 'ad hos uersus ille sordidissimus plaudit et uitiis suis fieri conuicium gaudet.' Publ. Syr. sent. 224 R¹ = 234 W. I 5 M.

nullo Syri ω

LXVIII

Auárus animus núllo satiatúr lucro.

LXVIII sq. Seneca epist. 94, 43 'quis autem negauerit feriri quibusdam praeceptis efficaciter etiam inperitissimos? uelut his breuissimis uocibus, sed multum habentibus ponderis; nihil nimis' (Terent. Andr. 61) 'auarus' e. q. s. (= Syr. 37 R1, A 55 M.) 'ab alio' e. q. s. (= Syr. 1 R1, 2 W., A 2 M.) 'haec cum ictu quodam audimus nec ulli licet dubitare aut interrogare: quare?' Lactantius div. instit. I 16, 10 'non illepide Seneca in libris moralis philosophiae: quid ergo est, inquit, quare apud poetas salacissimus Iuppiter desierit liberos tollere? utrum sexagenarius factus est et illi lex Papia fibulam imposuit? an impetrauit ius trium liberorum? an tandem illi uenit in mentem [LXIX] et timet ne quis sibi faciat quod ipse Saturno?' Ael. Lampridius de Alexandro Severo 51 'clamabatque saepius quod a quibusdam siue Iudaeis siue Christianis audierat et tenebat, idque per praeconem, cum aliquem emen-daret, dici iubebat: quod tibi fieri non uis, alteri ne feceris. Quam sententiam usque adeo dilexit, ut et in Palatio et in publicis operibus praescribi iuberet.' Anthol. epigr. lat. 192, 3 B. 'ab alio speres, altero quod f.' Ex Iudaica sapientia sententiam repetit Jac. Bernays op. I 274 sqq., Syri non memor.

LXIX

Ab álio expectes álteri quod féceris.

LXX

Benefícia in uolgus cúm largiri institueris, Perdénda sunt multa, út semel ponás bene.

Seneca de benef. I 2 'beneficia' e. q. s. 'in priore uersu utrumque reprehendas: nam nec in uolgus effundenda sunt et nullius rei, minime beneficiorum honesta largitio est... sequens sensus mirificus est, qui uno bene posito beneficio multorum amissorum damna solatur.' Cf. Publilii Syri sent. fals. 287 p. 130 W.

1 statueris Henk. 2 ut unum semel Vratisl.

LXXI

quid? tu non intéllegis

85

(Benefíciis) tantum grátiae te démere, Quantúm morae adicis?

86

Seneca de benef. Il 5, 2 'quare uerissimum existima, quod ille comicus dixit: quid?' e. q. s.

2 gratiae, om. te, Tross. te gratiae φ Septenarium tántum g. te d. adicis quantum morae commemoravi coroll. XLII tantúm te adimere g. q. morae | adicis Leo Pl. F. 327

LXXII

Póstea nolí rogare, quom inpetrare nólueris.

Seneca epist. 95, 1 'scio te in bonam partem accepturum, si negauero. eo magis promitto et uerbum publicum perire non patior: postea' e. q. s. 'interdum enim enixe petimus id, quod recusaremus, si quis obferret.' Cf. Pseudoseneca de mor. 33.

quom scripsi quod ω imperare Vatic. α Palat. Π Alexandr.
nolueris ω, quod si verum est, consonantis vice u fungitur ut
in Luciliano illo 'quem uisere nolue|ris, cum debueris.' non
uelis commendavi coroll. ΧΙΠ

LXXIII

Iniúriarum rémedium est oblívio.

Seneca epist. 94, 28 'numquid rationem exiges, cum tibi aliquis hos dixerit uersus? Iniuriarum' e. q. s. (Publ. Syr. sent. 222 R¹ = 250 W. I 21 M.)

LXXIV

Sat céleriter fit quidquid fiet sátis bene.

Suetonius Octav. 25 'crebro itaque illa iactabat: σπεῦδε βραδέως et ἀσφαλής γάρ έστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης et: sat celeriter fieri q. fiat s. b.' Fortasse haec quoque mimo reddenda sunt.

Verba in numeros redegi. . sát c. f. q. fit sátis bene Luchs stud. I 70 sát c. <scito> fieri q. f. s. b. Dziatzko

LXXV

90/1 'Vbi (iam) non es quí fuisti, non est cúr uelis uíuere.

Cicero ep. ad fam. VII 3, 4 'mortem mihi cur consciscerem causa non uisa est, cur optarem multae causae; uetus est enim, ubi non sis qui fueris, non esse cur uelis uiuere.' Scaenici poetae versiculum esse intellexit Schneidewinus Philol. III 132, qui de tragico cogitaverat, inter comoediae reliquias ipse recepi. Sed de genere fabulae incerta ariolatio. (Cf. quae Teuffelius monuit ann. philol. 1875 p. 432.)

90 sq. sententiam numeris suis includere alii aliter conati sunt. úbi non sis qui fueris, non est cur uelis (iam) uiuere Bue mus. Rhen. 11, 511 (ibi inseruit Fleckeisenus annall. philoll. 1861 p. 141, 1866 p. 628 sq.) ubi non es (is) qui fuisti, non est cur uelis uiuere Havet

LXXVI

Saépe qui miseréri potuit, rógitat misericórdiam.

Seneca controv. IX 27 p. 274 B. Versum esse intellexit Andreas Schottus.

rogitat misericordiam poetam scripsisse suspicor misericordiam rogat Seneca.

LXXVII

. . . homo locum órnat, non hominém locus.

Charisius p. 254 P. 'per antimetabolen: homo' e. q. s. Simillimam, sed colore diversam sententiam protulit Accius v. 272. Nostra ad quod scaenicae poesis genus pertineat ambiguum est, sed cf. Philemonis fr. 189 ούχ ή πόλις σου τὸ γένος εύγενες ποιεί, Σὰ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν πράσσων καλῶς.

locum ornat scripsi ornat locum cod.

LXXVIII

Odí puerulos praécoqui sapiéntia.

Apuleius apol. c. 85 'est ille poetae uersus non ignotus; odi' e. q. s. 'sed enim malitia praecoqui puerum quis non auersetur atque oderit?' Cf. Publilii Syri sent. fals. 265 p. 129 W.

LXXIX*

Quid trístiorem uídeo te esse quam ántidhac, Lampádio? numquid fámiliaris fílius Amát nec spes est aúxili argentária, Ideóque scapulae métuunt uirgindémiam?

Nonius 187, 10 'uirgindemiam, ut uindemiam, hoc est uirgarum adparatum uel demptionem uel decerptionem ob uerbera. Varro Agathone: quid'e. q. s. Sed potest vel Varro de comoedia locum saturae inmiscuisse vel eius exemplum una cum comici poetae nomine in Nonii libris excidisse. Adsensum tuli Vahleni Coni. p. 13, Buecheleri mus. Rhen. 14, 424, Roeperi Philol. XVII 89, Riesii Varronis rell. p. 97, quorum illis, Vahlenum et Buechelerum dico, prior, altera coniectura praeplacuit Roepero et Riesio. Lampadionem comoediam Naevius scripsit, quem tamen horum versuum auctorem fuisse numquam adfirmavi (cf. Leo Pl. F. 19).

1 antidhac Carrio angit hac (hanc H) ω 2 numquid Mercerus nemquid ω, h. e. nimquid, de qua forma dici in corollario ad tragicos p. LXXVI 3 nec Carrio haec ω argentarii Carrio 4 uirgindemiam ed. a. 1476 uirgarumdemiam ω

LXXX

Quód dedi datúm non uellem: quód relicuomst nón dabo.

Plautus Cistell. 506 'intér nouam rem uerbum usurpabo uetus: Quód dedi' e. q. s. Ambiguam huius dicti originem esse sensi olim in quaest scen. p. 353: adiunxi olim quasi responsum né dares, ne polliceres. quod datum est (non redditur) (Varronis sat. fr. 41 B.), sed nunc omisi ot nimis incertum.

95

LXXXII

102 Símilem habent labiaé lactucam cómedente asino cárduos.

Hieronymus ad Chromatium I 7 'secundum illud, de quo semel in uita Crassum ait risisse Lucilius; similem' e. q. s. Septenarium restituit x mus. Rhen. 24, 249 (cf. ad Lucil. inc. CXLI) auditum a Crasso in comoedia fuisse coniciens.

labiae Bue labra Hieronymus lactucam labra x asino carduos comedente Hieronymus, quae transposuit x

Vt fr. LXXIX Varro, item Lucilius vide an praeter versiculum modo prolatum scaenae debeat etiam hos duos:

Caede óstium, Gnatho, úrge. restant? périimus.

Gnathó, quid actum est? - Dépilati omnés sumus.

Laudat priorem Nonius p. 272, 15 'caedere, frangere . . . Lucilius lib. XXVIII: caede' e. q. s. et 417, 31 'urgere, insistere. Lucilius lib. XXVIII: caede' e. q. s. alterum idem p. 36, 25 'depilati dicitur rarefacti. Lucilius lib. XXIX: nato' e. q. s. Varia librorum scriptura haec:

1 reistam p. 272 Fortasse restant et periimus inter duas personas distribuenda; item v. 2 distinxi personas

LXXXIII

Quae pótero tangam: tú mihi legés tene.

Excerpta Bernensia in Hageni anal. Helv. p. CCXXXI, 14 (Iulianus Toletanus p. 9): 'da ubi supposita' (liquescat s): 'quae' e. q. s.

tumia Iulianus Conici possit tú mihi leges béne tene Pentametrum grammatico visum esse putat Bue

LXXXIV

uae mihi, matér mea!

Excerpta Bern. in Hageni anal. Helv. p. CCXXVIII et Iulianus Toletanus p. 103 'ue est coniunctio . . . quando fuerit praepositiuum et cum commotione animi dictum, ut puta, uae mihi m. m., erit interiectio dolentis.' Etiam ex tragoedia sumpta esse possunt.

LXXXIV*

uix pedém

Pedí praestruít, otióse it, remorátur.

Festus p. 313 M. 'struere antiqui dicebant pro adicere, augere — — — ali gradum augere, ali minuere ac uix pedem' e. q. s. Cf. coroll. trag. LXIII.

2 praefert cod. ac uíx pedem pedi praéstruit suadebat Studemundus, ac similiter (ut pergat ótiose it ét r. in altero versu) Bue, sed idem legum XII interpreti nescio cui mavult tribuere.

LXXXV

(Sátis) est: reuoca frátrem (eodem stírpe gnatum:)
plaúdite! 105

Festus p. 313 M. 'stir[pem in masculino gene]re antiqui [usurparunt pro eo quod est fe]mina, met[aphorico uocabuli usu,] quae nunc in [femineo profertur gene]re. Liuius — — [Ennius] — a stirpe supremo est reuoca fratre plaudite.'

Supplementa Vrsini sunt gnatum O. Muellerus

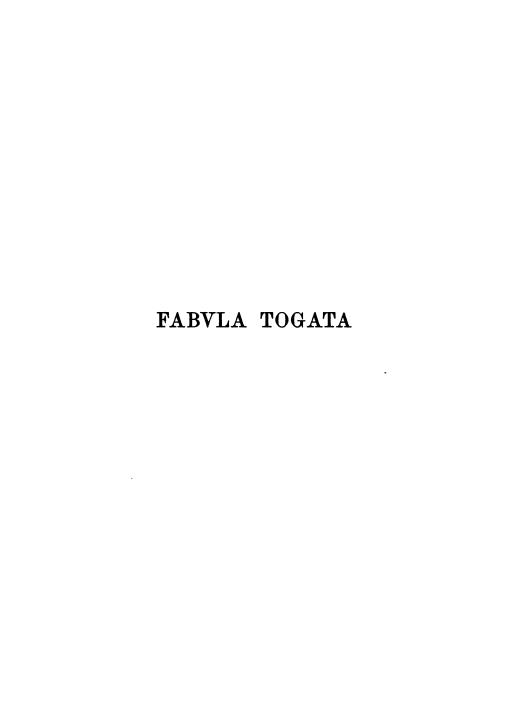
Ex Pompeianis versiculis unum exemplum hic excerpere satis habui, n. 1896 Z. = carm. lat. epigr. 33 B.

ubi perna cocta est, sí conuiuae apponitur, non gústat pernam, língit ollam aut cáccabum.

Ex Atellanae aut mimi memoria in murum transcripta esse Bue quoque statuit. De comoediae frustis quae apud Ciceronem latere suspicatur Fleckeisenus ann. philoll. 1892 p. 209 sq. non satis mihi persuasit. Senarium inseruisse videtur Cicero in epist. ad Att. IV 10 'sed de illa ambulatione

fors uíderit aut sí qui est qui curét deus.' Glossarum congeriem reliqui in coroll. LI sqq.

		•	
•			

TITINIVS

BARBATVS

Barbatys inscribi iussit Mercerus. Cf. Varro de l. l. V 119 'nanus cum Graeco nomine, et cum Latino nomine, Graeca figura barbatus.' Pauli Festus p. 176 M. 'nanum Graeci uas aquarium dicunt humile et concauum, quod uulgo uocant situlum barbatum, unde nani pumiliones appellantur.' Cf. CGl. II 28, 22 G. bardatus νάννος τὸ συεῦος. Sed fortasse aliud nescio quid in vestigiis barato barrato barnato barato varrato varro latet.

I

. . inauratae átque inlautae múlieris

Charisius p. 181 P. 'inauratae pro non auratae. Titinius in barrato: inauratae' e. q. s. Cf. Plauti Men. 801.

mulieres intellegi mavult Leo Pl. F. 327.

П

. prius quam auró priuatae púrpuramque aptaé simus

Charisius p. 212 P. 'a pro ad ('ap pro a' Bue) 'Titinius in barato: prius quam' e. q. s. 'nam et apes quasi aptae sunt, quod inuicem colligantur.' (titinnius Par. barnato Par. barathro ed. pr.)

aptae simus scripsi abtesimus Neap. subtesimus Par. abteximus ed. pr. atteximus Mercerus purpuraque ap te Bue De simus forma vide Marium Victorinum p. 2456 P. (cf. etiam prolegg. mea Verg. p. 394) p. auro (sumus) p. p. que

amisimus Kochius ann. philoll. 1874 p. 137.

TTT

. ego ab laná soloci ad púrpuram data . . .

Festus p. 301 M. 'solox, lana crassa, et pecus, quod passim pascitur non tectum. Titinius in barrato: ego' e. q. s. Paulus p. 300 M. 'solox lana crassa uel pecus lana non tectum. Titinnius: lana' e. q. s.

soloci lana Mercerus iambum metiens delata sum in exitu v. non videtur aptum esse

IV

.... frygió fui primó beneque id opus scíui:

5 Relíqui acus aciásque ero atque eraé nostrae

Nonius 3, 20 ['frygiones] Titinius barbato: frygio' e. q. s. (titinnius HL'W)

1 sq. numeros constitui 1 frygio fui primo om. L¹
op' ciui Ba 2 atias Ba Ad acus aciasque cf. Petronii
c. 76 'ab acia et acu' atque re Ba H L

V

quod quidem pol mulier dicet,

Namque úni collegí sumus.

Priscianus p. 694 P. 'uni pro unius Titinius in barbato: quod' e. q. s. (tintinnius Sang.) Idem p. 717 P. 'Titinius in barbato: quod . . . sumus; uni pro unius.'

1 sq. numeros et Duebnerus et Hermannus agnoverunt 1 dicit Reg. m. 2, Amien. Halb. Carolir. p. 717, ω p. 694 2 colligii Reg. utroque loco colligii Sang. p. 694

VI

ita spúrcus

Animátur (ira) in proflium: Véles, eques — recipít se

10 Néque ferit quemquam hóstem.

Nonius 552, 25 'ueles, leuis armatura. Titinnius barbato: ita' e. q. s. Inpotens adversarii ira cum nescio cuius hostis impetu invalido contemptim comparatur. Totum vero locum historico alicui scriptori velut Sisennae adscribit Quicherat, comici verba excidisse ratus, adstipulatur etiam Leo Pl. F. 256. 1 spurius \$\psi\$ in mund purius \$Ba\$, ut aliquando lectum fuisse appareat spurcus cum inmundus glossemate 2 ita Spurius ânimat iram in pro€lium. Véles atque eques recipit se nec ferit quemquam hostium Hermannus de praetexta sive Accii sive Pacuvii cogitans. Creticos \$\pm\$ \to ita Spúrius animátur in pr. Bue, quem in ceteris secutus sum Amphitruonis Plautinae canticum v. 203 sqq. comparantem

VII

'Vbi (iam) ambitioném uirtuti uídeas antecédere

Nonius 499, 7 'datiuus pro accusatiuo. Titinius uarrato: ubi' e. q. s. 'pro uirtutem antecedere.' (uarro Bamb.) Queritur aliquis de praesentis aevi moribus atque institutis.

ambitionem uirtuti Junius ambitione uirtutis o

VIII

. id necéssest? —

Edí!

Charisius p. 178 P. 'edi' (interiectio) 'Titinius in baratto: id necessest? respondetur' (respondet ed. pr. R. Neap.) 'edi, pro edius fidius.'

necesses cod.

IX

Noctú diusque

13

Charisius p. 185 P. 'noctu diuque; Sallustius . . . at uero Titinius in barrato noctu diusque ait.'

dius] Cf. Lachmannus in Lucr. 227: genetivum interpretantur Bue annall. philoll. 1867 p. 68 et Bergkius symb. I 80

X

Festus p. 364 M. 'tensam ait uocari Sinnius Capito uehiculum, quo exuuiae deorum ludicris circensibus in circum ad puluinar uehuntur. fuit et ex ebore, ut apud Titinnium in barbato, et ex argento.'

CAECVS

Plautina fabula fuit, ut Winterus hoc quoque fr. ad eam pertinere, Titinii autem in cod. excidisse suspicetar.

Ita sémitatim fúgi atque effugí patrem.

Charisius p. 194 P. 'semitatim Titinius in Caeco: ita' e. q. s.

FVLLONIA

FVLLONIA (vel FVLLONES) Cf. Ritschelius Parerg. I 142.

I

15 Ego mé mandatam meó uiro male árbitror, Qui rém disperdit ét meam dotém comest.

Nonius 81, 15 'comest pro comedit . . . Titinius Gemina . . . idem Fullonibus: ego' e. q. s.

2 que F^1 rem F^8H ren φ ac Vrbin. dotem om. W

П

. . iam pridem egréssa tu perbíteres.

Nonius 153, 25 'peruitere, perire ... Titinius Fullonia: iam' e. q. s.

An egena? tu Neukirchius ut E aut φ egressa esses aut Onions aegreres aut Bue perbiteres Bothius perbiteris ω

Ш

uíderam ego te uírginem

Formónsam, sed spónso supérbam esse, fórma Ferócem.

Nonius 305, 2 'ferox sum illa re dicitur ut illa re sum fretus uel arrogans. Titinius Fullonibus: uideram' e. q. s.

2 formonsam G^1L^1 formosam φ sed scripsi esse ω , quod libenter tenerem sponsa L^1 esse superbam ω , transposui Temptata varia sunt, sed audaciora, cum a me tum ab aliis: baccheos agnovit Vsenerus, sed singula paulo aliter ut conformaret (formosam | Esse spónso s., esse f. f.)

IV

20 Intérea fetida ánima nasum oppúgnat

Nonius 233, 4 'anima rursum alitus oris et odor . . . Titinius Fullonibus: interea' e. q. s. (titinius om. Bern. a b Tur.) i. nasum oppugnat anima foetida Bothius i. oppugnat anima nasum foetida A. Kochius, paulo melius

V

Aspécta formam atque ós contemplató meum.

Nonius 470, 1 'contempla . . . Titinius Fullonibus: aspecta' e. q. s. (fulloni Ba H¹L)

contemplato Bothius contemplo W^2 (templo W^1) contempla φ atque spontem pla P a. f. meam atque os contempla m. Hermannus specta meam f. e. q. s. Havet

VI

Da pénsam lanam: quí non reddet témperi Putátam recte, fácito ut multetúr malo.

Nonius 369, 20 'putare, aptare. Titinius Fullonibus: da' e. q. s.

1 date pensam Junius adpensam Madvicus quae Bergkius, praeter necessitatem temperi unice veram esse formam demonstravit Ritschelius tempori ω 2 facito Bothius facite ω (om. W¹) miletur B G H mulcetur anon. ap. Merc.

VII

Quae intér decem annos néc quiuisti unám togam detéxere.

24

Nonius 406, 17 'toga dicta est a tegendo, et est toga, sicut in consuetudine habetur, uestimentum, quo in foro amicimur... Titinius Fullonibus quae' e. q. s. Fortasse de Penelopa sermo est.

nec quiuisti scripsi (cf. Acc. 620) nequiuisti Par. D nequisti φ nesciisti Bue non quiuisti Brugmanus inter decem quae annos nequisti x Senarios olim quae intra decem Annos nequisti togulam unam d. effinxi: in altero v. annos togam unam nequisti d. Brock quaest. gramm. (Dorpat. 1897) p. 152

VIII

Ni nós texamus, níl siet, fullónes, uobis quaésti.

Nonius 483, 17 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus: Titinius Fullonibus: ni' e. q. s.

11

nox C^1 nil siet Bue nihil est ω est nihil Bothius nil erit x questu Ba

IX

Nec nóctu nec diú licet fullónibus quiéscant.

Nonius 98, 25 'diu pro die, unde et interdiu dicitur. Titinius Fullonibus: nec' e. q. s.

nocte G1

X

Térra (enim) haec est, nón aqua, ubi tu sólitu's argutárier

Pédibus, cretam dum compescis, uéstimenta quí laues.

Nonius 245, 30 'argutari, sussilire. Titinius Fullonia: terra' e. q. s. Pedibus in lacu, non verbis in sermone argutari didicisse fullo facete dicitur.

1 enim supplevi hercle CFWMueller istaec olim dedi non aqua GH^1P noua qua (quasi Vrbin.) φ non aqua quasi Hermannus non aqua, ubi tute Ritschelius argutarier Scaliger senarios dimensus argutari ω 2 condepsis Schneiderus qui laues Lachmannus que leuas ω qua lauas Bothius

XI

30 Sí quisquam hodie praéterhac postícum nostrum pépulerit,

Pátibulo hoc ei cáput diffringam.

Nonius 217, 20 'posticam feminino genere consuetudine appellamus . . . Titinius neutro in Veliterna dici probat . . . idem Fullonibus: si . . . pepulerit.' Idem 366, 16 'patibulum sera qua ostia obcluduntur, quod hac remota ualuae pateant. Titinius Fullonibus: si' e. q. s.

1 sq. trochaeos discripsit CFW Mueller quisquam ψ
p. 366 quis ω p. 217, M 366 et hodie BGHL² p. 366
hic hodie Hermannus octonario iambico. hocedie Bergkius, fort.
recte praeterhac Muellerus praeter has ω p. 217 praeter
hanc p. 366 2 et G diffringam scripsi (cf. coroll. LVI)
defringam ω effringam x

XII

Perii hércle uero: Tíberi, nunc tecum óbsecro,

Vt míhi subuenias, né ego maialís fuam.

Nonius 111, 9 'fuam, sim uel fiam . . . Titinius Fullonia: peri' e. q. s.

1 perii edd. peri ω 2 ne] ut F^1L : fort. ni fuam om. FH quam L

XIII

. . formicae pól per similest rústicus.

34/5

Nonius 224, 23 'simile est pro similis est, pro masculino positum neutrum. Titinius Fullonibus: formicae' e. q. s.

persimile est ω: cf. ad Naevii v. 60 rusticus homo ω, homo del. Hermannus (homo initio vel huius vel sequentis senarii olim posui)

XIV

supparum

351

Festus p. 310 M. 'supparus [dicebatur puellare] uestimen[tum lineum, quod et s]ubucula ap[pellabatur. Titinius i]n Fullonia omne quod [sup]parum.' Itaque de auctoris nomine non constat, nec verba omne quod decerni potest utrum grammatici sint an poetae.

GEMINA

I

Euérrite aedis, ábstergete aráneas.

Nonius 192, 11 'araneae et feminini sunt generis.' Idem 420, 7 'uerrere, mundare. Titinius Gemine uerrite' e. q. s. (gemin GW) Erum vel erilem filium ex itinere rediisse nuntiat servolus.

uerrite FH^1 p. 192 euertite G^1 p. 192 abstergite ω p. 420

П

satis ésse libram aiébant

Ambóbus farris. — Intritae (mea) plús comest sola úxor.

Nonius 81, 13 'comest pro comedit . . .'

1 satis esse libram aiebant scripsi libram agebant (aiebant Aldina) satis esse ω 2 faris W fratris F^1L intritae EH^2 P intrite W intinritae F^1L in farris trite (farris del. m. 1) H Cf. de intrita Donatus ad Ter. Phorm. H 2, 4 comest Vrbin., edd. comes φ uxor edd. usor ω libram aiebant.

114

Satis ésse ambobus intritae. — (eho) plus c. s. u. olim dederam líbram aiebant (aibant x) sat (satis x) esse a. f. triti: plus c. | sóla u. x, Onions

Ш

39/40 (Nam) pósquam factus (és) maritus, hánc domum Abhórres, tuam etiam uxórem uideo paúciens.

Nonius 157, 16 'pauciens pro raro dici ueterum auctoritas docet.' Pauli Festus p. 220 M. 'pauciens dicebant pro raro. Titinius: uxorem p. u.'

1 sq. nam et es suppl. Quicherat posquam Vrbin. postquam φ hanc domum Par. 7577 hanc domo φ hac vel ab hac domo olim dedi p. maritus factus es, ab hac d. | Abh., tuam quoque etiam u. pauciens Videó CFWMueller 2 uideo pauciens Neukirchius paucies uideo Nonius et Paulus, nisi quod uidebo, ut vid., Pauli ψ

IV

41¹Tu fácis inique, quí uenire paúciens Solés in urbem.

Nonius 157, 17 'pauciens . . . Titinius Gemina [III] idem in eadem: tu' e. q. s.

1 tu facis inique qui scripsi. tus(tis H^1) ac iniqui ω tu sat inique (sic Junius) Rothius tu facis Iníque CFWMueller inique accusas Kochius in urbem paucies uenire (inuenire W^1) soles ω , transposui. paucies soles uenire in urbem Bothius. Septenarios set tú sat inique, qui enim in urbem pauciens uenire Solés olim discripseram. Traditum verborum ordinem aliquatenus servare sic possis: tu facis inique: in urbem pauciens Solés uenire.

V

Sí rus cum scortó constituit íre, clauis ílico Abstrúdi iubeo, rústicae togái ne sit cópia.

Nonius 406, 20 'toga dicta est a tegendo, et est toga ... uestimentum ... dicitur et tectum. Titinius Gemina: si ... copia, id est tecti.' Defendit hanc interpretationem conl. tugurio al. Bue mus. Rhen. 39, 422: ego commodioris vestimenti usum marito ab uxore intercludi putabam.

1 situs Ba constituit in iamb. sept. longa u metitur Solmsen stud. 167 (cf. Plauti Pseud. 549) constituerit Hermannus, Lachmannus in Lucr. 277 (iambis etiam scortillo sufficiat) togai Lachmannus togae ω togae ei edideram, sed cf. Leo Pl. F. 327 copia om. Ba ábstrudi i. togae ne rusticae s. c. Bue

VI

Párasitos amóui, lenonum (eum) aédibus abstérrui, 45 Desuéui, ne quod ád cenam iret éxtra consiliúm meum.

Nonius 95, 1 'desueui illum pro desuefeci illum, id est, consuetudinem ei abstuli.'

1 nam parasitos Lachmannus parasitos ab eo prop. CFW Mueller. lenonum eum (an em?) scripsi lenonem ψ lenonest Ba leonem W¹ lenones Ox. lenonum Lachmannus absterrui ω eum absterrui Lachmannus deterrui Bothius proterrui Hermannus. De longa in aedibus syllaba finali cf. corollarium trag. p. XIV 2 ne om. Ba quod EFH¹LMOP de quo dictum est in mus. Rhen. 24, 485, quamquam adversatur Bergkius symb. I 75. quo φ quid Aldina irent Vrbin. 307 exiret F¹L Trochaicum désueui ne quo ad cenam iret e.q.s. probat Maehly

VII

(Cúr) non exscrattís parasitum néc uestrum aspellís domo?

Nonius 495, 16 'accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali . . . Titinius Veliterna . . . idem in Gemina: non exsecrat' e. q. s.

non] nomen Hermannus exscrattis, h. e. eicis scripsi $(cf.\ coroll.\ LVII)$ exscratis $Ba\ Leid.$ 116 execrastis P exsecratis φ exsecrat Hermannus uestrum scripsi genetivum pluralem uirum ω aspellis scripsi aspellit ω modo Ba non pus exscreat parasitum néc uirum aspellit domo Bue uirum intellegens venenum

VIII

'Edepol hominis (és) ignaui functus officium . . .

Nonius 497, 4 'accusatiuus positus pro ablatiuo.'

gnaui Puteanus, unde gnaui officium functus es vel functu's conici posse dixi cor. LVIII An officium functus?

IX

Nímium te patrócinari cénseo benígniter.

Nonius 510, 11 'benigniter pro benigne.' Priscianus 1010 P. 'seueriter pro seuere. Titinius in Prilia . . . idem blanditer, benigniter.' (Cf. XIV).

minimum P sentio Mercerus

X

50 Símul ut pueras hásce nocte súspirare créui...

Priscianus p. 898 P. 'cerno creui . . . etiam cum pro uideo accipitur. Titinius in Gemina: simul . . . creui, pro uidi.'

hasce scripsi has ψ has (s m. alt.) Barb. hac χ noctes Ba has ego Súspirare Hermannus Possis etiam pueras Hac nocte e. q. s.

XI

..... at uéstrorum aliquis núntiet

52/3 Géminae, ut res suás procuret, ét facessat aédibus.

Nonius 306, 29 'facessere significat recedere . . . Titinius Gemine: ad aliquis' e. q. s.

1 at L? teste Onions, vulgo ad φ: an agite? uestrorum aliquis scripsi aliquis (aliqb Ba) uestrorum ω 2 secundum Hermannum dedi gemine (-ae) ut reo (supra o erasa s H) suas procuret aedibus facessat ω Geminae, res ut suas procuret, aedibus facessat Bothius at áliquis uestrum n. ut res s. p. | aedibu' f., del. Geminae, x

XII

Longús sermo habétur, reuórtetur spíssa.

Nonius 392, 15 'spissum significat tarde . . .'

Baccheos agnovit Neukirchius

XIII

55 Múlier credo aduórsum illum res suás conqueritur...

Nonius 232, 20 'aduorsum rursum apud significat.'

Numeros perspexit Hermannus aduorsus x illam H¹

XIV

. . ergo ut sua séruet dona, nóbis faciundum ést ita,

Vt cum ea primum blánditer (nos) comparemus conloqui.

Nonius 256, 14 'comparare ueteres confirmare et constituere dixerunt Titinius Gemina: ergo' e. q. s. Idem 510, 6 'blanditer pro blande. Titinius Gemina [57].' Cf. Priscianus p. 1010 P. (ad fr. IX laudatus).

1 inserto salua post sua expleatur octonarius ergo om. W^1 seruet Vrbin. 307 seruat φ 2 ut cum ea ω p. 256, Ba. p. 510 ut cum da ψ p. 510 uerecunda Palat. p. 510 iucunda ed. 1526 blanditer primum ω p. 510 comparamus ω p. 510 colloquia (conl.) ω p. 256, Palat. p. 510

XV

Sín forma odio (núnc) sum, tandem ut móribus placeám uiro.

Nonius 406, 1 'tandem significat et tamen.'

sin forma Lipsius sinfonia H² si infonia L siunfonia, corr. symfonia, W sin (in P) foma q si informis odió sum Bue Versum etiam transponendo sin odio sum forma expleas: ceterum cf. coroll. LVIII

XVI

Eu ecástor, si sitís moratae ambae ibus pro ut ego móribus.

Nonius 486, 15 'ibus pro his Latinum putat consuetudo, cum ueterum auctoritate plurimum ualeat. Titinius Gemina: eu aecastor' e. q. s. 'Plautus . . . ibus denumerem stipendium.' (gemineaecastor Ba) Haec a viro pronuntiari non potuisse docet Varro apud Gellium XI 6.

eu aecastor ψ aecastor (v. supra) Ba cf. Muellerus prosod.
Plaut. 723. sitis moratae nunc scripsi. moratae sitis (scitis P)
ω ibu' pro ut ego moribus Lachmannus in Lucr. 262, tamen
ut ibus pro pyrrichio dimetiretur (prout iam Hermannus), in quo
merito ei adversatus est Spengelius ad Plauti Truc. I 2, 14 ibus
ut ego pro maioribus (maoribus L mauribus Ba) ω

HORTENSIVS

fin foro aut in cúria 6
Pósita potius quám rure apud te in claúsa

Charisius p. 115 P. 'rure Terentius itaque ... et Varro... quem Plinius ad eundem undecimo rure ordinatum arbustum dixisse laudat. Sed et Terentium ... sed et Titinium in Hortensio; in foro' e. q. s.

2 in clausa cod. (cf. Leo arch. lexicogr. lat. X 438) inclusa ed. pr.

Insvera, quam olim Mommseno auctore Vlubranam perhibueram, extrema in fabularum ordine relicta est, ne versuum numerus turbaretur.

IVRISPERITA

I

Numquámne mihi licébit hodie dícere?

Schol. Veron. in Verg. Aen. II 670 'numquam omnes hodie. Sic in Bucolicis... Plautus in Colace. Titinius in Iurisperita: numquamne' e. q. s.

П

Nunc ádeo uisam: rém magnam aibat uélle se mecúm loqui,

Et cómmode eccum exít.

Charisius p. 177 P. 'commode.'

1 adeo] cf. Plauti Merc. 329 rem magnam aiebat uelle sese cod., correxi. rem magnam aiebat sese, om. uelle, ed. pr. uelle rem magnam aibat se Hermannus Putschium secutus 2 set Jos. Bach in Studemundi stud. II 414 commodo et cum ed. pr.

PRIVIGNA

65 Nam quíd ego feci téd aduorsum aut meum patrem, Quem pauperetis ámbo uestris sumptibus?

Nonius 157, 8 'pauperauit, id est pauperem fecit....' (Priuia L¹ Priuigia H¹ Priuigna \(\rho \) Prilia x)

1 ted Rothius et H¹ tet φ te Junius meum patrem scripsi (item Luchs in Studemundi stud. I 68) patrem meum φ : an tuum p. ? te aduersum aut patruom meum Bue

PRILIA *

Neukirchii, qui ex Horatio epist. I 13, 14 Pyrriae nomen ascivit, coniectura per se infirmissima est: nam nec de lanae glomere', sed de 'pallio' dicitur fr. V, nec vinosa statim habenda est cui bibendum dari iubeatur (VI). Quo accedit quod ne sincerum quidem nomen 'Pyrriae' esse adfirmavit Lachmannus in Lucr. 408: quo auctore si aliam formam anquiras, versui quidem satis accommodatum sit Proclia ad 'Turpleiorum' et 'Marcleiorum' exemplar (cf. Ritschelius de sepulcro Furiorum Tusc. p. V) proxime accedens; sed Prilia nomen ad Hor. epist. p. 146 commendavi (notus est lacus Prilius in Etruria), Procilia quidem vel Proculeia v. 74 comprobatur.

I

seuériter

Hodié sermonem amíca mecum cóntulit.

Priscianus p. 1010 P. 'seueriter quoque pro seuere. Titinius in Proclia: seueriter' e. q. s. (proclia Bamb. plia Sang. pelia Grut. Carolir. prilia Halb. Reg. plia, m. 2 ri pilia Bong. plinia, corr. m. alt., Barb.) Nonius 510, 1 'seueriter pro seuere dici auctoritas ueterum iubet. Titinius Prilia: seueriter' e. q. s.

1 seuiter Grut. Prisciani 2 amita Ba L¹ Nonii meum, sup. 1 mec Sang. Prisciani 2 tulit Grut. Prisciani

п

Magis quaé (se) fama obléctarent, ni eam mále factis nobilitarent.

Nonius 352, 6 'unde et nobilitarent notificarent dictum est. Titinius Prilia: magis' e. q. s. (praelia GH¹L proelia B)

Octonarius anapaesticus est. magisque BGH^1 fama oblectarent, ni scripsi fame obiectarent ne ω famae obtrectarent, ne Bue

Ш

Verum énim dotibus deléniti ultro etiam úxoribus ancillantur. 70/

Nonius 72, 1 'ancillantur pro seruiunt. Titinius Praelia: uerum' e. q. s. Idem 278, 13 'delenitus est mente alienatus Titinius Proelia: uerum' e. q. s.

Anapaestos agnovit CFW Muellerus prosod. Plaut. 105 delinito F^1L delenitio P p. 72

IV

Rectíus mecastor † piculetae Póstumae 75 Lectum hódie stratum uídi scrattae múlieris.

Festus p. 333 M. 'scraptae dicebantur nugatoriae ac despiciendae mulieres, ut ait Verrius, ab his, quae screa idem appellabant, id est quae quis excreare solet, quatenus id faciendo se purgaret. Titinius in Prilla: rectius' e. q. s.

1 sq. sectius conieci sententiam inlustrans coroll. p. LVIII Piculeiae (indignari mulierem triclinium conviviumque parum lautum) Bue o Proculeia temptaveram (olim in senario picto cum tapete). piculae tuae Neukirchius Piculete Bergkius comparato Pakalatui Osco nomine. An faeculentae? vel fetulentae? 2 scrattiae muli . . . cod., olim corr. et suppl. De scraptae forma vide Corssenum de pron. I² 474

V

quam ego hodie extórrem

Hac dómo faciam, pilátricem pallae éuallauero púlchre.

Nonius 102, 2 'euallaro' ('euallare' et 'euallere' libri, corr. Mercerus. euallauero Quicherat) 'dictum excludam et quasi extra uallum mittam. Titinius Prilia: quam' e. q. s. (pilia H¹L¹ terentius in praelia Vrbin. 307)

1 sq. anapaestos agnovit Bue quam Bothius qua ω quia Lipsius extorram L^1 2 hac Luebbertus de coni. perfecti et fut. exacti p. 5 hanc ω pallae euallauero Bue palia evallauito (o om. F^1) ω pallii euallauero Lipsius palli iam euallaro scripseram (cf. Brock quaest. gramm. 138) pulchre euallauero Bothius qua égo hodie extorrem hanc domo actam pilatricem pallium Euallaro pulcre Hermannus

VI

Dáte illi biber, irácunda haec est.

Charisius p. 99 P. 'biber, τὸ πιεῖν. C. Fannius annalium octauo: domina eius ubi ad uillam uenerat, iubebat biber dari. Cato quoque Originum * sed et Titinius in Prilia: date' e. q. s. (plia cod. prelia ed. pr.) Cf. Onom.: 'biber, τὸ πιεῖν.'

illi] ilico Bergkius Fortasse altera persona i. h. est?

VII

Né tu istum edepol éxtulisti páriter ut dignús fuit.

Nonius 375, 2 'parîter, conuenienter. Titinius Praelia: ne' e. q. s.

extulisti (an expulisti?) scripsi media extulisti ω inedia extulisti ed. 1476 ínedia Exércuisti Hermannus aedi exclusti x medica, extulisti in octon. iamb. Bue mēdio éxpulisti (eiecto edepol ut glossemate) Kiesslingius ut dignus f. om. B

VIII

Séd te amabo: quíd desubito tám repente ad mé uenisti? so

Nonius 517, 14 'desubito. Titinius Prilia: sed' e. q. s.

sed te amabo scripsi sed eamabo Ba sed ambo Palat. sede amabo φ sed amabo ed. pr. ede, amabo x tam repente om. Palat.

TX

Tibin égo remedium quóm sciam non délicem? 81/2

Nonius 277, 25 'delica est aperi et explana. Titinius Quinto . . . idem Proelia: tibine' e. q. s.

tibin ego remedium scripsi tibine comediam LW tibi nego mediam GH^1 tibin ego medelam Bue tibin comoediam Hermannus quom scripsi quem GH^1 que L^1 quam φ

X

Tubúrcinari síne me uultis réliquias.

Nonius 179, 22 'tuburcinari significat raptim manducare. Titinius Proelia: tuburcinari' e. q. s.

XI

. pérnam totam díligit.

Nonius 290, 8 'diligere manifestam habet significationem, ut plerumque. Diligit dividit. Plautus in Curculione (424): clipeatus elephantum ubi machaera diligit.' (sed dissicit libri Plautini) 'Titinius Proelia: p. t. d.'

coctam Junius dissicit videbatur legendum esse (coroll. XIV. LIX sqq.), sed 'gallina diligitur' Nigidius apud Gellium VI 9, 5. dirigit Salmasius ad Solin. 1191 conl. Pauli Festo p. 69: 'dirigere apud Plautum inuenitur pro discidere.' (discindere Scaliger)

PSALTRIA sive FERENTINATIS

Cf. fr. IV I. De compositi Ferentinas Psaltria tituli, quem Wasius et bibl. Lat. III 240 Fabricius statuerunt, ratione cf. Ritschelius Parerg. I 165.

I

85 Feréntinatis pópulus res Graecás studet.

Priscianus p. 629 P. 'Titinius in Psaltria: Ferentinatis e. q. s. 'pro Ferentinas.' p. 762 P. 'Arpinas, Ardeas. quod autem per syncopam haec proferuntur, uetustissimorum usus comprobat . . . Titinius in Psaltria: Ferentinatis' e. q. s.

graeca w p. 629 et Bong. p. 762.

II

86/7 Manus láuite, mulierés, et capita uélate!

Nonius 504, 21 'inde imperatiuo modo lauite facit. Titinius Psaltria: manus' e. q. s.

Malui octonarium iambicum continuare quam dissecare ut olim duorum versuum frusta manus l., múlieres, Et cápita uelate, manus Láuite Hermannus mulieres H^1 mulieris φ capita H^1 capite φ

TIT

grauique obsónio

Conuíuas

Nonius 314, 16 'graue multum, ualde significare ueteres probant. Titinius Psaltria: grauique o. c.'

1 sq. conuiuias H¹ conurias BGP¹ An septenarii iambici exitus est grauique obsónio conuíuas?

IV

90 . . farticulám, cerebellum, láctis agninás . .

Priscianus p. 686 P. 'hae lactes partes sunt intestinorum
... cuius singulare haec lactis est. Titinius in Ferentinati: farticula' e. q. s. (in ferentinati in litura Bamb.)
Nonius 331, 26 'lactes dicuntur intestina. Titinius Psaltria:
farticula' e. q. s.

farticulam conieci (fort. gallinam. An farticulum?) ferticula L farticula \omega Nonii graticula Amien. Sang. Bamb. Bong. Grut. Prisciani craticula φ eiusdem, in quibus gratillas vel gratillam latere potest. agnina Prisciani ω auninas L^1 acinas G Nonii

V

. . . contemplári ancillas, quam árbitrer Illárum subcubónem esse

Nonius 224, 20 'subcuboneum' (subcubonem Mercerus, recte) 'positum pro succuba Titinius testis est in Psaltria: contemplari' e. q. s.

2 subcubonem *Mercerus* subcuboneam ω contempla ancillas, quam arbitres (arbitrere coni. x) illarum subcubonem *Bothius* Traditis praeire iubet me potuit

V

Dic ístud, quaeso: quó te auortistí? mein fastídis, Meaé deliciae?

Nonius 496, 13 'genetiuus casus positus pro accusatiuo. Titinius Psaltria: dicis tu' e. q. s.

1 Septenarium iambicum quamvis legitima caesura carentem (ad exemplum Aristophanis Thesm. 531. 562 nub. 1359) senario male composito praetuli. dic istud Neukirchius dicis tu ω dic sis tu Gulielmius: cf. coroll. LXI quo Ba (ut Plautus Amph. 899 Truc. 358: cf. Vahlenus relat. acad. Berol. 1883 p. 89) quoa φ quor Madvicus auortisti Pius abortisti ω, nisi quod abhortisti H obuertisti Palat. mein Ed. Becker in Studemundi stud. I 130 mei ω fastidis Ba H³ fastidisi W fastidissi φ fastidisti Rothius. An fastidis | sic? 2 mee H¹ me P

QVINTVS

I

a stúltitia cupídinis

95

Petúnt consilium, bóna bonorum grátia Parui út faciatur.

Nonius 507, 16 'facitur pro fit . . . Titinius Quinto: stultitia' e. q. s. Priscianus p. 789 P. 'facitur quoque a facio pro fit protulerunt auctores . . . Titinius in Quinto: consilium' e. q. s. (Quinto Putschius · V · libri) Idem p. 801 P. 'facio, quamuis uetustissimi etiam passiue hoc protulisse inueniantur. Titinius in Quinto: bonum gratia' e. q. s. (Quinto Putschius V libri)

1 a scripsi, om. ω 2 bona bonorum Hermannus bona Nonius bonum Prisciani ω 3 parui ut Prisciani ψ p. 801 ut parui Nonius parui Prisciani ω p. 789 (nisi quod parua Bamb.), Sang. m. 2 et Bong. 801 faciantur C Nonii, Sang. Reg. m. 1 Bamb. Halb. m. 1 Carolir. Prisciani p. 801

II

Ita enim úti eum oportet libertatem, qui sapit.

Nonius 481, 19 'libertatem uti pro uti libertate. Titinius lib. V: item' e. q. s. (Quinto Mercerus)

ita enim scripsi item ∞ ut L eum oportet] cum portet Ba ita ut eum oportet Bothius: an ita eum úti oportet? libertatem qui sapit Bothius coniungit

III

Quod eá parasitus hábeat, qui illum sát sciat 100 Delícere et noctem fácere possit dé die.

Nonius 277, 16 'delicere est illicere. Titinius lib. V: quod' e. q. s. (turpilius Leid.)

1 qui illum H^2PW quillum B^1L^2 quillum GH^1L^1 qui illam AM sat sciat scripsi satiat B sciat φ qui lunam sciat Bue, facete

IV

Qui exácta aetate spónsa sit?

Nonius 439, 14 'dehinc promissa dicta uel pacta uel sponsa dici potest . . . Titinius Quinto: qui' e. q. s. (Diuortio Aldina)

qui (h. e. quomodo) ω cui ed. 1526 sponsa sit desponsa ω: delevi glossema (cf. Varro de l. l. VI 70) sponso desponsata sit Bothius

W

Quid istuc est? aut quid istic sibi uult sérmo? mater, délica.

Nonius 98, 8 'delica, explana, indica Titinius lib. V: quid' e. q. s. Idem 277, 24 'delica est aperi et explana. Titinius in Quinto: quid' e. q. s.

De formulae quid istuc est? pronuntiatione vide coroll.

LXI sq. est aut] essa ut GH¹ esse ut B istam ut P p. 277

105

quid ante istic om. \(\omega \) p. 98 uult] uulsi BGH^1 p. 277 Iambos discripsi cum Hermanno, trochaeos olim matri Vrbin. 307

VI

Nunc hóc uror, núnc haec res mé facit festínem.

Nonius 482, 31 'festinem pro festinantem. Titinius lib. V: nunc' e. q. s.

Baccheos quamvis rudes ego audio, anapaestos Bue hoc res me W me haec res Hermannus, ut senarium efficeret

VII

Qui 'Obsce et Volsce fábulantur: nám Latine nésciunt.

Festus p. 189 M. 'Obscum duas diuersas et contrarias significationes habet. nam Cloatius putat eo uocabulo significari sacrum — — et in omnibus fere antiquis commentariis scribitur Opicum pro obsco' ('Opscum pro Osco' Huschkius monum. linguae Oscae p. 278), 'ut in Titini fabula quinta: qui' e. q. s. (Quinto Scaliger) Paulus p. 188 M. 'Opicum quoque innenimus pro Osco — Titinnius: Obsce' e. q. s. Adde inc. fab. VIII.

SETINA

I

Ipsús quidem hercle dúcere (eam) sané neuult.

Nonius 144, 6 'neuult pro non uult.'

eam Bothius (hanc Quicherat), om. ω (cf. Muelleri prosod. Plaut. 24) ducere Sane Hermannus

TT

Accéde ad sponsum audácter, uirgo núlla est tali' Sétiae.

Nonius 227, 15 'tale positum pro talis.'

audacter Vrbin. 308, Bothius audaciter ω uergo L^1 salis etiae FLW talis etie H^2 talis etiam est EH^1 tale sententia Vrbin. ulla talest x (cf. Leo Pl. F. 259) ulla est tali' Duebnerus

TTT

. . sed iam metuo hércle, Caeso, né nimis stulte fécerim, Qui ex tánta factione atque opibus puéllam sum ausus ádgredi.

Nonius 304, 21 'factio iterum significat opulentiam, abundantiam et nobilitatem. Titinius sediam metuo' e. q. s. (Setina: metuo Mercerus. fortasse Setina titulus ante sediam excidit, sed manet incerta tituli fides. Ceterum cf. fr. VIII. IX. XV apud Non. 186, 24 et 87, 13)

1 sed etiam B sed cum iam M mouemetuo H^1 memetuo H^2 hercle metuo Vrbin. 308 Ceso ω 2 puellam scripsi eam ω illam Neukirchius qui eam tanta ex factione atque opibus ausus sum Bothius trochaeis Ceterum cf. Plauti Trin. 491. 497 Cist. 493 sq.

IV

109 Paulá mea, amabo, pól tuam ad laudem áddito 'praefíscini'!

Charisius p. 189 P. 'praefiscini Titinius in Setina: Paula' e. q. s. 'ne puella fascinetur.' (sentina cod. Explicandi causa verba 'ne puella fascinetur' Charisium subiecisse monuit Gulielmius Veris. II 14, item Scaliger Cast. ad Fest. p. 148.) Fortasse sponsa loquitur.

Senarios olim praetuli; personas ante pol distinxit Turnebus tuam scripsi tu cod.

V

An quía 'pol edepol' fábulare, 'edí medi' meminísti -?

Charisius p. 178 P. 'medio (edio excerpta Paris. et Bern.) fidio, per Iouem uel fidem filiumue Iouis Herculem, quae iuratio propria uirorum est, ut feminarum edepol ecastor eiuno. Denique Titinius in Setina molliculum adulescentulum effeminate loquentem cum reprehendere magis' (scr. magister) 'uellet, An, inquit, quia' e. q. s.

'edi medi' meministi inperfectam sententiam (quam suppleas marem te esse) dubitanter posui. edime diemini cod. edi medi ed. pr. 'edi medi' minare de part. lat. p. 26 conieci

VI

. . . . quasi hérmaphroditus fímbriatum fróntem Gestás.

Nonius 204, 28 'frontem . . . masculino Titinius Setina: quasi' e. q. s. Idem paedagogus loqui videtur.

VII

et quém colos cumátilis

Deceát

115

Nonius 548, 10 'cumatilis aut marinus aut caeruleus, a Graeco tractum, quasi fluctuum similis; fluctus enim Graece cymata dicuntur.' (pumatilis W plumatilis W in mg.)

1 ecquem Bothius cuma

cumatilis Ba cumatius φ

VIII

Iám cum mulleis te óstendisti, quós tibi alis in cálceos.

Festus p. 142 M. 'mulleos genus calceorum aiunt esse, quibus reges Albanorum primi, deinde patricii sunt usi. M. Cato — — item Titinius in Seriana: iam' e. q. s. 'quos putant a mullando dictos · i · suendo.' (Setina Aldina)

mullis Hermannus mullibus cod. tibi alis in idem tibiam si cod. Cf. coroll. LXII

\mathbf{IX}

itum géstum amictum

Quí uidebant éius

Nonius 123, 10 'itum pro incessu. Titinius Setina: itum' e. q. s. (sedina H¹ sedtina H² sedin F¹L)

1 itu cestum F^1L itum cessu W^1 (an incessum?)

X

Etsí tacebit, támen gaudebit síbi (iam) promitti óreas.

Festus p. 182 M. 'oreae, freni quod ori inseruntur.'

promittiore cod. tibi tamen gaudebit permitti oreas Hermannus

\mathbf{x}

Vidístin Tiberim? — Vídi: qui illam dériuet, beauerit 120 Agrúm Setinum.

Servius in Aen. XI 457 'ceterum illud incongruum est, Padusam feminino genere iuxta ueteres Padum dictum. Titinius in Setina: uidistin' e. q. s.

1 Iterum post uidi mutari personam fingit Neukirchius Scsen. poss. Rom. fragm. ed. RIBBECK. II.

XII

státui statuam

Publicitus.

Charisius p. 190 P. 'publicitus . . .'

2 publicitus initio versus positum ut in Plauti Amph. 162 et Persa 509

XIII

. . quem (ut) procul aspéxit, in(tro) míttier 125 Voluít: reuortit, (quási) quom catapulta áuolat.

Nonius 552, 13 'catapulta, iaculum celer uel sagitta ...
Titinnius in Setina: quem' e. q. s.

1 quem ut scripsi quem ω quom Palmerius intro mittier scripsi inmittier H^1 inmitter H^2LW inmitier P immittere Ba in eum nitier Duebnerus 2 uolucris x quasi cum Bothius quo Ba quoniam φ auolat Neukirchius uolat ω euolat Bothius

XIV

De aédi summa, quo áuolauit gállus gallináceus.

Charisius p. 192 P. 'quo procul * quo te Moeri pedes, an quo uia ducit? uel cui rei, ut si dicas, quo prodest? ('ut dicas quo prope est' cod., corr. Keilius) 'ut eadem gratia Titinius in Setina locutus esse uideatur: de aedi' e. q. s. 'non ex qua, nec quo sedit.' (setina cod.)

XV

Sapiéntia gubernátor nauem tórquet, non ualéntia:
Cocus mágnum ahenum, quándo feruit, paúla confutát
trua.

Nonius 19, 16 'truam ueteres a terendo, quam nos diminutiue trullam dicimus, appellari uoluerunt . . . Titinius Setina: sapientia cocus' e. q. s. Idem 503, 3 'feruit pro feruet . . . Titinius Setina (sedina H¹L¹): sapientia . . . confutata uoce cum amentia rapior feruorque accius meleagro (v. 450) heu cor' Idem 186, 24 'ualentia, fortitudo . . Titinius Sedin [1].' Idem 87, 13 'confutare est confundere uel committere. Varro . . . idem lib. I. nius Sedina [2].' Idem 249, 19 'confutare, commouere. Titinius Setina [2].'

1 uollentiam L^1 p. 186 2 magnum E mg. $F^3H^1W^2$ p. 19 ω 249 magnusn ω 87 magnus φ p. 19 aenum H^2W mg. et num GH^1LP p. 249 paulo ω p. 19 aula ψ p. 503 (paula H^2)

XVI

incénsus architéctonis

Charisius p. 98 P. 'architectonis Titinnius in Setina: incensus architectonis' (sentina cod.)

infensus architectoni Stephanus incensus architectoni Bothius Ludi in mutilata oratione varia possunt, e. c. amore vel odio incensus architectonis, vel incessus vel ingenium vel sensus a., vel labor inpensus a.

XVII

Verrite (mi) aedis, spargite, munde facite in suo quique loco út sita sint. 130

Charisius p. 183 P. 'munde Titinius in Setina: uerrite' e. q. s.

Anapaestos agnovit Bue Coni. Lat. p. 6; septenarios troch. spargite, Múnde e. q. s. parum probabiles dimetitur Muellerus prosod. Plaut. p. 61 mi Bue, om. ω spargite, munde Ritschelius opusc. II 326 quique restitui. Cf. Plauti Poen. 1177 Stich. 62 Lachmannus Lucr. 94 qsq, cod. quaeque ed. pr.

XVIII

lassitúdo

Conséruum, rediuiaé flagri!

Festus p. 270 M. 'rediuiam quidem alii reluuium appellant, cum circa unguis cutis se resoluit, quia luere est soluere.'

1 sq. fortasse sic numeris coercenda: lássitudo tú (vel tuúm) conseruum, rédiuiae flagri . . . Senarium conséruum lassitúdo, r. f. proposuit Bue, sed cf. O. Brugman p. 21; creticos commendat x conseruos intellego lorarios

TIBICINA

Vt hínc legatus ábiit peregre públice

Charisius p. 189 P. 'peregre cum abit quis, dicimus in locum, ut Titinius in Tibicina: ut hic' e. q. s.

hine Bothius hie cod. abiit idem abit cod.

VARVS*

De Barro cogitavit Bothius.

T

Accum ést me habere: eos paúperem sumptú meo?

Nonius 157, 11 'pauperauit, id est pauperem fecit..... Titinius Priuigna . . . idem Varro: aecum est' e. q. s. (Varo ed. 1526)

rationem liberum praemissum fuisse conieci quos aecum est me alere Bue mus. Rhen. 29, 198 habere quos Lipsius Fortasse sic scriptum fuit: aécumst sat me habére, ne eos paúperem sumptú meo.

II

135

toto fit in foco

De lígnis mi dapális cena . . .

Nonius 95, 4 'dapalis cena est amplis dapibus plena. Titinius Varro: toto' e. q. s. (Varo Bentinus). 'dapalis cena, λιπαρίς' Onom.

1 sq. numeros definivit Hermannus An foro? si forte de lignis cenam servus verbera intellegi voluit 2 mihi ante Mercerum in ω cenae EF^2 caenae H^1

III

Lótiolente! - Flócci fiet. - Cúli cultor! . . .

Nonius 131, 30 'lotiolente dictum ueluti lutulente a lotio. Titinius Varro: lotiolente' e. q. s. (Varo Stephanus).

Cf. Plauti Pseud. 360 sqq. latiolente H fiet $F^{8}H^{1}$ fiet et φ culei vel culi cultor Neukirchius cularcultor ω gulae cultor Turnebus circulator Junius cultor culorum Onions An sic? cúle! — Ausculto.

VELITERNA

I

túnica et togula obúnctula

Adimétur, pannos póssidebit fétidos.

Nonius 536, 18 'tunica est uestimentum sine manicis.' Cf. Turpil. Het. I.

1 togula Junius cogula ω obunctula Junius obuntula ω

П

uénde thensam atque hínnulos. 140 Síne eam pedibus (suís) grassari, cónfringe eius su-

pérbiam.

Nonius 316, 2 'grassari etiam dicimus ambulare.'

1 hinnulos Hauptius ind. lectionum Berol. 1866/7 p. 3 sq. mulos ω 2 sineam W^1 eam iam Bue confringe Passeratius confingere (vel cumf.) ω

Ш

atque dúo postica, quaé loco

Mercéde

Nonius 217, 19 'posticam feminino genere consuetudine appellamus . . . neutro Titinius in Veliterna dici probat: atque' e. q. s.

TV

Atque illud ante pártum comedet, fúndi stabunt sén tibus.

Nonius 391, 20 'stare iterum horrere significat.'

V

ergo óccupa

145

Forás exire, fóris ut praesit línteum.

Nonius 355, 6 'occupare est proprie praeuenire . . . Titinius Veliterna: ergo' e. q. s.

2 foris BGH1 foras of at ori x praessit BGH1

VI

Quot péstis, senia et iúrgia his semul émigrarunt aédibus! 147/8

Nonius 2, 18 'senium . . . '

quot ed. 1526 quod ω , $om.L^1$ his semul emigrarunt aedibus scripsi sesemet diebus emigrarunt (emigrarent FH^1) ω ex meis aedibus em. Passeratius sese meis aedibus em. Mercerus semet aedibus em. Bothius sese ecmigrarunt aedibus Onions emigrarunt e meis aedibus Kochius assae (h. e. nutricis) semet aed. Emigrarunt vel emigrarunt semet aedibus praeter alia olim coniceerum

VII

'Omnium uitium (húnc) expertem, cónsili plenúm perhibui.

Nonius 495, 14 'accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali . . . Titinius Veliterna: omnium' e. q. s. Paedagogus vel pater loqui videtur.

me uitium Bothius, item Bue: magis probaverim uitium unum, quod idem proposuit consili Bothius consilii ω perhibui Bue prohibui ω praehibui Bothius, quod olim probabam probi Duebnerus

VIII

150 Hábui recte (mé) disertim.

Nonius 509, 25 'disertim dicere plane, palam Lucilio auctore possumus in Veliterna: h. r. d.' (Lucio Bamb. Ceci. ed. princ. Titinio Bentinus)

Cf. coroll. LXIII

IX

Id ego aúcupaui, plénas auris ádfero.

Nonius 467, 10 'aucupaui, actiuum positum pro passiuo.' occupaui P^1

V

Fórtasse (ei) uotúm fuisse quó die libér foret: Núnc eius uoti cóndemnatust, ímmolauit hóstiam.

Nonius 277, 3 'damnare et condemnare pro liberare positum est.'

1 sq. numeros restituit Hermannus. eum u. fecisse Bergkius uotum eum fecisse Neukirchius: fecisse iam Palmerius Forti se uotum fecisse Bue mus. Rhen. 29, 199 2 condemnatust Neukirchius condemnatus est ω immolabit Scioppius

XI

Hódie hostis fugáuit, spolia plácide posteriús leget.

Nonius 332, 4 'legere rursum colligere.'

fugabit coni. x eleget m. 1 eliget m. 2 L

INSVBRA*

155

Laudór quod osculáui priuignaé caput.

Nonius 476, 31 'osculaui. Titinius Ilarubra: laudor' e. q. s. (Hibrubra ed. pr. Insubra conieci. Vlubrana Mommsenus de dialectis Italiae inf. p. 319 Hilla rubra Quicheratius)

ludor Bothius prouigne Ba

EX INCERTIS FABULIS

T

Béne cum facimus, tám male † subimus, út quidem perhibént uiri.

I. II. Festus p. 360 M. 'at antiqui tam etiam pro tamen usi sunt — — Titinius: [I] item [II].'

subimus cod. sabinus Vat. R sapimus Bothius malae sumus Bue mus. Rh. 29, 199

П

Quamquam éstis nihili, tam écastor simúl uobis consúlui.

ecastor Augustinus in mg. escator cod.: de mensura cf. coroll. LXIII Exitum versus simúl consului uóbis praefero Vel anapaestos tam écastor simul uóbis ego consului vel trochaicum septenarium tam ecastor uóbis consuluí simul Bergkius haberi iubet

III

Id quód rogas (me), néminem decét bonam . . . 158/9

Priscianus p. 683 P. 'nemo quoque siue ex hoc' (homo) 'compositum, ut quibusdam uidetur, seu non, communis est generis, et similiter o in i conuertit in genetiuo neminis. Lucilius in XXX: neminis ingenio quemquam confidere oportet. Plautus in Captiuis: neminis misereri certum . . . Titinnius: quod' e. q. s. 'Terentius in Andria: hoc ego scio unum, neminem peperisse hic.'

id quod scripsi quod corr. in quid Vind. quid, sup. m. alt. t quod, Sang. quid Grut. bonam (am m. alt. in ras.) Bong. bonū, ū corr. in ā, Vind. bonum Grut. Barb. Carolir. Versum conclusit fortasse vel rogare vel probare vel negare

TV

160. . uelim ego osse aráre campum céreum

Charisius p. 40 P. 'ab hoc osse, huius ossis. Sic enim debet declinari, non ab hoc osso, sicut Varro dixit: osse scribebant; et Ennius (h. e. titinnius): uelim' e. q. s. Idem p. 112 P. 'os monosyllaba extra analogiam esse Plinius eodem libro sexto scribit, et addit eo magis consuetudinem in eo esse retinendam. Titinius: uelim' e. q. s. Cf. Attae Satura.

Versus sic fere cucurrisse videtur: uelim égo istoc (vel nunc) osse e. q. s.

V

mírior

Tibi uídeor?

Pauli Festus p. 123 M. 'mirior dicebant comparatiuum a miro. Titinnius: mirior, inquit, t. u.'

VI

. lenti cálido, eluella et rápula,

Rúmice

Nonius 210, 4 'lentem consuetudo feminino genere dici uult . . . masculino Titinius: 'lenti' e. q. s.

1 eluella et rapula scripsi eluelletrapula W eluella trapula φ eluella rapula Scaliger 2 rumice Turnebus romice L romiae F^1 romicae φ

VII

165 Obstrúdulenti aliquíd, quod (per)pectám sedens:

Aut lúculentaster, aút formaster frígidus.

Festus p. 193 M. 'obstrudant obsatullent, ab auide truendo in gulam, non sumendo cibum. Vnde et obstrudulentum dixit Titinius: obstrudulenti' e. q. s.

1 da aliquid Hermannus pectam cod., oris scil., non pectinis dentibus lanam, ut interpr. Bue: perpascam dubitanter conieci 2 haut luculentust, era Hermannus luculentaster comice fictus pro lucuntulo' Bue formaster: cf. Placidus in CGl. V 70 G. 'formastro, opere pistorio'. fornaster Hermannus

VIII

quín togis cum cándidis,

Túnicis sordidís, syntheticis

Nonius 536, 23 'tunica est uestimentum sine manicis... Titinius: quin' e. q. s. (Titinius Quinto: togis Neukirchius, admodum probabiliter: cf. ad Setinae fr. III adn.)

1 toges Ba candendis H^1 2 syntheticis Palmerius sintetdicis ψ sentetdicis W^1 sinetdicis Ba synthesinis conieci (cf. Suet. Ner. 51)

IX

Sí erit tibi cantándum, facito usque éxuibrisses ... 169/70

Pauli Festus p. 370 M. 'uibrissare est uocem in cantando crispare. Titinnius: si erit' e. q. s.

Septenarium trochaicum discripsi; senarios si erit tibi Cantándum Hermannus

X

Féminina fábulare súccrotilla uócula.

Festus p. 301 M. '[succrotilla] tenuis diceba[tur et alta uox.] Titinnius in fabulare succro nius in episto —' Paulus p. 300 M. 'succrotilla uox, tenuis et alta. Titinnius: feminina' e. q. s.

fabulare om. Paulus

XI

caue!

Expórge frontem, lábea semper fácito rictu rídeat. 1721

Nonius 221, 15 'rictus generis est masculini. Titinius: caue . . . rictus. ricta neutri? e. q. s. Idem 456, 1 'rictum ferarum dici uolunt, cum Titinius auctor sit etiam hominis dici debere: caue? e. q. s. (Titinius Caeco: exporge coni. Neukirchius. Multo probabilius de Cane titulo fabulae cogites.)

1 caue: v. supra. calue Quicheratius 2 excorde ω p. 456 labea scripsi labeat ω p. 456 habeat ω p. 221 facito

Junius facto ω , nisi quod facta F^1 facto Vrsin. 308 factos Par. Q p. 221 faciles Scaliger rictu rideat Vrbin. rictus rideat $EF^3H^1L^1$ p. 221 rictus fit F^1 p. 221 rictus φ

XII

tentipéllium

Indúcitur, rugae óre extenduntúr . .

Festus p. 364 M 'tentipellium Artorius putat esse calciamentum ferratum, quo pelles extenduntur — Titinium

autem Verrius existimare id medicamentum esse, quo rugae extendantur, cum dicat: tentipellium' e. q. s. 'cum ille τροπικῶς dixerit.' τετάνωθρον esse monuit Scaliger.

2 in ore cod. induce, ut r. in ore extendantur tuo x

XIII

175.... hominem ímprobum! nunc rúri pergraecátur.

Pauli Festus p. 215 M. 'pergraecari est epulis et potationibus inseruire. Titinnius: hominem' e. q. s.

XIV

176/7 Rus détrudetur pédicosus squálidus.

Festus p. 210 M. 'pedibus obsitum, id est pediculis, Titinius pedicosum appellat hoc modo: rus detrudetur pedicosus squalidus.' Paulus p. 211 M. 'pedes . . . ab his pedicosi appellantur, ut est illud: pedicosus squalidus.'

Senarium dimensus est Fleckeisenus annall. philoll. 1861 p. 576

XV

Quid habés nisi unam arcám sine claui? eó condis sucérdas.

Festus p. 302 M. '[sucerd]ae stercus su[illum — — us: simus — —, quid habes, nisi ui eo condis — —' Paulus p. 303 M. 'sucerda stercus suillum. Titinnius: quid' e. q. s.

eo cóndi(s) sucerdas anapaesticam cantici clausulam esse vult Bue, haud inprobabiliter

XVI

Lúcius

180 Domum sé capessit.

Servius Dan. in Aen. IV 346 'quidam capessere pro ire accipiunt, ut Titinius: Lucius' e. q. s.

1 sq. Lucius possit etiam septenarium troch incipere ócius coni. Kiesslingius

XVII

Haec quídem quasi Osculána pugna est, haúd secus, Quia quí fugere pólsi hinc spolia cólligunt.

Festus p. 197 M. 'Osculana pugna in prouerbio, quo

significabatur uictos uincere, quia in eadem ... et Valerius Laeuinus imperator Ro. a Pyrrho erat uictus, et breui eundem regem deuicerat Sulpicius item imperator noster eius rei meminit Titinnius hoc modo: haec quidem' e. q. s. Cf. Velit. XI.

1 Disserverunt de proverbio et de pugna ipsa M. Hertzius Philol. I 613 annall. philoll. 1855 p. 334 sqq., et Mercklinus (de Osculana pugna, ind. scholl. Dorpat. 1854) haud Fruterius cod. non Scaliger 2 qui Fruterius in cod. An ubi? colligunt Scaliger colligant cod.

XVIIIa

Taréntinorum hortórum odores quí geris

Porphyrio ad Hor. carm. II 6, 10 'de fertilitate autem et amoenitate Tarentini agri et Vergilius . . . et Titinnius sic ait: Tarentinorum' e. q. s.

qui geris odores Porphyrio, transp. Pauly

XVIII b

camensis cursor

Pauli Festus p. 58 M. 'Cammensem cursorem Titinnius pro pistore dixit.' Servum pistorem, qui camo indutus molam currendo uelut Cannensis cursor circumagat intellegebam: vide procemium ind. scholl. Kiliens. 1863/4 p. VII sqq. De Placidi glossa in CGl. V 14. 52 G. 'carensis, pistoribus a caria quam Osquorum' ('afrorum' p. 14) 'lingua panem esse dicimus' disputavit Bue mus. Rhen. 33, 42 sq.

XIX

moraciis

Pauli Festus p. 139 M. 'moracias nuces Titinnius duras esse ait, unde fit deminutiue moracillum' (moraculas Bothius). Cf. Placidus CGl. V 84 G. 'moragis, nucibus longis', unde G. Loewe mus. Rhen. 31, 75 apud Titinium moraciis extitisse conclusit.

XX

aptra

CGl. II 18 G. 'aptra, ἀμπελόφυλλα, ὡς τιτίννιος.' V 440 G. 'aptra, folia uitea', p. 490 'abstra, folia uitis' Cf. Iosephus Klein mus. Rhen. 24, 295.

XXI

Pseudoacro ad Hor. epist. I 13, 14 'apud Titin nium in quadam fabula inducitur ancilla, quae la nae glomus furatur et deprehenditur aspere.'

Horatius epist. I 13, 14 'sic positum seruabis onus, r forte sub ala Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnur Vt uinosa glomus furtiuae Pyrria lanae.' (pyrriz pirria, purria libri. Cf. Lachmannus ad Lucr. p. 408, me ad Hor. epist. p. 146 et in hoc libro ad Priliam adnotat. Versui tam Proclia quam Prilia convenit.) Comm. Cru'Pyrria] nomen est ancillae in quadam fabula Titinii, qua furata lanae glomos ita gestauit, ut deprehensa sit.'

Titinius fortasse fuit quem Pauli Festus p. 11 M. affatitestatur dixisse 'pro eo quod est ad lassitudinem', ubi Terer

tius codd.

XXII

Serenus Sammonicus de re med. 1044 'praetere si forte premit strix atra puellos, Virosa inmu gens exertis ubera labris, Alia praecepit Titir sententia necti, Qui ueteri claras expressit mon togatas.'

T. QVINCTIVS ATTA

AEDILICIA

T

Datúrin estis aúrum? exultat plánipes.

Diomedes p. 487 P. 'cuius planipedis Atta togataru scriptor ita in Aedilicia fabula meminit: daturin' e. q. s.

datur inest scaurum Paris. B dat in ē isair Mona daturi si estis aurum Hermannus l. l. 255 aurem coni. Keilii

II

Sed sí pepugero, métuet

Gellius VI (VII) 9, 10 'pepugero aeque Atta in Aedilic dicit: sed si p. m.'

sed] sus Rott.

AQVAE CALDAE

T

Quám meretricie ém lupantur nóstro ornatu pér uias! Nonius 133, 12 'lupari, ut scortari uel prostitui.'

quam conieci cum ω meretricie em scripsi meretricae e FHL^2 meretrice e PW meretricae L^1 metrice Ba meretrices Mercerus meretriculae Onions meretrices hae Kochius meretricie Bue nostro (nűo Vrbin. 307) ornatu per uias lupantur ω lupantur n. o. per u. Bue (sed idem cúm lup. n. o. p. u. meretricie praefert) enostro (sc. purpureo) ornatu Stowasser in Woelfflini arch. I 592

П

'Aquae ita muginántur hodie. — 'Atqui ego fontem occlúsero. 4/5

Nonius 139, 5 'muginari, murmurare . . . Atta quis caldis: atque' e. q. s.

aquae ita Quicheratius et Bue atque eia (eta W) ω atque ita Junius atque etiam Bothius Personas cum Bue distinxi atqui scripsi atque ω fontem occlusero Bothius oculsero (occulsero H culsero W¹) fonteme (fontem H^2W) ω occlusero fontem edd. ante Mercerum

CONCILIATRIX

. . . ursum sé memordisse autumat.

Gellius VI (VII) 9, 8 'sed Q. Ennius in saturis memorderit dixit per e litteram, non momorderit . . . item Atta in Conciliatrice: ursum' e. q. s. Nonius 140, 22 'memordi peposci pepugi spepondi in ueteribus lecta sunt. Accius in honiliaatrice: ursum' e. q. s. (Atta in Conciliatrice Lud. Carrio emend. I 14)

GRATVLATIO

Nihílne te populí ueretur, quí uociferere in uia?

Nonius 496, 32 'cum sit: u eretur illam rem . . . ueteribus genetiuos pro accusatiuo poni placet Acta Gratulatione: nihilne' e. q. s.

An nilne?

LVCVBRATIO

Cum prímo luci hódie ut exornáta sit, Atque aúspicetis: crás est communís dies.

Nonius 468, 23 'auspicaui pro auspicatus sum . . . Acta Lucubratione: cum primo' e. q. s. Dies communis qualis sit Macrobius docet Sat. I 16, 3.

1 lucid scripseram hocedie Bergkius olim, sed idem in symb. I p. 147 nihil mutandum censet. illa hodie olim conieceram 2 atque ut auspicetis ω, quibus servatis mutili septenarii fiunt quales olim praeter senarios proposui. utque a. Scaliger

MATERTERAE

Vtrum Materterae an Matertera nomen fuerit incertum.

Comm. Cruq. ad Horatii epist. II 1, 80: recte necne crocum floresque perambulet Attae Fabula] 'quae inscribitur Matertera recte necne perambulet crocum floresque, id est in scenam recepta sit, quae floribus et croco spargitur.'

Futtilia protulerunt Porphyrio 'Atta togatarum scriptor est, qui in fabula quae inscribitur Materterae ita florum genera enumerat, ut sine dubio reprehendendus sit ob nimiam loquacitatem' et Pseudoacro 'uel quia est Attae fabula, quae Matertera inscribitur, in qua flores enumerat.' Disputavit de Horatii loco O. Crusius mus. Rhen. 47, 68 sqq.

MEGALENSIA

10 Nempe (ádstat) sinus ápud mensam, ubi sermó solet Suboríri seditiósus.

Asper in schol. Veron. ad Verg. ecl. 7, 32 'sinum ergo uas patulum, quod et masculine sinus uocitatum, hic autem sinum lactis uas quodcumque lacte onustum. Varro . . . Atta [in Megalensibus nempe — sinus apud mensam] ubi' e. q. s. Vncis inclusa nec Keilius nec Herrmannus legere potuit. Servius Lemovic. in l. l. 'sinus genus est uasis, quod cum significamus, si producitur: cum uero gremium significamus, si corripimus. Varro . . . Atta in Megalensibus: nempe' e. q. s.

1 nempe . . . sinus apud mensam schol. Veron.: supplevi. nempe ad mensam Servius sermo de sinu solet Servius

2 seditiosus om. Servius némpe ad mensam, ubi sérmo de sinú solet Suboríri secundum Servium Hermannus

NVRVS*

. . inter se dégularunt ómnia.

111

Charisius p. 80 P. 'gulam, ut Iulius Modestus ait, per u scribemus, non per y, quae Graecis uocabulis necessaria est et saepe in u transit, ut in sue mure. Atta in nuro: inter s. d. o.' (sic scripsi coniectura scil. incertissima. in sue mur ait cod. in sue mure * ait M. Hertzius mus. Rhen. 7, 480, postquam in sue mure. Att. Lipsius coniecit. Suecius Putschius Sueius x dubitanter Titinius Ritschelius, Iuuentius ipse olim conieci, inserueram autem inter inc. poet. pall. frusta. Atreo Lipsius Mida Putschius Varo Ritschelius) De nominis nurus usu et notionibus disseruit Hauptius ind. scholl. Berol. 1868/9 p. 8 sq.

SATVRA

uertamus uómerem,

In céra mucrone aéque aremus ósseo.

Isidorus Orig. VI 9 (= Mai auct. cl. VI 578) 'ceram ferro ne caedito. Postea institutum ut ceram ossibus scriberent, sicut indicat Atta in satyra dicens: uertamus' e. q. s. (satura Wolfenb. Mon.)

1 quasi praemittendum esse suspicor uomeres gloss. 2 mucrone aeque seripsi mucroneque Isidorus mucronique Hauptius uero neque gloss. mucrone exaremus prop. Bue

SOCRVS

Ad hánc fortunam accéssit fortuna eí paris.

Priscianus p. 764 P. 'paris pro par. Atta in Socru: ad' e.q.s. (Ata, t sup. m. alt., Halb. Reg. atta, eras. i, ut vid., Bong. Ata Bamb. ita Barb. Erl. a idem (om. in) Grut. Sang. Carolir. socrum Reg.)

fortuna ei Bothius ei fortuna w

SVPPLICATIO

Nucémque Thasiam adde ét fauum quantúm libet. 15/6

Macrobius Sat. III 18, 8 (II 14) 'nux Graeca hace est quae et amygdale dicitur, sed et Thasia eadem nux nocatur.

testis est Cloatius . . . cum sic ait: nux Graeca amygdale. Atta uero in Supplicatione: nucem Graecam, inquit, fauumque' e. q. s. Medicus loqui videtur: cf. Celsus med. III 17, 4.

nucem Graecam fauumque adde quantum libet ω. Puto ipsum Macrobium verborum ordinem immutasse: Thasiam autem nucem aliquo modo inferendam esse pro certo habeo; cf. coroll. LXIV

TIRO PROFICISCENS

Pater uílicatur túus an mater uílica est?

Priscianus p. 828 P. 'a uilico etiam uilico uel uilicor dicebant antiqui . . . Atta in Tirone proficiscente : pater' e. q. s.

Senarium esse posse monuit Muellerus prosod. Plaut. 130 pater Villicatur ceteri an scripsi iam o uilicața (ta del. m. alt.) Bong. uilicat si legatur, haud displiceat

EX INCERTIS FABULIS

I

Annúm nouum uoluérunt esse prímum mensem Mártium.

I. II. Servius Lemovic. in georg. I 43 'et sciendum est decem tantum menses fuisse apud maiores. Martium autem anni principium habere uoluerunt . . . Atta [I] et alibi [II]'

II

maiores Mártium

20 Prímum habuerunt.

Ш

. pro populo flúctus caecos fáciunt per discórdiam.

Suetonius apud Isidorum de naturis rerum 44 p. 74 ed. G. Becker (in Suetonio Reifferscheidiano p. 244) 'caecus fluctus tumens' (ita H. Langensiepen 'tamen' cod.) 'necdum tamen canus, de quo Atta in togata sic ait: populo' e. q. s. (Atta Gronovius atita Bamb. A, Bern. M ao ta Bodl. cato Basill. CD)

Primam syllabam i vel hi vel qui vel si explere potuit
pro populo (polo Basil. D) ω: pro fort. delendum aut porro
corrigendum illi in populo Langensiepen fluctos Bodl.
Bern. M¹ discordia Bamb. A Bern. M

IV

tum germanás meas

23

Vespéra oriente clánculum ferri ád specum: inde leno —

Nonius 231, 21 'uespera feminino. optatum germanus' e. q. s. (Atta Mercerus incerta coniectura Oppius Junius Turpilius Dotata Scaliger Nouius Dotata Quicheratius)

1 germanas Junius germanus ω manus Scaliger 2 ad specum (cum Junio): inde leno scripsi inperfecta sententia ad speciem delino ω

V

Festus p. 238 M.	'pueri im[puberes
	Atta
de die nat. 14.	.' Cf. Varro apud Censorinum

Dubium iudicium est de loco Nonii p. 202, 28 'crines genere masculino Vergilius . . . feminino Plautus Mustellaria [226]: gerundum morem censeo et capiundas crines tibi. Atta in epigrammatibus: praeterea tu sis desoluta crine capillus.' crines. Atta . . . Cinna in epigr. Quicheratius Atta: crines tibi . . . Caluus (s. alius poeta) Bue Versiculum duce Mercero Hauptius Herm. III 341 correxit: 'praeterea fusis resoluta crine capillis'.

L. AFRANIVS

ABDVCTA

I

Quam sénticosa uérba pertorquét . .

Festus p. 339 M. 'sentes cum constet esse spinas et Afranius in Abducta dixerit; quam senticosa' e. q. s. 'pro spinosis accipi debet.' Paulus p. 338 M. 'sentes spinae. Afranius; quam' e. q. s. 'hoc est spinosa.'

senticose Hermannus pertorquet turba Festi cod. et Paulus p. tua Hermannus. Sed videtur turba antecedentis uerba potius dittographia quam novi versus initium esse. Concludat senarium sua vel puer vel pertorques tua

Scaen. poes. Rom. fragm. ed. RIBBECK. II.

13

TI

Dispértiantur (út) patris paritér bona.

Nonius 375, 1 'pariter, ex aequo . . . Afranius Abducta: dispertiantur' e. q. s.

ut ex. causa posui, om. w pariter Bothius, om. w, sed testatur Nonius Ludi varia possunt

Ш

Néscis, Numeri, me ómnem melius rém callere quám uolo.

Nonius 257, 31 'callet significat scit, a calliditate, quae est urbana scientia . . . Afranius Abducta: nescis' e. q. s.

numero H^1 , Studemundus — me scripsi meo GH^1 mei φ , quod nolim mi interpretari — rem callere scripsi calli rem ω rem calleri x — mei omnes m. callent hanc rem partim cum Bothio Hermannus

AEQVALES

Cf. Alexidis Συντρέχοντες.

I

Iste, ut tú rem narras, bóna comest cotídie.

Nonius 81, 16 'comest pro comedit Afranius Aequalibus: iste' e. q. s.

Senarium nunc septenario praetuli narres W bona Douza dona ω domini bona Onions mea bona proecd. comest hic P^1 comes hic φ hic comest proecd. cotidie hic Hermannus hic quot dies G. Goetz act. soc. Lips. VI p. XI

H

41 spattaro

Charisius p. 214 P. 'spattaro; Afranius in Aequalibus, quam uocem frequenter apud eum positam ait Paulus έξουθενισμοῦ uim sensumque sufferre.' Cf. Onom.: spatarro ἐπλ ἐξουθενισμοῦ.

AVCTIO

T

5 Simul límen intrabo, illi extrabunt ílico.

Nonius 104, 20 'extrabunt pro exibunt. Afranius Auctione: simul' e. q. s. (actione W)

П

. adeste, si híc absente nóbis uenierít puer.

Nonius 76, 20 'absente nobis et praesente nobis pro praesentibus et absentibus nobis . . . Afranius Auctione: adeste' e. q. s.

uos praemittas adeste IVFranckius adest ω ades Junius hic Mercerus hac ω heic x inuenierit W uenerit H^1 puerit F^1L

Ш

Haut fácul, ut ait Pacúuius, femina (úna) inuenietúr bona.

Nonius 111, 21 'facul pro faciliter . . . Afranius Auctione: aut' e. q. s. (Actione W) Vide Pacuvii v. 426.

haud F^2H^1 aut φ una Lachmannus in Lucr. III 400, om. ω invenitur F^1

AVGVR

T

Modo póstquam adripuit rábies hunc nostrum aúgurem, Mare caélum terram rúere ac tremere díceres.

Probus in Verg. ecl. VI 31 p. 20 K. 'plane trinam esse mundi originem et Lucretius confitetur dicens . . . Afranius etiam in Augure: modo' e. q. s.

П

Quamquám non istis éxercetur in locis Hic nóster, delabórat cum puerá statim.

10

Nonius 393, 14 'statim producta prima syllaba a stando, perseueranter et aequaliter significat Afranius Augure: quamquam' e. q. s.

1 exircere (i corr.) L 2 delaboran P^1 puera Rit-schelius opusc. IV 277 puer ω puero Quicherotius

138

Ш

Hac haéret, at haud clamór oritur, sed spíritum firmiter inflat.

Nonius 512, 22 'firmiter pro firme . . . Afranius Augure: hoc heret' e. q. s.

Anapaestos agnovit Neukirchius hac scripsi hoc w hic Neukirchius at haud scripsi ut haud Ba ut aut \(\varphi\) utut Neukirchius spiritu' Neukirchius inflat scripsi instat w hoc h. ita ut . . . instat (h. e. urget ut intercipiat) Bue

IV

Quid pródest istuc té blaterare atque óbloqui?

Nonius 78, 32 'blaterare, confingere per mendacia.'

prodest F³H¹ est \(\varphi \) obliqui H¹ obliqui F¹L

V

Vóltus est falláci aspectu páries pictus pútidus.

Nonius 152, 28 'putidum, putre . . . Afranius Augurius: et' e. q. s. (Auguribus Bentinus: cf. coroll. LXV)

uoltus vel corpus vel facies in tituli corrupti exitu latere conieci risus praeter alia Bue est scripsi et ω partes F^1 parties E pictas F^1 putidis H^1 pitidus F^1

BRVNDISINAE

Donatus de comoed. 'omnium autem comoediarum scripta ex quattuor rebus omnino sumuntur, nomine loco facto euentu: nomine, ut Phormio Hecyra Curculio Epidieus, loco, ut Andria Leucadia Brundusina' e. q. s. Vnde proficiscendum in constituenda inscriptione ratus Neukirchius ceteros auctores nihili habuit.

1

15 Quis tám sagaci córde atque ingenio único —?

Festus p. 321 M. 'sagaces appellantur multi ac sollertis acuminis. Afranius in Brundisina: quis' e. q. s.

II

'Equidem nunc resipíui, postquam péctus est laetítia onustum. Priscianus p. 879 P. 'sapio tam sapui uel sapii quam sapiui protulisse auctores inueniuntur.... Caper utrumque in usu esse ostendit. Afranius in Brundisinis; equidem' e.q.s.

resipiui Grut. resip \equiv ui (eras. i) Reg. resipui φ laetitiaReg.

Ш

'Immo iam dudum ócculuisse, dégulasse opórtuit.

Nonius 97, 29 'degulasse est gulae dedisse. Afranius Brundisini: immo' e. q. s. (Brundisinis Bentinus)

occuluisse conieci occubuisse H^2 hoccubuisse φ accubuisse ante Madvicum conieceram

TV

. . in parte inferiore hic inplicabatúr caput.

Nonius 123, 14 'inplicare positum pro ornare. Afranius Brumdisio: in parte' e. q. s.

in om. Neukirchius huic Quicheratius

CINERARIVS

CINEBARIA titulum commendat Woelfflinus mus. Rhen. 43, 309, sed caret togata huius formae exemplis. CGl. II 100 G. cinerarius, δούλος έταίρας. Varro l. l. V 129.

T

. Sexte fráter, mi sálue:

20

Quom sáluus uenís meliusque ést, gratulór dis.

Priscianus p. 804 P. 'gratulor, gaudeo pariter cum alio et gratias ago.' Nonius 116, 33 'gratulari, gratias agere . . . Afranius Cinerario: quod saluus' e. q. s.

1 Baccheos agnovit x 2 cum Priscianus quod Nonius que om. Nonii ω

П

. . . . id mé celabat. — Cúccuru.

Charisius p. 214 P. 'cuccuru Afranius in Cinerario: id me c. c. An nomen est, ut ueru genu?' Galli cantilenam esse docet carmen de philomela (anthol. Lat. II n. 762 R.) v. 25 'cucurrire solet gallus.' Cf. Suetonii fragm. 161 de naturis animantium p. 251 R. et Petronii c. 59 'cocococo'.

cucuru cod.

Ш

alius ést Amor,

Aliús Cupido.

Servius Dan. in Aen. IV 194 '(cupidinem) ueteres inmoderatum amorem dicebant. Afranius neraria: alius' e. q. s. [Omen I] Cinerario Ambros., probavit Hermannus. Minus probabilia coniecit Ritschelius opusc. II 328. Cf. Catonis or. p. 47, 14 J. 'aliud est, Philippe, amor, longe aliud est cupido.'

COMPITALIA

Prologo desumpta I II III, ut iam Neukirchius monuit.

T

25... fateor, súmpsi non ab illó modo, Sed út quisque habuit, cónueniret quód mihi, Quod mé non posse mélius facere crédidi, Etiam á Latino.

Macrobius Sat. VI 1, 4 'Afranius enim togatarum scriptor in ea togata, quae Compitalia inscribitur, non inuerecunde respondens arguentibus, quod plura sumpsisset a Menandro, fateor, inquit, sumpsi' e. q. s. Cassiodorus de amicitia prol'iterum in libro Saturn. Affranius togatar scriptor in ea togata quae Compitalia inscribitur, suis respondens detractoribus dicentibus eum de libro Menandri non solum sententias, sed uerba integra transsumpsisse, transsumpsi, inquit, sed ea quae melius me posse inuenire non credidi.' Indicavit hunc locum Vsenerus.

1 illo solv modo Paris., nec displicebat Hermanno, qui solo legebat, item Kochius, qui fatebor forma versum explebat 2 quisquis Par. conueniret quod Bothius quod conueniret ω quod conueniebat Hermannus 3 del. Bentleius quod Bothius quodque ω, servari vult Skutschius l. l. 153, sed cf. coroll. LXV

II

Terénti numne símilem dicent quémpiam?

Suetonius vitae Terenti c. 5 p. 33 R. 'hunc Afranius quidem omnibus comicis praefert scribens in Compitalibus: Terenti' e. q. s.

Terenti Ritschelius opusc. III 262 terentii Paris. A terentio

q numne similem Ritschelius non similem ψ similem non Neap. "similem" non Regin. dicent (adversarii scil.) Ritschelio persuasi, qui in textu dicas posuerat. dicens ω dices Aldina similem non (volebat num) dicetis suaserat Bue quempiam contra Nipperdeium vindicavi coroll. LXV sq.

Ш

. . . . ut quícquid loquitur, sál merum est!

30

Priscianus p. 659 P. 'hic et hoc sal... Afranius in Compitalibus: ut' e. q. s. (competalibus Sang. Grut. Barb.) anonymus Bern. in Hageni anal. Helv. p. 112, 4 et cod. Cusanus p. 103 Kl. 'Afranius: quicquid' e. q. s. Alcuinus gramm. p. 2091 P. 'hic et hoc sal. Cato... Africanus: quod loquitur sal merum est.'

ut quid Grut. Et quød (corr. m. alt.) Barb. quod Alcuinus merust Studemundus

IV

(Ego) sí non uerear, némo uereatúr tui.

Nonius 496, 25 'cum sit: ueretur illam rem . . . ueteribus genetiuos pro accusatiuo poni placet. Afranius Compitalibus: si' e. q. s.

uereare Mercerus

V

Praetérea nunc corpús meum piláre primum coépit.

Nonius 39, 25 'pilare dictum est ut plumare, pilis uestiri. Afranius Compitalibus: praeterea' e. q. s.

corpus meum nunc Vrbin. 307: poterat corpus nunc meum ordinari

CONSOBRINI

Cf. 'Avswol Menandri. Nonius 557, 15 'consobrini ex duabus editi sororibus. De quibus exempla multa sunt in antiquis auctoribus et maxime in Afranio et iuris uetustissimis scriptoribus.'

1

Em istó parentum est uíta uilis líberis, Vbi málunt metui quám uereri se áb suis.

Gellius XV 13, 3 'utor et uereor et hortor et consolor communia uerba sunt, ac dici utroqueuersus possunt; uereor

te et uereor abs te . . . Afranius in Consobrinis: hem' e. q. s. 'hic uereri ex ea parte dictum est, quae est non usitatior.'

1 em scripsi hem ω uita uilis Lipsius uitabilis ω 2 ab] a Germ. Lugd.

II

35 Pol mágis istius témulentae fútilis

Festus p. 364 M. 'temetum uinum — temeti — — temulentum — temulentas — Afranius in Consobrinis: pol' e. q. s.

Ш

Scis hábitum ita ut nunc óbtinet. — Praefíscine!

Charisius p. 189 P. 'praefiscine Afranius in Consobrinis: scis' e. q. s. 'per e, non per i.' (afrā cod.)

IV

cúm mitris calaúticis

Schol. Bobiens. in Cic. p. 336 Or. 'calautica] ornamenti genus, quo feminae capita uelabant, hoc nomine ferebatur. Et Afranius meminit in Consobrinis ita dicens: cum mitris calauticis. Impudico igitur habitu erubescendi decoris quaedam figura describitur.' Cf. CGl. II 95 G. 'cacautica, είδος ζώνης' (calautica Vulcanius) Hildebrandus gloss. Par. p. 241.

V

Nón sum apud me. — Hem léntus lente quaé rogabo . . .

Charisius p. 183 P. 'lente Afranius in Consobrinis: non' e. q. s.

Responsi signum R extat in cod. hem scripsi em cod.

lenteque, cod. lenteque te ed. pr. lente te Bothius Additum
fortasse fuit dic mihi

VI

. uaha, retinét nunc linguam mórdicus.

Charisius p. 184 P. 'mordicus Afranius in Consobrinis: uaha' e. q. s.

uaha fort. in extremo versu collocatum fuit: uah Plautum et Terentium usurpavisse docet P. Richter in Studemundi stud. I 636 nunc cod. homo ed. pr.

CRIMEN

De comoedia p. LVIII W. 'omnium autem comoediarum inscripta ex quatuor rebus omnino sumuntur: nomine loco facto euentu.... euentu ut Commorientes, Crimen, Heautontimorumenos.'

I

. órbitatem tuaé senectutí malam

40

Metuí, quod in solúm non uenit caéco ac dementí tibi.

Nonius 124, 17 'insolum, insolitum.' Ineptit: cf. v. 342 Varro sat. fr. 90 B. (p. 117 R.) Cicero de nat. deorum I 23, 65 ad fam. IX 26, 2.

1 tuae senectuti Bothius senectuti tuae ω 2 in solum Mercerus insolum antea dementi tibi Bentleius demetibi (adme tibi F^1) ω

П

Quós inpune dépopulatur déspoliatur dédecus

Nonius 480, 12 'spolor pro spolior. Afranius Crimine: quos' e. q. s. 'Quadrigarius annali: ita per sexennium . . . agrum Campanum . . . expolabatur.' (spolabatur Ba expoliabatur H^1 expolabatur φ expoliabatur Junius)

despoliatur (del. et) Bothius et dispolatur ω, sed nugatur Nonius: cf. Turpil. 149 cum coroll. XXXVII sq. et dispoliatur ed. a. 1471, cf. Prisc. 796 P.

Ш

Haéc ieiuna iéientauit.

Nonius 126, 13 'ieientare. Afranius **** Buccone adoptato . . . Afranius Crimine: haec i. i.'

haec] an nec? ientauit EH2W

DEDITIO

. quía quadrati súnt sagi.

Charisius p. 81 P. 'sagum neutro genere dicitur. sed Afranius in Deditione masculine dixit: quia q. s. s.' CGL V 591 K. 'sagus, gen. masc., ut Afranius: quia q. s. s.'

quia anon., non prorsus certum in Charisii cod. quod ed. pr. quadratis sagi anon. Monac.

DEPOSITVM

Cf. Παρακαταθήκη Menandri et aliorum.

45

dí sunt iratí tibi,

Qui cónciere cógites tantúm mali.

Nonius 90, 10 'conciere, cum perturbatione conmouere . . . Afranius Deposito: di' e. q. s.

1 An sint? 2 cogitas Vrbin. 307

DIVORTIVM

Argumentum quale sit apparet maxime ex fr. I et IV. Noverca odiosa notatur fr. VI, cum fastidio memorantur cognati humiles fr. V, contra laudatur benigna et prudens materni animi mulier fr. VII. Praeterea meretriculae mores agnoscas fr. VIII: de exponendo partu dicitur fr. IX. Magnas turbas rerumque vicissitudines produnt fr. X et XI.

I

qui conére noctu clánculum

Rus íre, dotem né retro mittás, uafer, Honéste ut latites ét nos ludas diútius.

Nonius 20, 1 'ua frum est callidum et quasi ualde Afrum et urbanum . . . Afranius Diuortio: qui' e. q. s.

2 rus ire Gulielmius brusire (bursire Vrbin. 307) ω retro mittas scripsi remittat F^1L repromittat (puncto supra ult. litt. H) φ repromittas Gulielmius 3 inhoneste Onions non est x ludas F^3H^1 laudas φ

TT

50 Cum téstamento pátria partissét bona

Nonius 475, 20 'partiret pro partiretur.'
partis et Ba partis sed P partiret x

TIT

Quod uúlt diserte páctum, haut dictum . . .

Nonius 509, 22 'diserte et consuetudine dicitur et Afranio auctore in Diuortio: quod' e. q. s.

haut scripsi aut ω Supplendum esse e. c. temeriter conicio

TV

O dígnum facinus! ádulescentis óptumas Bene cónuenientes, (béne) concordes cúm uiris Repénte uiduas fáctas spurcitiá patris!

Nonius 394, 1 'spurcum, saeuum uel sanguinarium Afranius Fratriis . . . idem Diuortio: o dignum' e. q. s.

1 o indignum Delrio 2 concordesque Junius et concordes Bothius concordantes x uiris Muretus uires ω , ut fortasse uireis scriptum extiterit 3 factas W? Guietus facias ψ

V

plebeiúm genus,

55

Cognátiones mórborum cognómines

Nonius 87, 21 'cognomines' (sic F^2 ut vid. cognomen est φ) 'eiusdem nominis.'

1 plebeium conieci laetium Ba letium φ leti omne Lipsius letum, i. e. letorum Hermannus letum enim Bothius bliteum Onions leti olim probabam 2 cognominationis merborum cognominis ω: cf. coroll. LXVI cognationis morborum est cognomine Hermannus létum genus cognátionis morborum eognóminis Bue sententia difficili

VI

Muliér, nouercae nómen huc adde ímpium, Spurcá gingiuast, gánnit hau dieí potest —

Nonius 393, 25 'spurcum, saeuum uel sanguinarium.'

2 Non plane absoluta sententia facile tamen suppletur, e. c. quam odiose spurca gingiuestigia (uestigi Gen. H¹ uestiga L¹) aut (ut B) dici ω, ubi gingiua Junius, haud ed. a. 1480 spurca magis gigni béstia (vel bestia aút gigni) aut dici haú potest CF W Muellerus spurca magis bestia hau d. aut fingi p. Bue mus. Rhen. 29, 199

VII

Quam pérspicace, quám benigne, quám cito, Quam blánde, quam matérno uisast péctore —!

60

Nonius 515, 30 'perspicace.' Idem 513, 19 'perspicace pro perspicaciter. Afranius Diuortio (59\.')

1 perspicate H^1 p. 515 perspice W^1 p. 513 2 mast Ba mass (an misa's ?) φ minis Junius Deest verbum

VIII

Vigiláns ac sollers, sícca sana sóbria: Virósa non sum, et sí sum, non desúnt mihi Qui ultró dent: aetas íntegra est, formaé satis.

Nonius 21, 34 'uirosae mulieres dicuntur uirorum appetentes uel luxuriosae. Lucilius satyrarum lib. VII: dixi. ad principium uenio. uetulam atque uirosam Vxorem caedam potius quam castrem egomet me. Afranius Diuortio: uigilans' e. q. s.

2 uinosa Juntina et si sim Stephanus, fort. recte desint Quicherat

TX

Ecpónitor, uorrúncent cum syrmá simul.

Nonius 185, 28 'uerruncent, id est uertant . . . Afranius Diuortio: et ponito' e. q. s. Luditur in verbo 'uorruncent', quasi dictum sit de verrendo.

ecponitor, uorruncent scripsi et ponito auorruncent o

X

65 Dispérii, perturbáta sum, iam fláccet fortitúdo.

Nonius 110, 13 'flaccet, languet, deficit . . . Afranius Diuortio: disperii' e. q. s.

sunt L

XI

'O diem scelerósum, indignum!

Nonius 174, 29 'scelerosi pro scelerati . . . Afranius Diuortio: o diem s. i.'

XII

Immo ólli mitem fáxo faciant fústibus.

Nonius 343, 22 'mitis est tranquillus et lenis . . . mitis est maturus . . . Afranius Diuortio : immo' e. q. s.

illi mitem G^2H^1 illi molitem BG^1 illi limitem H^2W limitem L paxo BG^1L faciant om. B

IIIX

(Clam) nóbis dictes, quaéso, ne ille indaúdiat.

Nonius 126, 25 'inaudire, audire Afranius Diuortio: nouis' e. q. s.

ita suppl. x nobis Lipsius nouis ω dictes Lipsius dictis ψ , om. L dicatis Neukirchius ne bis dicatis Bue indaudiat scripsi inaudiat id voce id compuncta L inaudiat φ

EMANCIPATVS

Т

nudiustértius

Tute áduenisti? — Quám diluculo.

70

Charisius p. 185 P. 'nudiustertius . . . Afranius in Emancipato: n. t. t. a. Significat autem: nunc est dies tertius.' Idem p. 192 P. 'quam diluculo.'

2 quom (i. e. cum) diluculo contra Charisii testimonium x, qui in exitu illa versus post unius trochaei lacunam poni voluit (respondens e. c. sane praemittere poterat) núdiust. t. a.? quam diluculo? Bue

II

. . . . quod héri ualetudo óbstetit.

Charisius 180 P. 'heri ... quidam here putant dici debere. here quamdiu, heri quando. Afranius tamen in Emancipato: quod heri ualetudo, inquit, obstitit.'

obstetit cod.

Ш

post narráuero,

Nunc ést distentus ánimus ut negótiis, Porro aútem propero.

Charisius p. 190 P. 'porro pro in futurum . . . Afranius in Emancipato: post' e. q. s.

2 ut cod .: conici tot possit

TV

pauló prius

75

Hinc ábiit.

Charisius p. 191 P. 'paulo prius Afranius in Emancipato: paulo' e. q. s. 'nos paulo ante dicimus.'

1 sq. paúlo p. h. a. trochaei praeplacebant Studemundo

V

(Síc) sollicito córde corpus nón potitur núnc quie.

Priscianus p. 703 P. 'quies quietis. Vetustissimi tamen hoc quoque secundum supra dictam proferebant declinationem. Afranius in Emancipato: sollicito' e. q. s. Anon, Bern. in Hageni anal. Helv. 132, 33 'uetustissimi quies quiei secundum quintam declinationem proferebant, unde Afranius dixit: sollicito . . . quie.'

potitur (tur in ras.) Halb. nunc del. Bothius, ut senarius fiat

VI

Cur nímium adpetimus? — Némini nimiúm bene est. Charisius p. 185 P. 'nimium.' adpetimus. R cod.

VII

. . ne tu summátim rationém putes.

Charisius p. 194 P. 'summatim.'

rationem Fruterius ratio cod. putas Fabricius, Fleckeisenus Philol. II 65

VIII

80 Maló pudenter métientem

Charisius p. 190 P. 'pudenter . . . Afranius Emancipato: malo p. m.'

mentientem Fabricius, fortasse recte

IX

Idcírco haec agere técum secreto institi.

Charisius p. 196 P. 'secreto.' (afrā cod.) \bar{h} (i. e. haec) cod.

X

Vt sínt repentino ápparandae núptiae.

Charisius p. 193 P. 'repentino, pro repente... Afranius in Emancipato: ut' e. q. s.

XI

Deós ego omnis út fortunassínt precor.

Nonius 109, 17 'fortunare est prosperare et omnibus bonis augere . . . Afranius Emancipato: deos' e. q. s.

fortuna sint W

XII

Princípium hoc oro in ánimo ut sic statuás tuo, (Me) officiis cogi ut ábs te seorsus séntiam De uxória re.

Charisius p. 195 P. 'seorsus.'

1 principio Fruterius ut sic statuas tuo Bothius ut sistuo sta...s cod. ut sic tuo statuas ed. pr. 2 me addidit Maehly, om. cod.

XIII

Quam lénte tractat me átque inludit! . . .

Charisius p. 183 P. 'lente Afranius in Consobrinis [V] idem in Emancipato: quam' e. q. s.

XIV

Idem és qui semper, ídque ut rite intéllegas Te fácere

Charisius p. 193 P. 'rite.'

XV

. . . . te fácere conpecto ómnia

90

Charisius p. 177 P. 'conpecto.' (conpacto excerpta Bern.) Fortasse fr. XIV et XV cohaerebant.

conpecto cod.

XVI

Viden út facunde cóntra causarís patrem?

Nonius 89, 9 'causari, causam dicere uel defendere . . . Afranius Emancipato: uidet' e. q. s.

uiden ut scripsi (an uideo?) uidet ω uide ut Bentinus iudex Bue (nec uindex longius aberat) lepide et Bergkius (απ callide in septen mutilo?) causeris Junius

85

XVII

Sic ést orator, sí quod oretúr, tulit.

Festus p. 182 M. 'oratores — — alias pro deprecatoribus, ut Terentius: orator uenio, facite exorator siem. Item et Afranius in Emancipato: sic est orator, si qui oritur alias' e. q. s.

oretur, tulit scripsi oritur tale cod.

XVIII

Vetuít me sine mercéde prosum Paúsias Remeáre in ludum.

Festus p. 277 M. 'remeare redire — — Afranius ut in ea mancipato: uetuit' e. q. s.

1 prosum uetuit coniunge Pausias scripsi, nam Graecis nominibus usus est Afranius v. 136. 189, Thaide in cognomine fabula. paucius cod. Paccius Scaliger

XIX

95 Hém quid ais? — Mane, Sérui, quaeso, nísi molestum est, paúca sunt

Técum quae uolo.

Charisius p. 214 P. 'hem.'

1 serua ed. pr.

XX

au, quíd me censes, óbsecro?

Nón audisti?

Charisius p. 214 P. 'au; Afranius in Emancipato [XXIV] idem in eadem: au quid' e. q. s.

1 sq. obsecro respondenti tribuit Hermannus, sed cf. coroll. LXVI sq.

XXI

Optándum uxorem, quaé non uereatúr uiri.

Nonius 496, 28 'cum sit: ueretur illam rem ... ueteribus genetiuos pro accusatiuo poni placet. Afranius Compitalibus

[IV] idem Simulante [II] et in Emancipato: optandum' e. q. s. (eamancipato H'L'W: an ecmancipato?)

XXII

(0) quám beatae scénicae mihí uidentur múlieres, Quae iúrgio terrént uiros desúbito et beniuoléntia

Nonius 517, 17 'desubito Afranius Emancipato: quam' e. q. s.

1 scentae L scente Ba scentce Par. C mihi uidentur $Brugmanus\ p.\ 19$ uidentur mihi ω 2 terrent (vel torquent) uiros desubito et beniuolentia x: mulcent $sententiam\ explevisse\ puto.$ et beniuolentia terrent (fient Palat.) desubito uiros ω et desubito beniuolentia terrent uiros $olim\ dederam\ caesurae\ legitimae\ defectum\ polysyllabo\ excusans. iurgio uiolentiaque terrent desubito uiros <math>Passeratius$ quám beatae s. Vidéntur mulierés mihi, quae iúrgio Et béniuolentia úrunt desubitó uiros Eu

XXIII

'O! - Quid clamas?

Charisius p. 214 P. 'o dolentis est, ut . . . Afranius in Emancipato: o! quid clamas?'

Possunt etiam ex medio versu sumpta esse

XXIV

Au, mí homo! immo edepol uós supremum meúm concelebretís diem.

Charisius p. 214 P. 'au.'

mi homo ed. pr. m omo cod. Inter duas personas sic distribuenda et corrigenda esse au, mí homo. I immo edepol uos, s. m. concelebrantis diem Bergkius censebat. Exclamationis sensum, ad quem sequentia necessario pertinent, Terentius adelph. 336 declarat

EPISTVLA

Supparo indutus (XII), id est puellam mentiens (XIV) adulescens in amatae domum irrepsit, ubi sero nescio quibus turbis intercedentibus agnoscitur a matre irata. Id enim narrat filia fr. XV.

I

quís tu es uentoso in loco

105 Soleátus, intempésta noctu súb Ioue

Apérto capite, sílices cum findát gelus?

Nonius 207, 32 'gelu . . . masculini Afranius Epistula: quis' e. q. s.

2 nocte F^1 , Junius: de noctu forma disseruit Bergkius symb. I p. 79 sub Ioue scripsi (cf. coroll. LXVII sq.) sub diuo ω sub niue Lachmannus sub dio Mercerus sub diu defendit Bue mus. Rhen. 20, 432 et 41, 312 subdius Bergkius 3 findit Quicheratius

II

. cómissatum prótenis rectá domum Digrédimur.

Nonius 376, 6 'protinus ubicumque lectum est, contra usum intellectus communis, quo statim significare creditur, positum inuenitur, ut sit protinus porro ac sine intermissione, continuo, quod iunctum tenus eius significantiam confirmat aduerbii ... et quoniam non nulli ueterum pro eo, quod protinus est, protinam uel protenis conuerterunt, exempla de his necessaria decerpenda sunt. Afranius Epistola: comissatum' e. q. s.

1 sq. redii ad librorum memoriam, auctore Ritschelio opusc. II 245 sic ⟨índe⟩ com. p. r. digredimur domum transposueram; nec refragor, si quis ut Bue septenarium iamb. continuare mavult protenus G¹ protinus W¹

Ш

Huc uénit fugiens ténebrionem Tírrium.

Nonius 19, 3 'nebulones et tenebriones dicti sunt, qui mendaciis et astutiis suis nebulam quandam et tenebras obiciant; aut quibus ad fugam et furta haec erant accommodata et utilia Afranius Epistula: huc' e. q. s.

tenebrionem edd. tenebrione ω Tirrium: nomen firmat tit. Praen. in ephem. epigr. I 20 n. 53 tyrrium P Thurium Guietus

IV

110/1 Itaque ádeo extundo: ex ófficio datur míhi custo-

Nonius 102, 15 'extundere est extorquere uel inuenire.'

1 sq. Septenarium iambicum commendavit A. Luchs stud. I 69 itaque adeo: cf. Ter. hec. 201 atque adeo Aldus exficio F²L, quod exfaecio interpretabar. exfacio F¹ mandatur in senario x idque ab eo extundo: éx officio míhi datur custódiendus Bue

V

Hunc Tírrium autem mária Tyria cónciet

Festus p. 355 M. 'Tyria maria in prouerbium deductum est; quod Tyro oriundi Poeni adeo potentes maris fuerunt, ut omnibus mortalibus nauigatio esset periculosa. Afranius in Epistola: hunc' e. q. s.

Tirrium scripsi ut v. 109. serrium cod., Serranum interpretans servari suadet Bue ferreum Lipsius Seruium vel seruulum Bothius Sententiam e. c. ut opprimat concludere poterat

VI

Ita intricauit húius hanc rem témeritas.

Nonius 8, 28 'tricae sunt inpedimenta et inplicationes: et intricare inpedire, morari . . . Afranius Epistula: ita' e. q. s.

intricauit, suprascr. t impediuit Ba hanc om. W

VII

púlchre hoc incendí rogum.

Ardét, tenetur: hóc sepulcro sépeliet

115

Nonius 221, 23 'rogus ... neutri Afranius Epistula: pulchre' e. q. s.

2 hic se pulchre Neukirchius Nescio an sepulcrum praestet sepe (saepe) licet $H^{\pm}W$ sepelietur Aldina sepeliar Guietus sepelietur: ilicet Onions

VIII

Nám proba et pudíca quod sum, cónsulo et parcó mihi, Quóniam comparátum est, uno ut símus contentaé uiro.

Nonius 256, 25 'comparare ueteres confirmare et constituere dixerunt Afranius Epistola: nam' e. q. s.

2 quom, in mg. quoniam, H

IX

. . . . nón licet me quá contendi sémita Péruenire.

Nonius 260, 15 'contendit proripuit uel direxit significat Afranius Epistola: non' e. q. s.

1 contendi Gulielmius contendis ω nón licet me quá contendi péruenire sémita Bue, item, nisi quod peruenire qua contendi, x

X

120 Iactábit sese. — Iáctet. — Mihi erit tristior.

X. XI Nonius 410, 1 'tristis, iratus. Afranius Epistola: iactauit . . . tristior, id est iratior. idem in eadem: idem natura t. p.'

iactabit Passeratius iactauit y iactat L1

XI

Idém natura trístiori paúlulo

id est GHL: an is est? paulato G'H'

XII

tace!

Puélla non sum, súpparo si indúta sum?

Nonius 540, 13 'supparum est linteum femorale' (immo 'femineum') 'usque ad talos pendens, dictum quod subtus appareat ... Afranius Epistula: tace' e. q. s. Festus p. 310 M. 'supparus uestimen — 'Paulus p. 311 M. 'supparus uestimentum puellare lineum, quod et subucula, id est camisia, dicitur. Afranius: puella' e. q. s. Schol. Bern. B Lucani II 364 p. 72 U. 'supparum est uestimentum puellare lineum, quod et subucula i camisia dicitur. Afranius: puella non sumus. est autem uestis quae restringit umeros, ne repugnet puella.' (scr. 'ne repugnent papillae').

1 te H^1P Trochaei .'. tace! puélla e. q. s. Studemundo placebant

XIII

Quamquam ístaec malitiósa non tam cálleo, 125 Tamén fefelli.

Nonius 482, 9 'sic et callet illam rem pro illa re . . . Afranius Epistula: quamquam' e. q. s. (Afranius Epistula om. Bamb.)

1 ista haec LW ista P 2 tamen non fefelli ω: non delevi, nisi tamen latet in eo vel uos vel ut Bue coniecit hunc. tam non fefellit Bothius

XIV

. . . succrotílla uoce sério

Festus p. 301 M. '[succrotilla] tenuis diceba
Titinnius — [Afra]nius in episto tilla uoce serio.'

XV

Ego mísera risu clándestino rúmpier, Torpére mater, ámens ira féruere.

Nonius 382, 20 'rumpere, defetigare ... Afranius in Epistola [127].' Idem 503, 14 'ab eo quod est feruit, breuiato accentu feruere facit, ut spernit spernere.'

1 misera risu H^2LW miser risu G^2H^1 miseri su G^1 miseri sub B miseri sum P^1 p. 382 miso (misso P) ω p. 503 rumpie BaHL p. 503 2 torpere Schegkius torfere ω torqueri Quicheratius turgere Bue, quod commendatur Plauti Most. 699 Casin. 325 amens ira Mercerus amenstrua Ba amens tra φ

XVI

Me auctóre, mater, ábstinebis. — Quíd nisi?

Festus p. 257 M. 'quid nisi usurpauisse antiquos testis est Afranius in Epistula: me' e. q. s.

quod nisi cod. quid nisi alteri personae tribuit Bothius

XVII

Amáre, habere púerum depositúm foris

130

Nonius 279, 12 'deponere est commendare ... Afranius Epistola: amare' e. q. s.

habere om. B

XVIII

(uento per)culsám ratem

Festus p. 273 M. 'rates [uocantur tigna inter se colligata,] quae per aquam agan[tur, quo quidem uocabulo] interdum etiam na[ues ipsae significantur.] Afranius in Epistula culsam ratem.' Supplevit Scaliger.

XIX

(di te sóspitem) seruént tuis.

Festus p. 301 M. 'sos[pes significat apud] omnes fere auc[tores saluum. sic] Afranius in Ep[istula: di te sospitem] seruent tuis.' Supplevit Scaliger.

EXCEPTVS

Exceptvs ex mari a piscatore (IV—VIII) fortasse amoris miseriis ad consilium mortem sibi contrahendi adactus fuerat. Potest autem amica eius fuisse Moschis, de qua I—III, quaeque, ut reconciliaret desperantem, quasi de mortuo viro lamentari subauscultante eodem simulaverit (X—XII).

T

Meretríx cum ueste lónga? — Peregrino ín loco Solént tutandi caúsa sese súmere.

Nonius 541, 10 'meretrices apud ueteres subcinctiore ueste utebantur.' Cf. Varronis sat. 302 B.

1 Personas distinxit Bothius 2 solant P causas ee Ba causa sese *** P

П

135 Consímili grassantúr uia, quibus híc est omnis cúltus

Nonius 316, 9 'grassari etiam dicimus ambulare . . . Afranius Excepto: consimili' e. q. s.

grassatur B uia a quibus H^2LW (notabili ablativi uiaa scriptura) hic supra add. L

Ш

Vbi híce Moschis, quaéso, habet, meretríx Neapolítis?

Nonius 318, 2 'habere rursus habitare . . . Afranius Excepto: ubi' e. q. s.

hice Bergkius hic ω moscis ψ morcis G¹ meretrix ed. a. 1471 meletrix ω

TV

'Abi tu: appellant húc ad molem nóstram naui-

Nonius 238, 24 'appellare est applicare.' Sed fugit Nonium coniunctivum modum esse: appellere Quicheratius.

Numeros perspexit Hermannus ultimam tamen vocem nauculam pronuntiari iubens Suppleri posse iube monet Bue: sed obviam alia quoque sunt, e. c. interim. Cf. coroll. LXVIII

V

Tum ínteribi locí conscendo cúmbam piscatóriam, uénio, iacitur ánchora, inhibent léniter.

Nonius 535, 30 'cumba. Afranius Excepta: tum' e. q. s.

1 tum conscendo (conscendam Ba) cumbam interibi luci (interitus lucilius P) ω , quae correxi: loci J. Fr. Gronovius 2 ueno P uento videtur scribendum esse, primam dipodiam e. c. mox silente explere poterat. inuenio Junii margo leniter Bothius leuiter ω

VI

Proficiscor: res tempús locus, simul ótium hortabátur, 140 Vt óperatum illum dégerem sanctúm diem Diánae.

VI. VIII Nonius 523, 13 'operari est deos religiose et cum summa ueneratione sacrificiis litare uel conuiuari . . . Afranius Excepto: proficiscor' e. q. s. 'idem in eadem [VIII]'

1 sq. numeros agnovit Bothius templum P semul L^1 2 operatum ψ operatam H^2 operam H^1P operata Bue operans Quicheratius illum dianae (diane L) digerem (degerem H^1L dierem Ba) sanctum diem ω , qui ordo servari potest si septenarium trochaicum iambico sic adiungere non dubitabis (cf. coroll. LXVII) illum degerem sanctum diem Dianae Bothius

VII

Conchás echinos, óstreas marínas

Nonius 216, 11 'ostrea generis feminini ... Afranius Excepto: concas' e. q. s.

quod praem. H1

VIII

Iubeo hóminem tolli et cónlocari et cónfoueri: sóluo Operám Dianae.

Vide VI.

1 In dispescendis versibus Studemundum secutus sum: post tolli versum priorem finiveram locari Ba 2 opera Diane Ba

TX

145/6 Fít opus luculéntum hocedie: (uíctus) herbam dét . .

Nonius 317, 19 'herbam ueteres palmam uel uictoriam dici uolunt Afranius Excepto: fit' e. q. s. Cf. Varro apud Servium Aen. VIII 128, Pauli Festus s. v. 'herbam do' p. 99 M., Plinius n. h. XXII 4, 4, Placidus s. v. 'herbam dedit' CGl. V 73, 20 G.

hocedie Bergkius symb. I 87 tetrametrum creticum catal. dimensus. hoc dici ω hoc die Hermannus hoc uici Passeratius. hoc diei vel hoc: dic ei conieceram Ante herbam rasura in W Vel uolo vel iube addi licet Baccheos olim discripseram: item recepta Passeratii coniectura x

X

De uíta ac morte dómini fabulábere Aduórsum fratrem illíus ac dominúm suum — ?

Nonius 232, 25 'aduorsum rursum apud significat Afranius Excepto: de' e. q. s.

1 deuito H^1 diuita L^1 fabulabere Bothius fabulauere (fabulare H^1) ω fabulauerit Neukirchius 2 et bis memoratus dominus molestus et suum quo referatur obscurum. tuum Bothius

XI

. . si ille haec nunc séntit, facere illí satis 150 Vis, quánta illius mórs sit maceriés tibi?

Nonius 138, 13 'maceries' ('maceries maceratio' mg. HW)
'Afranius Excepto: si' e. q. s

1 illaec Fruterius nunc] an non? facere uis illi satis senarium concludens Bothius 2 fiet idem

XII

Quod uítae studium aut quód praesidium in pósterum Mihi súpponebas, mé cum priuarés tui?

Nonius 498, 15 'genetiuus pro ablatiuo . . . Afranius Excepto: quod' e. q. s.

2 priuares scripsi priuis ω priuasti Mercerus, fort. recte (sed cf. coroll. LXIX) priuaris Quicheratius tuis Ba

XIII

Audíte, pueri, paúca: uos succédite.

Nonius 403, 20 'succedere, ingredi . . . Afranius Excepto: audite' e. q. s.

XIV

Et iám depellis míhi manum pa(térnam) perpalaéstricos.

Nonius 154, 12 'palaestricos, quasi ex usu palaestrae.'

et iam separatim scripsi, sed fortasse em iam verius paternam perpalaestricos conieci paper alestricos L pape pa-

lestrios H pape palestricos $EF^{\rm B}$ perpalestricos $F^{\rm I}$ paper palestricos W papae palaestricos Junius pater palaestricos Mercerus palaestricos in senario Bothius Laudat adulescens callidum servum, qui poenam iramque paternam a se avertat (ef. coroll. LXIX)

XV

Atque ádeo nolo núdo petiolo éxeas.

155

Nonius 160, 16 'petiolus, a pede diminutiue. Afranius Excepto: atque . . . petiolo es pus. petigo . . . porrigo . . .? Fortasse quaedam ad 'pus' pertinentia librariorum turbis in nostrum locum irrepserunt.

exeas conieci, sed incerta omnia. es pus ω esse plus Bothius ire rus Neukirchius est opus Guietus hospites Kochius asperos (Transíre silices s. scopulos) vel asperas (Viás percurrere) olim temptabam; aes petas, scil. mendicans, Bue

FRATRIAE

T

Formósa uirgo est: dótis dimidiúm uocant Istí, qui dotis néglegunt uxórias: Praetérea fortis.

Nonius 306, 17 'fortis rursum formosa. Plautus Milite ... fortis etiam diues ... Afranius Fratris: formosa' e. q. s.

1 midium BGH

II

Dat rústico nescío cui, uicinó suo 160 Perpaúperi, cui dícat dotis paúlulum.

Nonius 280, 25 'dicere etiam promittere ... Afranius in Vopisco [VII] idem Fratris: dat' e. q. s.

1 dat Bothius da w det Lipsius

Ш

Pistóri nubat? cúr non scriblitário, Vt míttat fratris fílio lucúntulos?

Nonius 131, 27 'lucuns ... Afranius Fratris: pistori' e. q. s.

1 nubat W mg., Lipsius nouat in litura, cum ante fuisset uocat, W nouat (nouit Vrbin. 307) φ Interpungendum post nubat et scriblitarium a pistore discernendum esse intellexit Neukirchius scriblitario tuetur Ritschelius nov. exc. Plant. I 118. scriblitario H^2 P W (cf. Petronii c. 35. 66) scribitario EFH^1L 2 lucuntulos Bue (cf. Titin. 166 CGl. III 316, 1 G.) lucunculos Lipsius liculentulus F^1L luculentulus EHP^2 W^2 lucuentulus F^3 luculentus lus P^1 luculentus W^1

IV

Septémbris heri Kaléndae, hodie ater ést dies.

Nonius 73, 32 'atri dies dicuntur, quos nunc nefastos uel posteros uocant. Afranius Fratris: Septembris' e. q. s.

erant inserit in sept. troch. Onions here Lachmannus in Lucr. 388: cf. Ritschelius opusc. II 255 atri F^2H^1 altri F^1L^2 aliter L^1 est Onions e P^1 , om. φ hodiest vel hocedie olim conieceram; hiatum tuebatur Lachmannus

V

Cómmemorabo, osténdam illius fácta et spurcitiam ímprobi.

Nonius 393, 32 'spurcum, saeuum uel sanguinarium ... Afranius Fratris: commemorabo' e. q. s.

furta x spurcitiam Junius spurcitia ω

VI

retinébitur

165

Viri hác uoluntate única probábili, Praegnátem quod non éxigat.

Nonius 291, 2 'exigere est excludere ... Afranius Fratris: retinebitur' e. q. s.

2 uiri hac scripsi uir ut ω uiri hacc Bothius uiri ex Neukirchius unica Fruterius una ω unice x 3 pregnantem BH^1 quo x Integri senarii duo retinébitur uiri uoluntate última Probábili, praegnátem quod n. e. Buechelero videntur, eosdemque numeros Bothius probaverat

VII

. . nunc uide hóc quo pacto ego aúrum in medium próferam.

Tú, †Castalia, cógita, tu fínge fabricare út libet.

Nonius 309, 16 'fingere, simulare mendacium. Afranius Fratris: nunc' e. q. s. Cf. Plauti Asin. 102.

1 non BGH^1 hoc om. B ego Fruterius eo ω 2 Castalia nomen cum per se rarum tum in togata suspectum, sed quod confidenter eius loco reponas non suppetit, quamquam non pauca sunt obviam: e. c. Caecilia Caltilia Cartilia Caruilia Catulla catulla catulla catullastra; cata illuc x, consulta Bue mus. Rhen. 29, 200 coniecit ut ed. 1471 uti. ω

VIII

. . . . nullám profecto accéssi ad aram, quín deos 170 Supplíciis sumptu uótis donis précibus plorans óbsecrans Nequíquam defetígarem. Nonius 398, 20 'supplicium rursus supplicatio ... Afranius Fratres: nullam' e. q. s.

2 notis Scaliger natis w

IX

. . id aurum mé condonat lítteris.

Nonius 497, 29 'accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo Afranius Vopisco [XXIV] idem Fratris: id' e. q. s.

X

. . . . sperátam non odí tuam.

X. XI Nonius 175, 1 'speratum, id est sponsum' ('speratam . . . sponsam' Scaliger) 'Afranius Fratris [XI] idem in eadem: speratam n. o. t.'

speratum F^1 odit H^1

XI

175

curre, núntia

Veníre et mecum (mé) speratum addúcere: Vide út puellam cúrent, conformént probe.

1 curre et ω , delendum et vidit Kiesslingius: cf. coroll. LXIX ecnuntia x 2 me x, om. ω , ante et add. Lipsius, ipse meam ante speratam inserueram (cf. Ritschelii opusc. III 190) adducere EH^1 adduce φ adduce speratam meam Scaliger 3 inde conieceram ut Lipsius at H^2W ad EFH^1L uideant Onions confirment ed. a. 1476 probe Studemundus iube ω

XII

Nón potest quin illa stacta lónge quacumque is olat.

Nonius 147, 1 'olat pro oleat. Afranius Fratris: non' e. q. s. Priscianus p. 838 P. 'oleo oles et olo olis. Afranius in Fratribus: non' e. q. s.

qui in Bamb. Prisciani, EFH¹LNonii illa tacta Nonii H²W illa est acta Prisciani Reg. Bamb. Bong. Sang. illa acta Grut. Carolir. quacumque is scripsi: cf. coroll. LXIX sq. que

et cunctis Priscianus que et multis Nonius olt Barb. Prisciani corr. m. ant. olit Sangall. Grut. Carolir. solat F¹L Nonii

XIII

Mea nútrix, surge sí uis, profer púrpuram: Praecláuium contéxtumst.

180

Nonius 64, 25 'praeclauium, pars uestis, quae ante clauum texitur. Afranius Omine [VIII] idem Fratris: mea' e. q. s.

2 contextumst scripsi contextus ψ contextum F^8H^1

XIV

Dimíttit adsestrícem, me ad sesé uocat.

Nonius 73, 29 'adsestrix femininum est ab eo, quod est assessor. Afranius Fratris: dimittit' e. q. s.

se H1 esse W1

XV

. equidem prandére stantem nóbiscum incinctám toga

Nonius 540, 32 'toga non solum uiri, sed etiam feminae utebantur. Afranius Fratris: equidem' e. q. s. Cf. Plauti Stich. 765.

et quidem P se quidem x incincta H^1 toga Bothius togam ω

XVI

Interim meréndam occurro: ad cénam cum uení, iuuat.

Nonius 29, 1 'merenda dicitur cibus, post meridiem qui datur. Afranius Fratris: interim' e. q. s.

ad merendam x in m. Bue accuro Lipsius accuro scripseram (cf. coroll. LXX) ad cenam om. F^1L

XVII

. . . facile mánducari quí potest.

Nonius 477, 12 'manducatur pro manducat ... Afranius Fratris: facile m. q. p.'

Ex fratris titulo elici posse quod ad supplendum versiculum usui sit, velut panes tris, scite monuit Bue

XVIII

. . . . 6 sacrum scurram ét malum!

Nonius 397, 22 'sacrum etiam scelestum et detestabile; ita et consecratum. Afranius Fratribus: o' e. q. s. (corr. Junius).

scurram Ald. succurram (vel succuram) w

XIX

Proin tú, cum quaeram, né requiram té uide.

Nonius 434, 14 'quaerere et requirere hoc differt, quoniam requirere est diu quaerere. Afranius Fratris: proin' e. q. s.

cum ms. Fabri tum q

XX

. . . aquam (úmquam) ex ceno hauríre, qui lauerént manus.

Nonius 504, 17 'lauere etiam inde manauit ... Afranius Fratris: aquam' e. q. s.

Expleri posse sententiam sic fere an uidisti aquam umquam ex caeno h. e. q. s. monui in coroll. LXX coeno ed. 1511 sino MOP, Scaliger seno \(\phi \) exs aëno Bue qui] qu P

XXI

187¹. labella bálineis

Nonius 544, 31 'lineas (lenis Junius), uasi genus. Afranius Fratribus: labella lenis. Laberius in Cofino: labella lenis. Cf. coroll. LXXI.

balineis scripsi (cf. Laberi v. 38) lenis (lenes CLP) ω lineis Nonius legisse videtur

IDA?

Nostrum in conuentum aut consessum, ludum lapsumque petulcum

Festus p. 206 M. 'petulantes et petulci etiam appellantur, qui proteruo impetu et crebro petunt laedendi alterius gratia. Vergilius — et Afranius in Ida: nostrum' e. q. s. (Idam puellam tuetur Hertzius annall. philoll. 1870 p. 760, qui olim mus. Rhen. 3, 621 Icta, i. e. Iureconsulta coniecerat. Ira comparata Menandri fabula 'Oęyń Neukirchius. Servavi librorum scripturam, cum adfirmari nil possit.)

ut confessum cod. lapsum ludumque (lapsum ut verbum sit) Bergkius ludum lussumque Bue

INCENDIVM

Suetonius vitae Neronis c. 11 'ludis quos pro aeternitate imperii susceptos appellari Maximos uoluit (Nero) . . . inducta est et Afranii togata, quae Incendium inscribitur, concessumque ut scenici ardentis domus supellectilem diriperent ac sibi haberent.' Menandri fuit fabula Έμπιπραμένη, sed de argumenti similitudine nihil proditur fragmentis.

T

Scelerátus curiósus, is cum fílio Coiécerat nescío quid de ratiúncula.

190

Nonius 268, 1 'coicere, furari, auferre. Afranius Incendio: seruus' e. q. s.

2 curiosis cum BGH^1P 3 coiecerat scripsi ei (om. BGH^1) coicere (cohicere L) ad (aut, corr. at B) ω ratiuncula Junius latriuncula ms. Junii latratiuncula φ

П

Expéiurabant, éxecrabant se ác suos.

Nonius 473, 24 'execrarent.'

expeierabant suadebat Studemundus, non iniuria: cf. coroll. LXXII

Ш

O púere puere, síne prospicere mé mihi.

Priscianus p. 697 P. 'hic et haec puer uetustissimi protulisse inueniuntur . . . Afranius in Incendio: o' e. q. s. (Africanius Bamb.)

prospicere mihi, addito me, Reg. corr. me prospicere memet Sang. Grut. mihi παρὰ προσδονίαν dictum censet Bue

TV

Illúd memento, né quid inprudéntius Blaterés.

195

Nonius 78, 33 'blaterare, confingere per mendacia. Afranius Augure [IV] idem Incendio; illud' e. q. s. 1 inprudentius scripsi in primis (inpris W¹) o quos secutus olim post in primis ultimum senarii pedem deesse statueram. Praeterea in coroll. LXXII octonarium illúd m. inprimis, ne quid blateres inprudentius proposui ne quid inprimis blatis Bothius ne quid in primis blatas vel inprimis ne quid blateres Hermannus

V

Ttaque (quia) spissúm uidetur fíeri, non possúm domi Meúm uirum expectáre, quem mihi stúdeo iam dudúm dari.

Nonius 392, 16 'spissum significat tarde ... Afranius Incendio: itaque' e. q. s.

1 quia (vel quom: olim nimis) inserui. Conieci praeterea idque quia vel itaque, nam spissum mihi uidetur mavult Bue possunt BGH^1LP

VI

Non úsque quaque idóneum inueniás locum, Vbi dérepente cúm uelis faciás lutum.

Nonius 518, 6 'derepente ... Afranius Incendio: non' e. q. s.

1 inuenias om. Ba iocum H^1LP locus CH^2 2 lucrum Lipsius

VII

200 Atque étiam incedit hóc: procul concéssero.

Nonius 270, 6 'concedere, recedere uel cedere ... Afranius in Incendio: atque' e. q. s.

etiam] ideo etiam B: possis ac uideo incedit conicere ellam Lipsius: cf. Caec. 76 eccum Gulielmius incedit Gulielmius incendit \(\omega \) hoc, i. e. huc \(\omega \) huc Lipsius

INIMICI

T

Hoc óbsecro igitur ágite et me adiutámini.

Nonius 477, 27 'adiutatur pro adiutat . . . Afranius Inimicis: hoc' e. q. s. (amicis H¹) obsecro is igitur Ba ut me adiutemini ed. 1476 Fortasse et omittendum: cf. coroll. LXXII

П

Múlta atque molésta es: potin' út dicta facéssas?

Nonius 306, 25 'facessere est facere. Ennius ... dicta facessunt. Afranius inimis: multa ... dicta facesses?' (Inimicis Junius)

Sotadeum agnovit Bue: cf. Hermannus Elem. 454 sqq. Leo cant. Plaut. 38; anapaestos . . . multa atqué m. es: p. út $\langle \text{nunc} \rangle$ dicta f.? fecit x es add. H^2 dicta] hinc Hermannus facessas Junius facesses ω

LIBERTVS

T

Nolo híc te uideat: dóminus est: puér, facesse hinc . .

Nonius 307, 3 'facessere significat recedere ... Afranius Liberto: nolo' e. q. s.

Agnovit numeros Hermannus: finire versum propere potuit. est] st! Madvicus en x set Bue nideat dominus coniungens et puer vocativo senarium concludens

TT

Eius monilis póssestricem

Nonius 150, 27 'possestrix a possidendo. Afranius aliberto tius m. p.' (alibertotius ψ a libertotus Vict., mss. Merceri aliter eius Scaliger Liberto: tui Mercerus). De forma nominis possestrix et similium cf. coroll. LXXII sq.

eius Scaliger (vide supra)

Ш

Meum sál, si bene uisúm mihi

205

Valerius Probus de nom. CGL IV 209 K. 'sal Fabianus causarum naturalium neutro genere dixit . . . idem masculino pluraliter . . . Afranius Liberto: meum sal, si bene uisum mihi, genere neutro.'

Verba si bene uisum mihi utrum grammatici sint an comici ambigebat Endlicherus

Scaen, poes. Rom. fragm, ed. RIBBECK, II.

MARITI

Meon óbsequere amóri? — Oboedibó tibi.

Nonius 507, 29 'oboedibo. Afranius Maritis: meo' e. q. s. (Materteris Junius)

Personas distinxi meon scripsi meo Ba meo ut qo obsequere scripsi obsequerer co obsequar ed. 1480 obsequare Neukirchius

MATERTERAE

Moriens olim mater sororibus suis puellam commendaverat (fr. I): quae iam adulta partes in hac fabula primarias habuit.

I

postquam sé uidet

Inibi ésse, gnatam páruulam soróribus Comméndat

Nonius 124, 21 'inibi pro sic et mox.'

1 uidet scripsi et senarios restitui uidit ω 2 gnatam scripsi gignastum H^1 gignatum F^1 gignatam φ ignotam Junius ingratam Neukirchius

II

210

quo deféssa expectandó domi

Sédi, quod spissó uenire Mánius uisúst mihi.

Nonius 392, 19 'spissum significat tardum . . . Afranius Incendio [V] idem Matertera: quod defessa' e. q. s.

1 quo Bue quod ω: vel deleri ut dittographia ortum vel quom corrigi licet spectando BGHP 2 Manius uisust mihi scripsi uisum est mani mihi ω uisus est mani m. Bothius uisus e, nimium m. A. Luchs stud. I 68

TIT

Quid ístuc est? quid flés? quid lacrimas lárgitus? Prolóquere.

Nonius 514, 30 'largitus pro large.'

1 quid ístuc aut sed quíd istuc Bergkius: hoc ipsum acephalo versu indicare volueram, quid istuc Ba qui istuc p lacrimas om. Ba largitã Ba L 213 et 214 in unum versum proloquere. — perii! lacrimae l. s. concinnari iubet Bergkius l. l.: mihi iuxta ponere frusta nullo testimonio coniuncta prudentius visum

IV

. . perii! lácrimae linguam saépiunt.

Nonius 41, 3 'saepiunt significat tenent, inpediunt'

V

. . ah tu éloquens (es): flicet.

215

Charisius p. 180 P. 'ilicet pro nunc Afranius in Materteris, cum quis' (is codd., corr. Bothius) 'balbum supra modum disserere conantem laudaret: an tu eloquens ilicet? id est subito uel extemplo.'

ah Neukirchius an cod. ain tu? Bergkius symb. I 18 es addidi, om. cod. Absque Celsi testimonio possis scilicet conicere

VI

. causam cóicere hodie ad té uolo.

Ambón adestis? prófuturos árbitror.

Nonius 267, 32 'coicere, agere.' Cf. Rud. Schoell XII tab. rel. p. 101. 118.

2 ambo si adestis Bothius praefuturos, scil. praesentes futuros Studemundus

VII

. . ínguen plemen pápulam panum týmpanum

Nonius 149, 25 'panus ... tumor quoque inguinum ex formae similitudine sic uocatur. Afranius Matertera: inquem' e. q. s. Cf. Lucilius 1117 L.

inguen Passeratius inquem H²LW inquam EFH¹
plemen Bue conl. CGl. VII 99, 9 G., item CGl. IV 145 V 474 G.
plenam ω flemen Onions plenum Passeratius pabulam F¹

VIII

. . . . exequias cántitant.

2181

Festus p. 161 M. 'naenia est [carmen, quod in funere laudandi] gratia can[tatur ad tibiam — Afra]nius in Materte[ris.....exe]quias cantit — —' Supplevit Scaliger.

cantitant si scribis, exitum, si cantitabant Scaligeri praefers, principium versus habes

MEGALENSIA

át ego sero séntio

220 Te nón amare mé cordate ac sániter.

Nonius 515, 21 'saniter. Afranius Negalensibus: adesto' e. q. s.

1 at (vel ah) ego sero sentio scripsi. adesto assentio HL^2 PW adesto adsentio (asentio C) φ . Olim visum erat adesto dittographia ortum esse: in textu ah sentio scripseram. at esto: assentio Neukirchius. at esto. — a sentio x 2 cordate scripsi, item Bue coni. adorate BaH^1L adorare H^2W adoro te P suauiter Palmerius, etiam in lemmate: cf. coroll. LXXIII

OMEN

T

. amabit sápiens, cupient céteri.

Nonius 421, 19 'cupido et amor idem significare uidentur, et est diuersitas. Cupido enim inconsideratae est necessitatis, amor iudicii ... Afranius in Omine: amabit' e. q. s. Servius Dan. in Aen. IV 194 'cupidinem ueteres immoderatum amorem dicebant. Afranius Cinerario [III] ... amant sapientes, cupiunt ceteri.' (Excidit: idem in Omine.) Apuleius apolog. c. 12 p. 19 B. 'quapropter, etsi pereleganter Afranius hoc scriptum reliquit: amabit ... ceteri, tamen' e. q. s.

amabit (sic H^1 ambit H^2LW) sapiens Nonius amant sapientes Servius cupient Servii quoque Bern. cupiunt Ambros. Servii, Daniel

II

Datátim uxorem ut lúdas

Nonius 96, 17 'datatim, id est inuicem dando . . . Afranius homine: datatim' e. q. s. (hominem H¹L)

laudas P

Ш

Atque ille derepénte in iumentum éxilit.

Nonius 518, 8 'derepente ... Afranius Incendio [VI] idem in homine: atque ... exilit. Contendit oculos' e. q. s. Vide pall. inc. inc. 22.

IV

bacíllum delicátum

Cornéolum poscit.

225

Nonius 78, 18 'bacillum' (ita Ba 'baccillum' φ) ... 'Afranius hominem: baccillum' e. q. s. (homines Bamb. cum ceteris classis δ)

1 sq. numeri sunt Hermanni Ex homines titulo fortasse sibi eliciendum bacillum W^1 baccillum φ delicatum δ deligatum φ 2 procit Passeratius procat Bothius in senarii fine

V

. . . tibi in utráque parte póllet et paritér potest.

Nonius 375, 5 'pariter, similiter. Afranius homine: tibi' e. q. s. (omnem B hominem GL)

Septenarium tíbi in utraque parte pariter póllet et p. p. compleri iubet Bue tibiis in utramque partem (sic iam Bothius) x

VI

Satis fórtiter, (puéllae,) palo uéstras scicidistís colus.

Priscianus p. 890 P. 'scindo scidi. Vetustissimi tamen etiam scicidi proferebant . . . Afranius more antiquo dixit in Omine: satis' e. q. s. (homine libri 'colus τὰς ἡλακάτας' Βα)

palo Bothius paulo ω Paulla Neukirchius pol in senario Bergkius

VII

Ea mémoriter, cum uénero, confécta ut offendám . .

Nonius 359, 3 'offendere, inuenire ... Afranius Omine: ea' e. q. s. (omine, ne in ras., B homine GLW) Cf. Plauti Pseud. 163.

Disposuit versum Hermannus tene in fine suppl. x mémineris Ea mémoriter ... offendam domi Bergkius

VIII

Tértium diém praeclauium unum texere . . .

Nonius 64, 22 'praeclauium, pars uestis, quae ante clauum texitur. Afranius homine: tertium' e. q. s.

tertium] totum, ut senarius fiat, Bue unum te detexere septenario x unum solum texere ipse proposui coroll. LXXIII

IX

230 Ipsí me uelle uéstimenta dícito.

Priscianus p. 694 P. 'ipsi pro ipsius Afranius in homine: ipsi' e. q. s.

X

Cedo púrpurissum!

Nonius 218, 24 'purpurissum genere neutro. Afranius homine: c. p.' Conferri Plauti Most. 261 iussit Fleckeisenus.

PANTELIVS*

Pantelius scripsi, Attin intellegens sive Πανθήλιος sive Παντέλειος cognomine fuit. Cf. Prelleri mythol. Rom.² II 392; olim Patelia, quam Patellam vel Patellanam (Prelleri l. l. II 223 sq.) intellegebam.

I

Contémnes? liber nátus est, ita máter eius díxit, In Gállia ambos cúm emerem.

I—III Charisius p. 95 P. 'ambos Terentius in Adelphis... idque Helenius Acron sic oportere dici in eadem Terentii fabula disputauit, Verriumque dicit errare, qui putat hos ambo dici debere; indifferenter autem locutos ueteres uberiora dabuntur exempla. Afranius in Panteleo: contemnes, inquit, liber' e. q. s. (Pantaleo ed. pr. Pantaleonte Junius. De Παντελείφ cogitavit Lindemannus.) 'item idem in eadem [III] ... ambo Afranius in Panteleo [II]' (Pantaleo ed. pr.)

1 contemnens ed. pr. An contemnis? 2 ambos cum Hermannus cum ambos cod.

TT

reuocas nós ambo ad perículum.

periculum cod. praelium ed. pr. Initium septenarii sit réuocas nos ambo ád periclum

Ш

Séd eccos ambos

235

ecos scribendum: cf. coroll. ad trag. p. LI et Fleckeisenus annall. philoll. 1871 p. 812

IV

citer

2351

Priscianus p. 607 P. 'citimus . . . Afranius tamen etiam positiuum eius citer protulit in Patelia teste Aruntio.' (patellea Bamb. Halb. Sang. Bong., a post. in ras. duarum litt. actra pos., patellea m. alt., Barb. patellia Grut. patelle . atesa Reg. Patella vulgo)

POMPA

I

Tenéto: in medio némo est. magnificé uolo Fluctuátim ire ad illum. accípite hoc, tege tu et sústine!

Nonius 111, 29 'fluctuatim, iactanter et solute.'

1 teneto scripsi tene tu (ten** F^1) ω , quod ita olim servabam, ut primam syllabam (e. c. em) periisse statuerem. tene tu hoc Muellerus prosod. Plaut. 471 tene tu, inquam Onions tenetur: nemo in mediost prop. coroll. LXXIII 2 fluctuatim EFW^2 flutuatim PW^1 fluctuat HL fluctatim in scaena puto pronuntiatum esse: cf. Varronis sat. 123, 3 B. illu* F^1 accipito x

II

interim

Túa clienta

Charisius p. 77 P. 'cliens communis generis est; inuenimus tamen et clientam apud Afranium in Pompa; interim t. c.'

PRIVIGNVS

I

Orbús uirili séxu adoptauít sibi

20

Festus p. 334 M. 'sexu, natura habituque, ex Graeco quam illi uocant ɛ̃ξiv. Afranius in Priuigno sic ait: orbus' e. q. s. (sic agit cod., corr. Vrsinus)

II

Vxórem quaerit fírmamentum fámiliae: Sciás abesse ab lústris ingeniúm procul.

Nonius 333, 15 'lustra etiam lupanaria dicuntur . . . Afranius Priuigno: uxorem' e. q. s. (praugno GH¹)

2 lustris ed. pr. inlustris ω

III

et própter patruelém tuam Constítuit hilare anhélans, deiectá coma.

Nonius 514, 1 'hilare . . . Afranius Priuigno: et' e. q. s. 2 deiecta Aldina delecta ω: cf. coroll. LXI disiecta Bothius

IV.

245 Occásionem náncta mulier ínuolat

In cóllum, plorat órat, occurrít nepos Pausíllus, neptis pórro de lectó frigit.

Nonius 308, 14 'frigere est [et friguttire] cum sono sussilire ... Afranius Priuigno: occasionem' e. q. s.

1 nacta Mercerus casta B captat Vrbin. 307 cartha ϕ captans Bothius cum aptast M. Hertzius occasione capta Duebnerus: melius rapta placeret 2 accurrit x 3 frigit: cf. coroll. ad traq. p. LIX fregit W^1

V

Ni tántum amarem tálem tam meritó patrem, Irátus essem ad quó liceret.

Nonius 76, 9 'ad quo pro in quantum. Afranius Promo [I] idem Priuigno: ni' e. q. s. (prouigno BaL)

1 tantum] tamen Vrbin. 307 2 iratus δ miratus φ aquo $EF^{i}LPW$ liceret δ licere φ

VI

Nemo illa uiuit cárie curiósior.

250

Nonius 21, 28 'caries est uetustas uel putrilago ... Afranius Priuigno: nemo' e. q. s.

nemo illa om. F¹L cari F¹L cariosior Vrbin. 307, Aldina cariosa cariosior Lachmannus ad Lucil. 236

VII

Viuáx uetus quam dúriter nunc cónsulis tergó meo!

Nonius 512, 5 'duriter pro dure . . . Afranius Priuigno: uiuax' e. q. s.

uibex vel uiuex conici posse monet Bue consulis Junius consulto ω consulito Aldina consulit o Neukirchius consulo Mercerus consulit olim dedi

VIII

Vixísti tristis dúrus difficilís tenax.

Nonius 407, 25 'tenacia, parsimonia.'

IX

Non égo te noui tristem saeuum sérium?

Nonius 33, 32 'serium, triste et quasi sine risu Afranius Priuigno; non'e, q. s. (risum afr. FL¹ risu men. afr. H¹ risu m. afr. EH²L²PW). Cf. idem 409, 19 'triste, seuerum. C. Afranius Priuigno de officiis lib. I' e, q. s.

saeuum Stewechius seruum ω seuerum Bongarsius: sed vide Nonii p. 409 lemma. Cf. etiam Terentii adelph. 866

X

. . . quod si fecíssem paulo saépius, Didicísset ferre et nón esse intolerábilis.

255

Nonius 125, 25 'intolerabilis, id est, quae tolerari' ('qui tolerare' Bongarsius) 'non possit.' Ergo de muliere sermo est.

2 didicisset Scaliger didicit esse is ω didicisset is ed. 1526 didicisses Onions inferre F^1 differre P

XI

.... noui amícum atque aequalém meum.

Nonius 235, 29 'aequales rursum aequaeui Afranius Priuigno: noui' e. q. s.

XII

. . . quam míhi sit grata illíus obsequélla

Nonius 216, 2 'obsequelam feminino Afranius Priuigno: quam' e. q. s.

obsequela o obsequentia Bothius

XIII

Iucúnditatis plús inest in té mihi Quam cómmercatis cónquisite edúlibus.

Nonius 28, 29 'flagriones dicti serui, quod flagris subiecti sunt, ut uerberones a uerberibus. Afranius Vopisco [XXV] Priuigno: iucunditatis' e. q. s. (Excidisse lemma edulia et Afranii nomen monet Mercerus.)

1 inest] est W 2 qua in H¹: in post quam inseri opus non est consequite W, in quo conquaesite latet (consequere Vrbin. 307)

XIV

260 Quae fácere nos solémus festiuó die, Cotídiano (tu) ópere promisce ómnia: Aequé profesto (ac fésto) concelebrás focum.

1 festi (festis H^1P) facere nos solemus ω , in quibus festiuo Junius agnoverat. nos solemus facere festiuo Scaliger festo facere non solemus nos Hermannus, in quibus festo praeivit Mercerus. festo facere nos solemus in Guietus festi locativum interpretatur Huschkius stud. Rom. I 235 (festi . . de die coni. x), praeterea non pro nos scribi iubens: illud credibilius esset, si de hoc ordine quae non solemus facere nisi festi die constaret 2 cottidiano L tu Hermannus, om. ω operare mavult Bue promisce scripsi promiscit (primoscit H^1) ω

promiscue ed. pr. promisces Junius (misces ferri poterat) omnino H^1P agis promiscue Hermannus 3 ac festo Hermannus, om. ω concelebrans W^1 , Gebhardus concelebras φ , quod participium haberi licet forum Huschkius

XV

Dehinc témeritatem répudio uulgáriam.

Nonius 488, 28 'uulgariam pro uulgarem . . . Afranius Priuigno: dehinc' e. q. s. (prouigno Bamb.)

XVI

Ah fúlica, paene pérdidisti: dí te mactassínt malo.

Nonius 342, 15 'mactare malo adficere significat . . . Afranius Priuigno: a fulica' e. q. s. Procella in mari iactatus et vix servatus loquitur; nam procellas fulicam indicare Ciceronis de div. I 18, 14 versus docet.

a ω paene perdidisti scripsi pene peristi ω , unde bene peristi olim feceram. peristi paene Bothius tae GH mactissint BH^1

XVII

Vidísti ludos? — Hínc auscultauí procul.

265

Nonius 246, 17 'auscultare uidere, spectare.'

uidisti Neukirchius uidet ω : an uideres (sc. utinam)? uidi te non mutata deinde persona Bue auscultari BGH^1P^1

XVIII

. interea uérba iactare ét labris

Intér se uelitári, uelificárier.

Nonius 3, 11 'uelitatio dicitur leuis contentio, dicta ex congressione uelitum . . . Afranius Priuigna: interea' e. q. s.

1 uerbis Ba in ras. Fuit cum uerbis lactare conicerem, sed cf. coroll. LXXIV 2 uelitarier, om. uelificarier cum 'veteribus edd. ac membranis' Lud. Carrio uelitari uellicarier Gerlachius

XIX

Siléntio opus est, núlla mi est parátio.

Nonius 219, 26 'paratio feminini Afranius Priuigno: silentio' e. q. s.

mi (vel enim) est conicio inest ω

XX

Hoc pótius, hoc nunc féruit animus, hóc uolo.

Nonius 503, 9 'feruit pro feruet . . . Afranius Priuigno: hoc' e. q. s.

huc nunc W1

XXI

270 Numero (6) inepti pertímuistis cassám terriculam aduérsari.

Nonius 352, 25 'numero significat cito ... Afranius Priuigno: numero' e. q. s.

Anapaestos agnovit Bue, idem o inseruit; octonarios troch.
vulgo habuerunt enepti BGHLP

XXII

Poématorum nón bonorum . .

Nonius 493, 8 'poematorum pro poematum.'

PRODIGVS

Nam mé pudet, ubi mécum loquitur Númerius, Aliquíd sufferre Graéce: irridet me ílico.

Nonius 397, 5 'sufferre significat dedere uel supponere ... Afranius Prodigo: nam' e. q. s. (Prodito Quicheratius)

1 pudet it W 2 sufferre Bothius suffero ω sufferre, Graece Hermannus

PRODITVS

Vnam tantum fabulam vel Prodigum vel Proditum fuisse suspicatur Stephanus.

I

Delíberatum est nón tacere (me) ámplius: 275 Amúnculas tacéndo periisse aúdio.

Schol. Veron. in Verg. Aen. X 564 'tacitis regnauit Amyclis. Adnotandum quod in catalogo huius non meminit. Amyclis ex prouerbio ... sumptum est, cuius Afranius meminit in Prodito: deliberatum' e. q. s. Cf. Servius in l. l. (item schol. Paris. in Statii Theb. IV 259 ed. a Phil. Kohlmann in progr. Posnan. 1873 p. 12) 'hinc est quod ait Lucilius: mihi necesse est loqui: nam scio Amyclas tacendo periisse.' In quibus Lucilii nomen errore positum, cetera autem prava memoria puto destructa esse; Afranii verba laudasse Lucilium statuit R. Bouterwekius quaestt. Lucil. p. 29, qui certe numeros poetae non adsecutus est. Cf. pervigilium Veneris v. 92 'sic Amyclas, cum tacerent, perdidit silentium.'

1 me Hermannus, om. cod. 2 Amunculas Hertzbergius mus. Rhen. 13, 639 persuasit Ritschelio opusc. II 503, qui etiam Amyculas temptaverat. Amyclas cod. Amyclas enim Hermannus tacendo periisse H. Keilius, cui in cod. tacen . . . erisse

apparuit

II

Tu sénecionem hunc sátis est si seruás, anus.

Priscianus p. 618 P. 'senex senecio Afranius in Prodito: tu' e. q. s.

seruat Bong. sanus Bamb. sanus Grut.

Ш

. Remeligo a Láribus missa sum húnc quae cursum cóhibeam.

Festus p. 277 M. 'remeligines et remorae a remorando dictae sunt — ab Afranio in Prodito: remeligo a Laribus missa sum hanc quae cursum cohib[eam].' Cf. Roeperus Philol. IX 273 Remeliginem ipsam loqui recte O. Muellerus statuisse videtur.

Explere initium versus nolui, quia varia ratione fieri potest:
năm Remeligo aut Rémeligo ergo, alia ut mittam. missa
sum | Remeligo e. q. s. Fabia revue de philol. XVIII (1894)
p. 142 hanc cod. huc Vrsinus cohibeam Stephanus
cohib . . . cod.

PROMVS

I

Vt scíre possis, ád quo te expediát loqui.

Nonius 76, 8 'ad quo pro in quantum.' aquo $F^{1}L$

п

caue ne péndeas,

280 Sí fuas in quaéstione.

Nonius 111, 14 'fuam, sim uel fiam ... Afranius Promo: caue' e. q. s.

III

. pro manibus crédo habere ego illos tentipéllium.

Festus p. 364 M. 'tentipellium Artorius putat esse calciamentum ferratum, quo pelles extenduntur, idemque Afranium dixisse in Promo: pro' e. q. s.

Vel nam (s. pol) pro vel proque initio versus fuisse potest; hercle ante habere inserebat Kochius

PROSA?

I

Non súm tam criminósa, quam tu, uípera: Ganníre ad aurem númquam didici dóminicam.

Isidorus differ. 86 'criminans autem, qui crimen inferat et cum suspicione quoque id faciat, qua re quis magis noxius uideatur, ut Afranius non sum, inquit, tam' e. q. s. Nonius 450, 11 'gannire cum sit proprie canum . . . etiam humanam uocem nonnulli gannitum uocauerunt. Afranius Prosa: gannire . . . didici.' (Persa ed. pr., probavit Neukirchius. Rosa Aldina)

II

Gallúm sagatum, píngui pastum táxea

Isidorus Orig. XX 2, 24 'taxea lardum' ('lardus' Wolfenb. Monac. German. 805. 806) 'est Gallice dictum. Vnde et Afranius in Rosa; gallum' e. q. s. (prosa Monac.)

sagatum Gu. ab, ed. pr. II, Arevalus saginatum antea

III

284¹ praeterea . . (reses)

Festus p. 281 M. 'reses — — — in rosa: praeterea Pacuius' e. q. s.

PVRGAMENTVM

ita supérbiter

285

'Imperat

Nonius 515, 10 'superuiter. Afranius Purgamento: illa s. i.' (Pantaleonte Junius Priuigno: amanti Lipsius epist. quaest. V 25)

1 ita scripsi illa w, quod ut recte in versu stet, aut enim vel sic vel nimis vel aliquid ante superbiter inserendum aut cum Buechelero illa imperat superbiter ordinandum est

REPVDIATVS

I

. . te istuc fácere officiosé scio. Charisius p. 187 P. 'officiose.' facere ed. pr. face cod.

II

Repástina sere, út senex frugís (feras).

Festus p. 281 M. 'repastinari ager is dicitur, ut Verrius existimat, cuius natura mutatur fodiendo, cum aut siluester excodicatur aut lapis mollitur frangendo, ut fiat pascuus uel pecoribus herba uel hominibus satione — Afranius in Repudiato: repastina' e. q. s.

repastina serati senex fugis cod. Restituere versum et sententiam quam lenissime conatus sum, quamquam plus una ariolandi via patet, velut in octonario sere (ante iuuenis), ut In illo serati latere sere, Atti Bothius coniecit repastinas sero, senex, fucis (tuas tibi rugas) duce Studemundo A. Luchs stud. I 68

Ш

quanto fácilius

'Ego, qui ex aequo uénio, adducor férre humana 290 humánitus.

Nonius 514, 18 'humanitus.' (sic ed. pr. humaniter

ut p. 509 ω) 'Turpilius Pedio [XI] Cassius Hemina ... humanitus aguntur. Afranius Repudiato: quanto' e. q. s.

1 fallacius Ba 2 aequo Mercerus equo ψ ego P ferre ed. a. 1476 fere ψ fore P

IV

. . . perdit íngeni inbecíllitas Turbátque me, quo sétius me cólligam.

IV sq. Charisius p. 195 P. 'setius pro minus Afranius in Repudiato [IV] sequius idem in eodem [V].'

1 ingeni scripsi ingens cod. 2 turbatque me quo conieci tua equo cod. (nisi) inpediret i, i. Metusque me quo olim proposui ingens inpedit 'Imbecillitas tua me quo Bue

V

Sín, id quod non spéro, ratio tális sequius céciderit

sequius anapaestum aequare demonstravit Fleckeisenus mus. Rhen. 8, 222, quem nec Corssenus symb. crit. p. 7 nec Muellerus prosod. Plaut. 467 refutavit

VI

age cúrre cursim ad Númisium

295 Occúlto.

Charisius p. 186 P. 'occulto, ut falso.'

VII

pauxilló prius

Mé conuenit.

Charisius p. 191 P. 'pauxillo prius.'

VIII

Festus p. 334 M. 'sexagenarios de ponte — — — uanam autem opinionem de ponte Tiberino confirmauit Afranius in Repudiato.'

SELLA

recent our man as print to an activity and and

Vsús me genuit, máter peperit Mémoria: Sophiám uocant me Grái, uos Sapiéntiam.

Gellius XIII 8 'eximie hoc atque uerissime Afranius poeta de gignenda comparandaque sapientia opinatus, quod eam filiam esse Vsus et Memoriae dixit uersus Afranii sunt in togata, cui Sellae nomen est: Vsus me' e. q. s. Cf. inc. nom. I.

I

Pómum holus ficum únam

300

Macrobius Sat. III 20, 4 (II 16) 'quid quod ficum tamquam non pomum secerni a pomis apud idoneos repperimus? Afranius in Sella: pomum' e. q. s.

Possis elegantiores etiam iambos pomum hólus f. u. metiri

SIMVLANS

Simulans acta a 697 eisdem ludis quibus Accii Eurysaces. De argumento vide hist. poes. Rom. I² 207.

Ι

Saéuiter ferre haéc te simula et gnátam ab illo abdúcere.

Nonius 511, 7 'saeuiter pro saeue . . . Afranius Simulante: saeuiter' e. q. s.

simula Gulielmius simul w

II

tmi

Verétur, me ad te mísit oratúm pater.

Nonius 496, 27 'cum sit: ueretur illam rem ... ueteribus genetiuos pro accusatiuo poni placet. Afranius Compitalibus [IV] idem Simula: tui .. peteret idem in Emancipato' e.q.s. (simulat om Ba simulta P Simulante: tui Junius

peteret idem H2W peteret H1L petere Ba pater, et

Rothius, recte ut vid.)

1 sq. septenarium út tui e. q. s. expleat tui] ui Ba pater Fruterius, Mercerus: v. supra

Scaen. poes. Rom. fragm. ed. RIBBECK. II.

Ш

304/5 Haéc, Tite, tua póstprincipia atque éxitus uitiósae uitae

Cicero pro Sestio 55, 118 'uoces quidem et palmarum intentus et maledictorum clamorem omnes profuderunt. Sed quid ego populi Romani animum uirtutemque commemoro libertatem iam ex diuturna seruitute dispicientis, in eo homine, cui tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt? Nam cum ageretur togata Simulans, ut opinor, caterna tota clarissima concentione in ore inpuri hominis inminens contionatast: huic ... uitae. Sedebat exanimatus: et is qui antea cantorum conuicio contiones celebrare suas solebat, cantorum ipsorum uocibus eiciebatur. Et queniam facta mentio est ludorum, ne illud quidem praetermittam, in magna uarietate sententiarum numquam ullum fuisse locum, in quo aliquid a poeta dictum cadere in tempus nostrum uideretur, quod aut populum uniuersum fugeret aut non exprimeret ipse actor.' Schol. Bobiens. 'togata] Afranii scilicet, quo in tempore gloriatur tantum populi fuisse consensum, ut et maledicis uocibus insectaretur et uotum suum de Ciceronis reditu fateretur.' Cantores de caterva, qui Graecis 2008vral, intellexit G. Hermannus opusc. I 298. 302; gregis vel catervae in exitu fabulae epilogum Fleckeisenus ann. philoll. 1875 p. 547 sqq., cui sententiae adversari videntur Ciceronis verba 'cum ageretur togata' et 'eiciebatur.'

haec scripsi huic ω tite (uitae Bern.) tua ω hinc discitote vel haec intueto Bue senarios dimensus a cantico scil. alienos. Ipse olim audacius haec, taeterrime, Tua pôstpr. a. e. (malae) uitiosae u. conieceram. Septenarios trochaicos alii: (spéctatores,) hinc conicite p. atque e. | uítiosae uitae (atque) Fleckeisenus huíc licet tua (exaequare) e. q. s. Kochius (spéctatores, em) uidete e. q. s. G. Loewe ann. philoll. 1875 p. 856

IV

Ne ego illos uelitántis auscultó lubens.

Nonius 246, 15 'auscultare, audire.'

uelitantes Junius ueltantis ω lubens H^2 mg, libens L^1 liuens GH^2P^1 liues H^1

V

Offéndit fregit rúpit icit póculo.

310

Nonius 124, 5 'icit significat percutit, ab ictu Afranius Simulantem: offendit' e. q. s. (Simulante Bentinus)

In simulantem titulo me latere potest, sed vide coroll. LXXV fregit scripsi regit ω frangit Junius fligit x rupit scripsi rumpit ω

VI

Vellem interuenissem ante; nam ut signa indicant, Hi cóniecere uerba inter sese acrius.

Nonius 267, 27 'coicere est iacere ... Afranius Simulante: uellem' e. q. s.

1 signant GH^1P 2 conicere W coniacere GH coniaecere L^1 sess Junius se ω

VII

Nolí, mea mater, mé praesente cúm patre Coícere. — Non, si noénu uis, (o) mél meum.

Nonius 267, 32 'coicere, confligere certare.'

1 noli, mea Neukirchius nolim ω noli Mercerus te nolim Bothius me] nae B 2 si noenu uis, o scripsi, sine nouis BGH^1 non uis (om, non sine) L sinen quis P sine non $(non*W^1)$ uis φ si me uiuum uis Mercerus si mori me non uis Neukirchius si tute non uis x

VIII

Me míseram! numero ac néquiquam egi grátias.

Festus p. 170 M. 'Panurgus Antonius haec ait: numero nimium cito, celeriter nimium — Afranius in Simulantē emisera numero' e. q. s.

(in Simulante) me miseram H. Keilius (in simulantē) emisera cod. ei misera Augustinus nequicquam cod.

TX

Vtí seruorum cáptus est, facíllime Domo átque nostra fámilia protrúditur.

Donatus in Ter. adelph. III 4, 34 'ut captus est seruorum] id est, ut se habet conditio seruorum. Afranius in Simulante: ut is' e. q. s. 1 uti scripsi ut his Dresd, ut is φ captis Dresd. Lugd. 2 protruditur an proverritur (cf. 64) scribendum sit dubito provenditur ω venditur Afranio non convenire docuit Lachmannus in Lucr. 121

SORORES

T

315 At púer est uescis ínbecillus uíribus.

Nonius 187, 3 'uescum, minutum obscurum (obstusum x)... Afranius in Sororibus: at' e. q. s. Philargyrius in Verg. georg. III 175 'uescas, teneras et exiles. nam uescum apud antiquos significabat macrum, et quasi quod escam non reciperet. Afranius in Sororibus: at puer' e. q. s.

an Philargyrius uescis Nonii ω uescus Philargyrius inbecillis EFH^1 Nonii

TT

Nunc se óbsequentem atque hílare dixi praébeat.

Charisius p. 180 P. 'hilariter ab eo, quod est hilaris, hilare autem ab hilarus, ut Helenius Acron in Terenti adelphis ... sed et Afranius in Sororibus; nunc' e. q. s.

se cod. te Fabricius, Bentleius in Ter. ad. II 4, 23 hilare (ut test. Acron), sc. obsequentem, Neukirchius hilarem cod. hilaram Bentleius. Cf. Lachmannus in Lucr. 139 ut dixi Fabricius, Bentleius edixi Maehly: sed cf. coroll. LXXV dictis Bue praebeat Lindemannus praebeas cod., Fabricius et Bentleius

SVSPECTA

Non adulescenti, sed adulescentis causa (I VI VII), si quid video, patri suspecta inducitur.

T

Ita ut huíc ero adulescénti, cui suspício me trádidit, Qui mísere est animi exércitus.

Nonius 6, 8 'exercitum dicitur fatigatum, dictum ab exercitio ... Afranius Suspecta: ita' e. q. s.

1 ita] fida aliquando volebam in trochaeis, et certe fida vel simile quid in sententia alicubi locum invenire debuit ut. (erasa litt.) H aut L¹ suspicio me conieci suspicium ω suspectam vel suspectum Bothius: illud fuit cum probarem. suspirium Aldina suspicionem Neukirchius supplicium Madvicus tradidi Neukirchius cui suspicio in me iram indidit violentius videtur. cui s. Curás dedit in senariis Bue 2 et qui Neukirchius misere Fruterius, Bue me ω mei vel med Palmerius nunc est vel meast causa temptabam exercitur L^1

II

Tamen ánimo ordire opórtet minime paúlulo (rem) paúlulam.

Nonius 39, 23 'ordire est ponere (promere x) incipere. Accius ... ordibor ... Afranius Suspecta: tamen' e. q. s. (ordiri Ba²F²H¹)

a minimo (om. tamen) Bue ordiri F^2H^1L oportet minime scripsi oportet me (me oportet Vrbin. 307) ω paula paululum (paulum P) ω pausa p. Bothius in re paulula vel rem paululam Bue tamen a. o. o. paulo paulula vel tandem, anime, o. o. in re paulula conieceram, in quibus anime Bothius praeiverat

III

Perfálsum et abs te créditum numeró nimis

320

Festus p. 170 M. 'Panurgus Antonius haec ait: numero nimium cito, celeriter nimium — Afranius in Suspecta; perfalsum et abs te c. n. nimis, celeriter.'

IV

Nóli ex stultitiá multarum crédere esse animum meum.

Nonius 519, 18 'ueterum memorabilis scientia paucorum numerum pro bonis ponebat, multos contra malos appellabant Afranius Suspecta: noli' e. q. s.

censere et arbitrari post stultitia add. Ba aperto glossemate

V

.. uiden tu lauere lacrimis mé tuum collum, pater?

Nonius 466, 29 'lauare cum sit eluere et emaculare et aquis sordida quaeque purgare, uetustatis auctoritas posuit etiam polluere Afranius Suspecta: uident ut' e. q. s. (anguinius L¹) Idem 504, 15 'lauere inde tractum est Afranius Suspecta: uident' e. q. s.

uiden tu Mercerus uident ut w p. 466 uident w p. 504, nisi quod uiden ms. Fabri utroque loco: cf. in Accii v. 303 Ba largis lacrimis Kochius tuum Junius tum w p. 504 tu w p. 466

VI

Nón amatorem, ólim defensórem uti pereám uolet.

Nonius 358, 6 'olim temporis futuri ... Afranius Suspecta: non' e. q. s.

nunc Mercerus, fort. recte amatorum BGH^1 materem, corr. amaterem, L defensorem ed. a. 1498 defensore H^1LW defensor BGH^1 uti scripsi ut ω peream L^2 per eum φ perdam vel prodam conieceram peream, me x núnc amatore, o. defensore uti $(=\chi \rho \tilde{\eta} \sigma \vartheta \alpha \iota)$ per eum u. Bue

VII

Vt me ésse in hac re dúcat abs te extrárium.

Nonius 103, 10 'extrarium, quasi alienum.'

VIII

325 Adeo út te satias cáperet toti fámiliae.

Priscianus p. 694 P. 'ipsi pro ipsius Afranius in Homine ... toti' (totae Vossius) 'pro totius idem in Suspecta: adeo' e. q. s. Idem p. 717 P. 'quamquam inueniantur apud ueteres et nominum modo declinata' (unus ullus nullus solus totus alius) 'id est genetiuum in i, et datiuum in o desinentia. Nec solum haec, sed omnia quae simili declinatione proferuntur, sicut iam in superioribus ostendimus ... Afranius in Suspecta: adeo ... familiae, pro totius.'

toti Barb. p. 717 tote Carolir. alter totae Darmst. c p. 694, Carolir. p. 717 cum aliis deterr.

IX

Tuam máiestatem et nóminis matrónae sanctitúdinem Nonius 174, 8 'sanctitudo pro sanctitas . . . Afranius Suspecta: tuam' e. q. s.

X

. in Hortinos iam quantum pote explodam hominem,

Nonius 186, 3 'uilicari est rusticari uel uillae praeesse . . . Afranius Suspecta: in' e. q. s.

Hortinos quamquam a Bergkio opusc. I 388 adnot. spretum posui, quia a librorum certe memoria proxime abest: ceterum res incertissima. horpinos w Orpinos Mercerus Arpinos Aldina Hirpinos Passeratius Norsinos, i. e. Nursinos Bergkius Nortinos Bue Vmbr. 102, quod praeplacet Supplendo initio multa (e. c. pol, ego, nam) apta sunt: nil septenario iamb. deesse visum Studemundo pote L¹ potest Vrbin. 308 potes \(\phi \) potis Neukirchius explotam \(F^1\)L uilice \(FL : an uilicet ?

TALIO

Vos quíbus cordi est intrá tunicam manus laéua, [at] 328/9 dextra in erîle penum

Priscianus p. 659 P. 'hic et hacc et hoc penus, et hoc penum Afranius in Talione: uos' e. q. s. (taliane, corr. m. pr., Reg. talione, i corr. in e, Barb. taleone Halb. Grut. Bong. Carolir.) Idem p. 713 P. 'hoc penum etiam Afranius protulit: in penum erile.' Eadem habet anon. Bern. in Hageni anal. Helv. p. 103, 17.

dextra Reg. in intra Grut. in erile penum scripsi, ut anapaesti fiant. in (intra Grut.) penum (paenum Reg.) erile (vel herile) w in penum erilem Leo Pl. F. 277 contra Prisc. test.

altra in penum erile Bue: cf. coroll. LXXVI Vós quibus cordi est intra tunicam laeua, dextera in penum herile octonario trochaico Munkius et Neukirchius; item uos ... tunicam laeua, dextra intra penum Erile Hertzius. uós ... tunicam manus laeua, at dextra in p. Erile olim dederam

TEMERARIVS

quis hic est símia,

330

Qui me hódie ludificátus est?

Charisius p. 84 P. 'simiam auctores dixerunt etiam in masculino, ut Afranius in Temerario: quis' e. q. s.

THAIS

THAIS (Menandri?)

1

Eaque ferme sé dedere mélius consultóribus Quám restrictim cógitata atque ómnibus ratiónibus

Nonius 516, 8 'restrictim pro restricte. Afranius Thaide: eaque' e. q. s.

1 que P quae φ ferme H^1L^1P firme φ se dedere Fruterius, Bue: cf. coroll. LXXVI sq. sedere ω cedere anon. ap. Quicheratium 2 atque Ba utquae HL utque W ut P

II

Maiórem laudem quám laborem inuénero.

Ausonius Technopaegn. XII praef. 'scio mihi apud alios pro laboris modulo laudem non posse procedere: quam tamen si tu indulseris, ut ait Afranius in Thaide, maiorem' e. q. s.

TITVLVS

335 'Adpetis dominátum demens praémature praécocem.

Gellius XII, 8 'cum significandum autem est coactius quid factum et festinantius, tum rectius praemature factum id dicitur quam mature: sicuti Afranius dixit in togata, cui Titulus nomen est: adpetis' e. q. s. 'In quo uersu animaduertendum est, quod praecoccem inquit, non praecoquem: est enim casus eius rectus non praecoquis, sed praecox.' Eadem fere Macrobius Sat. VI 8, 13. titulus Omen haud displicet Iano, unice verum esse tam confidenter quam inprudenter adfirmat Bergkius opusc. I 410: cf. coroll. LXXVII Titulus (sc. 'tabula auctionis') et Auctio eiusdem fabulae nomina videntur Io. Val. Franckio. Pauli de titulis ex Festo excerptum p. 366 M. 'tituli milites appellantur quasi tutuli, quod patriam tuerentur, unde et Titi praenomen ortum est' conferri iussit Thysius.

demens] ueteris Par. Macrobii, ut Veneris subesse suspicari possis

VIRGO

The same I

ferme uírgini

Iam créscit uterus tám quam grauidae múlieri. — Molucrúm uocatur, tránsit sine dolóribus.

Festus p. 141 M. 'molucrum non solum quo molae teruntur dicitur, id quod Graeci μυλήμορου appellant, sed etiam tumor uentris, qui etiam uirginibus incidere solet, cuius meminit Afranius in Virgine: ferme' e. q. s. Pauli Festus p. 140 M. 'molucrum ... Afranius: uirgini, inquit, tam' e. q. s. Cf. Vseneri prooem. Gryphisw. 1866 aest. p. 8.

2 iam crescit uterus tam quam grauidae mulieri scripsi. tam crescit uterus quam grauidae mulieri Paulus tanquam grauidae mulieri Festi cod. tam crescit uterus quam grauidulae mulieri O. Muellerus 3 Alteri personae tribui

П

uerbis paúculis

Respóndit tristis uóce deductá (mihi), Altéque se conquiésse dixit.

340

Macrobius Sat. VI 4, 12 'deductum pro tenui et subtili eleganter positum est. Sic autem et Afranius in Virgine: uerbis' e. q. s. Vitiata virgo narrasse dicitur, per altum somnum sibi vim inlatam esse, fere ut Pamphilae in Eunucho evenit.

2 ** deducta (eras. ut vid. in) Par. mihi Bothius, om. libri, sed latere in sequenti m littera conicio 3 alteque Borb. malleque ceteri libri conquiesse scripsi (idem Fruterius coni.) tribus syllabis pronuntiandum (cf. ad Ennii trag. 137 adn.) non quiesse libri, sed quieuisse Par. a Borb. deducta male Se non quiesse dixit Bentleius Librorum auctoritatem tenet Bue

Ш

. . . . ní ueniret quód nunc agitur in solum.

Nonius 124, 20 'insolum, insolitum. Afranius Crimine

ni scripsi ne (om. F^1) ω ueneret P nunc Junius, om. FH^1L num EH^2PW non Vrbin. 307 ne uenerit quod non agetur in s. Bue

TV

Aliís de rebus, ní qua coepistí super

Festus p. 305 M. 'super significat quidem supra uerum ponitur etiam pro de, Graeca consuetudine, ut illi

dicunt ὑπέο — Afranius in Virgine: (uirginē cod.) falis' e. q. s.

aliis Stephanus alis cod. ni Neukirchius in cod. nec O. Muellerus sin Bue Sententia haec: 'aliis de rebus quibuslibet loquere, modo ne de hac qua super coepisti loqui.'

V

Que tú conmetas? - 'Vbi confixus désides?

Nonius 89, 33 'conmetare, conmeare . . . Afranius Virgine: quo' e. q. s.

Personas distinxit Bothius defixus Bentleius in Ter. heaut. III 1, 35, qui interrogari intellexit

VOPISCVS

Cf. Plinius n. h. VII 10 'uopiscos appellabant e geminis qui retenti utero nascerentur altero interempto abortu' (de praen. 4). Geminum partum conceperat puella quaedam, quorum altero interempto abortu (I) ne vopiscum quidem sustulerat pater (II). Eum autem iam culpae paenitet (VIII), sed nupritur qui videntur, cum alia condictae (VII) prohibent quo minus reducendi illam desiderio satis faciat (V). Contra ab altera parte exponendi infantes ratio graviter defenditur (XI) maiorumque exemplis adulescenti honestius commendatur coniugium (XII). Praeterea mulier ex earum genere, quales Emanc. XXII tanguntur, imperiosa (XVII. XIX) anusque adulescentis amorem captans (XX. XXI) inducitur. Nec desunt parasiti (XIV), ancillae (XXII), servi (XXIII. XXIV) partes sollemnes. (Similia tamquam sua exposuit x in ed. Nonii II p. 121.)

I

345 Consédit uterum, nón ut omninó tamen

Nonius 230, 1 'uterus . . . neutro Plautus . . . uterum dolet. Turpilius . . . uterum cruciatur mihi. Afranius in Vopisco: sedit' e. q. s.

consedit Bue praeter alios sedit w uterum pro accusativo graeco habeo. Coniciebam praeterea sedauit

II

Nón dolorum pártionis uéniet in mentém tibi?

Quós (ne) misera pértulisti, ut pártum proicerét pater?

Nonius 217, 29 'partitudo et partio feminino . . . Afranius Vopisco: non dolorum' e. q. s.

1 uenit malim 2 ne Bue, om. w tu Hermannus tum Scaliger miserula Bothius misella x partum ut tacite Onions patri Vrbin. 308

Ш

'Amentes, quibus ánimi non sunt íntegri, surde aúdiunt.

Charisius p. 194 P. 'surde.' Cf. Menandri 'Ανεψιών Ι: φύσει γάρ ἐστ' ἔρως Τοῦ νουθετοῦντος μωφόν ἄμα δ' οὐ ῥά-διον Νεότητα νιμάν ἐστι καὶ θεὸν λόγω.

amantes cod. amentes ed. pr. amens es Bothius nám amantes conicias

TV

. . quasi uerbum fécerim de isto út pote.

Charisius p. 198 P. 'utpote; Lucilius tertio * Plautus uero . . . et pro uerbo posuit; non enim pote . . . Afranius in Vopisco: quasi' e. q. s.

utpute cod.

V

Quo cásu cecidit spés reducendí domum Quam cúpio, cuius ego ín dies impéndio Ex désiderio mágis magisque máceror.

350

Charisius p. 182 P. 'inpendio. Afranius in Vopisco: quo casu cecidit' e. q. s. (sic Putschius. uopisc.... cas cecidit cod. uopisco cecidit ed. pr.)

2 impedio cod.

VI

. . quia scit me illam amare pérditim. Charisius p. 191 P. 'perditim.'

VII

Igitúr quiesce, et quóniam inter nos núptiae Sunt díctae, parcas ístis uerbis, sí placet.

355

Nonius 280, 23 'dicere etiam promittere ... Afranius in Vopisco: igitur' e. q. s.

1 quiesce et Lipsius quiescet ψ quiesce AM 2 dictae suprascr. L

VIII

Voluptatem capio maximam, cruciari tua te culpa, Qui de te et de illa pessime, quam deamas, promerere.

Nonius 97, 22 'deamare, uehementius amare.'

1 uoluptatem Vrbin. 307 uoluntatem φ te tua tacite Onions 2 de te Scaliger det (in ras. W) ω pessime Palmerius pessima ω promere L

IX

Di tíbi dent propria quaécumque exoptés bona.

Nonius 362, 14 'proprium rursum significat perpetuum Afranius Vopisco: dii' e. q. s. Comparavit Schneidewinus Homericum versum: σολ δε θεολ τόσα δοῖεν, ὅσα φοεσλ σῆσι μενοινῆς.

propria dent A

V

. sinunt di et pórro passurós scio.

Charisius p. 190 P. 'porro ... pro longius. Afranius in Vopisco: sinunt' e. q. s.

et nunc supplendum esse monuit Bue sinunt di et cod., om. ed. pr.

XI

360 Antíquitas peténda in principio ést mihi:

Maióris uestri incúpidioris líberum

Fuére.

Nonius 496, 3 'accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali Afranius Vopisco: antiquitas' e. q. s. Prologo adscribit F. Marx.

1 repetenda Bothius spectanda x 2 Nominativorum formas maioris . . . incupidioris mutare nolui. cupidioris Colb.

XII

eius te súscitat

Imágo, cuius effigia, quo gnatú's patre.

Nonius 493, 1 'effigia pro effigies.'

1 eius Bothius cuius ω , def. Bue 2 quo gnatus Ba^2C Leid. 116 quodnatus Ba^1 conatus P^1 cognatus φ eius te suscitet Imago, cuius effigia es, quo natus, patris! Bothius Fortasse sic scribendum: non vel nonne eius te suscitat Imago, cuius effigia es, quo gnatu's patre?

XIII

memini mémoriter.

365

Charisius p. 89 P. 'memoriter ex eo fit, quod est memor, memoriose' (immo 'memorior') 'non dicimus nec memoriosius: non habet enim comparationem. Cicero . . . et Afranius in Vopisco: memini memoriter, ut Romanus refert in libro de aduerbiis sub eodem titulo.' Idem p. 184 P. 'memoriter.'

XIV

équidem te numquám mihi

Parasítum, uerum amícum aequalem atque hóspitem Cotídianum et laútum conuiuám domi

Nonius 235, 22 'aequales sunt similes et ex aequo.' Idem 337, 20 'lautum, elegans suaue . . . Afranius Vopisco: equidem' e. q. s.

1 et quidem ω p. 235 ea quidem L^1 p. 337 nunquam acciui mihi Bothius: supplendum sane habui vel simile quid 2 rerum H^2 P 3 conviuam ed. 1476 conviium (conviuum G^1) ω p. 235 et conviium ω p. 337 (nisi quod lautum et om. BG)

XV

Propósitis qui noenúm potest quin meó sit nixus 370 nómine.

Charisius p. 177 P. 'cotidiano.'

1 et énim Leo Pl. F. 304 2 qui propositis cod., transposui. qui praepositis ed. pr. noenum scripsi nē, i. e. nunc cod. qui p. non Bue quin scripsi qui cod.

XVI

Homo múlierosus cónferet me alio ílico.

Nonius 28, 25 'mulierosi dicti mulierum appetentes.'

conferet me (an se?) alio ilico conieci confert me ilico alio ω alio confert me illico Bothius confert alio me ilico Quicheratius confert mé alio ilico Bue

XVII

Dum (mé) morigeram, dúm morosam praébeo, Deinde áliquid dedita ópera controuérsiae Concinno, laedo intérdum contuméliis.

Nonius 433, 28 'morata, quod est morigera, et morosa hanc habent distantiam, quod morosa est contrariis et peruersis moribus.' ('morata est morigera' inter 'quod' et 'morosa' inserit x) Idem 529, 6 'quotiens genere neutro plurali numero opera legerimus, significantur fabricae... cum genere feminino numero singulari, intellegendum aut opus uel labor pro mercede sumpta... Afranius Vopisco: deinde... concinno.'

1 me Passeratius, om. ω 2 aliquid] id (om. Colb.) quod ω p. 529 controuersia Ba p. 529 3 eacinno Ba p. 529

XVIII

375. . tumultuóse et cunctis cópiis Charisius p. 197 P. 'tumultuose.'

XIX

Exclúdat uxor tám confidentér uirum? Non fáciet.

Nonius 262, 16 'confidentia rursum temeritas, audacia.... Afranius Vopisco: excludat' e. q. s.

2 faciat W1

XX

Si póssent homines délenimentís capi, Omnés haberent núnc amatorés anus. Actás et corpus ténerum et morigerátio, Hacc súnt uenena fórmosarum múlierum: 5 Mala aétas nulla délenimenta ínuenit.

380

Nonius 2, 2 'nam aetatem malam senectutem ueteres dixerunt ... Afranius Vopisco: si possent' e. q. s. Cf. Menandri fr. 646 K.: ἐν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος. Τούτω κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἴωθεν γυνή. Addit Leo Pl. F. 130 Tibulli I 5, 43 Ovidii medic. 43 Eurip. Andr. 207

1 si] in F¹ delinimentis Ba 3 tenerumst x, de quo iudicat Bergkius opusc. I 398: cf. coroll. LXXVII morigeneratio Ba H 5 Personam mutat Quicheratius, qui antea multa coniecerat delinimenta Ba

XXI

ápage sis:

Dirám tuam animam in náribus primóribus Vix pértuli edepol.

385

Nonius 427, 33 'primores summae quaeque res ... Afranius Vopisco: apage' e. q. s.

2 diram tuam animam scripsi cliuamtum animum ms. Vietorii (quamquam cliuuntum indicat Quicheratius) et, scr. u super a in cliuam, W cliuum tum animum φ cliuum tuum: animam Bue conl. Petron. 62 apáge te sis: olidám tuam animam náribus p. Bergkius apáge sis, odium: túam animam in n. p. cum hiatu Studemundus: cf. coroll. LXXVII sq. 3 edepol H¹ etepol φ

XXII

nóui non inscitulam

Ancillulam, uestrae hic erae uestispicam.

Nonius 12, 17 'u estis pici appellabantur u estium eustodes serui, quod frequenti diligentia u estis inspiciant. Plautus Trinummo ... u estispici, unctor, auri eustos. Afranius Vopisco: noui' e. q. s. (Deest hoc exemplum in Bamb.)

1 inscitulam Gulielmius et Fruterius inscituram (vel instituram) ω 2 ancillunam H^1 , unde ancillulam unam olim Onions uestrae hic (vel hinc) erae conieci (in dativis synaloepha caret offensione: cf. Leo Pl. F. 327) uespere et ψ , del. Duebnerus ueste et Vrbin. 307, in quibus ues syllabam olim pro dittographia habebam. uestiplicam et Bothius noui non inscitam ancillam uespere et uestispicam Roeperus, eadem fere, sed uestrae erae et u. Bue: et certe abundat

XXIII TO ME TO LE MANO

male meréntur de nobis eri,

Qui nós tanto opere indúlgent in puéritia.

Nonius 502, 10 'accusatiuus pro datiuo ... Afranius Vopisco: male' e. q. s.

2 nos Bentinus non ω

XXIV

390 Tandem út possimus nóstra fungi múnera.

Nonius 497, 28 'accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo ... Afranius Vopisco: tandem' e. q. s.

possumus Ba

XXV

tu flagriónibus

Nonius 28, 29 'flagriones dicti serui, quod flagris subiecti sunt, ut uerberones a uerberibus. Afranius Vopisco: tu flagrionibus. Priuigno [XIII].' Excidit post 'flagrionibus' cum ceteris Afranii verbis et novum lemma et nomen Afranii.

flagrioni nubes. Maehly, sed pluralem numerum indicat lemma

XXVI

Tíntinnire iánitoris ímpedimenta aúdio.

Nonius 40, 14 'tintinnire dicitur sonare, unde et tintinnacula' ('tintinnabula' Junius) 'sunt appellata'. Festus p. 364 M. 'tintinnire est apud Naeuium [com. 114] hoc modo ... et apud Afranium; ostiarii impedimenta tintinnire audio' memoriter vel ex interpolato fonte.

XXVII

Hém quid hoc? perií, pertimui: quíd tumulti exaúdii? Nonius 490, 1 'tumulti Afranius Vopisco: hem' e. q. s.

XXVIII

Quánta hic uociferátione fértur: ei miseraé mihi!

Nonius 503, 21 'feruitur aeque pro feruetur.' (pro feruetur Ba, Rothius pro feruit HW pro feruitur Leid.) Corrupto textu usus videtur glossator.

quanta hic scripsi quanti o quanta Bentinus fertur: ei scripsi feruitur ei Nonius, cui si fides habetur, ei delendum. feruit: ei Bothius, et videtur haec quoque lectio antiqua fuisse

XXIX

Praeféstinamus quaé sit causa scíscere, Quod sít necessum scíre, praesertim ín breui 395

Charisius p. 186 P. 'necessum. M. Cato . . . necessum Afranius in Vopisco: praefestinamus' e. q. s.

2 praesertim] proferte Bue, post sciscere gravius interpungens

XXX

Vbi quíd repentino húius consimile áccidit.

Charisius p. 193 P. 'repentino pro repente ... Afranius in Emancipato [X] idem in Vopisco: ubique' e. q. s.

ubi quid (sic etiam Kochius) vel cui conieci ubique cod. tibique Bue cum simile ed. pr.

XXXI

. id est intus áctum: periit ópera ni mirúm meae Ex animo fidélitatis.

Nonius 110, 1 'fidelitatem, id est fidem . . . Afranius Vopisco: id' e. q. s.

1 Potest vel ab initio si suppleri vel idne scribi, nisi forte aut pridem est intus actum aut si ille est intus, actumst

Scaen. poes. Rom. fragm. ed. RIBBECK. II.

praestat id enim si intus actum Hermannus. Septenarios iambicos (utque íta) id est i. a. | Perit e. q. s. discribit Bue periit Vrbin. 307 perit φ 2 mea ex animo Hermannus mea ea animo Vrbin. meaeaaio EH^2L^1PW meae accio FH^1 meae actio L^2

XXXII

400 Quaéque nunc offéndo semper prócul (a) nostra sínt mala.

Nonius 146, 32 'offendo, offenso.' (sic Montisp. Oxon. 'offensio' ceteri)

quaeque vel quodque conieci quoque ω semper Bothius sepae L^1 saepe E sepe φ ab aede Mercerus sint EF^2H sit F^1LW malum conieci

XXXIII

nam nutricatur [oliua]

Nonius 478, 25 'nutritur et nutricatur pro nutrit et nutricat . . . Afranius Vopisco: nam n. oliua.' Vltimum hoc pertinere ad Vergilii ge. II 425 exemplum 'nutritor oliuam' quod exciderit suspicatus est Quicherat.

num H1 nutricatur ed. pr. nutricator co

EX INCERTIS FABULIS

T

. . tugúrium est turpe

Festus p. 355 M. '[tugu]ria a tecto appellantur sordida. Afranius in V tugurium est turpe.' Sive Virgini sive Vopisco tribuendum.

sordidum supplevit Vrsinus est cod. An et?

II

Priapus

nám quod uulgo praédicant

Aurito me parénte natum, nón ita est.

Macrobius Sat. VI 5, 6 'auritos lepores non Maro primus

usurpaint, sed Afranium sequitur, qui in prologo ex persona Priapi ait: nam' e. q. s.

III

Cum ad méd expiras ét fabellare incepis, Ex óre mi oculis tuí bibones involant.

405

Isidorus Orig. XII 8, 16 'bibiones sunt, qui in uino nascuntur, quos uulgo mustiones a musto appellant, unde Afranius: ad' e. q. s. (bibones, suprascr. i m. 2, Monac. musciones Wolfenb. Mon.) Thesaurus nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 67 'hic bibo, nis ·i· ille qui multum bibit, et plur. bibones, um ·i· uermiculi uinum supernatantes, unde Afranius: cum ad me' e. q. s. (ibidem p. 77 'bibones qui multum bibunt .. bibiones, uermiculi qui supernatant uinum') Cf. Vopisc. XXI Consobr. Il Menandri Θεντάλη III (fr. 229 K.): ὄζεις, ἐκρόσυλ', οἴνου πολύ.

1 cum ad med expiras et scripsi cum ad me expectas et Isidori Monac. cum a me expectas et Wolfenb. cum a me expectas set German. cum expectasset a me Par. 10291 (quibus hic ordo cum expiras ad med et traditur) cum ad me expectas, om. et, thesaurus ad me cum spectas et Grialius fabellare scripsi fabolare Isidori Wolfenb. Monac. fabulare que eloqui thesaurus fabularique Grialius incepis German. incipes Wolfenb. Monae. incipis Par., om. thesaurus 2 mi oculis tui (vel tuo) scripsi in oculis (ocolis Wolfenb.) tuis (m. 2 supraser. Monae.) Isidori a in oculos tuos thesaurus in oculos tuo conieceram. Cf. coroll. LXXVIII bibiones, i post. eras., Monac., illud fortasse rectius

IV

uxórium istud tóxicum

Mittas

Festus p. 355 M. 'toxicum dicitur cerua[rium uenenum, quo] quidam perungere sagitta[s soliti sunt.] Caecilius in Gamo — Afra uxorium istud toxicum mit . . .' (Affranius uxorium istud toxicum nec quidquam praeterea Vaticc. RS) Cf. Vopisc. XX.

2 mites (habes | morés) prop. Bue

V

Heú me miserum! — Dúm modo doleat áliquid, doleat quíd lubet.

Cicero Tusc. disp. IV 20, 45 'impunitas enim peccatorum data uidetur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore: morderi est melius conscientia. ex quo est illud e uita ductum ab Afranio: nam cum dissolutus filius: heu m. m. tum seuerus pater: dum' e. q. s. Ibidem 25, 55 'at commode dixit Afranius: dum' e. q. s. 'dixit enim de adulescente perdito ac dissoluto.' Idem epist. ad Att. XVI 2, 3 'sed tamen dum modo doleant aliquid, doleant quidlibet.'

Vno versu coniungi iussit Bentleius

VI

410

tanne árcula

Túa plena est aránearum?

Festus p. 359 M. 'tanne eo usque, ut Aelius Stilo et Opilius Aurelius interpretantur. Itaque Afranius: tanne' e. q. s. Paulus p. 358 M. 'tanne eo usque. Afranius: tanne' e. q. s. Cf. Catullus 13, 8.

VII

pallam fác cito

Dé mensa et plagulám de lecto (et) péllis demitte órdine.

Nonius 378, 10 'plaga aliquando pars lecti, aliquando omnis . . . Afranius: palam' e. q. s.

1 pallam Palmerius palam ω fac cito Neukirchius facto ω facito Bothius 2 de mensa scripsi demea ψ demet BGH^1 demito Junius deme et Palmerius deme meam et Neukirchius Demea Bothius demas anon. demitte Palmerius dimitte ω ordine ed. pr. in ordine ω et plagulam lecto pellis d. o. senarium metitur Ed. Becker

VIII

'Accedo ad te, ut tíbi ceruicem . . fingam línteo.

Isidorus Orig. XII 6, 60 'spongia a fingere, id est nitidare et extergere, dicta.' (sfingere Wolfenb.) Cf. Cicero pro Sest. 35, 77 Cato de re r. 67, 2. Servius ad Verg. Aen. VIII 634 'Afranius: accedo . . . linteo, id est extergam.'

Primo pede mancum septenarium dimensus est Hermannus: ego quintum pedem (fortasse et tergum) excidisse statuo. An ceruices? Cf. Varro l. l. X 78 Quintil. VIII 3, 35 sfingam Wolfenb.

TX

Inscribat aliquis 'árse uerse' in óstio.

415

Pauli Festus p. 18 M. 'arseuerse auerte ignem significat. Tuscorum enim lingua arse auerte, uerse ignem constat appellari. unde Afranius ait: inscribat' e. q. s. Placidus in CGl. V 7 G. 'arseuerse prouerbium.' De Incendio cogitaveris.

arseuorse in ostio Scaliger in ostio arseuerse Paulus: potest esse septenarii iamb. exitus

X

Ego me ésse stultum exístimo, fatuum ésse non opínor.

Isidorus differ. 500 'quidam ueterum fatuum existimant, qui nec quod fatur ipse, nec quod alii dicunt, intelligat; stultum uero hebetiorem corde. unde Afranius: ego, inquit, me stultum . . . opinor: id est obtusis quidem sensibus, non tamen nullis.' Orig. X 246 'stultus hebetior corde, sicut quidam ait: ego' e. q. s. 'id est obtunsis quidem sensibus, non tamen nullis.'

esse prius om Isidori diff., Monac. origg., unde ego memet Spengelius exestimo Paris. 7582 origg. opino Wolfenb. origg.

XI

Nescío qui nostri míseritust tandém deus.

Gellius XX 6, 5 'inuenio ... non paucis in locis nostri atque uestri dictum; non nostrum aut uestrum ... Terentius in Phormione ... nostri nosmet paenitet. Afranius in togata: nescio' e. q. s. 'et Laberius in Necyomantia ... nostri oblitus est. dubium porro, inquit, non est, quin eodem haec omnia casu dicantur: nostri oblitus est, nostri misertus est, quo dicitur mei paenitet, mei misertus est.' infra 11: 'cur igitur Terentius paenitet nostri, non nostrum, et Afranius nostri miseritus est, non nostrum?'

miseritust scripsi miseritus w, sed vide supra Gellii verba

\mathbf{XII}

. . non possum uérbum facere: obbrútui.

Pauli Festus p. 187 M. 'obbrutuit, obstupuit, a bruto, quod antiqui pro graui, interdum pro stupido dixerunt. Afranius: non' e. q. s.

An non úllum (s. unum) possum? Cf. Ter. Andr. 256 et 300. 411. 753 adelph. 135

XIII

. mustriculam in déntes impingám tibi.

Pauli Festus p. 147 M. 'mustricula est machinula ex regulis, in qua calceus nouus suitur. Afranius: mustriculam' e. q. s.

caue ne praemitti potest

XIV

420 Indígnum uero téstu (quod) dicí solet

Charisius p. 118 P. 'testu, ut genu Flauius Caper ueteres ait uti solitos. Mummius . . . Afranius: indignum . . . testu. at Maro testam dixit.'

indignum nero dici solet testu cod.: ad senarium redegi. dicier testu solet Bothius reici t. s. Bue

XV

Etiam quicquam egísti?

Servius in Aen. XI 373 'etiam ... ponitur etiam pro nondum. Afranius: etiam q. e.'

XVI

Intér loquendum

Servius Lemovic. in Verg. ecl. 9, 23 'inter agendum, dum agis. et honesta locutio est, si dicamus: inter cenandum hoc sum locutus. Afranius: inter loquendum.'

XVII

coxéndice

Pergám (remillo)

Festus p. 277 M. 're[millum dicitur quasi repandum.]
Lucilius — et Afraxendice pergam ...

XVIII

25 'Arquato medeór, (solato) . . . uertígini

Laciniam quantum fieri potuit consarcinavi; si fabulae nomen apud Festum defuit, versus fortasse sic incepit: solato et arquato medetur . . . uertigini. arquato medetur, solato, affecto (aut medeor, s., cruciato) uertigine Bue. Cf. coroll. LXXVIII

XIX

Festus p. 314 M. '[stipes fustis terrae] defixus:
Afra [p]orro honeste ite hostium oro fidem, qui eam siluam et' e. q. s. Plane incertum est quantum ex hac ruina pertineat ad Afranium. stipite ostium impulit Scaliger.

XX

Rutilia

Festus p. 262 M. 'Rutilium rufum significat, cuius coloris studiosae etiam antiquae mulieres fuerunt, unde traxerunt cognomina Rutilias, ut indicat frequenter Afranius.' Cf. Varro de l. l. VII 83 'rutilare est ab eodem colore; aurei enim rutili, et inde mulieres ualde rufae Rutilae dictae.' de praen. 7 'antiquarum mulierum . praenomina fuerunt Rutilia' (sic Vatic. rutilla Torrenius rutila ceteri) 'Caesellia . . a colore ducta.' Rutilia nomen extat e. c. in CIL I n. 144, Rutila in CIN n. 5891

XXI

comptus

Pauli Festus p. 40 M. 'comptum Afranius pro ornatu et excultu posuit.'

XXII

num quis me quaésiit? -

Bóna fortuna.

Pompeius in CGL V p. 311 K. 'charientismos ... habemus e tiam apad auctores hoc: ecce habemus in Afranio. interrogat seruum adulescens: numquis me quaesinit? et ille seruus respondet: bona fortuna, id est nullus, quasi rem duram dictu mitius dixit.' Charisius p. 247 P. 'charientismos est dictio per ea quae grata sunt aliud dicens aliud significans, ut cum interrogamus num quis nos quae-sierit et respondetur bona fortuna, unde intellegimus nos neminem quaesisse.' Similia Diomedes p. 458 P., Donati ars in CGL IV 402 K., scheda Monacensis edita a Spengelio Philol. XXI 122.

1 quaesiit Par. P, Santen, quaesiuit φ Disposuit numeros x mus. Rhen. 20, 374

IIIXX

430 cupiluci*

Varro de l. l. V 25 M. 'extra oppida a puteis puticuli, quod ibi in puteis obruebantur homines, nisi potius, ut Aelius scribit, puticulae quod putescebant ibi cadauera proiecta, qui locus publicus ultra Exquilias. itaque eum Afranius cutilucos in togata appellat, quod inde suspiciunt per puteos lumen.' (perpetuos F, corr. Grothius perpetuo Laetus cutilucos libri puticulos Laetus putiluculos B petilucos vel cupilucos conieci). Cf. Festus Pauli s. v. puticulos p. 216 M.

XXIV

nauci dare

Ausonius cent. nupt. praef. 'pro quo' (sc. centone) 'si per sigillaria in auctione ueniret, neque Afranius nauci' (naucum Salmasius) 'daret nec ciccum suum Plautus offerret.'

XXV

ipsissimus

Pompeius in CGL V 153 K. 'ea autem quae non sunt qualitatis et quantitatis, non recipiunt conparationem. Ne te decipiant illa Plautina et Afraniana uerba, ipsissimus; ioco comico hoc dixit. est etiam apud Graecos αὐτότατος tale. comica sunt ista et ad artem non pertinent.'

XXVa?

ieientare

Nonius 126, 10 'ieientare. Afranius *** (Pomponius)
Buccone adoptato [IV] Plautus . . . Afranius Crimine [III]' e. q. s.
Fortasse supra quod legitur Afranii nomen errori debetur.

XXVI

Nonius p. 557, 14 in extremo libro, in capitis XIX 'de propinquitate' exitu post explicata nomina 'caesares agrippae uopiscus glos leuir fratriae amitini patrueles consobrini' haec addit: 'de quibus exempla multa sunt in antiquis auctoribus et maxime in Afranio et iuris uetustissimis scriptoribus.' Cf. Afranii Consobrini, Fratriae, Materterae, Mariti, Priuignus, Sorores, Vopiscus.

XXVII

Marius Victorinus in CGL VI 79 K. 'quod uero ad clausulas, id est minuscula cola, pertinet, quot genera uersuum sunt, totidem eorum membra pro clausulis poni possunt, et solent in canticis magis quam deuerbiis, quae ex trimetro magis subsistunt, collocari et praecipue apud Plautum et Naeuium et Afranium. nam hi maxime ex omnibus membris uersuum (uelut) colis ab his separatis licenter usi reperiuntur in clausulis.'

uelut inseruit Keilius

INCERTI NOMINIS RELIQVIAE

1

Seneca epist. 89, 7 'sapientia est quam Graeci σοφίαν uocant. hoc uerbo Romani quoque utebantur, sicut philosophia nunc quoque utuntur: quod et togatae tibi antiquae probabunt et inscriptus Dossenni monumento titulus.' Cf. Afranius 299.

II

Servius Dan. in Verg. Aen. XI 160 'ueteres enim uiuendo uincere dicebant superuiuere . . . nam et

in togatis uictrices appellantur, quae uiros extulerunt'

ш

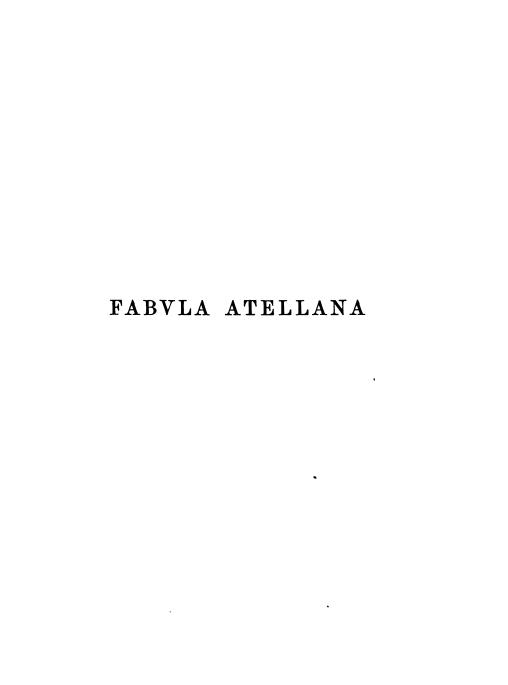
Donatus in Ter. eun. I 1, 12 'concessum est in palliata poetis comicis seruos dominis sapientiores fingere, quod idem in togata non fere licet.'

IV

Quis(nam) iste torquens fáciem planipedis senis?

Quintilianus V 11, 24 'admonendum est rarius esse in oratione illud genus quod sinova Graeci uocant, quo exprimitur rerum aut personarum imago, ut Cassius: quis istam faciem lanipedis senis torquens.' Cassium Parmensem laudari suspicatur in indice Halmius; sed tragoediam certe iste versiculus non spirat. Immo Cassius Severus orator nobilissimus intellegendus, de quo vide H. Meyeri oratt. Rom. fr. p. 545 sq. Verba eius a Quintiliano laudata aut prosa sunt aut ex comoedia in orationem translata et versus ut fiat, ita transponenda ut indicavi.

iste Burmannus istam ω planipedis Regius lanipedi Ambros. Bamb. m. 2 lanipendi Bamb. m. 1 faciem torquens Bue

• •

L. POMPONIVS BONONIENSIS

ADELPHI

. quód ille dicit, cúm datatim in lécto tecum lúsi Nonius 96, 18 'datatim, id est inuicem dando Pomponius Adelfis: quod' e. q. s.

quod ille cum vulgo Bergkius: cf. coroll. LXXIX quid ille x dixit Quicherat, fort. recte lusimus Guietus lusitat Onions lusit malim lusi tecum Vrbin. 307

AEDITVMVS

Quí postquam tibi appáreo atque aedítumor in templó tuo,

Néc mortalis néc mortalium úllum in terra míseriust.

Nonius 75, 15 'aedituor, id est aedem tueor. Pomponius Aedituo: qui' e. q. s. Gellius XII 10, 7 'aeditumus uerbum Latinum est et uetus, ea forma dictum, qua finitimus et legitimus Pomponii fabula Atellania est, quae ita inscripta est: Aeditumus. In qua hic uersus est: [1].'

1 tibi Gellius ubi Nonius adpareo L apareo H aedituor Nonius tuo om. Nonius 2 mortalibus FH^1L immortalis Bothius ullum om. W ullo F^2H^1 ullum, i. e. quicquam, defendit Hauptius Herm. IV 154 miseriu'st Munkius miserius est ω est miserius Bothius

AGAMEMNO SVPPOSITVS

Ne quis miretur, cum tam clare tonuerit, Vt, si quis dormitaret, expergisceret. Nonius 473, 3 'expergisceret pro expergisceretur. Pomponius Agamemnone subposito: ne' e. q. s. Prologo tribuit Munkius p. 86.

1 miretur ed. 1476 miraretur ω cur x

ALEONES

I

'Aleo (non) lúdam sane, (né) meae male olánt manus.

Nonius 147, 3 'olat pro oleat . . . Pomponius Aleonibus: aleo' e. q. s. (in lenonibus Vrbin. 307)

aleo, i. e. allio, ω: cf. Plauti Most. 45 cum Gesneri quem Ritschelius laudat in script. r. rust. indice et Varro apud Non. 201, 6 nec non Lachmannus in Lucr. 33 alea Guietus non Bothius, om. ω si Onions sanae EFL ne Bothius, om. ω olant edd. oleant ω

П

'At ego rusticátim tangam, (nam) úrbanatim néscio.

Nonius 166, 30 'rusticatim pro rustice.' Idem 409, 1 'tangere etiam circumuenire . . . Pomponius in Aleonibus: at' e. q. s.

ad H2LW p. 466, L p. 409 nam Guietus, om. w

ANVLVS POSTERIOR

Id crédo metuis né (tibi) inuidiaé siet, Cum némo qui a te récipiat reperibitur.

Nonius 508, 11 'repperibitur pro repperietur. Pomponius Anulo posteriore: id credo' e. q. s.

1 tibi Bothius, om. ω inuidiae siet scripsi inuidia (inuia L¹) desit ω inuidiae id sit tibi Mercerus inuidia inde sit Bothius inuidia desit tibi Junius 2 a deleri voluit Passeratius repperitur Ba

ARMORVM IVDICIVM

9¹ Tum praé se portant áscendibilem sémitam, Quam scálam uocitant. Lactantius in Statii Theb. X 841 'gemina latus arbore clusus Aërium sibi portat iter] admirabilis periphrasis scalarum. Pomponius sane in armorum iudicio: tum ... uocant.' Abhorrere spondeos a primi p. Chr. saeculi arte iam A. Langius quaest. metr. p. 30 monuerat nec ipse tacueram: Pacuvio reddi voluit Bernh. Schmidt mus. Rhen. 16, 589 sqq. Ipse olim inter Atellanas reposui, mecum facit A. Dieterich Pulcinella p. 102.

2 uocitant B. Schmidt uocant schol., quod si quis servare velit, trochaico numero priorem versiculum dimetiendum esse monet Schmidtius, ante quem grammatico, non poetae haec explicatio tribuebatur. De scala numero singulari cf. Quintilianus I 5, 16

ARVSPEX vel PEXOR RVSTICVS

bucco, púriter

10

Fac út rem tractes. — Láui iandudúm manus.

Nonius 516, 18 'puriter. Pomponius Aruspice uel Pectore rustico: bucco' e. q. s. (Pexore scripsi, idem esse Pectore sentit Bue conl. mus. Rhen. 45, 159 Pecore Hertzius ann. philoll. 1873 p. 339 Praecone Bothius Petitore Rothius Rectore Quicheratius) Ceterum cf. coroll. LXXIX.

1 furiter $Ba H^1 L^1 P$ 2 ut rem scripsi uti ω ut te Bothius ut ista x tractis W Búcco, puritér fac tractes continuat Bergkius laui iam dudum ψ lauuan dunum Ba

ASINA

T

Atque auscultare disce, si nescis loqui.

Nonius 246, 16 'auscultare, audire ... Pomponius Asina: atque' e. q. s. (Asinaria Passeratius)

II

Exílui de nocte ád molam fullónis festinátim

Nonius 514, 3 'festinatim pro festinanter. Pomponius Asinaria: exilui' e. q. s. De titulo dubitat Ritschelius Parerg, I 142.

exilui BaH exsilui φ ad noctem Palat. fullonis Laurembergius fullone ω fulloni' x festinantim P

AVCTORATVS

I

14/5 Neque enim égo sum Mémmi neque Cassí neque Munati 'Ebriae . .

Charisius p. 37 P. 'communia ex' (scr. 'et' ut apud Donatianum) 'masculino et feminino, ut adsecula conuiua. Pompeius in Auctorato (II). ebria masculino in eodem Pompeius: neque' e. q. s. Donatiani fragm. CGL VI 276 K.: 'communia et masculino et feminino, ut adsecla conuiua ebria. (conuiua) feminino Pomponius in Auctorato [II]. ebria masculino in eodem Pomponius [I].' Memmii et Cassii memoriam Bue ex Plinii n. h. 21, 8, Munatii ex Sallustii bello Iug. 27 sqq. repeti vult.

enim om. Donatianus ergo eiusdem Vatic. sum Memmi Lindemannus sum menni Charisii cod. sumēni Donatiani Vatic. sume ni Ambros. Cassia Donatiani Ambros. Vatic. Muna-

tius Donatiani Ambros. Vatic. Ebriae Lindemannus ebrea cod. Charisii ebria Donatianus Anapaestos ultimo pede deficientes indicavit Bue, trochaeos néque enim sum Memmí neque Cassi néque ego Munati Ebriae fecit x; senarios néque e. e. Sum e. q. s. ipse dederam, sed cf. Brugmanus p. 31

II

. póstquam conueni ómnis conuiuás meas

Charisius et Donatianus I. I. ad fr. I Priscianus p. 642 P. 'hic et haec agricola ...' conuiua. Pomponius in Auctorato: conueni' e. q. s.

conuenio Charisii cod. omnes Charisii cod. meos Sang. Grut. Prisciani postquam conuiuas omnes conueni meas Bothius

III

Métuo illum: iocári nescit, lúdit nimium insániter.

Nonius 509, 30 'insaniter Pomponio auctore: metuo' e. q. s. (auctoro P) Priscianus p. 1010 P. 'Pomponius in Auctorato: ludit n. i. pro insane.'

iocari H? W locari q

IV

Occidit taurum tóruiter, me amóre sauciáuit.

Nonius 516, 13 'torbiter. Pomponius Auctorato: occidit' e. q. s. Spectaculi amphitheatralis meminit mulier. Cf. coroll. LXXX, nec aliter sentit A. Dieterich Pulcinella p. 101. Ariadnam in tragoedia loqui ac fortasse apud Nonium ex Auctorato verba cum titulo Ariadnae excidisse suspicatur Vahlenus mus. Rhen. 16, 473; Ennii Medeae adeo tribui vult Quicheratius, sed constat septen. iamb. a tragoedia alienum esse.

toruiter edd. torbiter ω me amore sauciauit Lipsius me amores amauit ψ mea memores amauit Ba, in quibus latere sauiauit recte monet Bue, verum tamen esse vix credo

BVCCO AVCTORATVS

Sí praegnans non és, paribis númquam.

19/20

Nonius 508, 1 'paribit pro pariet.'

Trochaeos habet Bue; mihi ipsa sententia inperfecta videbatur, nisi hoc fere modo suppleatur: (at ením) si praegnans (núnc) non es, (posthác) paribis númquam

AVGVR

immó mane!

Non ésuribis diútius. — Qua ré? — Rogas?

Nonius 479, 5 'esuribo pro esuriam.'

2 Recte personas distribuit CFW Muellerus prosod. Plaut. 37 (cf. 269) rogas? idem (cf. coroll. LXXX) roga ω eroga Bothius Septenarium troch. metitur x

BVCCO ADOPTATVS

T

Clándestino tácitus taxim pérspectaui pér cauum.

Nonius 178, 20 'taxim, sensim uel occulte. Pomponius Buccone adoptatu: clandestino' e. q. s.

Fort. tum initio v. addendum: v. supra cauum F^1 cautum φ

II

saepe ádnuit,

'Inuenibit saépe.

Nonius 479, 27 'inuenibo pro inueniam.' Scaen. poes. Rom. fragm. ed. Ribbeck. II.

25

1 Praemittendum fortasse aut post saepe inserendum qui hac sententia: alteri qui saepe adnuit roganti, rogans ipse saepe inpetrabit uel quaerens inueniet. sepe Ba sae W annuit HL^2W ambit Bothius anquirit Quicheratius Vno versu saépe adibit, inuenibit s. scribendum censet Bue 2 inuenibit ed. a. 1471 inuenit ω sepe Ba

III

Pergis properatim

Nonius 155, 1 'properatim et properiter, celeriter, properanter . . . Pomponius Buccone adoptato: p. p.'

perges Bothius

IV

261 Iéientare núlla inuitat

Nonius 126, 10 'ieientare. Afranius *** (Pomponius) Buccone adoptato: i. n. i. Plautus . . Afranius Crimine' e. q. s.

Pomponio haec reddidit Neukirchius. Vide Afranii inc. fab. XXVa

CAMPANI

Dantór publicitus Dóssenno et fullónibus Cibária.

Nonius 513, 9 'publicitus pro publice Pomponius Campanis: dator' e. q. s.

1 sq. dator dosenno et fullonibus publiciter cibaria o dato publicitus Dorsenno et f. cibaria Bothius, praeiverat dato Dossenno Mercerus, publicitus ed. a. 1471 (cf. coroll. LXXX). dato Dorsenno et fullonibus Públicitus c. Munkius. dat ordo (sc. senatus municipalis) Dossenno et f. Públiciter c. comi. Bue Probarem . . dantor Dóssenno et f. | (pro méritis summis) públicitus cibária: cf. Plauti Amph. 1027

CAPELLA

Clípeum in medio fíxum est.

Charisius p. 59 P. 'clipeus masculino genere in significatione scuti ponitur, ut Labienus ait: neutro autem genere imaginem significat. sed . . . Liuius in significatione scuti

30

neutraliter saepius, et Pomponius in Capella cum ait: clipeum' e. q. s. Anon. de dub. nom. in CGL V p. 574 K. 'clipeus generis masculini . . . et Pomponius generis neutri: clipeum' e. q. s. 'sed non recipitur.'

medio anon. medium Charisii cod.

CITHARISTA

Cf. Kidagiorýs Antiphanis et Menandri.

nóli, quaeso, iráscere:

Môre fit, moriri suam (uir) quisque ut uxorém uelit.

Nonius 127, 7 'irascere pro irasci. Pomponius etarista:

Nonius 127, 7 'irascere pro irasci. Pomponius etarista: noli' e. q. s. (etacrista FH¹ Citharista Mercerus Hetaerisca Salmasius Hetaerista Quicheratius, fort. recte)

1 neli F^1L 2 moriri suam uir quisque ut uxorem uelit scripsi moriri suam quisque uxorem ut uelit ω , nisi quod quisque om. F^1L , sed post uxorem spatio 5 litterarum relicto L suam moriri quisque ut uxorem uelit post Guietum Bothius

moro post fit inseri vult Bue, semper post moriri x, uir post uxorem Onions

COLLEGIVM

Sí quid expalpáre possim ab illo

Nonius 104, 12 'expalpare, elicere . . . Pomponius Collegio: si' e. q. s.

CONCHA

Vós istic manéte: eliminábo extra aedis cóniugem.

Nonius 39, 1 'eliminare extra limen eicere' (immo 'excire') '... Pomponius Conca: uos' e. q. s. Idem 292, 26 'eliminare' ('se' add. Quich.) 'est exire. Ennius Medea exule [II] Accius Phoenissis [VII] idem Meleagro [VIII] Varro Serrano... ex oraclo elimino me. eliminare rursum excludere. Pacuuius Duloreste [XIV] Pomponius Concha: uos' e. q. s. (concla ω)

isti p. 292 BG, potest verum esse. istic, ic in ras., H manet ω hedis BGH^1

CONDICIONES

Víx nunc quod edim inuénio: quid nam fíet, si quam dúxero?

Nonius 507, 8 'edim pro edam . . . Pomponius Conditionibus: uix' e. q. s.

qđnã Ba

CRETVLA vel PETITOR

Cf. Munkius 34.

I

35

bene éuenat! -

Ita fíat: et tibi béne sit, qui recte óminas.

Nonius 474, 9 'ominas. Pomponius Cretula uel petiture: bene' e. q. s. (om. P Petitore Bentinus) Candidati esse monet Gulielmius Veris. I 11.

1 euenat scripsi idenque senarios distinxi eueniat ω 2 fiat scripsi sit ω quom x hominas W

II

bálnea

Forús macellus fána portus pórticus

Nonius 206, 18 'forum generis neutri. masculini ... Pomponius Petitore: balnea' e. q. s. (portitore F¹) Fortasse promittit haec candidatus se aedificaturum esse, si aedilis creatus fuerit.

1 balneae Mercerus: balneas si scribes, habebis septenarium 2 foros macellos poetam scripsisse puto fortus FL^1 , del. x porticis H^1

DECVMA

Ad Fullonis Decumam coniectura refertur.

. non multi, séd temeti plúrimi

Festus p. 364 M. 'temetum uinum — Pomponius in Decima: non' e. q. s. (deuncia Politiani exc.)

Aut ab initio uini praemittendum aut cum Buechelero mulier post multi inserendum sed temeti scripsi temeti sed cod., om. in lacuna Politiani exc.

DECVMA FVLLONIS

Cf. Frontinus de aquaed. 94.

'Et ubi insilui in cóculeatum ecúleum, ibi tolútim tortor. 40

Nonius 4, 17 'tolutim dicitur quasi uolutim uel uolubiliter Pomponius Decuma fullonis: et' e. q. s. Idem 105, 15 'eculeos, deminutiuum ab equis M. Tullius in Hortensio dici uoluit ... Pomponius Decuma fullonis: ubi' e. q. s. Idem 182, 14 'tortor pro torqueor. Pomponius Fullonis ducum: et' e. q. s.

et om, ω p. 105, facile set conicias insiluit ω p. 105 coculeatum Bue cocleatum $BaFHL^2$ p. 4, ψ p. 182 clocleatum W p. 4 coleatum L^1 p. 4 et 182, Turnebus culeratum EF^1H^2 PW p. 105 culenarum F^1H^1L p. 105 cochleatum Gesnerus ibi] ubi EF^1LPW p. 4, EFH^1L p. 182

DIVES*

Quóm palumbem ex óre tollit únum

Nonius 219, 8 'palumbi ... masculino ... Pomponius deuitae: quo' e. q. s. (diŭite E Debita Junius de uite Aldina Diuite Bothius)

quo ω praeter Vrbin. 307, qui duo: quo habet; videtur autem sermo esse de eo, qui omittit unam palumbem, quam certam tenuit, ut incertas decem captet ex ore tollit unum scripsi unum ex (et ex W¹) ore tollit ω unum del. x An quor . . . tollis? De parasito cogitans quoí palumbes unum ex o. t., (ex patina alterum) Bue

DOTALIS*

Dotalis, servus scilicet.

Vínum panemque, ómnem ceterum áliam praeberém penum. 411

Nonius p. 219, 30 'penus ... masculini Pomponius Dogali (elogali Vrbin, 308) unum penum quae o. c. a. p. penum. Nouius Dofacta' e. q. s. (Dotali Bothius Dotata Palmerius) Cf. coroll, LXXX.

uinum Junius unum ω panem Bue, Quicheratius penem H penum φ quae FLW praeberim F^1 praebere in L praeberim F

DOTATA

I

Scío pol te illam amáre efflictim

Nonius 104, 24 'efflictim, uehementer ... Pomponius Dotata: scio' e. q. s.

sci W1

II

Possum éxorare te út recedas á me paulispér modo? — Quantísper sat habes?

Nonius 511, 31 'aliquantisper ... Quadrigarius ... aliquantisper ... Caecilius ... aliquantisper ... Caecilius ... paulisper ... quantisper ... Pomponius Dotata; possum' e. q. s. Excidit fortasse paulisper lemma.

ERGASTILVS*

ERGASTILVS AN ERGASTVLVM? Ergastulo respondet Mvlóv Antiphanis. Nonius p. 447, 5 glossas ergastylum (ergastilum BaW ergastulum H²), scil. 'carceris locus', et ergastylus (ergastilus BaW), scil. 'custos poenalis' praebet. ergastylus sive ergastilus a Lucilio et oratore vetere usurpatus.

T

45 Lónge ab urbe uílicari, quó erus rarentér uenit, ('Id') non uilicári, sed dominári est mea senténtia.

Nonius 164, 28 'rarenter pro rare ... Pomponius Ergastilo: longe' e. q. s. Idem 186, 1 'uilicari est rusticari uel uillae praeesse. Pomponius Ergastilo: longe' e. q. s. Idem 515, 28 'rarenter Caecilius Pausimacho [I] Nouius Exodio [IV] Ennius Andromacha ... conatur trabem. Ergastelo [1].' (ergastilo P)

1 ab unde Ba p. 515 uilicariae (uilicarie P) ω p. 515 uilicari' x deverbio instituto herus EFH p. 164 eris FL W p. 186 rus Ba P p. 515 2 id Bothius, om. ω non est Munkius non enim x uilicaris L^1 p. 164 sed dominari om. F^1L p. 164 mea est ω p. 186

II

Praesente amicis inter cenam d. o.

Donatus in Ter. eun. IV 3, 7 'absente nobis pro nobis absentibus. Pomponius in Ergastulo: praesente' e. q. s.

(Pompeius Par. Lugd. Dresd. sine ergo istuc Par. Lugd. Dresd., ed. Tarv. cum recentioribus sine ergo istac edd. Rom. Vind. Med.)

d. o. interpretatur dat operam Bue, deamans osculatur Dziatzko

FVLLONES

T

Quin érgo, quando cónuenit, conpléctite? — Mi fráter, salueto! — 'O soror, salué, mea!

Nonius 472, 32 'conplectite. Pomponius Fullonibus: quin' e. q. s.

2 mi ed. a. 1471 mihi ω salueto CFWMueller prosod. Plaut. 652 salue ω soror $Ba\ P$ soro φ

II

Fácite ut ignis féruat, ligna insípite, far concídite.

Nonius 504, 26 'feruat pro ferueat. Pomponius Fullone: facite' e. q. s.

ferueat H^1 insipite Scaliger instipite ω concidite intellego pinsite; cf. v. 86

GALLI TRANSALPINI

Mars, tíbi facturum uóueo, si umquam rédierit, Bidénti uerre.

Gellius XVI 6, 7 'uidebimus, an oues solae, ut tu ais, bidentes dicantur, et an Pomponius Atellanarum poeta in Gallis Transalpinis errauerit, cum hoc scripsit: Mars' e. q. s. (Galliis Petav.) Macrobius Sat. VI 9, 4 'uerum procurandum est, ne illud obrepat, quod bidentes epitheton sit ouium, cum Pomponius, egregius Atellanarum poeta, in Gallis Transalpinis hoc scripserit: Mars' e. q. s. Nonius 53, 25 'bidentes qui aestimant ob eam causam oues a Vergilio dictas, quod duos dentes habeant, pessime ac uitiose intellegunt. nam nec duos dentes habent (et hoc quidem et genus monstri est), et melius intellegi potest, si biennis dixerit auctoritate Pomponius in Atellana: Mars' e. q. s. ('Pomponii' ed. 1476 'Pomponius' libri) Pessime haec contracta ex uberiore Gellii espite.

1 facturum uoueo vel uouo facturum Fleckeisenus epist.
crit. ad M. Hertzium 37 uoueo facturum ω tibi | Voueó f.
me esse Dziatzko Ceterum sacrae formulae exempla (ephem.
epigr. IV 225 sq.) futurum flagitant redierit Gellius et Nonius
rediero Macrobius

HERES PETITOR

I

Ita uelim faciás: iam pridem uólo lauatrinám laui.

Nonius 504, 23 'laui etiam positum pro lauari. Pomponius Petitore Heredem: ita' e. q. s. (petitorem H¹)

facies P lauatrinam Lachmannus in Lucr. 393 latrinem Ba latrinam φ lauatrina x

TT

Heús aptate, púeri, munde atque ámpliter conuíuium!

Nonius 511, 18 'ampliter ... Pomponius Herede petitore: heus' e. q. s. (potitore Bamb. pectore Par. P) Idem 234, 30 'aptum, compositum, paratum ... Pomponius: eius aptate' e. q. s.

heus] eius ω p. 234 puer GHLP p. 234 ampliciter W^1 p. 511 conuium Ba p. 511 conuiuia LW conuiuiam H^2P p. 234

HIRNEA PAPPI

55 Décimus mensis ést, cum factum est. íta fit, ita sempér solet:

Décumo mense démum turgens uérminatur, párturit.

Nonius 40, 20 'uerminari positum torqueri, a uermibus, quod facile se torqueant.' (hyrne'a W Hernia aut hirnea sponsa Pappi Scaliger) Comparat Bue mus. Rhen. 35, 394 Nestoris hirneam apud Iuvenalem VI 326.

2 demun (demon H¹) ω

KALENDAE MARTIAE

Vócem deducás oportet, út uideantur múlieris Vérba. – Iube modo ádferatur múnus, uocem réddam ego Macrobius Sat. VI 4, 13 'deducta uoce .. sed haec ab illo fluxerunt, quod Pomponius in Atellania, quae Kalendae Martiae inscribitur, ait: uocem ... tinnulam et infra [4].' Cf. Munkius p. 49 sq.

1 uideantur mulieris Bothius mulieris uideantur ω 2 iube ergo Salisb. unus Par. uocem reddam ego x ego uocem reddam ω ego uocem dabo vel uocem reddibo olim proposui, ac ne nunc quidem paenitet ego uocem tibi Reddam t. et t. Bentleius tenuem et tinnulam Vocem ego reddam Munkius

Valde arrident elegantiores Buecheleri versus uócem d. o., út uideatur múlieris. ¶ Iúbe modo adferátur munus, réddam ego teneram et tínnulam. Deinde unius minimum versus lacunam esse censeo 4 Interrogandi notam posui

LAR FAMILIARIS

. . oro te, uáso, per lactés tuas

Priscianus p. 686 P. 'hae lactes partes sunt intestinorum a Graeco γαλαπίδες dictae, et seruauerunt apud nos quoque idem genus, cuius singulare haec lactis est . . . Pomponius in Lare familiari: oro' e. q. s.

te oro ω , transposui uaso, i. e. uasate scripsi baso ψ ba \equiv so Barb. basso Sang. bas $\stackrel{\circ}{\equiv}$ (e eras. ut vid.) Grut. base Reg. basse χ basse vel Basse vulgo Basse, \langle quaeso \rangle Bue

LENO

Cáseum molle

Charisius p. 60 P. 'caseus masculini generis est . . . sed Pomponius neutraliter dixit in Lenone: caseum molle.' Beda de orthogr. CGL VII 266 K. 'caseus . . . Pomponius neutraliter dixit: caseum molle.'

MACCVS

Cf. Ritschelii Parerg, I 133 sq.

Ι

Quid futurum est, si pol hanc ego discere artem atténderim? Nonius 238, 16 'attendere est intendere Pomponius Macco: quid' e. q. s.

probe conieci hanc ego Munkius ego hanc ω si pol (vel pol si) discere artem ego hanc x

II

Cónforisti mé, Diomedes.

Nonius 114, 12 'foria, stercora liquidiora. Pomponius Maccho: c. m. D.'

conforiasti Salmasius Cf. schol. Iuvenal. III 38 me, Diomedes] an med edio medi? Cf. Titin. 111

MACCI GEMINI

1

65 Sero ést: si sexta tíbi placet, ueníbo

Nonius 508, 23 'uenibo pro ueniam. Pomponius Maccis geminis: sero' e. q. s. (in actis geminis Bamb.)

si sexta, ut scripsi, Colb. si sexta si Ba sexta si p

II

Iam égo inibi adero: dum égo reuortor, áge, anus, accinge ád molas.

Nonius 469, 28 'accinge pro accingere. Pomponius Macchis geminis: iam' e. q. s. (machis Bamb. inachis Par. P)

inibi Lipsius mihi ω revertor Ba amus Ba accingere BaH^1L , re adpuncto W adeingere P

Ш

(A) périi! non puéllula est. numquíd (nam) abscondidísti Intér nates?

Nonius 75, 27 'abscondidit pro abscondit. Caecilius Exule [I] Pomponius Maccis geminis: perii' e. q. s. Cf. Aristophanis Thesmoph. 643 sq.

puella ante Aldinam puerula x nunc quid abscondidisti (abscondisti P) ω num quid abscondisti Aldina Senariorum alterum numquid, (mea uirgo,) a. i. n. prop. Bue

IV

Incépi contuí: conspicio cóleatam cúspidem.

Nonius 470, 31 'intui et contui pro intueri ... Pomponius Macchis geminis: incoepi' e. q. s. (Machis Bamb.) Vide praeterea inc. fab. I.

incepi Aldina incoepi ω contui om. W1

MACCI GEMINI PRIORES?

Non diversam fuisse a fabula superiore ipse versiculus reddit probabile. Cf. Ritschelius Parerg. I 135.

Quín bono animo es? uídeo erepsti prímiter de pánnibus. 70

Nonius 154, 25 'primiter pro prime, et primitus pro primo. Pomponius accius geminis: quin bono' e. q. s. Idem 488, 30 'pannibus pro pannis. Pomponius Macchis geminis: bono' e. q. s. (Pomponius om. P machis BaHP macchis LW) Idem 506, 24 'es pro esto . . . Pomponius Magis geminis: bono' e. q. s. Charisius p. 188 P. 'primiter: Pomponius in Maccis geminis prioribus: bono animo es, eripis primiter.' (prioribus e pannibus ortum et transpositum esse ingeniosa Buecheleri suspicio est)

quin om. Nonius p. 488. 506, Charisius bonanimo P bona animo Ba est Non. p. 154 ω uideo om. Charisius erepsti Bue decl. lat. 66 eripis te Non. p. 488 ω eripis p. 154 ω, Charisii cod. derepis (depis W) Nonii p. 506 ω erepisti Vossius eripuisti Junius 'ex vetusto codice' erepsisti fuit qui in iambico octon. positum tueretur primit Ba p. 488 panibus F¹H²L²W p. 154 Personas distinguit x

MACCVS MILES

I

nam cibária

Vicém duorum mé comesse cóndecet Solúm.

Charisius p. 101 P. 'duorum Pomponius in Macco milite: nam' e. q. s.

1 nam si cibaria ed. pr. duorum solum me c. c. cod., transposui solum, nisi glossema potius existimandum erit. duorum solum me esse condecet Maehly

II

73 Cum cóntubernale púgnaui, quia meám cenam . . .

Charisius p. 99 P. 'contubernale Pomponius in Macco milite: cum c., inquit, pugnaui, quia m. c.'

Septenarius vel iambicus vel anapaesticus contubernale cod. quod contubernalei olim interpretatus eram, ut annalei idem Romanus p. 97 memorat, disertum autem de vocali testimonium deest utroque loco, nec decerni potest ablativi terminationem utrum longam an brevem haberi voluerit poeta. contubernale ego Bothius in senario q h. e. quia cod. quod ed. pr. qui coni. Keilius, non male. In exitu versus cenauit suppleri potest. Senariorum frusta cum contubernale pugnaui quia Meám cenauit cenam parum numerose distribuit Hauptius Herm. II 216. Creticos tales átque cum cóntubernále pugnáui, Quí meam cénam [edendo fidem fregit] effecit Bue

MACCVS SEQVESTER

Símile est, quasi cum in caélo fulgit própter lunam lúcifer.

Nonius 506, 8 'fulgit pro fulget . . . Pomponius Maccho sequestre: simile est' e. q. s.

quasi MO quas w

MACCVS VIRGO

75 Praéteriens uidít Dossennum in lúdo reuerecúnditer Nón docentem cóndiscipulum, uérum scalpentém natis.

Nonius 516, 22 'reuerecunditer' ('uerecunditer' BaHL) 'Pomponius Maccho uirgine: praeteriens' e. q. s. (macco plerique secundum Quicheratium Virgine Bothius uirginem ω)

1 uidi Bothius Dossennum Bothius dossensum Ba duossensum φ 2 cor discipulum coni. x uererum Ba nates H^1P

MEVIA

Dies hic sextust cum nihil egi, die quarte emoriar fame.

Gellius X 24, 5 'diequinte enim et diequinti pro aduerbio copulate dictum est, secunda in eo syllaba correpta

uenit ecce illius uersus Pomponiani in mentem, qui est ex Atellania, quae Meuia scribitur: dies' e. q. s. (metui ascribitur optimi libri) Macrobius Sat. I 4, 22 'modo diequinti, modo diequinte pro aduerbio . . . ecce uenit illius uersus Pomponiani in mentem, qui est ex Atellania, quae Meuia inscribitur: dies' e. q. s. (Mebia vel Maebia libri)

sextust Fleckeisenus epist. crit. ad M. Hertzium 29 sextus ω tertius Scriverius nil commendat Fleckeisenus edi Pontanus die septime Pontanus emoriar Scioppius moriar ω De forma dieguarte cf. Fleckeisenus l. l.

MAIALIS

Glossaria excerpsit G. Loewe Prodr. 377.

I

. . animos Vénus ueget uoluptátibus.

Nonius 183, 1 'ueget pro uegetat uel erigit uel uegetum est. Pomponius Maiali: animos' e. q. s.

П

Míseret me eorum, quí sine frustis uéntrem frustrarúnt suum.

Nonius 473, 17 'frustro pro frustror. Pomponius Maiali: miseret' e. q. s.

Trochaeos commendantem Muellerum prosod. Plaut. 612 secutus sum, iambos olim exhibueram meorum W^1 frustris $Ba\,L^1\,W^1$ furstis H^1 fustis P fructis C

Ш

cenam quaéritat:

80

Sí eum nemo uócat, reuortit maéstus ad maenám miser.

Nonius 476, 1 'reu ortit.' Cum hoc fr. Meinekius comparat Timoclis versus qui in com. Graec. II p. 456 fr. 11 K. extant; cf. maxime haec: ὁ γοῦν Κόρνδος ἄλλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Γενόμενος ὀψωνεῖ πας' αὐτὸν οἴκαδε κ. τ. λ. Cf. meam Colacis descriptionem p. 39.

2 Trochaeos iambis practuli maenam mss. Gothofredi menam q

MARSYA

Arnobius adv. nationes II 6 'unde quaeso est uobis tantum sapientiae traditum — —? quia per casus et tempora declinare uerba scitis et nomina — — quia numerosum et structum compositumque sermonem aut ipsi uos nostis ecferre aut incomptus cum fuerit scire, quia fornicem Lucilianum et Marsyam Pomponi obsignatum memoria continetis — —?' (sequuntur rhetorum et dialecticorum studia inania).

Cf. Munkius p. 87.

MEDICVS

Dolásti uxorem. — Núnc ea propter mé cupis Concídere? — Etiam rhétorissas?

Nonius 166, 1 'rhetorissat. Pomponius Medico: dolasti' e. q. s.

1 dolasti EF^3H^1 dalasti φ chalasti conl. inscr. Pomp. 2021 coni. Bue Distribui personas, ut respondeat noxius 2 etiam Bothius, qui alteri personae haec tribuit

MVNDA

T.

Ego illam non ampléctar? ego non sáuiem?

Nonius 474, 12 'sauies. Pomponius Munda: ego' e. q. s. amplectare Bα sabiem (sabiaem Ba) ω suauiem Junius

II

85 Sí calendis (dómi) conuiuant, ídibus cenánt foris.

Nonius 474, 20 'conuiuant pro conuiuantur.'

domi Duebnerus, om. ω conuiuant ed. pr. conuiuantur ω

NVPTIAE

Farinam insipui cóncussi condépsui.

Nonius 39, 12 'condepsere, commiscere, a Graeco tractum
. . . Pomponius Nuptiis: partem' e. q. s.

farinam scripsi: cf. Cato de re r. 76, Pauli Festus p. 105
'insipere far' patem L¹ partem φ far patenae Bergkius patellae anon. ap. x partem insipaui Junius insipui partem Munkius. Vel primam versus syllabam vel huc ante insipui excidisse olim statuebam concussi scripsi conclusi ω, in quo merito offendit Bergkius contrusi Maehly contusi Hildebrandus ad Arnob. V 29 condempsui W

PANNVCEATI

Nomen quid sibi velit (cf. Macc. gem. pr.) maxime produnt fr. V et VI. Fr. IV uxor dotata (I) queri videtur, quod misericordia quadam commota indignum pecunia sua beaverit. Panniculos intellegit Dieterich Pulc. 146.

I

séd meus

Fráter maior, póstquam uidit mé ui deiectúm domo, Núpsit posteriús dotatae uétulae uaricosaé uafrae.

Nonius 143, 27 'nubere ueteres non solum mulieres, sed etiam uiros dicebant, ita ut nunc Itali dicunt.' Apte comparatur Martialis VIII 12.

2 ui deiectum Mercerus in deiectum ω, nisi quod inde eiectum Vrbin. 307: saltem inde deiectum corrigendum erat illa d. x Vnum versum séd meus frater m. p. uídit me eiectúm d. Bue proposuit 3 uafrae Junius afrae ω

II

Sárculum hine illó profectus illim rediistí rutrum. 90

Nonius 18, 21 'rutrum dictum est a radendo.' ('ruendo' Mercerus).

profectu's olim edidi, nec nunc repudio illim H^3 , Gifanius illum φ redisti ω , corr. Bothius De correpta u in rutrum Lachmannus in Lucr. 36

Ш

Díxi ego illud futúrum: in prima uálua est, uix haerét miser. —

Euannetur ét mea socius ópera ut fiat fécero.

Nonius 19, 22 'euannetur dictum est uentiletur uel moueatur, a uannu,' ('uentilabitur uel mouebitur, a uanno' Lachmannus ad Lucil. 230) 'in qua legumina uentilantur.'

1 in om. H^1 in spica palea est Lachmannus infirma ualua est Bue in prima uolua est x miser Bothius misera ω sera Bue 2 socius scripsi ocius ω (tueri videtur Leo Pl. F. 241) otium Lachmannus occlusa Bue An fias? mea fecero opera ut fiat ocius x

IV

Quíd? dedi nebulóni, quem pertísumst (esse) paúperem

Nonius 18, 32 'nebulones et tenebriones dicti sunt, qui mendaciis et astutiis suis nebulam quandam et tenebras obiciant' (obiciebant' x) 'aut quibus ad fugam et furta haec erant accommodata et utilia.'

pertisumst esse scripsi pertesunt, om. esse, ω pertesum Aldus pertaesum est Bothius pauperem ψ pauperum P^{12}

V

paenulam in caput

95 Indúce, ne te nóscat.

Nonius 537, 7 'paenula est uestis, quam supra tunicam accipimus.'

1 incede Ba 'sed ce ut vix possit certo legi' p. | in caput induce x, fort. melius

VI

Múlier ubi conspéxit tam mirífice tutulatám truam

Nonius 19, 15 'truam ueteres a terendo, quam nos diminutiue trullam dicimus, appellari uoluerunt.'

conspexit Bothius aspexit ω iam aspexit x truam FH^1 trullam φ

VII

Néque interim cacándi causa úmquam incoxauí nate.

Nonius 39, 8 'incoxare, in coxam sidere.'

Trochaei an iambi sint, ambiguum candida HPW cumquam, quod adlitteratione commendatur, hiatus vitandi causa

scribi velim (cf. Muellerus prosod. Plaut. 356 sq.) umquam ω umquam usquam x ego umquam Onions incoxamui EH^2 L^1PW nates ms. Fabri natem praestaret

VIII

Núnc roges quid fíat: restis uílis est, uelét gulam.

Nonius 416, 15 'uelare est coperire, unde et reuelare nudare dicitur. Velare rursum ligare.'

roges scripsi (item Quicherat) rogis ω rogas Ald. uilis est Turnebus bile est B bilest est H^1 biles est φ uilest, ea coni. Leo Pl. F. 259 gylam ω : cf. Caper in CGL VII 105 K.

PAPPVS AGRICOLA

Rus ex urbe inproviso redeuntem Pappum intellegi fr. III probabiliter statuit Munkius p. 34.

T

Néscio quis molám quasi asinus úrget uxorém tuam, Ita opertis oculís simitu mánducatur ác molit.

Nonius 477, 4 'manducatur pro manducat.' (agricolanus scio H)

1 molam quasi asinus urget Λ. Luchs Herm. VI 269 ellam urget quasi asinus ω quasi molam urget asinus olim conieceram, quod si in Hi scriptura nunc scio latet, teneri potest quasi asinus eccillam urget non sufficere videtur 2 ita om. H¹P simitu (sed falsa mensura) Bothius simul ω molit Junius molet ω 'Velata facie' et 'luminibus obtectis' etiam apud Apuleium metam. IX 11 asinus ad molendum circumagitur

П

dómus haec feruit flágiti.

Nonius 498, 4 'genetiuus positus pro ablatiuo uel aduerbium loci ... Pomponius Pappo agricola: domus' e. q. s. Idem 503, 8 'feruit pro feruet ... Pomponius Agricola: domus' e. q. s.

fuerit flagitii P p. 503 fuerit placiti (plauciti C) @ p. 498. Scaen. poes. Rom. fragm. ed. Ribbeck. U.

Ш

Vólo scire ex te, cúr urbanas rés desubito déseris.

Nonius 517, 28 'desubito Pomponius Pappo agricola: uolo' e. q. s.

deferes P

IV

Núnc quando uoluísti facere, fác uoluptatí sies Thus.

Nonius 486, 19 'ibus pro his minus Latinum putat consuetudo, cum ueterum auctoritate plurimum ualeat . . . Pomponius Papo agricola: nunc' e. q. s.

1 noluisti BaHL uoluntati C sies Ibus vel sis ibus Lachmannus in Lucr. 262

PAPPVS PRAETERITVS

105 Populís uoluntas haéc enim et uulgó datast:

Refrágant primo, súffragabunt póst, scio.

Nonius 468, 7 'suffragantur.' ('suffragant pro suffragantur' recte Junius) 'Pomponius Mappo praeterito: populis' e. q. s. 'Sisenna . . . suffragauerunt.' (Pappo Bentinus Macco Rothius) Cf. Nov. Papp. praet.

1 uoluptas Junius enim scripsi est ω datast scripsi datas ω 2 refragant primo, subfragabunt post scio Rothius refragabant per suffragabunt post scio Ba refragabunt pro subfragabunt post scio (nisi quod post scio om. C) φ: quae vulao pro corrupto et manco lemmate habebantur.

PARCI

Nón erat qui córpus tremulum fámula tutarét toga.

Nonius 476, 10 'tutant ... Pomponius Partis: non' e. q. s. (Parcis Bothius Patruo Bentinus)

qui scripsi quid ω quod Aldina

PATRVVS

Mírum facies, fátue, si stud nímium mirabís diu.

Nonius 474, 25 'mirabis. Pomponius Patruo: mirum' e. q. s. (Pappo Junius)

facies fatue, mirum x si stud nimium Lachmannus in Lucr. 197 sistudium ω si istud studium Vossius. An si stud mirum?

PHILOSOPHIA

Ergo, mi Dossénne, cum istaec mémore meministi, índica,

Quí illud aurum abstúlerit. — Non didici áriolari 110 grátiis.

Nonius 514, 23 'memore pro memoriter. Pomponius Philosophia: ergo' e. q. s. (phophia ms. Junii Philosophia Bothius Philosophio Gebhardus Philosophis Duentzerus) Priscianus p. 1014 P. 'Pomponius de philosophia: cum istaec memore meminit, pro memoriter.' Et nomen fabulae et versus commentatus est Mercerus.

1 mi Dorsenne Mercerus ni dossedne ω mihi Dossennum Ed. Becker (cf. coroll. LXXXI) istaec Ba C Nonii et Prisc. ψ istae Bamb. Prisc. istahaec Non. φ memorero Ba Nonii meminit Prisciani ω 2 quid W illum P ariolari H^2W^2 aiolari W^1 hariolari φ gratiis Mercerus gratis ω

PICTORES*

Cf. Ζωγράφοι Anaxandridis, Ζωγράφος Antiphanis Diphili al. Sed dubium est, an non forte Piscatores potius fuerint, praesertim cum ipsa codicum scriptura fr. II. VI et VII (Pistoribus) eo ducere videatur. Certe horum duorum exemplorum sedes ambigua est. Pistores commendat Woelfflinus mus. Rhen. 43, 309.

T

Páppus hicin médicus habitat, sénica non sescúnciae?

Nonius 17, 20 'senica significat senex.'

hicin medicus scripsi (hic mendicus olim) hic in medio EFHLP hic medio W hic in aedi Scaliger senica W seneca φ sescunciae Turnebus sescuntiae $F^1H^1L^1$ sescuntia φ

II

Mágnus manducó camellus . . . canthérius

Nonius 17, 15 'manducones, qui manduci dicti sunt, et mandones, edaces.' (pistoribus W¹)

manducus ω contra lemma camellus libri Turnebi camillus φ camelus Mercerus Inseri e. c. calcitro potest canterius ω Alii senarium tenuerunt, e. c. magnús camelus manducus c. Munkius m. manducus, casmillus c. Quicherat m. manduco's, c. c. x

Ш

'Ipsus cum uno séruo senex intéstato proficíscitur.

Nonius 323, 27 'intestatus est, qui sine testamento perit. Intestatus est rursum, cuius uerbis fides non habetur.'

TV

'Asside, si quá uentura est ália strena strénuae.

Nonius 17, 1 'strena dicta est a strenuitate.'

aliqua conieci strenuae Passeratius strenae ω strenue

V

115 Quae túleram mecum mília decém uictoriáta, In Graéca mercede ílico curáui ut occupárem.

Nonius 356, 7 'occupare, collocare.'

1 uictoriatum Junius 2 mercede ω, suasore Bue restitui merced Bergkius symbol. I 66 (idem merce id probari posse arbitratus) occuparet L¹

VI

Númmos certos dícas. — Dico quinquaginta mília.

Nonius 280, 18 'dicere etiam promittere. Pomponius in Pistoribus: nummos' e. q. s. (Pictoribus Mercerus Pistore: ibus x)

VII

Mírum ni haec Marsa ést, in colubras cállet cantiúnculam.

Nonius 482, 7 'sic et callet illam rem pro illa re. Pomponius Pictoribus: mirum' e. q. s. (Pistoribus W¹)

haec . . . H colubres Ba cantiunculam Passeratius canticulam BaHLP canticulum W

PISCATORES

I

Quíd habes in surpículis, calue? — 'Omne piscatí genus.

Nonius 488, 15 'piscati pro piscatus. Pomponius Piscatoribus: quid' e. q. s.

syrpiculis ω em (vel habeo) omne Muellerus prosod. Plaut. 592

II

Nescío quid: non est hóc merum, quod hic plórat . . . , 120

Nonius 344, 13 'merum, sincerum. Pomponius Piscatoribus: nescio' e. q. s.

Septenarium iambicum discripsi, qui transpositis hic quod etiam leniri possit: nam haec quoque notatio quod hic plorat . . . durior est. Trochaeos tales: néscio quid, sed non est hoc merum hic quod plorat . . . olim feceram. Non placent sic discerpta: merum, Quod hic plorat nescio quid] cf. A. Luchs Herm. VI 269. 271 sq. hic del. x parat in senario Bue

III

Quid hoc ést tumulti?

Nonius 484, 2 'tumulti pro tumultus . . . Pomponius Piscatoribus: quid' e. q. s. (Piscatoris W)

quid C, Aldina quod \(\varphi \) est hoc W1

PISTOR

I

Décipit uicinos: quod moléndum conduxit, comest.

Nonius 81, 21 'comest pro comedit . . . Pomponius Pistore: decipit' e. q. s.

conduxi P

II

Nám plus quaesti fácerem, quam quadrínas si haberém molas.

Nonius 483, 25 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus ... Pomponius Pistore: nam' e. q. s.

rinas, suprascr. quadri, L quadrina Ba C malos HW

III

(Flét), fit desubito hílarus; tristis sáltat; ridens ríngitur.

Nonius 517, 29 'desubito Pomponius Pappo agricola [III] idem Pistore: fit' e. q. s.

flet (quo fit mutari voluerat Junius) suppl. Bue; primam versus syllabam deesse ipse olim statueram Reliqua commode distinxit Bue fit desubito tristis, hilarus saltat, ridens ringitur Bergkius fit d. idem hilarus tristis e. q. s. x

TV

125. nisi nunc áliquis subito óbuiam occurrít mihi, Qui óquiniscat, quó conpingam términum in tutúm locum

Nonius 146, 24 'o quiniscere est proprie inclinari. Pomponius Prostibulo [I] idem Pistore: nisi' e. q. s.

1 pereo praemittas: alii medium versum mutilum esse statuerunt. Muellerus prosod. Plaut. 592 hiatum in caesura desubito scribendo tolli vult. Medium versum, si mutilus sit, expleri inserto properans post subito monui in proecdosi.
2 qua Vrbin. 307 in tutum in totum locum EFH^1L^1

PLACENTA

rústici

Edúnt libenter trístis atros íntubos.

Nonius 209, 4 'intiba generis neutri . . . masculini Lucilius satirarum lib. V: intibu' praeterea pedibus praetonsus equinis. Idem XXX: pulmentaria, ut intubus ... Pomponius in Placenta: rustici' e. q. s.

2 libenter pedibus tristis ω : delevi pedibus dittographia ex Lucilii exemplo inlatum 1. pedibus tritos Munkius in septenario troch. (cf. coroll. LXXXI) adros F^1L acres Aldina intibos EF^3HW intribos F^1L

PORCETRA

Gellius XVIII 6 'ex eo libro' (Aelii Melissi de loquendi proprietate) 'uerba haec sunt: matrona est, quae semel peperit; quae saepius, mater familias: sicuti sus, quae semel peperit, porcetra; quae saepius, scrofa . . . de porcetra habet sane auctorem Pomponium in Atellania, quae hoc eodem uocabulo inscripta est.' PORCETRAM, PORCARIAM, PORCYM unam eandemque fabulam habeo. De Porcaria cf. Ritschelius Parerg. I 141.

T

Sciúnt hoc omnes, quántum est qui cossím cacant.

Nonius 40, 29 'cossim dictum, quasi coxim. Pomponius Porcaria: hoc' e. q. s.

sciunt hoc Guietus hoc sciunt w. An hoc scibunt?

II

Décedo cacátum: (num qu)ae praéstu(st hic) ueprécula? 130

Nonius 231, 13 'uepres ... feminini Pomponius Porto per hypocorisma: decedo' e. q. s. (Portitore Junius Porco Bothius)

decedo cacatum om. F¹L uepra est ueprecula ω , explevi duce Bue, qui (num quae est hic) praestu u. proposuit conl. CGL VII 157, 22 K. et Lucr. II 1068 a uepre est u. ut grammatici nescio cuius adnotationem seclusit x uipera est in ueprecula Junius (eccam in ista u. est u. edideram) uide prope est ueprecula Scaligerum secutus Munkius

PRAECO POSTERIOR

Cf. Ritschelius Parerg. I 134.

T

Séd me exercet sénica nequam, néque illo quid faciám scio.

Nonius 17, 21 'senica significat senex. Pomponius Pictoribus [I] idem Praecone posteriore: sed' e. q. s.

sed me sed exercet W, in quibus videri potest sed med latere

II

Vís facere ut nouérca uetulum dérepente déserat?

Nonius 518, 16 'derepente . . . Pomponius Praecone posteriore: uis' e. q. s.

III

'Ad Veneris proféctust mane uétulus, uotum ut solueret. 'Ibi nunc operatúr.

Nonius 523, 10 'operari est deos religiose et cum summa ueneratione sacrificiis litare, uel conuiuari. Pomponius Praecone posteriore: ad' e. q. s. (posterior Bamb.)

1 profectu'st Munkius profectus est Ba profectum est P
profectu est φ est profectus numeris lenioribus iambicis olim
edidi 2 operatur conieci ut Quicheratius operatus est ω operatu'st Munkius

TV

135

cálue, adportas núntium

Nóbis disparém diuisum: huíc seni senium ét metum

Nonius 2, 27 'senium est taedium et odium dictum a senectute Pomponius Praecone posteriore: calue' e. q. s.

2 diversum Quicheratius Hiatum facile est inserto nam tollere suppleto scil. adfers verbo

V

'At te di omnes cúm consilio, cálue, mactassínt malo!

Nonius 342, 11 'mactare malo adficere significat ...
Pomponius Praecone posteriore: at' e. q. s.

VI

Sí sciam quid uelís, quasi serui cómici conmíctilis

Nonius 83, 2 'conmictilis. Pomponius Praecone posteriore: si' e. q. s.

sciscam Quicheratius nis Bothius

VII

Térgum uarium linguám uafram

Nonius 19, 31 'u afrum est callidum et quasi ualde Afrum et urbanum.'

tergum uarium, linguam uafram continuavit Nonius mediis ut puto omissis, nisi forte in sonorum similitudine quadam ludens poeta uaferam distraxit. linguamque uafram anapaestis Bergkius 1. autem uafram x

VIII

'Age modo : stic gárri. particulónes producám tibi. 140

Nonius 20, 5 'particulones dicti sunt coheredes, quod partes patrimonii sumant.'

garro H^1 : an gerro? sta, Cai Palmerius particulones produc antibus uel producam tibi (sic) Vrbin. 307 particulones produc antibus φ produc particulones antibus x

TX

Quót laetitias ínsperatas módo mi inrepsere ín sinum!

Nonius 500, 26 'accusatiuus pro nominatiuo.'

quot Junius quod ω inspiratas Ba mihi ω quot laetitias insperatas modo mi inrupere in sinum, omisso quod praecesserit subiecto, Ritschelius opusc. IV 140; nominativum pluralem Oscorum more positum censebant Bergkius in ephem. suis 1851 p. 17 (cf. symbol. I 100 sq.) et Huschkius monum. Osc. et Sabell. p. 312; nec ipse Ritschelius nov. excurs. Plaut. I 117 aspernatus est vetustas formas. Dialectum reddidisse poetam Atellanium opinatur Lindsay in gramm. lat. 398, quocum consentio. A transitivo verbo inrepsere accusativos pendere censuit Bue decl. lat. 17, idemque suspicatur Pottius in ephem. compar. ling. dicatis I 321; pro soloecismo habebat Bernhardy hist. litt. Rom. adn. 334 p. 434

X

Ego dédita opera té, pater, solúm foras Sedúxi, ut ne quis ésset testis tértius Praetér nos, tibi cum túnderem labeás lubeas. Nonius 210, 24 'labeae rursum feminini ... Nouins Macco exule ... idem Praecone posteriore: ego' e. q. s. Errasse Nonium in referendo poetae nomine statuit Ritschelius Parerg. I 134, excidisse alia Pomponii exempla (ut v. 156. 158) coniecit x.

1 ego Junius ergo ω 2 testis: obscenum subesse sensum suspicatur Bue mus. Rhen. 18, 388. Praeteriit hunc locum Skutschius de voce testis disputans in Bezzenbergeri Symb. ad linguas indogerm. 23, 100 sqq. 3 tunderem L^1 , Junius tonderem φ

PRAEFECTVS MORVM

I

145

ut sí quis est

Amíci amicus, gaúdet si cui quíd boni 146 Euénit, cuii amícus est germánitus.

Nonius 118, 14 'germanitus, fideliter, dictum a germanitate.'

2 amici (vel ut solitum amico) amicus scripsi amicus amici ω , tuetur Leo Pl. F. 235 amico amicus Junius amicus animo Bue si cui quid Duebnerus sicut quid BaM sicui qui F^2H^1 sicut qui φ ut si qui est . . boni septenarium olim dederam; possit etiam iambicus octonarius ut si quis est e. q. s. fuisse 3 Post éuenit olim trium syllabarum lacunam statueram cuii scripsi ut Caecil. 261 cui ω cuius ed. a. 1476 An sit? Varia ausus est Leo p. 115 et 235

II

. . pater adést. — Negato esse híc me. ego operibó caput.

Nonius 507, 31 'operibo pro operiam.'

adest C, Bentinus atest φ Senarium pater ádest e. q. s. metitur Muellerus prosod. Plaut. 86. Septenarium licet eccum praemittendo explere. páter adest. — (At tú) negato Bue páter adest. — Adest? negato x, non male

PROSTIBVLVM

T

Vt núllum ciuem pédicaui pér dolum, Nisi ípsus orans últro qui oquinísceret. Nonius 146, 22 'oquiniscere est proprie inclinari.'

1 at Bothius pedicaui ω : cf. Bue mus. Rhen. 18, 386 2 ipsius W ultroque EF^1H^1

П

Sí ualebit, púls in buccam bétet: sic dixín schema? 150

Nonius 224, 33 'schema feminino genere dici ueterum usurpat auctoritas . . . Pomponius Prostibulo: si'e. q. s.

ualebit plus ω ualebit puls, Palmerius betet idem uetet ω uertet Fruterius sic dixin? scripsi si dicin ω sic dicin' (vel dicam) Bothius siticinis Onions si u. pulsu, buccam pultet fidicinis s. Bue (ef. ann. philoll. 1872 p. 566 et coroll. LXXXI)

III

Ego quod comedim quaéro, his quaerunt quód cacent: contráriumst.

Nonius 84, 1 'comedim pro comedam Pomponius Prostibulo: ego' e. q. s.

ego quod comedim quaero scripsi ego quaero quod edim ω , quibus servatis olim initio v. nam suppleri volebam, sed lemma comedim recte videtur restituisse Munkius, quamquam defendi posse librorum memoriam coroll. LXXXI sq. demonstravi his (i. e. hi) scripsi (cf. v. 141) has ω hi si Bue heisce x quod edd.: cf. Nov. 6 quos ω contrarium est Munkius contrarius est ω

IV

'Ego rumorem párui facio, dúm sit rumen qui ímpleam.

Nonius 18, 15 'rumen dicitur locus in uentre, quo cibus sumitur et unde redditur; unde et ruminare dicitur.'

V

Cóntinuo ad te cénturiatim cúrrent qui paném petent.

Nonius 18, 12 'centuriatim dictum est abundanter et copiose: a centuriis, quae suffragium in comitiis ferebant.'

petunt Vrbin. 307

VI

quaé peditibus núbere

155 Póterant, equites spérant spurcae.

Nonius 394, 15 's purcum significat obscenum et impurum et lutulentum . . . Pomponius Prostibulo: quae' e. q. s.

1 peditibus ms. Casauboni pedibus φ 2 non poterant (vel numquam nubere | póterant) x

VII

Quis híc est? quam obrem hic próstat? rictum et lábeas cum consídero —

Nonius 456, 1 'rictum ferarum dici uolunt, cum Titinius auctor sit etiam hominis dici debere . . . item Pomponius Prostibulo: quis' e. q. s.

quis hic est alii praeferant hic alterum suprascr. L

VIII

Iámne abierunt? iám non tundunt? iámne ego in tutó satis?

Núnqui hic restitát, qui nondum lábeas lirarít mihi?

Nonius 18, 1 'delirare est de recto decedere: lera' (lira BLMP) 'est autem fossa recta, quae contra agros tuendos ducitur, et in quam uligo terrae decurrit. Pomponius Prostibulo: iamne . . . , mihi? id est, confoderit.'

1 ego FH^1L ego sum EH^2PW Vrbin. 307 2 nunquis ω restitat scripsi resistit ω restat Bothius lerarit W^3

PYTHO GORGONIVS

Titulum iam Scaliger sat probabiliter explicavit; cf. Munkius p. 41.

'O hominem beatum, quo illae péruenibunt díuitiae!

Nonius 508, 4 'peruenibunt. Pomponius Pintone Gorgonio: hominem' e. q. s. (Pythone Scaliger Gorgone x Pythogorgo coni, Hertzius) o initio septen. troch. iam Bentleius, om. ω quod W, notabile illae edd. ille ω diuitiae in creticum contrahendum

QVINQVATRVS

Vénit nos rogátum, quando nóstrae essent Seplásiae 160

Nonius 226, 18 'Seplasia feminini . . . Pomponius Quinquatribus: uenit, inquit, rogatum' e. q. s.

uenit nos rogatum Bothius uenit inquit rogatum nos ω sint Bothius seplasiae E seplesiae φ 'uenit' inquit, 'rogat nos quanto n. e. s.' (h. e. merces unguentariae) Bue uenit, inquit, nos r. x uénit, inquit, rogatum [nos] Onions Vnguenta nimirum rogavit eos (vel eas) quorum totas Seplasias esse per iocum fingit; ac latere in illo inquit ipsum unguenta olim suspicatus sum, quamvis versus effici vix possit nisi transpositis audacius verbis

RVSTICVS

Quid núnc uis fieri? — Vérrem sume dápsile ac dilúcide Nonius 513, 26 'dapsile.'

hunc BaC huc HLPW uerre Madvicus sumen Bue ef. Hor. sat. II 7, 106

SARCVLARIA

Cf. Caecili Rastraria.

Altér amat potat pródigit, patrém suppilat sémper.

Nonius 13, 1 'suppilare est inuolare uel rapere, a pilorum raptu, unde et furtum passi compilati dicuntur ... Pomponius Sarcularia: alter' e. q. s.

alter amat potat Gulielmius alteram adportat (apportat FH^1L^2) ω

SATVRA

I

Cuiusuís leporis Líber diademám dedit.

Priscianus p. 679 P. 'Pomponius in Satura: cuiusuis . . . dedit, pro diadema.' (Pompinius Reg. Pompinius Halb. Erl. a)

II

Blánda falláx superba ínpotens

165 Discórdis

Priscianus p. 726 P. 'discors discordis . . . antiquissimi tamen solebant genetiuo similem proferre in his nominatiuum. Caecilius . . . Pomponius in Satura: blanda' e. q. s.

1 Creticos cum baccheis vel iambis constitui Septenarium blánda fallax ínpotens supérba discordís mala Bue commendat

Ш

Non frústilatim néc minutatím dari

Nonius 112, 9 'frustatim et frustilatim, per frusta, ut minutatim. Pomponius Verre aegroto [I] Saturarum: non' e. q. s. (Lucilius Saturarum Junius Ennius Sat. Planckius Pomponio ascripsi. idem in antecedenti prandium (v. 177) haustum videri monui in coroll. LXXXII.

In saturarum scriptura tituli vide an praeter satura lateat textus vocabulum, e. c. cibum, quod in antecedentis senarii fine positum fuisse potest minutim EH^2L^1PW

SPONSA PAPPI

Pól magis curabo, úbi cognorint, ómnes una adséntiant.

Nonius 275, 24 'cognoscere est audire, aestimare . . . Pomponius Pansa Pappi: pol' e. q. s. Idem 469, 20 'adsensit est et passiuum' ('pro adsensus est, et actiuum positum pro passiuo' x) . . . Pomponius Sponsa Pappi: pol' e. q. s. (pansa pappipole Gen. p. 275 Papi W p. 469)

magi C p. 469, bene e magis ω p. 275 curabo om. ω p. 469 ut ubi Duebnerus, Lachmannus in Lucr. 362, qui ut omitti posse exemplis satis probavit. In iamb. octon. hiatum etiam cubi tollat adlitteratione acceptum cognorit ω p. 469 nisi quod cognoris P omnis ω p. 275

SYNEPHEBI

1671 incolume illo

Charisius p. 108 P. 'incolume Cicero . . . quo stante et incolume. Pomponius quoque in Synephebis: incolume illo.' Cf. Ritschelius Parerg. I 133.

SYRI

Vel servorum genus vilissimum vel scopas intellegi posse monuit Munkius collato Nonio p. 46, 4: 'syrus a Graeco magis tractum est ἀπὸ τοῦ σύρειν. has nos scopas, rustici eo nomine syrus' (sc. σύρους) 'uocant. Varro Marcipore' fr. 271 B. Syros duos expilaturos triclinium introduxit Petronius sat. 22.

T

(Is) quidem apud forúm praesente téstibus mihi uéndidit.

Nonius 154, 16 'praesente, coram uel praesentibus. Pomponius Syris: quidem' e. q. s.

is Bue, om. w, haustum titulo quidam Junius apúd forum semel in Plauti Epid. 422, sed cf. Leo Pl. F. 227

II

Lápatium nullum útebatur, lárdum lurchabát lubens.

Nonius 11, 3 'lurcones (lurchones Ba²) dicti sunt a lurchando: lurchare est cum auiditate cibum sumere ... Pomponius Syris: lapatium' e. q. s. Omissus hic locus in Bamb.

nullus Fruterius ute P Iurchabar H1

VACCA vel MARSVPPIVM

Cf. Ritschelius Parerg. I 156. 168.

... simul intró ueni, accessi ád patrem, prendí manum: 170 In terram, ut cubábat, nudam ád eum ut conquexi, ínterim

Múlieres conspíciunt.

Priscianus p. 885 P. 'teste Capro conquinisco conquexi. est autem conquinisco caput inclino. Pomponius in Vacca uel Marsuppio ait: simul' e. q. s. (baccha Bamb., quod non repudiavit Hertzius. bacca Lips. 1)

1 sqq. numeros perspexit Scaliger 1 simul in utroquo ueni Sang. Vide num integri versus tale fere fuerit initium: símul intro quom uéni, ibi accessi e. q. s. An manu? 2 terra Carolir. nuda Bamb. Halb. Sang. Grut. Carolir. Historia.

medela varia et dubia est: ad éum ubi vel me ante interim inserendum proposuit Muellerus prosod. Plaut. 592; ipse dum post nudam inseri atque ut deleri suasi

VERNIONES

Verniones a verna appellati, ut vernulae (cf. coroll. LXXXII) legiturque Vernio nomen et alibi et in CIL II n. 2361. Conieceram Vespillones, Hertzius Herniones.

I

a períbo, non possúm pati:

Pórcus est, quem amáre coepi, pínguis, non pulchér puer.

Nonius 506, 30 'aperibo pro aperiam. Pomponius Vernionibus: aperibo' e. q. s. (Vermionibus Ba H¹ Par. m. pr. hermionibus corr. idem) Fallitur grammaticus.

1 a peribo Fleckeisenus annall. philoll. 1861 p. 142 aperibo Nonius possum ciuem pati ed. 1476 2 porcus Scaliger orcus ψ, quod olim probabam. or sus P ortus C hortus Munkius

II

175 Séd qui utrosque errór uos agitat, éxpedibo . . .

Nonius 505, 21 'expedibo pro expediam . . . Pomponius Vernionibus; sed' e. q. s. Cf. Ed. Becker stud. I 312.

se H^*W utrosque vir doctus in margine Junii utroque ω , 'in utramque partem' interpr. Bue atque eloquar habes in fine Enniani v. trag. 135 qui statim sequitur

VERRES AEGROTVS

I

Vérum illi ualént, qui (ui) luctántur cum leónibus: Eís tete obiectés frustatim pásserinum prándium?

Nonius 112, 4 'frustatim et frustilatim, per frusta, ut minutatim. Pomponius Verre aegroto: uerum' e. q. s. Cf. coroll. LXXXII. Passerinum prandium tangit Bue mus. Rhen. 35, 394.

1 uadent F ualeant x An ualentne? ui inserui nunc manult Bue 2 eis tete scripsi ei te F^2H^1 et te φ eis ted Bothius obiectas F^1 frustulatim Onions

II

Iám istam caluam cónminuissem cólafis testatím tibi.

Nonius 178, 25 'testatim.'

caluam EF^3H^1 , om. φ colafis conminuissem ω , quae transposui

VERRES SALVOS

Verres Salvos titulum restitui.

nolo párciter. —

Támquam frater míhi sis, medium abdómen tecum 180 díuidam.

Nonius 515, 5 'parciter pro parce. Pomponius Verres albeolo parciter' e. q. s. uarres alueolo L¹ uerre (uere BaC) salbeolo \(\psi \) salue! te uolo x saluo : nolo correxi.

2 abdomen tecum Bothius abdomericum Ba abdomen (abdomei C abdomum P) cum φ

Etiam Aterem non tragico (p. 267), sed Atellanarum poetae adscribi vult A. Dieterich Pulcinella p. 103.

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY,

DETARTSHEER FABRIER.

. . poema plácuit populatim ómnibus.

Nonius 150, 19 'populatim, per populos. Pomponius magnius poema p. p. o.' (magus Vrbin. 307 Maccis geminis Junius Macco: cuius Maehly Maccis: cuius Bue An Maccus poema in textu?)

magnus poeta ante Junium cuius poema Machly huius p. x Maccis poeta (i. e. Plautus) Bergkius

Ш

. quo pacto cáream tam pulchrá penu?

183

Cledonius CGL V 40 K. 'haec penus. Pomponius: quo pacto' e. q. s. Charisius p. 113 P. 'p[enu Pomponius]

Scaen, poes, Rom, fragm, ed. RIBBECK, IL.

20

e careo tam pulchra penu.' Supplementa Keilii sunt. Cf. Dotalis.

careo Charisii cod. peno Cledonii cod.

V

negas

186 Núptam quaquam

Charisius p. 192 P. 'quaquam Sallustius: tametsi haud quaquam par gloria sequitur . . . Pomponius quoque in * negas nuptam quaquam.' (Conieceram in ergastulo: nuptam aut vero: in . . . negas n. q. hoc praetulit Keilius.) quamquā cod.

VI

187/8 Cum ínterim neque mális molui néque palatis pínsui.

Diomedes p. 370 P. 'pinso . . . pinsui, ut est apud Pomponium: cum' e. q. s. Priscianus p. 902 P. 'pinso pinsui facit praeteritum, quod Probus usu Pomponii comprobat: neque malis' e. q. s.

Septenarium senariis cum i. Neque praetuli molis ω , nisi quod moles Grut. Sang. Carolir. m. pr. Prisciani moliui Diomedis Pariss. AB Monac. palatis Diomedis codd., ψ Prisciani palatis, atis in ras. 6 litterarum, Prisc. Reg. palmis edd. Diomedis pilatim Bothius pistillis Munkius

VII

interim

190 Dúm contemplor órcam . . . taxillos pérdidi.

Priscianus p. 615 P. 'talus taxillus. Pomponius: interim' e. q. s. thes. in Mai auct. cl. VIII 584 'taxillus'. Pompinius: dum' e. q. s.

2 orcam] pugnam thesaur., corruptum ni f. ex glossemate pyrgum dum orcam contemplor tax! taxillos p. Bothius. Ego lacunam quam notavi his expleverim: illorum, meos interim dum contemplo o. cum taxillis p. Bue Cf. coroll. LXXXII sq.

VIII

Nísi nos pauci rétineamus glóriam antiquam 'Atticam.

Cicero ad fam. VII 31 'uides enim exaruisse iam ueterem

urbanitatem, ut Pomponius noster suo iure possit dicere: nisi'e. q. s.

IX?

Quídam adeo in latebrás fugerunt, út putent in túrbido 'Esse quidquid ést in luce.

Seneca epist. 3, 6 'itaque hoc quod apud Pomponium legi, animo mandabitur: quidam' e. q. s.

1 fugerunt Bern. effungerunt Erl. transfugiunt Vatic. $\alpha \gamma$ Palat. Alex. Ottob. refugerunt boni omnes refugere Haasius turpi loco Erl. 2 in luce est ω , transposui cum Haasio

Non Atellanici poetae dictum, sed ex philosophi velut Pomponi Secundi ad Thraseam libro depromptam sententiam prosaicam esse nunc (cf. coroll. LXXXIII) sibi persuasit Bue

\mathbf{XI}

dicteria

Macrobius Sat. II 1, 14 'Nouius uero Pomponiusque iocos non raro dicteria nominant.' (neuius Bamb.)

XII

murcidus

195

Augustinus de civ. dei IV 16 'deam Murciam, quae praeter modum non moueret ac faceret hominem, ut ait Pomponius, murcidum, id est nimis desidiosum et inactuosum.'

NOVIVS

AGRICOLA

Neque "Αγφοικος vel "Αγφοικοι neque Γεωφγοί Graecorum huc pertinent.

Ι

Edepól, paternam quí comest pecúniam

Nonius 81, 24 'comest pro comedit . . . Nouius Fullonibus feriatis [I] idem Agricola: edepol' e. q. s.

II

Quíd ita? quia enim répuerascis, fúgitas personás, pater.

Nonius 165, 25 'repuerascere, in puerum redire.'

quid Vrbin. 308, Aldus quod ω Post ita fortasse alter respondit fugitas F^1 fugit has φ personis F^1

Ш

3/4 Licétne, leno, dúo uerbis? - Etiám? primo et postrémo

Nonius 500, 28 'nominatiuus pro datiuo. Nonius Agricola: lecnete... postremo idem Plautus' e. q. s. idem fortasse alteri Novii exemplo quod interciderit a grammatico praemissum esse conieci coroll. LXXXIII.

licetne, leno scripsi lectene H¹ lecnete φ, nisi quod lenete ms. Fabri licetne Bothius leno te Munkius duobus uerbis Bothius duo uerba scripseram: ceterum cf. coroll. LXXXIII etiam utrum interroget an admuat dubium et postremo om. Ba idem, si Novii est, idem ero (scil. surdus) fort. supplendum. fidem cum Bothio olim scripsi quidem Kochius léno, te duo uerbis. — Etiam? — Primo et postremo: fidem Bue mus. Rhen. 29, 195

ANDROMACHA

- 4ª Quod tú, mi gnate, quaéso ut in pectús tuum
- 4b Demíttas tamquam in físcinam uindémitor.

Servius Dan. in Verg. ge. I 266 'fiscina genus est uasis ' Naevius Commelinus

2 in fiscinam uindemitor Bothius uindemiator in fiscinam Servius

ASINVS*

5 'Age nunc, quando rhétoricasti (sátis), responde quód rogo.

Nonius 476, 3 'rhetoricasti' (om. ω, add. Junius) 'Nouius Asinio: age' e. q. s. (Nouius . . . quando om. Harl. asimio Par. P Asino Junius)

satis addidi, om. ω rogo scripsi te rogo ω respondeto quod rogo Bothius

BVCCVLVS

Quód editis, nihil ést: si uultis quód cacetis, cópia est.

Nonius 507, 5 'edim pro edam ... Nouius Bucculo; quod' e. q. s. (neuius Vrbin. 307 bacculo W bucculo BaH²L buccolo H¹ buculo P Buculo sive Bucula Duentzerus Bucculum interpreteris Bucconem parvum. In proecdosi Bubulcus titulum posui; praeterea varia conieci: in coroll. LXXXIII Baucalo)

editis Bentinus edisti w si om. Ba

BVBVLCVS CERDO

Cum ád lupam nostrám tam multi crébro conmetánt lupi

Nonius 89, 30 'conmetare, conmeare. Nouius Bubulco Cerdone: cum' e. q. s.

lopam EHILIPW

DAPATICI?

T

prímum quod dicébo, Recté, secundum quód dicebo, est mélius

Nonius 507, 1 'dicebo pro dicam. Nouius Depaticis: primum' e. q. s. (Pathicis Bentinus Hepaticis vel Depactis Bothius)

1 quo Ba L¹ 2 quo Ba est Gerlachius et W eo φ

TT

Nonius 509, 2 'uiuebo' (sic H² uidebo \(\varphi \)) 'Nouius Dapaticis: tibi' e. q. s.

dum malim uiuebo H^2 , Lipsius uidero (uideis teste Onions) Ba uidebo φ fidebo Bentinus

Decyma an Decymae? Decuma unice probat Ber annall. philoll. 1870 p. 844, sed vide Naevii Col. I.

T

Si ignótis inpertíbis, fient fácilius.

Nonius 37, 23 'inpertire est participare et partem . . . Nouius Decuma: si' e. q. s.

impertibis Mercerus inpertibus ω fient scripsi fle nisi quod flen P flant F^1 flebit Scaliger flebunt Quichera

П

Me nón uocabit; ób eam rem hanc fecí falam.

Nonius 109, 19 'fallam pro fallaciam. Nouius Decume' e. q. s. (falaricam x Decuma : is Onions) I Nonius; cf. Leo Herm. 18, 569.

uocabis P1 uocauit Junius falam Bothius fallam I

Ш

Iam égo illi subiens súblabrabo ésui illud síncip

Nonius 170, 9 'sublabrare, cibum intra labra m Nouius Decuma: iam' e. q. s. Immo 'labris surriper tellego.

esui illud ω morsui (h. e. ipsis dentibus et labris) conicio bene suillum Bue uescus illud x

IV

quód profanauí mode

15 Sí tris mensae sínt in aede, ut páriter (eis) dispér

Nonius 374, 31 'pariter, ex aequo. Nouius Dequod' e. q. s.

1 quod, scil. epulum profanaui Bothius profanari De profanare verbi notione cf. Varro de l. l. VI 54, Festu Potitium p. 237 M., Macrobius Sat. III 6, 11 2 mensa in aede scripsi mense simine de G menses im in ede q quod menssesim H menses sim in aede edd. si sin menses in aede Bothius si tris menses absim, in aede Bergkius pariter ut Bothius dispertiant Bergkius

DOTATA

T

'Artiuit linguam in palatum, coépit labia súgere.

Nonius 505, 29 'artiuit pro artauit.' surgere *CP* suggere *H*¹

II

meam penúm componam sátius est.

16¹

Nonius 219, 30 'penus generis feminini. Lucilius ... masculini ... Nouius Dofacta: meam' e. q. s. defacta F¹ Dotata Palmerius ceterum audacius h. l. grassatus.

meam penum L^1W^1 meam poenum (in poenum m. 1) H mea in (im W^2) penum EFL^2W^2 meam in penum Ald. farta in meam p. (vide supra) Bue

DVO DOSSENNI

Séquimini; (i tu) praé, mi nate; séquere, temetí timor!

Festus p. 364 M. 'temetum uinum — — Nouius in Duobus Dossenis: sequimini' e. q. s.

i prae Scaliger pre cod.

ECVLEVS

. oleas caépe ficos . .

Priscianus p. 681 P. 'hae cepae harum ceparum. Quamuis antiquissimi in a quoque singulare feminino genere hoc recte protulisse inueniuntur... frequentior tamen usus hoc cepe protulit. Naeuius in Apella [I] Nouius in Eculeo: cleas c. f. (Neuius, e corr. in o, Vat. Neuius Amien. Reg. Bamb. Vind, Halb. Barb. aeculeo Reg., om. Vind. aculeo Barb.)

oleas Reg. caepe Reg. Bamb, coepe Grut. cepe φ ficos Amien. Sang. Vat. Grut. Carolir. ficus φ

EXODIVM

T

Patí dum poterunt, ántequam pugaé pilant.

Nonius 39, 28 'pilare dictum est ut plumare, pilis uestiri... Nouius Exodio: pati' e. q. s.

II

20 Púerum mulierí praestare noénu scis, quantó siet Mélior cuius uox gállulascit, cuíus iam ramus róborascit?

Nonius 116, 25 'gallulare, pubescere.'

1 noenu scis scripsi. nemo scit (sit P^1) ω nemo nescit Bothius nempe scit x quanto siet Melior Bothius quanto melior sit ω Octonarios vel dimetrorum periodum púerum m. p. | némo nescit, quanto melior | sit cuius u. g. | cuíus i. r. r. commendat Bue

Ш

22/3 Hí molis non lúdunt raptim, píla datatim † morso

Nonius 96, 20 'datatim, id est inuicem dando Nouius Exodio: in' e. q. s.

hi scripsi in ω scholis vel choris Lipsius morso quid faciam nescio Vno versu in molis non lúdunt raptim, pila datatim móris est Bue

IV

Múltum ames, paulúm des, crebro uénias, rarentér (feras.)

Nonius 515, 25 'rarenter... Nouius Exodio: multum' e. q. s. describo P uenies Colb. rarenter om. P feras Bue, om. ω petas x

V

25 Quándo ad ludos uénit, alii cúm tacent, totúm diem 'Argutatur quási cicada.

Nonius 245, 28 'argutari dicitur loquacium' ('loquacius' H') 'prologui . . . Nouius Exodio: quando' e. q. s. (Neuius

BM) Cf. Theophrasti char. 7: πωλύσαι . . συνθεως ων θεώσασθαι.

1 alii om. H1 taceant BM

FICITOR

Omnes capiunt fícitatem, mérs est sine moléstia.

Nonius 109, 22 'ficitatem dictum ut oliuitatem, id est fructus fici. Nouius ficitores omnes' e. q. s. (Ficitore: si omnes Munkius)

cupiunt in proecdosi dederam captant x An sapiunt? mers formam veram esse probavit Ritschelius opusc. II 656 sq. merx Junius

FVLLONES

Cf. Tertullianus de pallio 4 'pugil Cleomachus post Olympiae cum incredibili mutatu de masculo fluxisset, intra cutem caesus et ultra, inter fullones iam Nouianos coronandus.'

. testas pátinas pistillós mihi Cántant

Nonius 221, 3 'pistillus masculino Nouius Mania medica [II] idem Fullonibus: testis' e. q. s. (pestillus F'L pastillus x)

1 testas Bothius testis ω , tuetur Bue pestinas F^1L pastillos x 2 cantent EFH^1

FVLLONES FERIATI

T

Vortít se in omnis béstias, comest quídquid tetigit 30/1 tántum.

Nonius 81, 24 'comest pro comedit Nouius Fullonibus feriatis: uortit' e. q. s.

quod tetigit totum coni. Bue

 Π

Nihil ést pericli: dábo tibi ualidúm uirum, Animósum. Nonius 233, 18 'anima iterum significat iracundiam uel furorem, unde et animosi dicuntur iracundi Nouius Fullonibus fereatis: nihil' e. q. s.

1 sq. uerum ualidum uerum ω (uirum bis Aldina) quae hac distributione servaveris: ualidúm uirum. — Verum ánimosum? ualidum uirum, Virum animosum Bothius ualidum u., acrem, animosum x

FVLLONICVM

Fyllonium? cf. CGl. II 263 G. yvaqeiov fullonium).

Non múlto post sonárium accepit, ábsdedit.

35 Conséquitur paenulárium, cilotrúm petit.

Nonius 148, 31 'paenularium, quasi theca et uagina paenulae. Nouius Filonico: non' e. q. s. (Fullonico Vrbin. 307 Philonico post Junium tuetur Mercerus. Fullonia x. Cf. Laberii Fullo II)

1 sonarium, h. e. ζωνάριον, scripsi sonarium ω zonarium iam Scaliger absdedit scripsi absedet quod Stowasser 'obscura verba' illuminans p. 6 sq. absidet, scil. tristis est, interpretatur abscidit Munkius 2 paenularium item correpta a, quasi Graecum deminutivum sit, formatum cilotrum ω, i. e. χιλωτῆρα (mulioniam paenulam Cicero pro Sestio 38, 82 commemorat: omnino mulionis apparatus describi videtur, cf. coroll. LXXXIV) psilothrum H mg., ed. 1476

FVNVS

. . . ágite exigite, témulentum tóllite!

Festus p. 364 M. 'temetum uinum — — Nouius in duobus Dossennis — idem in Funere: agite' e. q. s.

exigite Vatic. R exite ceteri testes temulentam Vat. S

GALLINARIA

I

'Operaeque actor cantor cursor . . senium sónticum!

Nonius 2, 20 'senium ipsum positum sic . . . Nouius Gallinaria: operaeque' e. q. s.

opere que Ba^2FH^1 opere quae Ba^1EH^2LPW operuereque vel oprepsereque Bue actor, auctor (auctor W^1) Onions operae coactor Lipsius o operae coactor Munkius De actore cf. Marquardti antiq. Rom. V 1, 137 Suppleri varia possunt: e. g. tonsor unctor structor carptor: nam de servorum multitudine queritur aliquis

II

O pestifera pórtentifica trúx tolutiloquéntia!

Nonius 4, 3 'tolutim dicitur quasi uolutim uel uolubiliter ... Nouius Gallinaria: o' e. q. s. 'id est, uolubilis locutio.'

portentifica (s. portentifera) scripsi pontica fera $EHLPW^2$ ponti**ca fera F^1W^1 ponticum fera φ Pontica, Afra Bothius sontica fera Gulielmius Ponticum (i. e Ponticorum, phasianorum scil.) ut Mithridatici belli aetati proprium oblitterandum non esse arbitratur Bue

III

Mácto te his uerbénis, macta tú illanc infortúnio.

Nonius 342, 9 'mactare malo adficere significat . . . Nouius Gallinaria: macto' e. q. s.

macto te] macte W his Bothius hisce (isce LW) ω uerbenis BGH^1 were L uirgt H^2W uirgilius P uergulis Mercerus uirgis uerbenaceis coni. Quicheratius illanc Bothius illam ω infortuito L

GEMINI

'O domus paráta pulchrae fámiliae festíuiter!

40

401

Nonius 510, 13 'festiuiter pro festiue. Nouius Geminis: o' e. q. s.

pulchre ψ familia BaCHLW pulchre a familia Quicheratius

HERCVLES COACTOR

Auctionum coactorem intellexit Mommsenus comm. acad. Berol. 1864 p. 86, decumae suae ego interpretatus sum, reducem sibi fingit A. Dieterich Pulcinella p. 104. 108. 192.

tristimóniam

Ex ánimo deturbáuit et uecórdiam.

Festus p. 372 M. 'uecors est turbati ac mali cordis. Pacunius — et Nouius in Hercule coactore: tristimoniam' e. q. s. Herculem coactorem Mommsenus in comm. acad. Berolin. 1864 p. 86 interpretatur 'lucrorum ita potentem, ut ipse auctionem faciat et bonis diuenditis summas redigat.'

2 deturbauit Bergkius deturbat cod., servandum in septen. troch. integro censet Bue, epularem intellegens hilaritatem

HETAERA

41 Gnátus artiuít (suae) matri intérfeminia fórtiter.

Nonius 505, 31 'artiuit pro artauit. Nouius Dotata . . . idem Hetaera: conatus artiuit' e. q. s. (ethera W ethra Ba aethra HL Hetaera Bentinus)

gnatus scripsi conatus ω cum natus Palmerius cognatus ed. Ven. quóm natust Muellerus prosod. Plaut. 592 sq.: melius ártiuit cum natust scriberes interfeminia Palmerius interfemina (feminas C) ω

LIGNARIA

T

Signáre oportet fróntem calida fórcipe.

Priscianus p. 657 P. 'forceps, auceps: quae tamen ueteres etiam feminino genere protulerunt . . . Nouius in Lignaria: signare' e. q. s. (Nouius Reg. Neuius Grut. Barb. lignario Erl. b signaria Lips. b, unde Signario Krehlius Liciniaria Spengelius)

II

Quía supellex múlta, quae non útitur, emitúr tamen.

Gellius XV 13 'Nouius in Lignaria uerbum, quod est utitur, ex contraria parte dicit: quia' e. q. s. 'id est, quae usui non est.' (ligat archa iam in lignariā Lugd. ligat archiam in lignariam Paris. Liciniaria in mg. Magl. ligatarca Dan. Magl. ligatarcha Petav. ligot tarca Voss. Legataria coni. olim M. Hertzius) Etiam in cod. Cusano p. 118 K. extant, sed nullo addito nomine.

MACCVS

T

Scálpes dentes dérepente, in scaéna si peccáueris.

Nonius 518, 14 'derepente . . . Nouius Maccho: scalpis' e. q. s.

scalpes Bothius scalpis ω derepente utrum ad sequentia an ad priora pertineat ambiguum scena ω cena ed. a. 1471, fort. recte An peccauerit?

II

pecúnia

45

Quíd? bonum breue ést, respondi, Sárdiniense cáseum.

Nonius 200, 9 'caseus neutri Nouius Maccho: pecunia' e. q. s.

2 quid bonum quid bonum respondi F^1L Sardiniense Onions sardis ueniense EF^3HL sardis ueniens F^2H^2W sardi ueni F^1 e Sardis ueniens Munkius

MACCVS COPO

Actútum scibis, cum ín neruo nictábere.

Festus p. 177 M. 'nictare et oculorum et aliorum membrorum nisu saepe aliquid conari dictum est ab antiquis — — Nouius in Maccho copone: actutum' e. q. s.

scibis Scaliger scrib cod. scribes Vrsinus nictabere vulgo nectabere cod.

MACCVS EXVL

T

Em: díxin itúrum hominem in Túscos tolútim?

Nonius 4, 9 'tolutim dicitur quasi uolutim uel uolubiliter . . . Nouius Gallinaria [II] idem Macco exule: edixi' e. q. s.

em dixin scripsi ē dixi HW est dixi BaL edixin Bothius, qui baccheos agnovit: pro septenarii iamb. frusto alii habeut

II

Límen superum, quód mei misero saépe confregít caput, 50 Inferum autem, dígitos omnis úbi ego diffregí meos.

Nonius 336, 13 'limen non solum, quod sub pedibus est, dicitur, sed etiam quod superius est ingressu. Nouius Macco exule: limen' e. q. s. Vale dicit proficiscens.

1 mei ω , quam dativi formam Lachmannus in Lucr. 246 tuetur mihi Aldina miser G misae B 2 digitos omnis ubi ego Bothius ubi ego omnis digitos ω , quem ordinem servans saepe post digitos inserit Quicheratius (alii alia) diffregi x defregi ω

III

Vérberato pópulus homini lábeas pugnis caédere

Nonius 210, 25 'labeae rursum feminini . . . Nouius Macho exule: uerberatio' e. q. s.

uerberato Bentinus uerberatio ω

IV

Cúr istuc uadimónio assum? — Véstimentum uésceris

Nonius 416, 2 'uesci etiam significat uti ... Nouius Macco exule: cur istuc' e, q. s.

cur istuc GH^1L^1P curis istuc φ uadimonio (P?) scripsi uadimonia ω : an uadimonium? assum scripsi sum GH^1L^1 suum φ uadimoniorum uestimentum (sc. togam) Bue: an forte uadimoniosum u.?

MALIVOLI

I

53/4 Si pércontassem, hoc praéterisset mé malum.

Nonius 474, 4 'perconta. Nouius Maleuolis: si'e. q. s. (Maliuolis Ba)

nisi Passeratius, fortasse recte hoc praeterisset me malum scripsi (fort. interrogat) malum hoc me praeterisset w. Septenariorum iambicorum frusta si p. Malum e. q. s. olim constitueram, trochaici sex pedes numerat x

II

. unde hóc tam repénte
Iucúndum indaudíui melúm? . . .

55

Nonius 126, 21 'inaudire, audire ... Nouius Maliuolo: unde' e. q. s.

2 indaudiui scripsi inaudiui ω únde hoc tam r. tam iucundum i. m. Bothius unde h. t. repente Iucúndum i. m. iambice Munkius

MANIA MEDICA

Mania (an Mima?) Medica.

I

Té uolumus donó donare púlchro praesente ómnibus.

Nonius 154, 22 'praesente, coram uel praesentibus Nouius Mania medica: te' e. q. s.

dona H1

II

lacrimaé cadent,

Calét pistillus.

Nonius 221, 1 'pistillus masculino. Nouius minia medica: lacrimae' e. q. s. (cf. Fullones. nouris F¹L nominia W¹ mima medicas Vrbin. 308 Mania Junius)

1 cadent W calent x cadet pastillus ms. Cuiacii, probat x

MILITES POMETINENSES

T

Válgus uentriósus, genibus mágnis, talis túrgidis

60

Nonius 25, 11 'ualgum est proprie intortum. Nouius Militibus Pometinensibus: ualgus' e. q. s.

uentriosus Bue conl. Plauti merc. 639 ueternosus ω ueterinosus Bothius

II

Instat mercatúram: spero rém faciet: frugi ést homo.

Nonius 212, 30 'mercatura feminini . . . Nouius in Militibus Pometinensibus: instant' e. q. s.

instat Par. Q, Scaliger instant ω ista mercatura x spero rem EF^3H^1 perorem L^1 periorem H^2L^2 peiorem F^1W

Ш

Tú pueri pausílli simile es, quía enim ad os fers quícquid nanctu's.

Nonius 224, 28 'simile est pro similis est, pro masculino positum neutrum Titinius Fullonibus [XIII] Naeuius Gymnastico [VIII] Nouius in Militibus Pometinensibus: tu' e. q. s.

simile est ω : cf. Leo Pl. F. 258 simile es Bentinus simili's Ritschelius opusc. II 616, sed idem simil es, quod posueram, probabat p. 617 nanctu's scripsi nanctus est L^1 noctus est F^1 natus est W nactus est φ nactus es ed. 1526 nactu's Munkius

MORTIS ET VITAE IVDICIVM

Ita uóbis otiósus sum, ut mi algébo et mi esuríbo.

Nonius 479, 7 'esuribo pro esuriam . . . Nouius Mortis et uitae iudicio: ita' e. q. s.

ut Palat., om. φ mihi (bis) ω et ψ ut Palat. esuribo Palat. seruibo φ

OPTIO

64/5 Quí me miserum míseriorem réddidit quam pánus puerum.

Nonius 149, 27 'panus tumor quoque inguinum ex formae similitudine sic uocatur . . Nouius Optione: qui'e. q. s. 'quod pueri aegrius patiantur hoc genus morbi.'

Octonarium agnovit Bue: senariorum frusta olim dederam, e quibus priorem vel qui mé miserulum vel qui quídem me miserum scribendo suppleri posse statuebam me om. F^1

PACILIVS*

Vt sóle orescit, cérae castra crébro catapulta inpulit.

Nonius 552, 15 'catapulta iaculum celer uel sagitta ...
Nouius paceuo: ut' e. q. s. (Naeuius L? Pacio Junius
Pacilio vel Bacillo vel Racemo Bothius Faceto coni.
Hertzius Phaselo vel Paxillo aliquando in mentem venit.
Paccio Bergkius De Naeuii Paulo an cogitandum sit
dubitat Grauertus: ne Pacuio quidem longius absit. Pacuuius Paulo x) Poeta scribendi studio insanus luditur, qui
ab exoriente sole stilum in tabulis cereis exercet.

sole orescit (horescit P horrescit H), h. e. aurescit ω sol coruscat Junius — cerae scripsi cerea ω terra Muellerus prosod. Plaut. 612 aethra Quicheratius: aër proposueram. Ad cerae castra cf. Titin. 160 et Attae v. 13 — cebro H^1LP

PAEDIVM

I

nec úmquam

Vidít rostrum (in) tragoédia tantúm Titi (theátrum).

Nonius 455, 14 'rostrum hominis dici non debere consuetudo praesumpsit . . . nonbis Pedio: nec' e. q. s. (Nouius Mercerus)

uidi olim proposui tit' CO dici Merceri ms. theatrum supplevit Bue Coni. Lat. 3

П

. quod res uis húnc priuari púlchras quas utí solet.

Nonius 500, 16 'priuatur illam rem, pro illa re priuatur. Nouius Pedio: quod' e. q. s. (Poedio Ba)

o initio add. x quod h. e. quot, ut scr. Stephanus quo tu Bothius quoniam Bergkius quando Bue hanc W ut Ba ti C solent C

Ш

Súpparum purúm Melitensem línteum, (em) escám 70 meram

Nonius 540, 11 'supparum est linteum femorale usque ad talos pendens, dictum quod subtus appareat. Plautus in Scaen, poes. Rom. fragm. ed. Ribbeck. II.

322 NOVIVS

Epidico . . . Nouius Pedio: supparum' e. q. s. (Nouius ed. 1480 Neuius BaP Naeuius φ)

purum om. P Melitensem, ut extat in mg. Junii, Marquardtus antiquitatt. Rom. priv. 467. 474 belliensem (pelliensem C) ω Veliensem vel Velenensem Lipsius qui conferri iussit Isidorum orig. XIX 22, 21 'Velenensis tunica est quae affertur ex insulis' linteum Munkius interim ω em addidi a personam mutans x aescam W Oscam Lipsius: cf. Varro de l. l. V 131 eam C omnem escam meam Munkius

IV

Mólucium crocótam chiridótam ricam rícinum

Nonius 539, 20 'rica est, quod nos sudarium dicimus. Plautus in Epidico Nouius Pedio: mollicinam' e. q. s. Idem 540, 23 'mollicina' (fort. molucium) 'uestis a mollitie dicta. Nouius Epidico: mollicinam' e. q. s. (Praecedit ex Plauti Epidico locus) Idem 548, 25 'caltulam et crocotulam, utrumque a generibus florum translatum, a calta et a croco . . . Plautus in Epidico . . . Nouius Pedio: molicinam' e. q. s. De his vestimentorum muliebrium nominibus dixi in coroll. p. LXXXIV sq.

molucium, i. e. μολόχιον vel μαλάχιον, μαλάπιον scripsi. (cf. coroll. l. l.) molucinam Ba p. 539 molicinam W p. 548 molicina W mg. p. 539 mollicinam φ molochinam Guietus molucium in fine senarii praefert Bue crocatam Ba HL W p. 539, Ba P p. 540, ψ p. 548 crocatulam Ba crocotium W mg. p. 548 chiridotam Aldina uridotam ψ p. 548 ciridotam L p. 548 ceridotam ω p. 539. 540 ricam om. p. 540 richam ω p. 548 dricam Ba¹ p. 539 ricinum ω p. 539 ricinum ω p. 540 et 548 ricam cheridotam x

V

Récta amussim em uíde diploidi ut récta grassatúr uia.

V. VI Nonius 316, 4 'grassari etiam dicimus ambulare ... Nouius Pedio; cretanus' e. q. s. 'Idem Pedio (om. AB GH'); nunc' e. q. s. Vt de fabula dubitari possit.

recta amussim em uide diploidi ut recta conieci cretanus (errat anus BGH^1P) sime deploidi (diploidi P deploide B deploida GH^1) a recta (arrecta P recta BGH^1) ω errabundus sine (sine Junius) diploide Bentleius Caeretanus sine diploidi:

a recta Lachmannus Lucr. p. 49, sed muliebris vestis est διπλοΐδιον (Poll. 7, 49): cf. coroll. LXXXV Cerretanus sine diploma recta Bue

VI

Núnc res me ipsa réprimit, saepe eadem hác sum 73/4 grassatús uia.

ipsa GH^1MP ipsam φ me nunc res (om. ipsa) B repraemit L hac (haec BGHMP) eadem sum grassatus uia ω , transposui ut Bue hac sum eadem g. u. Munkius

PAPPVS PRAETERITVS

Parum veri simile dicit Ritschelius Parerg. I 141 et Novium et Pomponium huius nominis Atellanas scripsisse.

. . dum istos ínuitabis súffragatorés, pater, 75 Príus in capulo quam ín curuli sélla suspendés natis.

Nonius 4, 28 'capulum dicitur quicquid aliquam rem intra se capit: nam sarcofagum, id est sepulchrum, capulum dici ueteres uolunt, quod corpora capiat . . . Nouius Pappo praeterito: dum' e. q. s.

1 isto ω : num istoc? inuitabis Mercerus inuitauis ω 2 suspendes Mercerus suspendis ω

PARCVS

Quód magno opere quaésiuerunt, íd frunisci nón queunt. —

Quí non parsit ápud se frunítus est.

Gellius XVII 2, 8 'Nouius in Atellania, quae Parcus inscripta, hoc uerbo' (frunisci) 'ita utitur: quod magno ... frunitus est.' (Nouus corr. in Neuus Voss. partus Lugd. parens Paris.) Nonius 113, 10 'frunisci pro frui ... Nouius pareo: [1].'

1 non nequeunt W^1 non non queunt W^2 2 Respondere parcum qui n. p. apud se $\langle partum, fructus non \rangle$ frunitus est conieci in coroll. LXXXV

PHOENISSAE

Cf. A. Dieterich Pulc. 112.

Sume árma, iam te occidam claua scírpea.

Festus p. 330 M. 'scirpum est id, quod in palustribus locis nascitur leue et procerum, unde tegetes fiunt . . . Nouius in Phoenissis: sume' e. q. s.

iam te Augustinus i. anite cod. scirpea Dacerius scirpia cod.

PICVS

80 Quíd ego facerem? (ut) ótiosi ródebam rutábulum.

Festus p. 263 M. 'rutabulum est, quo rustici in proruendo igne panis coquendi gratia. Nouius in Pico: quid' e. q. s. (Parco O. Muellerus)

ut inserui cum Buechelero otiosi cod. otiosus Augustinus. Temptabam praeterea enim otiose

QVAESTIO

81/2 Mámmas teneas, pédes extollas, sáuies, congénicules.

Nonius 474, 14 'sauies . . . Nouius Quaestione: mammas' e. q. s. (questionem H¹L Gastrione vel Gastrone Scaliger)

ammas H^1L penem olim conieci congenicules scripsi. congemit ω cum gemit Munkius cum congemit Quicheratius

SANNIONES

'Inlino cretám cerussam púrpurissum . . .

Nonius 218, 25 'purpurissum genere neutro . . . feminino Neuius Sannionibus: inlino' e. q. s. (Nouius Mercerus) Atellanarum personam sannionem esse docet Cicero ad fam. IX 16 extr.

inlicino E cretam EF^3W cretum H^2 creto F^1H^1L purpurissum $EFHLW^2$ purpurissam W^1 , quod quanvis testimonio Nonii firmari videatur, tamen verum esse non credo

SVRDVS

filias

(Bínas) habeo témulentas, séd eccas uideo incédere. 85

Festus p. 364 M. 'temetum uinum — Nouius in duobus Dossenis — idem in Funere — et in' ('sine' cod.) 'Surdo: filias' e. q. s.

1. 2 filias alo témulentas Bue

TABELLARIA

Naeuii fortasse fuit.

1

Qui hábet uxorem síne dote, (eï) pánnum positum in púrpura est.

Nonius 218, 22 'pannus usu generis masculini. Neutro Nouius Tabellaria: qui' e. q. s. (neuius Vrbin. 308)

 $egin{aligned} Non\ placent\ {
m qui}\ {
m habet}\ {
m uxor\'em}\ trochaei \ {
m positum}\ {
m gue} \end{aligned}$ opsutum $egin{aligned} Bue \ \end{array}$

II

dótem ad nos nullam áttulas

Diomedes p. 376 P. 'quamquam et id perfectum quod est attuli ex alio uerbo proficisci reperimus apud ueteres, ex eo quod est attollo' (attulo Paris. B m. 2, Putschius), 'ut Naeuius in Tabellaria: dotem' e. q. s. (neuius Monac. naeuius Parr. AB Nouius Bothius)

attulas Par. B Monac. attollas Par. A attollat edd. vett. attulat Putschius

TOGVLARIA

De Novio dubitat Woelfflinus mus. Rhen. 43, 308.

Abúnde deturbáte saxa, homónum quisquiliaé! — Quid est?

Festus p. 257 M. 'quisquiliae dici putantur quidquid ex arboribus minutis surculorum foliorumue cadit, uelut quidquidcadiae — Nouius in Togularia; abi' e. q. s. abunde nunc conieci (abite vel agite olim) abi cod. abi abi Scaliger deturba te cod. deturba te de O. Muellerus saxa nunc scripsi saxo cod. homonum scripsi homo non cod. hominum Maehly non homo Bue Cf. Cicero ad Att. I 16, 6. Nescio quis priscum sermonem imitari videtur

TRIPERTITA

An TRIPERDITA?

T

Postquám se uidit (ésse) heredem, désubito diuórtium 90 Fecérunt.

Nonius 517, 24 'desubito Nouius Tripertita: postquam' e. q. s.

1 heredem sese uidit Munkius sese heredem uidit Quicheratius sese uidit herem x. Temptari praeterea varia possunt diuortio P

II

Si autem pinguest, male cubandum est: . . putent pantices

Nonius 218, 15 'pingue est pro pinguis est, neutrum pro alio genere positum. Nouius Triperdita: si' e. q. s. (neuius Vrbin. 308 Tripertita Mercerus)

pingue (pinguae H^1W) est ω : cf. Leo Pl. F. 259 male cubandum est: cf. Plauti Asin. 937 Inserendum fortasse putridi pantices Junius panticas EFHL ponticas W

VINDEMIATORES

T

Quid stás? age moue te! mánen? — I primus: praégredi!

Nonius 473, 25 'progredi (praegredi x). Nouius Vindemiatoribus: quid' e. q. s.

Senarium iam Munkius notaverat quid stas? age Junius quidiscas ege ψ quidicas ege Ba (istas pro stas scriptum fuit) quid hic stas mg. Junii manen'? Vossius manem ω inanem cod. Junii Sequentia quoque vulgo eidem personae continua-

bantur primus L? prius, sup. m, W prius φ praegredi priori personae tributum x, de quo iudicium ambiguum est. progredi ω , nec caret omni defensione

II

. coepit únum quemque praélumbare fústibus. Nonius 156, 11 'praelumbare, lumbos perfringere.' coepi senarium facere monet Bue

VIRGO PRAEGNANS

I

quánto ego

Plús sapiui, quín fullonem cómpressi quinquátrubus. 95

Nonius 508, 20 'sapiui pro sapui. Nouius Virgine praegnante: quando' e. q. s. Priscianus p. 879 P. 'Nonius tamen Marcellus de mutatis coniugationibus sic ponit: sapiui pro sapui. Nouius Virgine praegnante: quando' e. q. s. (Noeuius Bamb. Nouius, e m. alt., Reg. Neuius Barb. Neuius Bong. Barb.)

1 quanto Mercerus quando ω, prob. Bue eigo Bong. uero Sang. Prisciani 2 sapui W¹ quin, i. e. quine Nonius, nisi quod quiin H¹P habent qui Priscianus quae Bothius Intellegendum autem est pugnis compressi, nam ludit servus aliquis in verbo ambiguo: cf. Plauti Rud. 1125 coroll. LXXXV sq.

II

séquere me!

Púriter uolo fácias: (puro) igni átque aqua uolo húnc accipier.

Nonius 516, 20 'puriter . . . Nouius Virgine pregnante: sequere' e. q. s. Iocum explicavi coroll. LXXXVI.

1 me om. $O(xford.)^1$ 2 puriter om. P uolo hunc accipiter Ba Leid. 116 uolo hunc accipere φ accipere hanc uolo Munkius hunc igni atque aqua uolo accipi Muellerus prosod. Pl. 610

ZONA

T

'Atqui facilitátem, uideo, (haut) úteris uulgáriam.

Nonius 481, 21 'libertatem uti pro uti libertate . . . Nouius Zona: atque' e. q. s. Idem 488, 25 'uulgariam pro uulgarem. Nouius Zona: atque' e. q. s. (zona W¹ zeno φ)

atqui (vel atquei) scripsi aquile W p. 488 aquae BaCHL p. 488 atque ω p. 481, P p. 488 facilitate P p. 488

П

dúriter me habére,

100 Vigilásse

Nonius 512, 3 'duriter pro dure ... Nouius Zona: duriter' e. q. s. (tona P)

EX INCERTIS FABULIS

Fr. I Dotatae, II Herculi Coactori restitui.

III

104. olim expectáta ueniunt séptem Saturnália.

Macrobius Sat. I 10, 3 'licet et apud ueteres opinio fuerit septem diebus peragi Saturnalia, si opinio uocanda est quae idoneis firmatur auctoribus. Nouius enim, Atellanarum probatissimus scriptor, ait: olim' e. q. s.

Praecessit fortasse tandem ueniunt expectata Munkius

IV

105 Pér deam sanctám Lauernam, quaé (mei) cultrix quaéstuist

Nonius 483, 20 'quaesti uel quaestuis dictum pro quaestus . . . Nouius: per deam' e. q. s.

sanctam HP sancta φ Lauernam H^2 , Aldina labernam (libernam P) φ quae cultrix quaestuisit ω (sed quae c. om. L^1 sit om. Ba): vel mei vel huius inserendum conicio. quae sit cultrix quaestuis Bothius quae cultrix quaesti siet Quicheratius

V

huíc puellae praécoquis libído inest.

Nonius 150, 17 'praecox et praecoca, quod est immatura . . . Nouius: huic' e. q. s.

hercle praemittas huic bisyllabum metitur Onions praecoqui Lachmannus ad Lucil. v. 111 libido edd. livido ω Septenarii vel octonarii partem esse vult x

VI

Est pédis unus íngens in nasó

Nonius 220, 25 'pedis, quem nos pediculum dicimus, generis masculini est. Nouius: est pedis' e. q. s. (neuius Vrbin. 308)

Recte dimensus est Fleckeisenus

situs versum concludat

VII

mília

Sex númmum in arcam démisi nummáriam.

Nonius 495, 25 'accusatiuus numeri singularis positus pro genetiuo plurali . . . Accius Eurysace . . . idem Epinausimache . . . Nouius Eurysace: milia' e. q. s. (Erisace W Eurysacis nomen librarii errore positum esse vidit Munkius, cui frustra adversatur A. Dieterich Pulcinella p. 105)

2 demisi Passeratius dimisi w

VIIIa

Fauces foui

1091

VIII a. b Frontonis epist. IV 6 p. 69 Nab. (M. Caesar Frontoni) 'aqua mulsa sorbenda usque ad gulam et reiectanda fauces foui potius quam dicerem gargarissaui: nam est apud Nouium credo et alibi deinde uuis metendis operam dedimus et consudauimus et iubilauimus et aliquot, ut ait auctor, reliquimus altipendulos uindemiae superstites.' Cf. Vindemiatores. Non gargarissare, sed fauces foui pluraque alia, e.c. aquá sorbenda faúces foui usque ád gulam e Novio sumpta esse putat Buechelerus.

VIIIb

110. . . . áliquot altipéndulos

Relíquimus uindémiae supérstites.

1 sq. Numeros indicavi

Fr. IX inter Naevianas quaere reliquias com. inc. XXIX.

X

113

quid plorás, pater? -

Mirúm ni cantem . . condemnátus sum.

Cicero de orat. II 69, 279 'me quidem hercule etiam illa ualde mouent stomachosa et quasi submorosa ridicula, non cum a moroso dicuntur; tum enim non sal, sed natura ridetur. In quo, ut mihi uidetur, persalsum illud est apud Nouium: quid' e. q. s.

1 sq. Quíd? ploras, pater? ¶ mirum ni (vel mirum quin conl. Plauti Trin. 495) cantem: condemnatus sum septenarius placuit anonymo in Leutschii ind. philol. 1870 p. 392, item Bergkio. Inseri ego quidem causa vel capitis velim 2 mirum om. codd. mutili

XI

115 Quánti addictust? — Mílle nummum. — Níhil addo: ducás licet.

Cicero de orat. Il 63, 255 'notissimum ridiculi genus cum aliud expectamus, aliud dicitur. Hic nobismet ipsis noster error risum mouet. Quod si admixtum est etiam ambiguum, fit salsius, ut apud Nouium uidetur esse misericors ille, qui iudicatum duci uidens percontatur ita: quanti . . nummum Si addidisset tantum modo ducas licet, esset illud genus ridiculi praeter expectationem, sed quia addidit nihil addo, ducas licet, addito ambiguo, altero genere ridiculi, fuit, ut mihi quidem uidetur, salsissimus.' Naeuium Laudun.

addictust mutili, nisi quod adductust Harl. addictus Laudun. est adducta z

XII

. sápiens si algebís, tremes.

Cicero de orat. Il 70, 285 'praeter expectationem accidit, ut testem omnium risus obrueret. Huius generis est plenus Nouius, et iocus est familiaris: sapiens ... tremes, et alia permulta.'

XIII

(Si) sálliturus ístaec est, mittám salem.

Priscianus p. 910 P. 'sallio sallitum facit, sallo salsum ... Lucilius in VIII: sallere ... Inde etiam participia futuri salliturus et salsurus. Nouius: salliturus ... salem. Mummius' e. q. s. (Nouius Bamb. neuius Halb. Barb. lucuius, del. et sup. neuius, Reg. incui' Bong. lucius Grut. liuius Carolir. lucilius Sang., de quo tamen in editione Hertzius nihil testatur)

istec ē salliturus Barb. Vtrum est an es verius sit dubito

Fr. XIV Naevio reddidi, cuius inter inc. com. fr. extat XXVIII.

XV

dicteria

Macrobius Sat. II 1, 14 'Nouius uero Pomponiusque iocos non raro dicteria nominant.' (Neuius Bamb. Gud.)

Nescio unde hauserit Scaliger quod ex 'Vincentii epistola' Bernaysius p. 249 libri sui descripsit: 'concacare lectum barbarum est. percacare dicendum erat, ut Nouius Atellanarius dixit permerdare aliquem; Graeci καταχέζειν τινός.'

MVMMIVS

EX INCERTIS FABVLIS

T

†riunius

'Ad spectacula ést uidere, in téstu quantum sít caput.

Charisius p. 118 P. 'testu, ut genu Flauius Caper ueteres ait uti solitos. Mummius in atellania riunius ad spectacula' e. q. s. (Atellana Junius ed. pr. Atellania riunius edidit Keilius A. Ricinius coni. Hertzius Riuinus conieceram, sed Riuino expectares. Cf. Onomast. 'riuinus, ἀντίζηλος'

In Asinariae Plautinae argum. v. 6 'riuinus amens' servaverunt libri. Iunius titulum tenet A. Dieterich Pulcinella p. 106. 108.

uiri unius | ad prop. Bue

II

nóstri maiorés uelut

Bene múlta instituere, óptime hoc : a frígore 5 Fecére summo séptem Saturnália.

Macrobius Sat. I 10, 3 'Mummius quoque, qui post Nouium et Pomponium diu iacentem artem Atellaniam suscitauit: nostri, inquit, maiores' e. q. s. (mīmius Par. Eyssenhardto teste. 'et Pomponium' om. Bamb.)

2 hoc optime ω, transposui 3 facere Bamb. Par. f Borb. Gud. m. pr. summo dies septem ω, eieci glossema

Ш

ístaec sum multó sale

Salsúrus

Priscianus p. 910 P. 'salliturus et salsurus. Nouius . . . Mummius: istaec' e. q. s.

APRISSIVS (?)

Io búcco! — Quis me iúbilat? — Vicínus tuus antíquus.

Varro de l. l. VI 68 M. 'ut quiritare urbanorum, sic iubilare rusticorum; itaque hos imitans Aprissius ait: io bucco!' e. q. s. (chrisippus Vindob. Attius Scaliger. Conieci Aprodisius Aquisius, Buechelerus Apussius proposuit)

Septenarium iambicum dimensus sum, pro trochaico habuit x io interiectione extra versum posita. Alia proposuit Spengelius io pyrrichium aequat in Plauti Pseud. 703 uicinus antiquus tuus x

INCERTI NOMINIS RELIQVIAE

T

Varro de l. l. VII 95 M. 'dictum mandier a mandendo, unde manducari, a quo in Atellanis Dossennum uocant Manducum.'

Dossenum O. Muellerus ad obsenum Flor. ad obseenum (obscoenum) Goth. Haun. Guelf. obesum L. Spengel Cf. Festi p. 128 'manduci effigies'. Plauti Rud. 535 Isidori gloss. (CGl. V 633 G.) 'dorsennus, persona parasitorum.'

II

Hospés, resiste et sóphiam Dossenní lege.

Seneca epist. 89, 6 'sapientia est, quam Graeci σοφίαν uocant. hoc uerbo Romani quoque utebantur, sicut philosophia nunc quoque utuntur. quod et togatae tibi antiquae probabunt et inscriptus Dossenni monumento titulus: hospes' e. q. s.

sophiam Rehd. sophisma Guelf. sophian q

Ш

Venít Dorsennus á uilla

Suetonius vita Galbae 13 'quare aduentus eius non perinde gratus fuit: idque proximo spectaculo apparuit. Siquidem Atellanis notissimum canticum exorsis uenit Dorsennus a uilla cuncti simul spectatores consentiente uoce reliquam partem rettulerunt, ac saepius uersu repetito egerunt.' Chori seu catervae canticum hoc esse dicit G. Hermannus opusc. I 298.

De numeris cantici certi nil ausim adfirmare: initio versus fortasse post uénit interiectio aliqua, fortasse heu, secuta est Dorsennus GA Schmidt in ephem. Darmst. 1840 p. 1232, item Lachmannus ione simus ω, nisi quod oπsimus Viterb. io, Onesimus Muretus Dactylicum carmen uénit Onésimus á u. commendat Bue

TV

Hírcus uetulús capreis náturam ligúrrit.

Suetonius vita Tiberii 45 'unde nota' ('mora' Rothius ex optimis libris) in Atellanico exodio proximis ludis assensu maximo excepta percrebruit: hircum uetulum capreis naturam ligurrire.'

Sotadium notavi, senarium ligúrrit naturam híreus uetulus Cápreis Bue proposuit

V

Υγίαινε πάτες, δγίαινε μῆτες .

Orcús uobis dúcit pedés . . .

Suetonius vita Neronis 39 'Datus Atellanarum histrio in cantico quodam ὑγίαινε πάτερ, ὑγίαινε μῆτερ ita demonstrauerat, ut bibentem natantemque faceret, exitum scilicet Claudi Agrippinaeque significans: et in nouissima clausula: Orcus uobis ducit pedes, senatum gestu notarat. Histrionem et philosophum' (Isidorum Cynicum, de quo sermo fuerat) 'Nero nihil amplius quam urbe Italiaque summouit uel contemptu omnis infamiae uel ne fatendo dolorem irritaret ingenia.'

1 sq. Versus prioris numeri iambici, alterius bacchiaci videntur esse

VI

Si quíd monumenti nácta est qui eum requíreret. — Est úngulus, quem ei (uí) detraxit ébrio.

Festus p. 375 M. 'ungulus Oscorum lingua anulus, ut si quid' e. q. s. 'Pacuuius in Iliona [XVI].' Inter Atellanae fragmenta reliqui, quia Oscum esse vocabulum dicit Festus; quamquam minime certum id esse testimonium neminem fugere potest.

1 qui eum Lindemannus qui eorum cod. quor O. Muellerus 2 ei ui scripsi ei cod. ennius Vat. R

VII

casnar

Varro de l. l. VII 29 M. 'cascum uetus esse significat Ennius . . . item ostendit Papini (l. 'Pompili') ἐπιγραμμάτιον, quod in adulescentem fecerat Cascam . . . item ostendit quod oppidum uocatur Casinum . . . item significat in Atellanis aliquot Pappum senem quod Osci' ('Osce' Mommsenus) 'casnar appellant.' Cf. Festus Pauli p. 47 M. 'casnar senex Oscorum lingua.' Placidus in CGl. V 13 G. 'casinar, senex.' 15: 'casnari, seni Oscorum lingua.' Vaticana gl. ibidem IV 28 'casinar, senex' Isidori gl. 'canier, leuo' (immo 'casnar, leno') cf. Loewe Prodrom. 306 et carm. lat. epigr. 17 B.

VIII

Mesius

Varro de l. l. VII 96 M. 'in pluribus uerbis A ante E alii ponunt, alii non . . . ac rustici Pappum Mesium, non Maesium.' (Maesium Spengelius moesium Flor.)

IX

pellicula

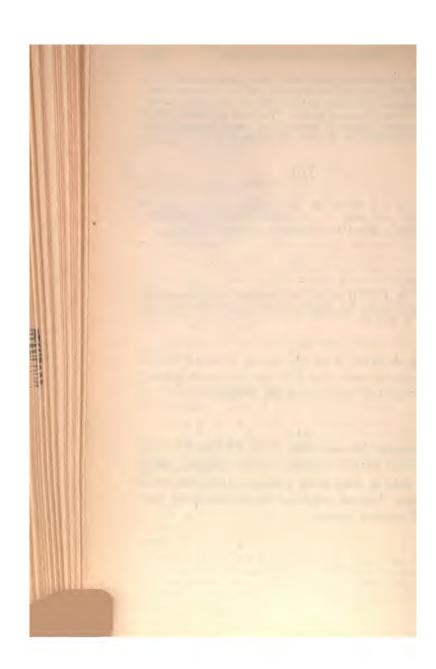
Varro de l. l. VII 84 M. 'in Atellanis licet animaduertere rusticos dicere se adduxisse pro scorto pelliculam.' Cf. Festus p. 330 M.

X

Cicero de divin. II 10, 25 'totum omnino fatum etiam Atellanio uersu iure mihi esse inrisum uidetur, sed in rebus tam seueris non est iocandi locus.'

XI

Terentianus Maurus 2394 (CGL VI 396 K.) 'frequéns in usu est tale metrum comicis uetustis, Atélla uel quis fabulis actus dedit petulcos, Quia fíne molli labile atque deserens uigorem Sonúm ministrat congruentem motibus iocosis.'

MIMVS

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY. DEPARTMENT OF GREEK.

DECIMVS LABERIVS

ALEXANDREA

Quíd est ius iurandum? émplastrum aeris álieni

Gellius XVI 7, 14 'sed enim in mimo, quem scripsit' (Laberius) 'Alexandream, eodem quidem quo uulgus, sed probe Latineque usus est Graeco uocabulo: emplastrum enim dixit où verte enim genere feminino, ut isti nouicii semidocti. Verba ex eo mimo adposui: quid est' e. q. s.

Baccheos dimensus erat in M. Hertzii editione Fleckeisenus, iambos in epist. crit. p. 40 hosce: quid est iús iurandum? emplástrum alieni aerís . . proposuit. Ego olim iambici octonarii frustum proposueram, tum trochaeos praetuli quid est] quidem Voss.

ANNA PERANNA

Cf. Ovidii Fast. III 675 sqq.

T

Cónlabella ósculum.

Nonius 90, 21 'conlabella. Laberius annalium peranna: c. o.' (Anna Perenna Junius)

Creticos agnovit Bothius

II

gubernus. planus. nanus.

Gellius XVI 7, 10 'Laberius ... praeterea in Anna Peranna gubernum' (sic correxi coroll. LXXXVI gubernium ω) 'pro gubernatore et planum pro sycophanta et nanum pro pumilione dicit, quamquam planum pro sycophanta M. quoque Cicero in oratione scriptum reliquit, quam pro Cluentio dixit.'

AQVAE CALDAE

T

. . . et iam hic me óptimus somnús premit,

5 Vt prémitur glis.

Nonius 119, 24 'glis, nominatiuus ab eo, quod sunt glires. Laberius in Aquis caldis: etiam' e. q. s. Laudat aliquis salutarem aquarum effectum.

1 opimus Passeratius, quo ad supplendum senarium uti possis, si ante optimus inseras 2 ut premitur F^2 , ms. Fabri opprimitur φ eo premitur Bothius. Coniciebam quo premitur, ut scripsit Passeratius

II

podagricus

Charisius p. 58 P. 'podagrosus a podagra bene dicitur, sed et podagricus a pedum aegritudine, cuius exemplum apud Laberium est in Aquis || Aeditumus' e. q. s. Sic cod. teste H. Keilio, qui adnotavit litteras a pe, aegri, in Aquis ab ipso quidem iam legi non potuisse, sed editionis princ. auctoritate satis defendi. Quod apud Putschium fertur exemplum podagricus non recessit, item in ed. pr. et apud Fabricium desideratur.

ARIES

Cf. inc. fab. XX.

Víx sustineo lássas clunes

Charisius p. 78 P. 'clunes feminino genere dixit Melissus, et habet auctorem Laberium, qui in Ariete sic ait: uix sustineo clunes sceuola et Horatius et lassas clunes.' (Sic cod. Neap. 'clunes melissus femī dixit oratius et lassos culunes et melius mas dicitur' excerpta Paris. Collato anonymi de dubiis nom. apud Keilium CGL V p. 575 testimonino c'clunes generis feminini, ut Scaeuola: lassas clunes' M. Hauptius in Ovidi Halieut. p. 74, quem Keilius secutus est, sic scripsit: vix sustineo clunes et Horatius: pulchrae clunes [sat. I 2, 89], et Scaevola: lassas clu-

nes: de Scaevola poeta lascivo disputavit idem in soc. Saxon, annall. 1846 p. 49 sqq.)

AVGVR

lárgiter fecí lucri

8/9

Charisius p. 183 P. 'largiter idem Modestus ait quantitatis. Denique Laberius in Augure: largiter, inquit, lucri feci.'

lucri (luti cod.) feci Charisius, transposuit Bue

AVLVLARIA

Homo ébriatus sómno sanarí solet.

10

Nonius 108, 8 'ebriolare, ebrium facere, et ebriacus' (ebriatus H¹, Bentinus) 'ebrius. Laberius in Hetaera [I] idem in Aulularia: homo' e. q. s. Ex Plauti, cuius frustum aliquod antecesserit, Aulularia sumptum arbitratur Ritschelius Parerg. I 142, cui adsentitur Woelfflinus mus. Rhen. 43, 308 in Augure coni. Stephanus.

ebriatus H^{1} ? Bentinus: cf. v. 52 ebriacus ω , vocalem a longam metitur x ebriosus G. Fabricius

BELONISTRIA

. . . domina nóstra priuignúm suum Amát efflictim.

Nonius 104, 25 'efflictim, uehementer . . . Laberius Bellonistria: domina' e. q. s. (Belonistria Junius) Cf. inc. fab. X.

1 sq. Septenarii frustum dómina nostra p. s. ámat e. praefert Bue Cf. coroll. LXXXVI

CACOMNEMON

Hic est îlle gurdus, quem égo me abhinc mensés duos ex 'Africa

Aduénientem excepísse tibi narráui

Gellius XVI 7, 8 'Laberius in mimis, quos scriptitauit, oppido quam uerba finxit praelicenter . . . item in Cacomnemone: hic est, inquit, ille' e. q. s. Cf. Quintilianus I 5, 57 'gurdos, quos pro stolidis accipit uulgus, ex Hispania duxisse originem audiui.' CGl. IV 84 G. 'gurdus, ineptus uel inutilis.' Loewii Prodr. 82: 'brutus, gurdus'.

1 Fortasse hic ille est menses duos Bothius duos menses ω 2 aduenientem vel huc uenientem conieci uenientem ω, quod servabat Fleckeisenus numeros trochaicos disponens

CAECVLI

15/6 Non intellexi. — (Crédidi) te Mauricatim scire.

Charisius p. 184 P. 'mauricatim Laberius in Caeculis: non' e. q. s. Nomen fabulae Gaetulis voluit esse Bergkius opusc. II 751, contra mimi argumentum ex schol. Veron. Verg. Aen. VII 681 repeti posse monet Bue.

non intellexi Putschius ex cod. Dousae, om. notata lacuna ed. pr. ñ int linea extrema cod. credidi inseruit Bergkius, om. cod. Idem personas distinxit numerosque constituit

CANCER

Nec Pýthagoream dógmam doctus .

Priscianus p. 679 P. 'neutra eiusdem terminationis' (a) 'Graeca sunt et addita tis faciunt genetiuum . . . haec tamen antiquissimi secundum primam declinationem saepe protulerunt et generis feminini Laberius in Cancro: nec' e. q. s. Anonymus Bernensis in Hageni analectis Helveticis p. 98, 33 'Laberius Pythagoream dogmam doctus pro dogma posuit.' Idem p. 109, 3 'Laberius uero dixit: P. d. doctus est.' Of. inc. fab. XXI.

doctus est anon. Bern. p. 109, ut fortasse doctust fuerit, nisi primo pede mancum senarium habemus

CARCER

Hómo frugi, quod tíbi relictum est rétines miserimúnium.

Nonius 214, 20 'miseria, ut saepe, generis feminini. Neutri Laberius Carcere: homo' e. q. s. retines miserimonium Bothius (retine idem 2) miserimunium retines ω , nisi quod miserimunium vocabulum varie deturpatur. miserimonium obtines Quicheratius

CATVLARIVS

CATVLARIVS, sc. mimus interprete Ritschelio.

T

(Et) égo mirabar quó modo mammaé mihi (Sic) déscendiderant.

20

Gellius VI (VII) 9, 18 'Valerius Antias in libro historiarum LXXV uerba haec scripsit: deinde funere locato ad forum descendidit. Laberius quoque in Catulario ita scripsit: ego mirabar' e. q. s.

1 sq. Trochaei Bergkio, iambici septenarii (modo | mammaé) placuerunt Buechelero descendiderant edd., om. Vat. Reg. Guelf.

П

Numne áliter hunce pédicabis? — Quó modo? — Video, ádulescenti nóstro caedis hírulam.

Nonius 122, 11 'hillas intestina ueteres esse dixerunt ... Laberius [inc. fab. XII] idem Catulario: neue' e. q. s. Cf. Scylax.

1 sq. senarios constitui, personas distinxit Bothius numne scripsi neue ω nonne Quicheratius hunce scripsi hunc ω genialiter nunc prop. Bue 2 hirulam scripsi hillam FH^1 hilla L illa EH^2PW ilia Bue hillas Junius hirulas x

CENTONARIVS

Laberiani tituli non meminit Marquardtus vitae priv. Rom. 567. 698. Cf. CIL V 1019. 3411 Bormannus inscr. Sassin. 26. 29. 30 sqq.

quare tam árduum

24

Ascéndas? scindere án concupiisti eúgium?

25

Nonius 107, 32 'eugium, media pars inter naturalia muliebria . . . Laberius in Centonario: qua re' e. q. s.

2 ascen om. ceteris P ascendis Junius ascendisti Bothius scindere an concupiisti eugium scripsi an (aut Vrbin. 307) con-

cupisti eugium scindere ω an concupiuisti e. Scíndere Bothius Trochaeos áscendas an cóncupisti eúgium (per)scíndere metitur A. Brock quaestt. gramm. (Dorpat. 1897) p. 152

COLAX

Figura humana nímio ardore ignéscitur.

Nonius 481, 7 'ignescitur pro ignescit. Laberius Colace: figura' e. q. s.

figurae humanae Bothius nimio ardore Bothius inimici ardore ψ, tuetur Bue nimo nelore Palat. uini ardore coni. x animi candore conicio

COLORATOR

COLORATOR: cf. IN 4260 CGl II 103, 21 (cf. 27) G.: colorator στιλβωτής.

itaque léni pruna cóctus

Simúl sub dentes múlieris uení, bis ter memórdit.

Gellius VI (VII) 9, 4 'sed Q. Ennius in saturis memorderit dixit per e litteram, non momorderit. . . . Item Laberius in Gallis . . . Item idem Laberius in Coloratore: itaque' e. q. s.

1 coctus scripsi percoctus ω quasi percoctus Bue

COMPITALIA

T

. núnc tu lentu's, núnc tu susque déque fers:
30 Matér familias tua ín lecto aduersó sedet,
Seruós sextantis útitur nefáriis
Verbís.

Gellius XVI 9, 4 'significat autem susque deque ferre animo aequo esse et quod accidit non magni pendere atque interdum neglegere et contemnere et propemodum id ualet, quod dicitur Graece ἀδιαφορεῖν. Laberius in Compitalibus: nunc' e. q. s.

1 nunc nolui, ut versum explerem, bis ponere: a vel em vel aliam interiectionem excidisse puto tu lentu's Fleckeisenus tu lentus est Thuan. tu lentus es φ tu lentescis Bothius lentus es tu Scaliger nun Reg. Magl. non Voss. fers om. Lugd. 2 sanatur familiã Paris. tua (ras. sup. a) Paris. 3 sextantis: cf. Cicero de or. Π 62, 254 sex tantū Thuan. uerbis nefariis utitur ω, transposuit Bothius

II

quó quidem

Me á matronalí pudore prólubium meretrícium Prógredi coégit.

35

Nonius 64, 11 'prolubium . . . Laberius Conpitalibus: quo' e. q. s.

2 ad prolubium Guietus meretricis ω, correxi

Ш

Séquere (me) in latrínum, ut aliquid gústes ex Cynica haéresi.

Nonius 212, 9 'latrina . . . neutro Laberius Conpitalibus: sequere' e. q. s.

seque F^1 me Bothius, om. ω gustes H^2 , ed. 1526 gustus φ

IV

malas malaxaui

Gellius XVI 7, 7 'Laberius . . . item in Compitafibus: m. m.' malaxauit *Paris. Lugd.* An malas malacissaui?

COPHINVS

I

cum prouincias

Dispóliauit, colúmnas monolitás, labella e bálineis

Nonius 544, 32 'lineas' (lenas Aldina lenis Junius) 'uasi genus Afranius Fratr. XXI: labella lenis. Laberius in Cofino: cum . . . labella lenis.' 2 despoliauit Bothius molitas Ba e balineis scripsi lenis ω lineis vel lineas Nonius legisse videtur. labella lenis ex Afranii loco huc translata esse adfirmat x

П

manuatus est

Gellius XVI 7, 1 'Laberius in mimis, quos scriptitauit, oppido quam uerba finxit praelicenter. Nam et mendicimonium dixit et moechimonium et adulterionem adulteritatemque pro adulterio et depudicauit pro stuprauit et abluuium pro diluuio et quod in mimo ponit, quem Cophinum scripsit, manuatus est pro: furatus est. et item in Fullone II multaque alia huiuscemodi nouat.' Itaque quo in mimo mendicimonium et moechimonium et adulterio et adulteritas et depudicauit et abluuium locum habuerint, e Gellio quidem non elucet. Nonius autem quae tradit p. 140, 31: 'mendicimonium et moccimonium' (moechimonium Bentinus) 'Laberius in libro quem Cropium' (Cophinum Mercerus) 'inscripsit. in eo uerba haec inueniet qui doctrinae studium putauerit adhibendum. in eo libro quoque maustus' (manuatus Bentinus), 'quod est furatus, inuenire est.' Itemque p. 70, 3 'adulterionem pro adultero Laberius quoprino:' (coprino BaH' quo primo W1 quiprino F1 Caprino Mercerus Cophino Junius) 'quem si quis legere uoluerit, ibi inueniet et fidem nostram sua diligentia adiuuabit' ex nullo alio fonte nisi ex eodem Gellio hausit eiusque de uno vocabulo testimonium temere ad reliqua transtulit. Cf. Hertzius annall, philoll. 1862 p. 724.

CRETENSIS

40

fármacopoles símium

Deamáre coepit.

Charisius p. 84 P. 'simiam auctores dixerunt etiam in masculino, ut Afranius . . . Laberius tamen in Cretensi ait: farmacopoles' e. q. s.

2 deamare Putschius te amare cod. occipit Putschius Vnum senarium deamare coepit pharmacopoles simium Bue effinxit

EPHEBVS

I

Licéntiam ac libídinem ut tollám petis Togátae stirpis.

Macrobius Sat. VI 5, 15 'decenter et his epithetis Vergilius usus est ... pro Romanis gentemque togatam, quorum altero Sueuius, altero Laberius usus erat ... ac .. Laberius in Ephebo [I] idem infra [II].'

1 petis om. Par. a

II

Idcírco ope nostra dílatatum est dóminium Togátae gentis.

1 opera Med. a

FVLLO

T

. . manuarí, pudorem pérdidisti.

Gellius XVI 7, 3 'Laberius . . . item in Fullone furem manuarium appellat. Manuari, inquit, pudorem perdidisti, multaque alia huiusce modi nouat.'

П

. . . utrum tu húnc gruem Baleáricum an hominém putas

'Esse?

Nonius 208, 19 'grues ... masculino Laberius in Fullonicis: uirum' e. q. s. Fullonica vel Fullonia x Cf. Novii Fullonicum. De cirris gruis Balearicae Plinius n. h. XI 122.

1 An senarius est utrum tu húnc e. q. s.? Cf. Muelleri prosod. Plaut. 152 utrum Scaliger, Gulielmius uirum ω tum Par. Q 2 esse del. Quicheratius utrum húnc gr. B. an hominém putas? Bue uérum (s. át utrum) tu gruem B. hunc esse anne h. p.? x

45

GALLI

de íntegro património

50 Meó memordi númmum centum mília.

Gellius VI (VII) 9, 3 °Q. Ennius in saturis memorderit dixit per e litteram, non momorderit . . . item Laberius in Gallis: de integro' e. q. s. Nonius p. 140, 24 'memordi peposci pepugi spepondi in ueteribus lecta sunt . . . Laberius in Callis: de integro' e. q. s.

2 meo memordi nummum centum milia Bothius meo centum milia nummum memordi ω, sed nummum om. P Minus probabilis ordo centum nummum milia, vel haec numerorum distributio: de íntegro Património meo céntum nummum mília Memórdi. Septenarium de íntegro p. memórdi centum mília Bue commendat

GEMELLI

Nón putaui hoc eám facturum

Gellius I 7, 12 (in hisce verbis Ciceronis ex oratione quinta in Verrem: hanc sibi rem praesidio sperant futurum, neque mendum esse neque uitium) 'item Laberius in Gemellis: non putaui, inquit, hoc eam f. Non ergo isti omnes soloecismus quid esset ignorarunt, sed et Gracchus dicturum et Quadrigarius futurum et facturum et Antias processurum et Plautus occisurum et Laberius facturum indefinito modo dixerunt.'

HETAERA?

I

Ebriulati méntem hilaria arrípuit

Nonius 108, 4 'ebrulare, ebrium facere, et ebriatus, ebrius. Laberius in there: ebriulati' e. q. s. (ebriolare Carrio Emend. I 2 e ms. Parisino ebriulare edd. thore P¹ Cithera Junius Hetaera Carrio e 'libris sanctioribus')

ebriolati Carrio Emend. I 2 ex ms. Paris. ebruilati φ hilaria F^3 , Bothius hilariam φ hilaram edd. arripiunt edd.

TT

Nec pálmularum púlsus nec portísculi

Nonius 151, 28 'portisculus' (postisculus Bamb. pertisculus ms. Fabri) 'proprie est hortator remigum, id est qui eandem perticam tenet, quae portisculus dicitur, qua et cursum et exhortamenta moderatur... Laberius Cythera: nec' e. q. s. (Hetaera Carrio Emend. I 2 e 'sanctioribus' libris)

palmularum Carrio palmarum o porticuli L1

IMAGO

genius géneris (est) nostrí parens.

Nonius 119, 29 'genius generis.' Laberius Imagine: genius' e. q. s. (genus L¹ genius φ)

geniusque parens generis nostri Bothius genus nostri parens senarii exitum deleto generis x (cf. coroll. LXXXVII)

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY. DEPARTMENT OF GREEK.

Versórum, non numerórum numero stúduimus.

99

Priscianus p. 712 P. 'uersi quoque pro uersus Laberius in lacu Auerno: uersorum' e. q. s.

numerorum scripsi ut Bue numerum ω, quod suppleto olim initio tot ita tueri conabar, ut numero pro adverbio haberem et numerum studuimus coniungerem

II

Scínde una exoléto (huic) patienti (hánc) catulientém lupam.

Nonius 90, 32 'catullire' (immo catulire, ut scripsit Guietus) 'esurire' ('est surire' Gesnerus) 'uel libidinari. Laberius in Lacu balerna: scinde' e.q.s. (lacuba..elerna P¹ Lacu Auerno Bentinus)

una una W una cum Quicheratius in septenario iambico exoleto Aldus exculeto F^3H^1 excoleto φ exolete Bothius huic patienti scripsi inpatientem W inpatienti φ exsoletum inpatientem ac Bue catulentem F^1L^1

Ш

amorabunda

Gellius XI 15, 1 'Laberius in Lacu Auerno mulierem amantem uerbo inusitatius ficto amorabundam dixit. Id uerbum Caesellius Vindex in commentario lectionum antiquarum ea figura scriptum dixit, qua ludibunda, ridibunda et errabunda dicitur ludens et ridens et errans.'

LATE LOQVENTES

Latine loquentes suspicatus est Ritschelius Parerg. I 143: sed cf. CGl. II 409 G. 'πλατυλόγος latiloquens.' Medicus quidam ineptus in anthol. XI 382, 5 πλατυλέσχης dicitur. Academicorum πλατυρημοσύνη ridetur a Timone sill. fr. XXXXII W.

I

sed dum populária

Agimús per ludum

Nonius 150, 26 'populatia, ut nugalia uel puerilia. Laberius Late loquentibus: e dum' e. q. s.

1 sed scripsi et FH^1 e φ haec Scaliger: alia ariolari facile est popularia Gesnerus puerilia ω populacia Aldina

II

Quí pedem ex tabérna tulimus, tántus cum instarét pluor.

Nonius 220, 32 'pluuia . . . masculini Laberius Late loquente: qui' e. q. s.

instaret Hauptius staret ω

NATAL

I

60 cippus. obba. camella.

I sq. Gellius XVI 7, 9 'Laberius . . . item in mimo, qui inscribitur natal, cippum dicit et obbam et camellam et pittacium et capitium. Induis, inquit, capitium, t. p.'

natal Par. Q Dan. Magl. Voss. Z m. 2 (nata m. 1) nata. l. Voss. X nata. L. Petav. Natalicius Fleckeisenus Natalis vel Natta Bothius pittacium Reg., om. Lugd. pittaciu Magl. pictacium Petav. capitatiū Par. Q

П

Induis cápitium, túnicae pittácium.

capitium Par. Q m. 2 captiū Voss. X captiuū Par. Q Voss. Z Reg. Magl. Voss. X m. 2 induis Cápitium tunicae pittacium ordinavit Fleckeisenus: mihi tetrameter creticus catalecticus videtur

NECYOMANTIA

Propter fr. II non ante annum 710 actam fuisse monuit Fleckeisenus epist. ad Hertzium p. 39. Inlustraverunt idem Mommsenus hist. Rom. III⁸ 591 et Bergkius opusc. I 408 sq.

I

Dum diútius retinétur, nostri oblítus est.

Gellius XX 6, 6 'non paucis in locis nostri atque uestri dictum, non nostrum aut uestrum. . . . Laberius in Necyomantia: dum' e. q. s. (necromantia Magl. recentt.)

detinetur Magl. Reg.

П

Duás uxores? hércle hoc plus negóti est, inquit cócio: Séx aediles uíderat.

Gellius XVI 7, 12 'item in Necyomantia cotionem peruulgate dicit, quem ueteres arillatorem dixerunt. Verba Laberi haec sunt: duas' e. q. s. (necromantia Magl.)

1 hercle hoc Bothius hoc hercle (s. hercule) ω negocii Paris. negotio Reg. est inquit ψ, recte defendit Bergkius opusc. I 408 eet. Quid Paris. ēēn quid Lugd. cocio (ut CIL IV 2416) ω coctio praecipit Pauli Festus p. 51, ita Plautus Asin. 203: cf. Fleckeisenus mus. Rhen. 8, 231 Corssenus symb. crit. 16 Loewii Prodr. 285 2 Qui sex Bergkius: retinui sermonem proverbialem, cuius exempla praeter alios Hauptius ind. lectionn. Berol. 1868/9 quaedam composuit.

NVPTIAE

65 Aequum ánimum indigna iníquat contumélia.

Nonius 126, 30 'iniquat.'

indigna Passeratius et Fruterius indignat BaH^1L^2M indignant CF^1 indignanti EH^2PW indignatione Onions

PARILICII

Parmich, ludi scilicet.

Foríolus esse uidére: in coleós cacas.

Nonius 114, 13 'foria, stercora liquidiora . . . Lauerius in Panilicis: foriolus' e. q. s. 'foriolus, qui foria facile emittat, soluti scilicet uentris.' (Paliliciis Bothius: Pariliciis ad Compitaliciorum exemplum conieci. Paliliis vel Pariliis x)

uidere olim scripsi uideres $EFHLW^1$ uideris PW^2 foriolu's ut uidere proposuit CFWMuellerus in coles Bue coleos, del. in, olim scripsi. Cf. Priap. 69, 4 fóriolus uideris esse, quia c. in c. Luchs stud. I 70

PAVPERTAS

I

Nihîlne refert, móllem e lanitia 'Attica An pécore ex hirto (dúrum) uestitúm geras?

Nonius 212, 21 'lanitium genere neutro . . . feminino Lauerius Paupertate: nihil' e. q. s.

1 nihilne scripsi nihil ω nil Bothius deficiente primo pede enim nil Bergkius 2 pecore ex hirto Marquardtus vitae Rom. priv. p. 460 pecore ex hircorum ω , in quibus vide an pecore ex hirto hirsutum lateat ex hircorum pecore Muretus tergore ex hircorum Bergkius pectore ex hircorum olim scripseram durum Bue, crassum inseruit Marquardtus uestitum Lipsius uestium ψ uestigium W

TT

Vísus hac noctú bidenti (sum Hérculi) proptér uiam 70 Fácere.

Nonius 53, 25 'bidentes qui aestimant ob eam causam oues a Vergilio dictas, quod duos dentes habeant, pessime ac uitiose intellegunt . . . melius intellegi potest, si biennis dixerit auctoritate . Pomponius in Atellana [Gall. Transalp.] Laberius in Paupertate: uisus' e. q. s. (paupere Vrbin. 307) Cf. Gellius XVI 6.

1 noctu Quicheratius nocte ω nocte ego Bothius bidenti scripsi bidentis ω bidente Leopardus sum Herculi addidi, om. ω : cf. Festus p. 229 'propter uiam' et Macrobius Sat. II 2, 4 facere sum propter uiam clausulam versus fuisse non inprobabiliter coniecit Quicheratius

III

meó licentiátu

Nonius 212, 5 'licentiam feminino. Masculino Laberius in Paupertate: meo l.'

licentiatu Guietus licentatus @

PISCATOR

pugillar

711

Beda de orthogr. CGL VII 285 K. 'Laberius in Piscatore singulariter hoc pugillar dixit.' Charisius p. 75 P. 'item laber . . . singulariter hoc pugillar dicit.' (Ita enim cod.; 'item * singulariter' ed. pr.) Cf. CGl IV 152, 32 G.

RESTIO

I

Demócritus Abderítes physicus phílosophus Clipeúm constituit cóntra exortum Hyperíonis, Oculós effodere ut pósset splendore aéreo. Ita rádiis solis áciem effodit lúminis, Malís bene esse né uideret cíuibus. Sic égo fulgentis spléndorem pecúniae Volo élucificare éxitum aetatí meae, Ne in ré bona esse uídeam nequam fílium.

75

Gellius X 17 Democritum philosophum in monumentis historiae Graecae scriptum est, uirum praeter alios uenerandum auctoritateque antiqua praeditum, luminibus oculorum sua sponte se priuasse, quia existimaret cogitationes commentationesque animi sui in contemplandis naturae rationibus uegetiores et exactiores fore, si eas uidendi inlecebris et oculorum impedimentis liberasset. Id factum eius modumque ipsum, quo caecitatem facile sollertia subtilissima consciuit. Laberius poeta in mimo, quem scripsit Restionem,' (restitionem, rectione, rectiorem codd., correxit Fruterius) 'uersibus quidem satis munde atque graphice factis descripsit, sed causam uoluntariae caecitatis finxit aliam, uertitque in eam rem, quam tum agebat, non inconcinniter. Est enim persona, quae hoc aput Laberium dicit, diuitis auari et parci, sumptum plurimum asotiamque' (cf. Ritschelius opusc. Il 397) 'adulescentis uiri' (immo filii aut severe; uiuide Bothius) 'deplorantis. Versus Laberiani sunt: Democritus' e. q. s. Nonius 106, 20 'elucificare, dictum a luce. Laberius [77 sq.].' Cf. Menandri fr. 83 M. τυφλον ὁ πλούτος και τυφιούς Τούς έμβιέποντας είς έαυτον δεικνύει.

1—8 Disposuit hos versus Fruterius Veris. H 13 6 ego] ito Nonii ω cito vett. edd. fulgenti Gellii ψ praeter Voss., Nonii ψ praeter E W splendorem Gellii ed. Torn. splendore in Gellii ω splendore Nonii ω pecunia Gellii Voss. 7 uolo elucificare Nonius uelo (euolo Voss.) lucificare Gellii ψ aetatis Nonius 8 ne om. Lugd. uideam esse Gellii ψ praeter Voss.

O 21 JOST J. J. D. III Log Jos Politicalogora a 200

talabarriunculi

Gellius XVI 7, 6 'Laberius . . . item in Restione talabarriunculos dicit, quos uulgus talabarriones.' (Sic libri omnes, calabarriunculos vulgo. Num caballariunculos an tabellariunculos ut Falsterus?) Cf. gloss. Vatic. in A. Mai auct. class. VIII 590 'tabelliones, aleones. taberniones, tabernae sectatores.'

GI

SALINATOR

80 Nón mammosa, nón annosa, nón bibosa, nón procax

Gellius III 12, 4 'bibosum dictum nondum etiam usquam repperi, nisi apud Laberium; neque aliud est quod simili inclinatu dicatur. Non enim simile est ut uinosus aut uitiosus ceteraque, quae hoc modo dicuntur: quoniam a uocabulis, non a uerbo inclinata sunt. Laberius in mimo, qui Salinator inscriptus est, uerbo hoc ita utitur: non' e. q. s.

annosa] Cf. M. Hertzius exped. philol. clin. 13. anosa R. Klotzius pannosa Studemundus conl. Martiale III 72, 3

SATVRNALIA

botulus. homo leuenna.

801

Gellius XVI 7, 11 'Laberius . . . atque item in mimo, qui Saturnalia inscriptus est, botulum pro farcimine appellat, et hominem leuennam pro leui.' (bortulum Paris. leuennem susp. Bothius)

SCYLAX

Eundem mimum esse quem Catularium statuit Scaliger nec adversatur Ritschelius Parerg. I 158. Cf. Petronius c. 64

. . lubídinitate lábitur

Nonius 491, 4 'lubidinitas pro lubidine. Laberius in Scylace: l. l.' (Colace coni. Junius)

libidinitate Ba (etiam in lemmate), L1

SEDIGITVS

Grúndientem aspéxi scrofam

Nonius 114, 29 'grunnire dicuntur porci, quod eorum proprium uocis est . . . Laberius in Sedicito: g. a. s.' Idem 465, 1 'grundire cum sit proprie suum, ut Laberius in Sedicit: grundientem a. s.' (Sedigito Bentinus) Cf. Plinius n. h. XI 244.

grundientem et O p. 465 scrofum Ba p. 465

SORORES

Hoc uóluit clipeum cóntra peluem próici.

Nonius 196, 24 'clipeus generis masculini . . . neutro

230

Vergilius: et clipeum super intonat ingens. Licinius... clipea portant. Lauerius Sororibus: hoc' e. q. s

clypeum edd. clipeus ω proici contra peluem ω Velium Longum CGL VII 65 K. cf. v. 94 Caecil. 134 p. Próici Onions

П

84/5

Laus nómine gloria aléscit.

Nonius 248, 4 'adolescere (alescere x) crescei adulescentem dicimus. Lucretius lib. II: donique adu ('alescendi' Lachm.) 'summum tetigere cacumen. Lal Sororibus: laus' e. q. s.

Paroemiacum agnovit Lachmannus Lucr. p. 140 H^2LW nomine agendi nomine GH^1 nomen Lachman nomini? alescit GH^1L^1 , Lachmannus adolescit dolescit P laus cum adolescit, nominatur gloria eadem sententia eis quae in textu posui exprimitur. laus nomen g. Adoléscit olim metiebar

Ш

Ecástor mustum somniculósum.

Gellius IX 12, 11 'item C. Caluus in poematis la dicit, non ut uulgo dicitur qui laborat, sed in quo l... eadem ratione Laberius quoque in Sororibus: eca quit, m. s.' (soporibus Bern. Lugd. Par.) Nonius p. 'somniculosus, quod ad somnos uocet.' (sic la 'uacet' libri)

mustum Mercerus multum ω Ludere possis mustum (praébuit) multúm s. Displicent trochaei

STAMINARIAE

Nihil lucis titulo aut Petronii verbis c. 41 'sta duxi' aut Buecheleri apud Friedlaenderum commentari idem in Ritschelii opusc. II 510) accedit. De mimo Sta cogitat Woelfflinus mus. Rhen. 43, 308.

Tóllet bona fidé uos Orcus núdas in catómium

Gellius XVI 7, 4 'Laberius . . . neque non obsolets et maculantia ex sordidiore uulgi usu ponit, quale est minariis: tollet' e. q. s. Cf. Cicero ad fam. VII 25 'u in catomum Catoninos.' De locutione 'in catomum'

Roensch ann. philoll. 1883 p. 211 sqq. cf. CGl V 594 G. 'catamaiti, ergastulum.' 595 'catomain, ergastulum' ('catomium' Scaliger, Fort. 'catomoin' = κατ' ἄμοιν)

Iambicum octonarium cum Bothio Bergkius commendavit ortus Magl. Lugd. corus Aem. Baehrens catomium Juntina, prob. Prellerus myth. Rom. II 63 catonium Gellii Lugd. X, tuebatur Salmasius catomum φ, Turnebus. Charonium Ascens., Loensis Misc. epiph. III 5

STRICTVRAE?

Sine língua caput pedárii senténtia est.

Gellius III 18, 9 'uersum quoque Laberi, in quo id uocabulum' (pedarius) 'positum est, notari iussimus, quem legimus in mimo, qui Stricturae inscriptus est: caput' e. q. s. scripturae χ scriptura Ascens., Bergkius opusc. I 391: ariolando proferri multa possunt, e. c. secturae structurae al.

sine lingua caput Fleckeisenus caput sine lingua ω pedani χ pedaria vulgo cáput ut sine lingua (vel sine lingua caput) pedari ⟨nimirum⟩ sententiast Bergkius capút sine lingua ⟨in curia⟩ sententiast pedari coni. Bue sine l. aput pedarium s. est Lachmannus ad Lucil. v. 1098

TAVRVS

hietantúr fores

Diomedes p. 336 P. 'hiare et hietare . . . Laberius etiam in Tauro passiuo modo enuntiauit: hietantur fores, inquit, pro eo sane, quod est hietant, id est patent.'

TVSCA

I

dóminus (est) nostér tua

90

Lúculentitáte captus.

Nonius 135, 3 'luculentitatem a luculento . . . Lauerius Tusca: dominus' e. q. s. (Thucca H¹L¹ Tucca H² L²W)

noster] nt L^1 est ante tua inseruit Bergkius, nunc ante noster x dóminus luculentitate captus (est) noster tua Bothius

the and heath, date a feet print and of text 7 and G. Seeter

Cóncitata móbilitatam ménte maestas . .

Nonius 137, 27 'mestas pro mestifices' ('moestificas' Junius) 'Laberius Tusco: concitatam' e. q. s.

concitata F'H2 concitata L concitatam H'W mobilitatam Bothius, om. F'1H2L mobilitata \(\varphi \) mentem Vrbin. 307 mente me Bothius maesta P Fortasse mulierem in exitu versus fuit, nisi forte mente me maestas magis praestat

Sine lingue caput prehirugententin och

. . . . bípedem bliteam béluam

Nonius 80, 25 'blitea, inutilis, a blito, herba nullius usus . . . Laberius in Tucca: b. b. b.' (Tusca Bothius)

or surgerity and property of the larger of t inridentér petit

Charisius p. 181 P. 'inridenter: Laberius in Tusca: inridenter petit.'

VIRGO

serul ultimatell . . .

Amóre cecidi támquam blatta in péluim.

Nonius 543, 26 'peluis, sinus aquarius, in quo uaria' ('uasa' x) 'perluuntur' ('pelluuntur' Colb.), 'unde 'ei nomen est. Lauerius Virgine: amore' e. q. s.

peluim trisyllabum: cf. Caecil. 134

adiquis (set) months tun

95 Sí quidem meá colustra frúctus fecissét . .

Nonius 84, 13 'colustra, lac concretum in mammis Lucilius ... Lauerius in Virgine: siquidem mea colustra fretus terris studere fecisset sumere aquam ex fonte.' Ex quibus [cre]terris sumere aquam ex fonte verba Naevii Lycurgo (XVII) restitui.

fructus scripsi fretus o fartus x

To our nigotam natmbin praeminishments

álienum appetónibus

Viae éxpeditae déuerticula s(únt)

Nonius 74, 8 'appetones ab adpetendo dicti. Laberius in Virgine: alienum' e. q. s. (apetones H²L apectones HP apeditones Colb. Dan. appeditones Ba Liberius Ba)

1 apetonibus ω 2 expeditae Bue perditae (perdita Ba) ω paratae x deuerticulas (diuerticulas Ba) ω : sunt in ultima littera s latere olim animadverti mala suppl. Bue bona x

EX INCERTIS FABULIS

The state of the s

Prologus

Necessitas, cuius cursus transuersi impetum Voluérunt multi effúgere, pauci pótuerunt, Quo mé detrusit paéne extremis sénsibus! Quem núlla ambitio, núlla umquam largítio, 5 Nullús timor, uis núlla, nulla auctóritas Mouére potuit în iuuenta dé statu: Ecce in senecta ut fácile labefecit loco Viri éxcellentis ménte clemente édita Summíssa placide blándiloguens orátio! 10 Etenim ípsi di negáre cui nil pótuerunt, Hominém me denegáre quis possét pati? Ego bís tricenis ánnis actis síne nota Equés Romanus é Lare egressús meo Domúm reuertar mímus, ni mirum hóc die 15 Vnó plus uixi míhi quam uiuendúm fuit. Fortúna, inmóderata in bono aeque atque in malo, Si tíbi erat libitum lítterarum laúdibus Floréns cacumen nóstrae famae frángere, 115 Cur cúm uigebam mémbris praeuiridántibus,
Satis fácere populo et táli cum poterám uiro,
Non mé flexibilem cóncuruasti ut cárperes?
Nuncíne me deicis? quó? quid ad scaenam ádfero?

120 Decórem formae an dígnitatem córporis,
Animí uirtutem an uócis iucundaé sonum?

Vt hédera serpens uíres arboreás necat, Ita mé uetustas ámplexu annorum énecat: Sepúlcri similis níl nisi nomen rétineo.

I-III Macrobius Sat. II 7 'Laberium asperae libertatis equitem Romanum Caesar quingentis milibus inuitauit, ut prodiret in scaenam et ipse ageret mimos, quos scriptitabat. Sed potestas non solum si inuitet, sed etiam si supplicet cogit: unde se et Laberius a Caesare coactum in prologo testatur his uersibus: Necessitas' e. q. s. 'In ipsa quoque actione subinde se qua poterat ulciscebatur inducto habitu Syri, qui uelut flagris caesus praeripientique se similis exclamabat: [II] et paulo post adiecit [III]. Quo dicto uniuersitas populi ad solum Caesarem oculos et ora conuertit, notantes inpotentiam eius hac dicacitate lapidatam. Ob haec in Publilium' (sic Par. 'Publium' vulg.) 'uertit fauorem.' Narraverat eadem Gellius in libro VIII. cuius capitulum 15 hoc est: 'quibus modis ignominiatus tractatusque sit a C. Caesare Laberius poeta: atque inibi appositi uersus super eadem re eiusdem Laberii.' Adlusit Cicero de off. I 31, 114 'suum quisque igitur noscat ingenium . . . ne scaenici plus quam nos uideantur habere prudentiae. illi enim non optimas, sed sibi accommodatissimas fabulas eligunt ad quas igitur res aptissimi erimus, in eis potissimum elaborabimus, sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt, omnis adhibenda erit cura meditatio diligentia, ut ea si non decore at quam minime indecore facere possimus' e. q. s.

1 impetu Ba m. pr. 3 me] modo Regin. detrusti Scaliger, qui Graece vertit hunc prologum 4 nulla inquam Gud. nulla quem Bothius, 6 in iuuenta potuit Par. 8 clementi Heinsius 10 de Ba 11 quis] qui susp. H. Meyerus 12 trecenis Par. 13 e Fruterius, om. \omega ex Scaliger

12 trecents Par. 13 e Fruterius, om. ω ex Scaliger 15 om. Par. 16 Forma Ba m. pr. 18 florens Lipsius floris ω 21 flexibilem me ω, transposuit Muretus (mus. Rhen. 33, 245) flexilem me Bue 22 nuncine Schneidewinus nunc ω An quor? 24 iocundae ω 25 hedera Par. 26 enecat Par. necat φ 27 sepulchris Ba

П

Porró, Quirites! líbertatem pérdimus.

125

Ш

Necésse est multos tímeat quem multí timent.

Seneca de ira II 11, 3 'occurrat hoc loco tibi Laberianus ille uersus, qui medio ciuili bello in theatro dictus totum in se populum non aliter conuertit, quam si missa esset uox publici adfectus: necesse' e. q. s. Cf. Syri sent. 338 et fals. 217 p. 127 W. Pseudoseneca de moribus 61 et cod. Cusanus p. 113 'qui a multis timetur, multos timet.' Ausonius septem sap. sent. 4, 5 p. 150 W. 'multis terribilis timeto' (al. 'caueto') 'multos.' Solon apud Anton. Meliss. serm. περί βασιλέως (Orelli opusc. Graec. sent. I 162, 19) ὁ πολλοῖς φοβείσθω et alii. Cf. Macrobius laudatus ad fr. II.

TV

Non póssunt primi esse ómnes omni in témpore. Summum ád gradum cum cláritatis uéneris, Consístes aegre, níctu citius décidas.

Cecidi égo, cadet qui séquitur: laus est pública.

130

Macrobius Sat. II 7, 7 (Publilius Syrus) 'cum mimos componeret ingentique adsensu in Italiae oppidis agere coepisset, productus Romae per Caesaris ludos, omnes qui tunc scripta et operas suas in scaenam locauerant prouocauit, ut singuli secum posita inuicem materia pro tempore contenderent. Nec ullo recusante superauit omnes, in quis et Laberium. Vnde Caesar adridens hoc modo pronuntiauit: fauénte tibi me uíctus es, Laberi, á Syro: statimque Publilio palmam et Laberio anulum aureum cum quingentis sestertiis dedit. Tunc Publilius ad Laberium recedentem ait: quícum contendísti scriptor, húnc spectator súbleua. Sed et Laberius sequenti statim commissione mimo nouo interiecit hos uersus: non possunt' e. q. s. (Publilius nomen exhibet Paris. ubi Publius yulgatur.)

3 consistentes Palat. agere, sup. egre, Gud. nictu scripsi nec Med. ab nec Angl. Med. c et \(\phi \) citius quam.

ascendas Par. citius quam descendas Ba citius quam escendas Schneidewinus decidas Ba decides Par. cades Schraderus nimio citius decides conl. Plauti Trin. 387 Bue

Porce. Qualities! Rhortutery perfumis-

Autúmno, ubi caurus pópulis decídua folia pándit.

Nonius 100, 9 'decidua, quae decidant, ut occidua, quae occidant. Laberius: in altum non' e. q. s.

autumno scripsi in altum non $F^{2}HW$ sin altum non E sinalitum non P sin alium non $F^{1}L$ in autumno Bothius caurus populis scripsi, caput a foliis (folis L) ω : de cauro cf. Plin. n. h. II 47, 124 et Lucretius VI 135 in autumno ubi frondéns caput (al. coma árboris) d. f. p. coni. Bue. Violentius septenarium trochaicum út (vel síc) in autumno, ubi caúrus folia pándit decidua ín solo effinxeram

at he action a common of the Manufact to Manufact to the land

túus amor

Tám cito crescít quam porrus, tám quam palma fírmiter.

Fronto epist. II 9 p. 30 Nab. 'et quod ait Laberius de amore, suo modo καὶ ἐπὶ ἰδία μούση, amor tuus' e. q. s. 'hoc igitur ego ad desiderium uerto, quod ille de amore ait.'

1 amor tuus cod., transposui Senarii amor tuus täm cito Crescit e. q. s. praeplacent Buechelero 2 tam firme quam palma Fronto

VII

134/6 Ad amorem iniciendum delenimenta esse deleramenta, beneficia autem ueneficia.

Fronto epist in M. Caesarem I 6 p. 19 Nab. 'uerum est profecto, quod ait noster Laberius, ad amorem iniciendum delenimenta esse deleramenta, beneficia autem ueneficia.' Cf. Apuleius apol. 102 p. 112 K. 'o graue ueneficium dicam an ingratum beneficium?'

deliramenta suadere non audebat Buttmannus deliberamenta cod. delibamenta Jacobsius Ad numeros sententiam sic fere redigas: ad amorem delénimenta méra deleramenta sunt, Nón beneficia, séd ueneficia......

valuable of bony VIII at all per line it to

Incipio adulescénturire et néscio quid nugárum facere.

Nonius 74, 15 'adulescenturire. Laberius: incipio' e. q. s.

IX

Quae nám mens, quae deléritas uos súppolitorís facit Cum cáno . . eúgio puéllitari . . .?

Nonius 490, 20 'deleritas, deleratio' (ita W in mg., Leid. Bamb.) 'Laberius: quae nam' e. q. s.

1 deleritas BaLW in mg. deliritas φ subpolitoris vel suppolitoris (sopp. P sup. Ba^1) ω (cf. coroll. LXXXVIII) suppilatores Aldina 2 puellari H^1 uellitari ed. pr. uelitari ed. 1480 puellitarier Scaliger anilique post cano, turpiter in fine versus supplet Bue: pro illo etiam uxoris cogitari potest

X and apple of the last

uxorém tuam

141

Et meám nouercam cónsectari lápidibus A pópulo uideo.

Priscianus p. 791 P. 'Laberius: uxorem' e. q. s. 'consectari passiue posuit, διώνεσθαι.' Cf. v. 11 sq.

1 sqq. Versus restituit Bothius: uxorem tuam et (et om. Bamb., fort. recte) meam nouercam a populo lapidibus consectari uideo o, quo servato ordine trochaeos úxorem . . . lapidibus Cónsectari u. parum numerosos Hertzius proposuit

Could properly began the bearing block

. . . . frustrámur inridémur

Priscianus p. 793 P. 'frustratus ματαιωθείς. Laberius: f. i.'

XII

Láuite item hillam! cócus si lumbum adússit, caedetúr 145 flagris.

Nonius 122, 10 'hillas intestina ueteres esse dixeront;

unde Bohillae, oppidum in Italia, quod eo bos intestina uulnere trahens aduenerit. Laberius: labit' e. q. s.

lauite item scripsi lauititem H^2 labitatem F^1H^1L labititem φ illam FH^1L coque Vrbin. 307 caedetur flagris scripsi flagris ceditur W mg. fragilis ceditur EFH^1LP fragulis caeditor coni. x ($Probus\ CGL\ IV\ 198$, 9 'flagellum, $non\ fragellum$ ')

IIIX

Plinius n. h. IX 17, 28 'postea praecipuam' (inter pisces) 'auctoritatem fuisse lupo et asellis Nepos Cornelius et Laberius poeta mimorum tradidere.'

XIV

. . . [áliqua parte] euúlserat

Diomedes p. 369 P. 'uello uellis uulsi, sed melius uelli . Laberius: aliqua parte p.'

aliqua parte grammatico reliquit Keilius euulserat Buc euulserat corr. puulserat Monac. praeuulserat φ

XV

coícior in fullónicam

XV sq. Gellius XVI 7, 5 eis quae ad XVII transcripsimus haec subiecit: 'et coicior inquit in f. et [XVIa].'

XVIa

Quid próperas? ecquid praécurris Calidóniam?

ecquid Petav. &qd Germ. quid \(\varphi \) zcurris Lugd. Calidoniam scripsi, scil. Atalantam caldonia \(\varphi \)

XVIb

Maéreo: mens incorrupta miseriter corrumpitur.

Nonius 517, 1 'miseriter pro misere. Laberius mereo' e. q. s. (mareo BaL¹ Marco pro titulo fabulae ed. princ. eademque opinione ducti ceteri: Macco Bentinus Nereo Bothius Mario vel Morione ipse conieci, quamquam dubitanter; maereo in poetae textum intulit Quicheratius, marceo x)

mereo HPW mareo BaCL1 macreo L2

XVII

mendicimonium. moechimonium. adulterio. adulteritas. 150 depudicauit. abluuium. elutriare lintea. lauandaria.

Gellius XVI 7, 1 'Laberius in mimis, quos scriptitauit, oppido quam uerba finxit praelicenter. Nam et mendicimonium dixit et moechimonium et adulterionem adulteritatemque pro adulterio, et depudicauit pro stuprauit et abluuium pro diluuio... et elutriare lintea et lauandaria dicit, quae ad lauandum sint data.' Cf. Nonius p. 140, 31 ad Cophini II exscriptus. (eleutriare Paris. eleutriare [e eras.] Reg. Cf. Roensch ann. philoll. 1883 p. 214 labandaria Paris. Lugd. labrandria Voss. labandria φ lauandria vulgo)

XVIII

arra

Gellius XVII 2, 21 'nunc arrabo in sordidis uerbis haberi coeptus ac multo uidetur sordidius arra, quamquam arra quoque ueteres saepe dixerint, et compluriens Laberius.'

XIX

dictabolaria

Fronto de orat. p. 156 Nab. 'neque ignoro — — ut Laberius, dictabolaria, immo dicteria potius eum' (Senecam) 'quam dicta continere.' Cf. Novius inc. fab. XV.

XX

arietem reciprocicornem, lanicutem, testitrahum

Tertullianus de pallio 1 'nam et arietem non quem Laberius reciprocicornem et lanicutem et testitrahum,' (testitrabum Vindob. Leid., ed. pr. textrabum Laur.) 'sed trabes machina est, quae muros frangere militat' e. q. s. Vnde Salmasius uersum fecit hunc: Recíprocicornis lámicus testítrahus. Graece: ἀνακαμφικέρατος ἐριόθριξ ὀρχεισύρος. Cf. Aries mimus.

TA NEW XXI of Second of Carlons

Tertullianus apolog. 48 'age iam, si qui philosophus adfirmet, ut ait Laberius de sententia Pythagorae, hominem fieri ex mulo, colubram ex muliere, et in eam opinionem omnia argumenta eloquii uirtute distorserit, nonne consensum mouebit et fidem infiget etiam ab animalibus abstinendi propterea? persuasum quis habeat, ne forte bubulam de aliquo proauo suo obsonet? Cf. Cancer.

Senarium sic (vel ait) hóminem fieri ex múlo, colubram ex múliere notavit Bue

XXII

155 [dextrabus]

Nonius 493, 19 'dextrabus pro dexteris. Laberius in Odissia: deque manibus dextrabus.' Aut Livius cum Bentino scribendum aut lacuna statuenda huius modi: 'Laberius . . . Liuius in Odissia' e. q. s.

XXIII

sobrior

Charisius p. 64 P. 'sobrius, quod nomen comparari non debet. neque enim sobrior neque sobrissimus dici potest, quamuis Laberius sobrior dixerit.'

manufactures and XXIV manufactures makes

aluus

Charisius p. 61 P. 'aluum Vergilius feminino genere saepe dixit, sed masculine Caluus . . . et Heluius Cinna . . . et Laberius et Accius frequenter, quod magis usus celebrauit.'

Alitan

obiter

Charisius p. 187 P. 'obiter diuus Hadrianus sermonum primo quaerit an Latinum sit: quamquam, inquit, apud Laberium haec uox esse dicatur' e. q. s.

The property of the state of th

Cicero ad fam. VII 11, 2 (Trebatio a. 701) 'sed heus tu, quid agis? ecquid fit? uideo enim te iam iocari per litteras si cito te rettuleris, sermo nullus erit; si diutius frustra afueris, non modo Laberium, sed etiam sodalem nostrum Valerium pertimesco. mira enim persona induci potest Britannici iure consulti. haec ego non rideo, quamuis tu rideas; sed de re seuerissima tecum, ut soleo, iocor.' Cf. 10, 1.

VALERIVS

VALERIVS, iure consultus et Ciceronis familiaris, quem ut Laberium mimos scripsisse evincere videntur Ciceronis ad fam. VII 11, 2 verba modo laudata. Dixerunt de eo Schwabius quaest. Catull. 25 sq., et R. Schoellius legis XII tabb. rell. p. 38, cf. praeterea coroll. LXXXVIII.

PHORMIO

Рновмю utrum palliata fuerit et ab alio nescio quo Valerio facta an huius Valerii mimus, sane incertum, quamquam titulo ipso mimus certe non excluditur.

Quid híc cum tragicis uérsis et syrmá facis?

Priscianus p. 679 P. 'Valerius in Phormione: quid' e. q. s. 'pro syrmate.' Idem p. 712 P. 'uersi quoque pro uersus. Laberius . . . Valerius in Phormione: quid'e. q. s. (u alirius Sang. Terentius Reg. Terrent. Halb. Terr Barb. in mg. Cf. Iuvent. inc. fab. I. II)

PVBLILIVS SYRVS

De nominibus disseruit Woelfflinus in Philol. XXII p. 439 sqq. et in prolegomenis p. 3 sq.

MVRMVRCO

Thesaur. nov. Lat. in A. Mai auct. class. VIII 362 'mu-murcones' (murmurones Hildebrandus gloss. Par. p. 214), 'murmuratores mugissores mussitatores.' (Placidus CGl V 33 6. 'murgissor, irrisor lusor.' p. 85: 'murgiso, callidus murmurator.' Cf. ibid. IV 260. 366. 539 V 312 'murgisso') Gloss. Vat. CGl IV 117 G. 'mirmidones, dolosi.'

Céllas seruorúm conuerri

Priscianus p. 900 P. 'uerro enim secundum Seruium uersi facit, secundum Charisium autem uerri, quod et usus comprobat... Publius in Murmunthone: cellas s. c.' (puplius Sang. Carolir. muromunthone Halb. Barb., om. Sang. muromuntone Carolir. moro munthone Grut. muro munthone Bong. muromonthones, corr. mauromonthones, Bamb. murmurithone Reg. murmunthone Zwicc. a Darmst³ Krehlii. Mimo Mutone Niebuhrius in margine exemplaris sui. Moro mentone vel Murrhinone vel Moquoμόθωνι proposuit Ritschelius, Murmidone Hertzius, Murmillone Bernhardy. Cogitavi ipse olim de Muto Mutuno vel Muro Mutuni vel Murco mutone.) Hesychius: μύρκος 'δ καθόλον μὴ δυνάμενος λαλεῖν. Συρακούσιοι. ἐνεός, ἄφωνος. Cf. μυρικᾶς.

PVTATORES

Progrédere et ne quis látibuletur, próspice.

Nonius 133, 7 'latibulet et latibuletur pro lateat. Neuius Erotopaegnion . . . Publilili putatoribus: progredere' e. q. s. (Publilius ed. a. 1476)

praegredere Quicheratius prospice P^{1} ? Vrbin. 307 perspice φ

EX INCERTIS FABULIS

T

	Luxúriae rictu Mártis marcent moénia.	
	Tuó palato claúsus pauo páscitur	
	Plumáto amictus aúreo Babylónico,	5
	Gallína tibi Numídica, tibi gallús spado:	
5	Cicónia etiam gráta peregrina hóspita	
	Pietáticultrix grácilipes crotalístria	
	Auis, éxul hiemis, títulus tepidi témporis,	
	Nequítiae nidum in cáccabo fecít modo.	10
	Quo márgaritam cáram tibi, bacam Indicam,	
10	Smarágdum ad quam rem uíridem, pretiosúm uitrum,	14
	Quo Cárchedonios óptas ignes lápideos,	15
	Nisi út scintilles? próbitas est carbúnculus.	
	An út matrona ornáta phaleris pélagiis	12
	Tollát pedes indómita in strato extráneo?	
15	Aequum ést induere núptam uentum téxtilem,	17
	Palám prostare núdam in nebula línea?]	

Petronius 55 'rogo, inquit' (Trimalchio) 'magister, quid putas inter Ciceronem et Publilium interesse? ego alterum puto disertiorem fuisse, alterum honestiorem. quid enim his melius dici potest? luxuriae' e. q. s. Bernhardyo hist. lit. Rom. 460 exemplum Publilianae artis imitari magis quam exprimere videntur hi versus.

1 ritu Tragur. 2 pascitur Scaliger nascitur Tragur. 6 pietaticultrix Leid. pietatis cultrix φ 8 modo Jacobsius, Bue meo ω 9 margaritam caram scripsi margarita cara ω

tibi, bacam Indicam Heinsius tibi baca (bacça Leid.) indica Bern. Leid. tribaca indica \(\phi \) uitribaca Indica coni. Bue Post hunc versum quaedam excidisse olim putaveram: miscuisse Trimalchionem quos meminerat Syri versus credit Bue, huic versui apte continuari v. 14, et v. 12 sq. post v. 15 sq. sequi debuisse 10 uiride p. u. coni. Bue 11 portas malit Heinsius aptas Jacobsius 12 scintilles Heinsius scintillet \(\psi \) scintillet Voss. scintillent \(\pi \) est \(\psi \) e Bern. 'nisi forte probitatem carbunculum habueris qui scintillare debeat' interpretatur Bue, si sana

sit scriptura. carbunculas Trag. carbunculos Bern. scintillet probitas e carbunculis Bue^2 14 tollas conieci 15 inducere Leid. inducere φ 16 linea Leid. lune (lunae) φ

TT

Quid érgo in uentre parti sarabaras tuo Suspénderit?

20 Isidorus orig. XIX 23 'sarabarae sunt fluxa ac sinuosa uestimenta, de quibus legitur in Daniele...et Publius: ut quid' e.q.s. (pl^πpl, del. upl, suprascr. m. 2 † plublius Mon. Puplius Wolfenb.) σαράβαρα anaxyrides qualibus Persae utebantur: Antiphanes in Scythis apud Poll. 7, 59. 10, 168. Ergo apud Syrum quoque Persae nescio cuius bracae rideri videntur.

1 ut quid ω: delevi ut corruptum fort. ex ait in uentre parti sarabaras tuo scripsi in uentre tuo parti (parthi Wolfenb. parthis Mon.) sarabara Wolfenb. Germ. German. duo parthi in uentre tuo sarabaras suas Gu. 1 in uentre tuo parthi sarabaras suas Gu. 2. 3 2 suspenderit scripsi suspenderint Germ. 1 et i suppuncta Germ. 2 suspenderunt φ quid ergo? in uentre Parthi (vel Parthi in u.) sarabaras tuo suspenderant Bue

CATVLLVS

LAVREOLVS

I

Iuvenalis sat. VIII 187 'Laureolum uelox etiam bene Lentulus egit Iudice me dignus uera cruce.' scholiasta 'hoc ideo quia in ipso mimo Laureolo figitur' ('fingitur' Dziatzko mus. Rhen. 31, 380) 'crux: unde uera cruce dignus est Lentulus, qui tanto detestabilior est, quanto melius gestum imitatus est scaenicum. hic Lentulus nobilis fuit et suscepit serui personam in agendo mimo et deprehensus in falso cruci fixus est.' Iosephus antiq. XIX 1, 13 μῖμος εἰσάγεται, καθ' ὂν σταυροῦται ληστῶν ἡγεμών.

Cf. Martialis de spectac. 7 'qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus Adsiduam nimio pectore pauit auem, Nuda Caledonio sic uiscera praebuit urso Non falsa pendens in cruce Laureolus' e. q. s. Tertullianus adv. Valentin. 14 'ita depulsa quo minus pergeret nec habens superuolare crucem, id est Horon, quia nullum Catulli Laureolum fuerit exercitata' e. q. s.

II

Suetonius Calig. 57 'et cum in Laureolo mimo, in quo actor proripiens se ruina sanguinem uomit, plures secundarum certatim experimentum artis darent, cruore scaena abundauit.'

PHASMA

Iuvenalis VIII 185 'consumptis opibus uocem, Damasippe, locasti Sipario, clamosum ageres ut Phasma Catulli.' schol. 'nomen est mimographi, et Phasma nomen est fabulae.'

INCERTVS MIMVS

Iuvenalis XIII 109 'nam cum magna malae super est audacia causae, Creditur a multis fiducia. mimum agit ille, Vrbani qualem fugitiuus scurra Catulli.' schol. 'talis est enim mimus, ubi seruus fugitiuus dominum suum trahit.'

LENTVLVS

CATINENSES

Tertullianus de pallio 4 'sed et qui ante Tirynthium accesserat pugil Cleomachus post Olympiae cum incredibili mutatu de masculo fluxisset, intra cutem caesus et ultra inter fullones iam Nouianos coronandus meritoque mimographo Lentulo in Catinensibus commemoratus utique sicut uestigia cestuum uiriis occupauit, ita et endromidis solocem aliqua multicia synthesi extrusit.' Cf. Furii Bibaculi in schol. Iuven. 8, 16 versum 'Osce senex Catinaeque puer, Cumana meretrix.'

LENTVLI. HOSTILII

Hieronymus adv. Rufin. II p. 414 'et quasi mimum Philistionis uel Lentuli ac (l. aut) Marulli stropham eleganti sermone confictam'. Cf. Tertullianus ad nationes I 10 Mercator in Marium p. 9 B. (mus. Rhen. 44, 530) Anubidis personati sc. adulterium aliquod ipso aerae nostrae initio Romae commissum Iosephus antiquit. XVIII 3, 4 narrat; de Luno Carris culto Spartianus in Caracalli vita c. 7.

Tertullianus apolog. 15 'dispicite Lentulorum et Hostiliorum uenustates utrum mimos an deos uestros in iocis et strophis rideatis: moechum Anubin et masculum Lunam et Dianam flagellatam et Iouis mortui testamentum recitatum et tres Hercules famelicos inrisos.'

MARVLLVS

De Marvilo testimonia composuit Hauptius Herm. I 43: adde S. Paulini epigr. in corp. eccl. lat. 16, 499 v. 79, de quo Manitius in mus. Rhen. 50, 153.

INCERTI NOMINIS

I

Numquám recedis.

Servius in Aen. VII 499 'perque ilia] hoc ile et haec ilia facit. hinc et Iuuenalis: uis frater ab ipsis Ilibus? nam quod Marullus mimographus dixit: tu' e. q. s. 'cum de guloso diceret, allusit ad ciuitatis nomen. nam ab ili debuit dicere.' Idem in ecl. VII 26 'rumpantur ut ilia] sicut etiam in Aeneide diximus, hoc ile et haec ilia facit... nam Marullus mimographus contempsit artem ad iocum mouendum, et parasito dixit: tu ut Hector ab Ilio numquam recedis. est autem hoc dictum per amaritudinem rusticam.'

Marulli verba in senarios redegit Bothius imitare G. Hermannus imitaris Servius loco priore: altero usus testimonio ut Héctor tu recedis numquam ab Ilio commendavit Bue

TT

Iulius Capitolinus in vita Antonini philosophi c. 8 'adepti imperium ita ciuiliter se ambo egerunt, ut lenitatem Pii nemo desideraret, cum eos Marullus sui temporis mimographus cauillando inpune perstringeret.' Cf. praeterea anon. mim. fr. XI.

LVCILIVS

Seneca epist. 8, 9 'alienum est omne, quicquid optando euenit [Syri sent. 1]. hunc uersum a te dici non paulo melius sed adstrictius memini: non est tuum' e. q. s. 'Illud etiam nunc melius dictum a te non praeteribo: dari bonum' e. q. s. Rettulerunt inter Publilianas sententias: cf. sent. fals. 41. 243 W.

INCERTI NOMINIS

T

Non ést tuum, fortúna quod fecít tuum.

II

Darí bonum quod pótuit, auferrí potest.

ANONYMI

FABA

Cicero ad Att. I 16, 13 'uidesne consulatum illum nostrum, quem Curio antea ἀποθέωσιν uocabat, si hic factus erit, Fabam mimum futurum?'

Seneca apocoloc. 9 'olim, inquit, magna res erat deum fieri, iam famam mimum fecistis.' Cum apud utrumque ἀπο-θεώσεως mentio fiat, argumentum mimi vix aliud fuisse potest quam Pythagorei de migratione animae dogmatis praeceptorumque ad victum pertinentium inrisio (hist. poes. Rom. 1° 226). Fabae reverentia quantam ridendi materiam praebuerit, causarum quibus abstinentia eius e. c. in Porphyrii vita c. 44 firmatur ineptiis satis declaratur. Novam nuper ariolationem inanibus exstructam argumentis pro certa vendidit Th. Birt in Dieterici Pulcinella 277 sq. eiusque adsensum tulit p. 91. Nec fatuum mimum probo, quod O. E. Schmidt Philologi n. s. X 554 proposuit.

LASERPICIARIVS

Petronius c. 35 'atque ipse etiam taeterrima uoce de Laserpiciario mimo canticum extorsit.'

TVTOR

Cf. anon. mim. IV-VI.

Cicero de orat. II 64, 259 'non insulsum genus' (ridiculi) 'ex eo, cum ad uerbum, non ad sententiam rem accipere uideare, ex quo uno genere totus est Tutor, mimus uetus oppido ridiculus.'

ALIVS MIMVS

Vxoris partes Thymelen, mariti Corinthum egisse conlegerunt ex Iuvenalis VIII 197 'mortem sic quisquam exhorruit, ut sit Zelotypus Thymeles, stupidi collega Corinthi?' Ceterum cf. Horatii sat. II 7, 59 sq. Martialis I 4, 5 II 72, 3 sq. IV 61, 11 sq. et infra fr. XXXIV.

Iuvenalis VI 44 'si moechorum notissimus olim Stulta maritali iam porrigit ora capistro, Quem totiens texit perituri cista Latini.' scholiasta 'qui totiens superueniente marito sub cista celatus est, ut in mimo.'

ANONYMORVM MIMORVM RELIQVIAE

Aliquot inter palliatae fragmenta receptos versiculos ad minum potius videri pertinere suo loco monui.

T

Rhetorica ad Herennium I 14, 24 'mimus quidam nominatim Accium poetam compellauit in scaena: cum eo Accius iniuriarum agit. hic nihil aliud defendit nisi licere nominari eum, cuius nomine scripta dentur agenda.'

Cf. II 13, 19 °C. Caelius iudex absoluit iniuriarum eum, qui Lucilium poetam in scaena nominatim laeserat, P. Mucius eum, qui L. Accium poetam nominauerat, condemnauit.' Fictam ad Graecum exemplum controversiam statuit Marx prol. p. 109.

TI

Cicero ad fam. IX 16, 7 'nunc uenio ad iocationes tuas, quoniam tu secundum Oenomaum Acei non ut olim solebat Atellanam, sed ut nunc fit mimum introduxisti. quem tu mihi pompilum, quem denarium narras? quam tyrotarichi patinam? facilitate mea ista ferebantur antea, nunc mutata res est: Hirtium ego et Dolabellam dicendi discipulos habeo, cenandi magistros quod si perseueras me ad matris tuae cenam reuocare, feram id quoque. uolo enim uidere animum, qui mihi audeat ista quae scribis adponere

aut etiam pompilum miniati Iouis similem. . . . tu uero . . . ad tyrotarichum antiquum redi . . . salis enim satis est, sannionum parum.' Cf. XIV.

Repetii locum, quamvis magnopere dubitem num certum mimum respexerit Cicero: nihili est Krahneri coniectura in ephem. Marb. 1852 p. 396 sqq. prolata, Popilium, Denarium, Tyrotarichi patinam exodiorum (Accianorum adeo!) nomina esse: ultimam, scil. tyrotarichi patinam Dieterich Pulc. 75. 109 saturam interpretatur. Ceterum cf. ad Att. IV 8a, 1. XIV 16, 1. pompilum Rutilius (idem infra scripsi, ubi polypum Med.) popillium Med. polypum Corradus popellum Bue thynnarium Rutilius (cantharum Mendelssohn naritam Fr. Schoell). Immo ne unum quidem denarium se in olla habere lamentatus erat Paetus (cf. 18, 4). miniani cod., corr. Lambinus: tenet illud Mendelssohn.

Ш

Cicero Phil. II 27, 66 'in eius igitur uiri copias cum se subito ingurgitasset, exultabat gaudio, persona de mimo: modo egens, repente diues.'

Cf. Cicero pro Quinctio 17, 55 'uetus est de scurra multo facilius diuitem quam patrem familias fieri posse.' Petronius c. 80:

'grex agit in scaena mimum: pater ille uocatur, filius hic, nomen diuitis ille tenet. mox ubi ridendas inclusit pagina partes, uera redit facies, dum simulata perit.'

(In v. 3 pro pagina expectes capsula: reponebantur enim in capsula chartae, quae scriptas partes exhibebant, cum peracta fabula esset. machina ci. Bue pergula nescio quis)

IV

Cicero pro Caelio 27, 64 'uelut haec tota fabula ueteris et plurimarum fabularum poetriae quam est sine argumento! quam nullum inuenire exitum potest!
... mimi ergo est iam exitus, non fabulae: in quo cum clausula non inuenitur, fugit aliquis e

manibus, deinde scabilla concrepant, aulaeum tollitur.' Cf. XXX.

V

Fátuus homo post quám rem habere coépit, est emórtuus.

V—VII Cicero de orat. II 67, 273 'acutum etiam illud est, cum ex alterius oratione aliud excipias atque ille uult ... sunt etiam illa subabsurda, sed eo ipso nomine saepe ridicula, non solum mimis perapposita, sed etiam quodam modo nobis. [1—5] Genus hoc leuius et, ut dixi, mimicum, sed habet non numquam aliquid etiam apud nos loci, ut use non stultus quasi stulte cum sale dicat aliquid.' Laberii esse fr. VII suspicatur Bergkius annall. philoll. 1870 p. 845, et cogitavit de eiusdem poetae Aquis caldis Vsenerus.

fatuus homo septenarii initio scripsi. homo fatuus ω, quod lacuna indicata olim prioris senarii frustum esse statuebam emortuus Lambinus mortuus ω

VI

..... quid est tibi ísta mulier? — 'Vxor. — Similís medius fídius.

Disposuit et explicavit Lachmannus in Lucr. 227.

VII

(Is) quám diu ad aquas fúit, numquam est mórtuus. 5

quod diu Lag. 2. 36 aquam Lag. 2. 36 Fortasse non umquam aut pro illo fuit vel uixit vel mansit scribendum emortuus Lambinus quam diu ad aquas f., numquam quisquam (iste numquam Bue) est mortuus Bergkius

VIII

Varro apud Augustinum de civ. dei IV 22 'ex eo enim poterimus, inquit, scire quem cuiusque causa deum inuocare atque aduocare debeamus: ne faciamus, ut mimi solent, et optemus a Libero aquam, a Lymphis uinum.'

Ibidem VI 1 'ne absurditate turpissima, qualis ioculariter in mimo fieri solet, peteretur a Libero aqua, a Lymphis uinum . . . quod cum fit ab scientibus mimis, digne ridentur in theatro.'

IX

. o dominum aequum ét bonum!

Suetonius Oct. 53 'domini appellationem ut maledictum et opprobrium semper exhorruit. cum spectante eo ludos pronuntiatum esset in mimo: o dominum' e. q. s. 'et uniuersi quasi de ipso dictum exultantes comprobassent, et statim manu uultuque indecoras adulationes repressit et insequenti die grauissimo corripuit edicto.' Idem narrat Orosius VI 22.

X

7 Vopiscus Aureliani c. 42 'ut bene dictum sit a quodam mimico scurra Claudii huius temporibus, in uno anulo bonos principes posse perscribi atque depingi.'

Vnde versus effecit Salmasius hos: in anulo uno principes possunt boni Scribi atque pingi. Aliter transpositis verbis alia effici possunt.

XI

Iulius Capitolinus de vita M. Antonini 29 'crimini ei datum est quod adulteros uxoris promouerit Tertullum et Vtilium et Orphitum et Moderatum ad uarios honores, cum Tertullum et prandentem cum uxore deprehenderit. de quo mimus in scaena praesente Antonino dixit: cum stupidus nomen adulteri uxoris a seruo quaereret et ille diceret ter Tullus et adhuc stupidus quaereret, respondit ille: iam tibi

dixi ter Tullus dicitur.' Stupidi Graeci comme morantur in CIL VI 1063 sq.

Mimus fortasse Marullus fuit, cuius vide fr. II.

Fortasse exitus versus hic fuit: iam tibi díxi ter, Tullús fuit; nam neque ter Tullus neque dixi ter separanda numeris esse sentio.

XII

(Vos) uíli uultis émere et caro uéndere.

Augustinus de trinit. XIII 3 'unde illa cuiusdam mimi facetissima praedicatur urbanitas, qui cum se promisisset in theatro quid in animo haberent et quid uellent omnes aliis ludis esse dicturum, atque ad diem constitutam ingenti expectatione maior multitudo conflueret, suspensis et silentibus omnibus dixisse perhibetur: uili uultis emere et caro uendere. In quo dicto leuissimi scaenici omnes tamen conscientias inuenerunt suas, eique uera ante oculos omnium constituta et tamen inprouisa dicenti admirabili fauore plauserunt.

XIII

Iulius Capitolinus de Maximinis duobus c. 9 'cum immortalem se prope crederet ob magnitudinem corporis uirtutisque, mimus quidam in theatro praesente illo dicitur uersus Graecos dixisse, quorum haec erat Latina sententia: et qui ab uno non potest occidi, a multis occiditur. elephans grandis est et occiditur, leo fortis est et occiditur, tigris fortis est et occiditur: caue multos, si singulos non times. et haec imperatore ipso praesente iam dicta sunt. sed cum interrogaret amicos, quid mimicus scurra dixisset, dictum est ei quod antiquos uersus cantaret contra homines asperos scriptos; et ille, ut erat Thrax et barbarus, credidit."]

XIV

Cicero de orat. II 61, 251 'atque hoc etiam animaduertendum est, non esse omnia ridicula faceta. quid enim potest esse tam ridiculum quam sannio est? ore, uultu, imitandis moribus, uoce, denique corpore ridetur ipso. salsum hunc possum dicere atque ita, non ut eius modi oratorem esse uelim, sed ut mimum.' ('imitandis moribus' incl. Harnecker) Cf. II et Nonius p. 61 v. sanniones. Zielinski quaest. com. 57.

XV

Nonius 6, 25 'caluitur dictum est frustratur, tractum a caluis mimicis, quod sint omnibus frustratui.'

XVI

Horatius epist. I 18, 10 'alter in obsequium plus aequo pronus et imi Derisor lecti sic nutum diuitis horret, Sic iterat uoces et uerba cadentia tollit, Vt puerum saeuo credas dictata magistro Reddere uel partis mimum tractare secundas.' Cf. XVII.

XVII

10 sálua res: cantát senex.

Festus p. 326 M. 'salua res senex quare parasiti Apollonis in scaena dictitent, causam Verrius in l. V., quorum prima est P littera, reddidit. quod C. Sulpicio C. Fuluio cos., M. Calpurnio Pisone pr. urb. faciente ludos subito ad arma exierint nuntiato aduentu hostium uictoresque in theatrum redierint solliciti, ne intermissi religionem adferrent instaurandique essent: inuentum esse ibi C. Pomponium libertinum mimum magno natu, qui ad tibicinem saltaret. itaque gaudio non interruptae religionis editam uocem nunc quoque celebrari. at in hoc libro refert Sinni Capitonis uerba, quibus eos ludos Apollinares Claudio et Fuluio cos. factos dicit ex

libris Sibyllinis et uaticinio Marcii uatis institutos, nec nominatur ullus Pomponius: ridiculeque de ipsa appellatione parasitorum Apollinis hic causam reddit, cum in eo praeterisset. ait enim ita appellari, quod C. Volumnius, qui ad tibicinem saltarit, secundarum partium fuerit, qui fere omnibus mimis parasitus inducatur.' Cf. XVI. Servius Verg. Aen. III 279 'nam cum Romani iracundia matris deum laborarent et eam nec sacrificiis nec ludis placare possent, quidam senex statutis ludis circensibus saltauit, quae sola fuit causa placationis, unde et natum prouerbium est: omnia secunda, saltat senex.' Adde Macrobii Sat. I 17, 25 sqq. Factum est quod narravit Verrius P. Sulpicio Galba Cn. Fulvio coss. anno 543/211, M. Calpurnio Pisone praetore urbano ludos Apollinares curante anno praeterito Ap. Claudio Pulchro Q. Fulvio Flacco coss. primum institutos, quo ipso anno parasitos Apollinis, h. e. artificum scaenicorum sodalitatem, institutos esse coniecit Merkelius ad Ovidii fast. p. CCXXXIV. Suspicor non in scaena, sed in cena parasitos istos Apollinis proverbio illo usos fuisse, cum re bene gesta epulis se recrearent.

XVIII

cata carisa

Placidus CGl V 15 (cf. p. 52) G. 'carisa, uetus lena percallida, unde et in mimo fallaces ancillae catacarisia (catacarisiae p. 52) appellabantur.' Cf. V 596 IV 28 G. Loewii Prodrom, 304 sqq. H. Jordan Krit. Beitr. 80 sqq.

catae carisae Hildebrandus

XIX

strutheum

Festus p. 313 M. 'strutheum in mimis praecipue uocant obscenam partem uirilem, a salacitate uidelicet passeris, qui Graece struthos dicitur.' Cf. schol. Iuvenal. VI 66.

XX

familiares

Seneca epist. V 6 (47), 14 'dominum patrem familiae adpellauerunt' (maiores nostri), 'seruos, quod etiam in mimis adhuc durat, familiares.' Cf. Macrobius Sat. I 11, 11.

XXI

ingluuiae

Gloss. Amplon. CGI V 367 G. 'in mimo ingluui tantum ad mimarios et mimographos pertinet.'

XXII

monopticus

Scalig. gloss. in CGl V 603 G. 'monopticus, m

XXIII

exodiarius

Placidus CGl V 67 G. 'exodiarius, in mimis delectabilis.' Cf. Loewii gloss. nominum p. 84.

XXIV

podiarius

Gl. Scal. in CGl V 608 G. 'podiarius, inter n

XXV

ludosi.

Gloss. Vatic. in CGl IV 112, 7. 9 V 464 G. mimosi.' (ludos, mimos IV 112, 7)

XXVI

choragium

Gloss. Paris. p. 284 H. 'choragium ornatus m est tiara.' Cf. Pauli Festus p. 52 M. 'choragium, inst scenarum.' Diversa est glossa in CGl IV 45, 6 V 59.

XXVII

choraula

Gloss. Vatic. CGl IV 44 G. 'choraula, mimus.' 594 G. 'choraula, iocularius.' Sang. 'coraula mimus, Plura collegit Hildebrandus.

XXVIII

strigio

Gloss. Scal. in CGl V 610 G. 'strigio, mimarius scenicus.' An strio vel istrio, i. e. histrio?

XXVIII a

Varro de l. l. VI 61 'dico hinc appellatum dictum in mimo ac dictiosus.'

XXIX

Augustinus de civ. dei VI 7 'numquid Priapo mimi, non etiam sacerdotes enormia pudenda fecerunt? an aliter stat adorandus in locis sacris quam procedit ridendus in theatris?' Cf. XIX. Seneca nat. qu. I 16, 1 'Hostius fuit Quadra obscenitatis in scaenam usque productae' e. q. s.

Eadem fere 'numquid enim Priapo mimi ac poetae, non etiam sacerdotes' e. q. s. habet Boethius de dis et praesensionibus in scholl. Cicer. ed. Orelli II p. 392, 37.

XXX

Seneca epist. 114, 6 'qui' (Maecenas) 'in omni publico coetu sic adparuerit, ut pallio uelaretur caput exclusis utrimque auribus, non aliter quam in mimo fugitiui diuitis solent.' Cf. III et IV.

diuitis Lipsius, Bue diuites Bamberg, dautes Argent, milites Hauptius Herm. VII 182.

XXXI

Ovidius trist. II 497 sqq. 'quid si scripsissem mimos obscena iocantes, Qui semper ficti crimen amoris habent?

In quibus assidue cultus procedit adulter, Verbaque dat stulto callida nupta uiro. Nubilis hos uirgo matronaque uirque puerque Spectat, et ex magna parte senatus adest. Nec satis incestis temerari uocibus aures: Assuescunt oculi multa pudenda pati. Cumque fefellit amans aliqua nouitate maritum, Plauditur et magno palma fauore datur.'

Cf. Valerius Maximus II 6, 7 Ael. Lampridius in vita Heliogabali c. 25 Minucius Felix 37, 12. Cyprianus ad Donatum c. 8. Alia testimonia similia vide in Grysari l. l. 18 sq.

XXXII

Arnobius adv. nat. IV 36 'etiam mimis et scurrilibus ludicris sanctissimorum personae interponuntur deorum . . . iocularibus feriuntur cauillationibus numina, conclamant et assurgunt theatra, caueae omnes concrepant fragoribus atque plausu.'

XXXIII

Arnobius adv. nationes VII 33 'mimis nimirum di gaudent, et illa uis praestans neque ullis hominum comprehensa naturis libentissime commodat audiendis his auris, quorum symplegmatibus plurimis intermixtos se esse derisionis in materiam norunt. delectantur, ut res est, stupidorum capitibus rasis, salapittarum sonitu atque plausu, factis et dictis turpibus, fascinorum ingentium rubore' e. q. s.

Conferri iussit Bue Aristophanis nub. 537 sqq.

XXXIV

Seneca controv. II 4 (12) p. 154 M. 'uere mimicae nuptiae, in quibus ante in cubiculum riualis uenit quam maritus.'

nuptiae, in Madvicus nustis, nustus, nostis, natis codd. Cf. Iuvenalis VI 44.

XXXV

Seneca de breuitate uitae 12, 8 'i nunc et mimos multa mentiri ad exprobrandam luxuriam puta. plura mehercules praetereunt quam fingunt et tanta incredibilium uitiorum copia ingenioso in hoc unum saeculo processit, ut iam mimorum arguere possimus neglegentiam.'

Mimum Vespasiano praesente in Marcelli theatro actum narrat Plutarchus de soll. anim. 19 p. 973 E. 'Ex Atellana mimove aut comoedia' sumptum a Frontone fer. Als. 3 p. 226 Nab. de Hadriano senarii frustum

. prándiorum opímorum esorem óptimum

conjectt Bue mus. Rhen. 35, 394.

Idem in actis martyrum Theodorici Ruinart opera ac studio collectis (Veronae 1731 p. 236 sq.) quae de Sancto Genesio 'magistro mimithymelae artis' Christiana mysteria per mimos irridente narrantur indicavit. Sed et haec et alia, quibus mimorum lascivia describitur, testimonia hic, ubi non id agitur, ut generis universi natura et historia adumbretur, praetereunda esse censui.

INDEX POETARVM

Fabulae Palliatae

Aquilius p. 38
Atilius p. 37
Caecilius Statius p. 40
Quintipor Clodius (Varronis sat. fr. 59 B. et epistula ad Fufium p. 259 R. cf. Buechelerus mus. Rhen. 14, 447)
Q. Ennius p. 5
Fundanius (Hor. sat. I 10, 42)
Aristius Fuscus 'scriptor comediarum' (Porphyrio Hor. epist. I 10)
Iuventius p. 94
Licinius Imbrex p. 39
Livius Andronicus p. 4

Luscius Lanuvinus p. 96
T. Maccius Plautus
Cn. Naevius p. 6
Plautius (Gell. III 3, 10)
M. Pomponius Bassulus (cf.
Ritschelius opusc. IV 16 sqq.
Buechelerus carm. lat. epigr. I
n. 97)
P. Terentius Afer
Trabea p. 36
Sextus Turpilius p. 98
Vatronius p. 131 (Buechelerus
mus. Rhen. 33, 310)
Vergilius Romanus (Plin. epist.
VI 21)

Togatae

L. Afranius p. 193
T. Quinctius Atta p. 188
Aelius Lamia? Pseudoacr. Hor.
a. p. 288

Antonius Rufus? ibid. Titinius p. 157

Trabeatae

C. Melissus (Suet. de gramm. ill. 21 cf. schol. Hor. a. p. 288)

Atellanae

Aprissius (?) p. 332 L. Cornelius Sulla (Athen. VI p. 261 c cf. Welckerus de trag. Gr. 1362) Mummius p. 331 Novius p. 307 L. Pomponius Bononiensis p. 269

Mimi

Aemilius Severianus, Tarraconensis (CIL II n. 4092) Atticus (Martialis II 7, 3) Catullus p. 370 Hostilius p. 372 Decimus Laberius p. 339 Lentulus p. 371 Lucilius p. 373 Marullus p. 373 Publilius Syrus p. 368 Valerius p. 367

INDEX FABULARUM

Palliatae

ACHARISTIO Plauti ACONTIZOMENOS Naevi ADDICTVS Plauti ADELPHOE Terenti ADELPH . . Anonymi p. 131 AETHRIO* Caecili AGITATORIA Naevi AGROECVS Plauti (?) AGRYPNVNTES Naevi AMPHITRVO Plauti ANAGNORIZOMENE Iuventi p. 94 ANDREA Caecili ANDRIA Terenti ANDROGYNOS Caecili ANVS Plauti (?) APPELLA Naevi ARIOLVS Naevi ARTEMO Plauti ASINARIA Plauti ASOTVS Caecili ASTIOLOGA* Naevi ASTRABA Plauti (?) AVLVLARIA Plauti BACARIA Plauti (cf. Loewius Prodr. 292) BACCHIDES Plauti BIS COMPRESSA Plauti (?) BOEOTIA Aquili an Plauti? p. 38 BOETHVNTES Turpili BVRRA Vatroni (cf. Buechelerus mus. Rhen. 33, 310 cf. CGL V 8, 20. 51, 3) CAECVS vel PRAEDONES Plauti

CALCEOLVS Planti CANEPHORVS Turpili CAPTIVI Plauti CARBONARIA Naevi Plauti CASINA Plauti CAVPVNCVLA* Enni CESISTION (†) Plauti (CACI-STION Ritschelius Parerg. 151 COCISTRIO Loewius Prodrom. 291) CHALCIA Caecili CHRYSION Caecili CISTELLARIA Plauti CLAMIDARIA i. e. CHLAMY-DARIA Naevi COLAX Naevi Plauti COMMORIENTES Plauti (?) COMMOTRIA* Naevi CONDALIVM Plauti (?) CORNICVLA (an CORNICV-LARIA?) Plauti COROLLARIA Naevi CVRCVLIO Plauti DARDANVS Caecili DAVOS Caecili DEMANDATI Caecili DEMENTES Naevi DEMETRIVS Naevi Turpili DEMIVRGVS Turpili DOLVS Naevi DYSCOLVS Plauti (?) EPHESIO Caecili EPICLEROS Caecili Turpili EPIDICVS Plauti EPISTATHMOS Caecili EPISTVLA Caecili

EVNVCHVS Terenti EX HAVTV HESTOS Caecili EXVL Caecili FAENERATOR (= OBOLO-STATES) Caecili FAENERATRIX (s. FENERA-TRIX) Plauti FALLACIA Caecili FIGVLVS Naevi FRETVM Plauti (?) FRIVOLARIA Plauti **FVGITIVI** Plauti GAMOS Caecili GEORGOS Anonymi p. 131 GLADIOLVS Livi GLAVCOMA Naevi GVMINASTICVS Naevi HARPAZOMENE Caecili HEAVTON TIMORVMENOS Terenti (cf. Dziatzko mus. Rhen. 27, 159 sqq.) HECYRA Terenti HETAERA Turpili HORTVLVS Plauti HYDRIA Anonymi p. 131 HYMNIS Caecili HYPOBOLIMAEVS (= SVB-DITIVOS) Caecili HYPOBOLIMAEVS AESCHI-NVS Caecili HYPOBOLIMAEVS CHAERE-STRATVS Caecili HYPOBOLIMAEVS RASTRA-RIA Caecili IMBRII Caecili KARINE Caecili LAMPADIO Naevi LEMNIAE Turpili LENONES GEMINI Planti (?) LEON Naevi (Gell. III 3, 15) LEVCADIA Turpili LINDIA Turpili LIPARGVS? (LVPERCVS conieci HARPAGVS Loewius Prodr. 292 cf. Ritschelius opusc. II 729 sqq. LEPAR-

GVS Buechelerus apud Winterum) Plauti LVDIVS Livi MENAECHMI Plauti MERCATOR Plauti MERETRIX Caecili MILES GLORIOSVS Plauti (cf. Fleckeisenus mus. Rhen. 14. 628 sq. A. Riese ibid. 22, 303 sq.) MISOGYNOS Atili p. 37 MOSTELLARIA Plauti NAGIDO Naevi NAVCLERVS Caecili NAVTAE? Naevi NEAERA Licini p. 39 NERVOLARIA Naevi Plauti NOTHVS NICASIO Caecili OBOLOSTATES (= FAENE-RATOR) Caecili PAEDION Turpili PAELEX Naevi PAGON? Plauti (cf. coroll. CIII sq. Ritschelius Parera. 151 opusc. II 731 Locwius Prodr. 292) PANCRATIASTES Enni PARASITVS MEDICVS Plauti PARASITVS PIGER Plauti PARATERVSA Turpili PATRVOS (= POENVLVS) Plauti PAVSIMACHVS Caecili PERSA Plauti PERSONATA Naevi PHASMA Plauti (= MOSTEL-LARIA) Lusci p. 96 PHILOPATOR Turpili PHILVMENA Caecili PHORMIO Terenti PLOCINVM Plauti PLOCIVM Caecili POENVLVS Plauti POLVMENI Caecili PORTITOR Caecili PRAEDONES Plauti (cf. CAE-CVS)

PROGAMOS Caecili PROIECTVS Naevi PSEVDVLVS (an PSEVDO-LVS?) Plauti PVGIL Caecili QVADRIGEMINI Naevi RVDENS Plauti SATVRIO Plauti SCEMATICVS? (cf. Ritschelius Parerg. 168 sq.) Plauti SITELLITERGVS? (SVILLI-TERGVS Buechelerus) Plauti SORTIENTES = CASINA Plauti STALAGMVS* Naevi STICHVS Plauti STIGMATIAS Naevi SVBDITIVOS = HYPOBOLI-MAEVS Caecili

SYMBOLVM Caecili SYNARISTOSAE Caecili SYNEPHEBI Caecili SYRACVSII Caecili TARENTILLA Naevi TECHNICVS Naevi TESTICVLARIA Naevi THENSAVRVS Lusci p. 96 THRASYLEON Turpili TITTHE Caecili TRIBACELVS* Naevi TRIGEMINI Plauti TRINVMMVS Plauti TRIPHALLVS Naevi TRIVMPHVS Caecili TRVCVLENTVS Plauti TVNICVLARIA Naevi VERPVS* Livi VIDVLARIA Plauti

Togatae

ABDVCTA Afrani AEDILICIA Attae AEQVALES Afrani AQVAE CALDAE Attae AVCTIO Afrani AVGVR Afrani BARBATVS (?) Titini BRVNDISINAE Afrani BVCCO ADOPTATVS Afrani(?) cf. p. 274 CAECVS Titini CINERARIVS Afrani COMPITALIA Afrani CONCILIATRIX Attae CONSOBRINI Afrani CRIMEN Afrani DEDITIO Afrani DEPOSITVM Afrani DIVORTIVM Afrani EMANCIPATVS Afrani EPISTVLA Afrani **EXCEPTVS** Afrani FERENTINATIS (= PSAL-TRIA) Titini

FRATRIAE Afrani FVLLONIA Titini GEMINA Titini GRATVLATIO Attae HORTENSIVS Titini IDA (?) Afrani INCENDIVM Afrani INIMICI Afrani INSVBRA* Titini p. 183 IVRISPERITA Titini LIBERTVS Afrani LVCVBRATIO Attae MARITI Afrani MATERTERAE (an MATER-TERA?) Attae MATERTERAE Afrani MEGALENSIA Attae Afrani NVRVS Attae* OMEN Afrani PANTELIVS* Afrani POMPA Afrani PRIVIGNA Titini PRIVIGNVS Afrani PRILIA* Titini

PRODIGVS Afrani
PRODITVS Afrani
PROMVS Afrani
PROSA (?) Afrani
PSALTRIA sive FERENTINATIS Titini
PVRGAMENTVM Afrani
QVINTVS Titini
REPVDIATVS Afrani
SATVRA Attae
SELLA Afrani
SETINA Titini
SIMVLANS Afrani
SOCRVS Attae

SORORES Afrani
SVPPLICATIO Attae
SVSDECTA Afrani
TALIO Afrani
TEMERABIVS Afrani
THAIS Afrani
TIBLENA Phini
TIRO PROFICESCENS Attae
TITVLVS Afrani
VARVS* Titini
VELITERNA Titini
VIRGO Afrani
VOPISCVS Afrani

Atellanae

ADELPHI Pomponi AEDITVMVS Pomponi AGAMEMNO SVPPOSITVS Pomponi AGRICOLA Novi ALEONES Pomponi ANDROMACHA Novi ANVLVS POSTERIOR Pom-ARIADNE Pomponi Porphyr. ad Hor. a. p. 220 cf. Welckerus de trag. Gr. 1363, Vahlenus mus. Rhen. 16, 473 ARMORVM IVDICIVM Pom-ARVSPEX vel PEXOR RV-STICVS* Pomponi ASINA Pomponi ASINVS* Novi ATALANTE Pomponi Porph. ad Hor. a. p. 220 cf. Welckerus de trag. Gr. 1363] AVCTORATVS (cf. BVCCO AVCTORATVS) Pomponi AVGVR Pomponi AVTONOE Anonymi Iuven. VI 71 BVBVLCVS CERDO Novi

BVCCO ADOPTATVS Pomponi

BVCCO AVCTORATVS AVCTORATVS) Pomponi BVCCVLVS Novi CAMPANI Pomponi CAPELLA Pomponi CITHARISTA* (an HETAE-RISTA?) Pomponi COLLEGIVM Pomponi CONCHA Pomponi CONDICIONES Pomponi CRETVLA vel PETITOR Pomponi DAPATICI Novi DECVMA Pomponi Novi DECVMA FVLLONIS Pomponi DIVES* Pomponi DOTALIS* Pomponi DOTATA Pomponi Novi DVO DOSSENNI Novi ECVLEVS Novi ERGASTILVS* Pomponi EXODIVM Novi FICITOR Novi FVLLONES Pomponi Novi FVLLONES FERIATI Novi FVLLONICVM Novi FVNVS Novi GALLI TRANSALPINI Pomponi

GALLINARIA Novi GEMINI Novi HERCVLES COACTOR Novi HERES PETITOR Pomponi HETAERA Novi HIRNEA PAPPI Pomponi KALENDAE MARTIAE Pomponi LAR FAMILIARIS Pomponi LENO Pomponi LIGNARIA Novi MACCI GEMINI Pomponi MACCI GEMINI PRIORES (?) Pomponi MACCVS Pomponi Novi MACCVS COPO Novi MACCVS EXVL Novi MACCVS MILES Pomponi MACCVS SEQVESTER Pomponi MACCVS VIRGO Pomponi MAIALIS Pomponi MALIVOLI Novi MANIA MEDICA Novi MARSVPPIVM (= VACCA)Pomponi MARSYA Pomponi MEDICVS Pomponi MEVIA Pomponi p. 284 MILITES POMÉTINENSES Novi MORTIS ET VITAE IVDI-CIVM Novi MVNDA Pomponi NVPTIAE Pomponi OPTIO Novi PACILIVS* Novi PAEDIVM Novi PANNVCEATI Pomponi PAPPVS AGRICOLA Pomponi PAPPVS PRAETERITVS Pomponi Novi PARCI Pomponi PARCVS Novi PATRVOS Pomponi

PETITOR (= CRETVLA) Pomponi PEXOR RVSTICVS* (= ARV-SPEX) Pomponi PHILOSOPHIA Pomponi PHOENISSAE Novi PICTORES* Pomponi PICVS Novi PISCATORES Pomponi PISTOR Pomponi PLACENTA Pomponi PORCETRA Pomponi PRAECO POSTERIOR Pom-PRAEFECTVS MORVM Pomponi PROSTIBVLVM Pomponi PYTHO GORGONIVS * Pomponi QVAESTIO Novi QVINQVATRVS Pomponi RVSTICVS Pomponi SANNIONES Novi SARCVLARIA Pomponi SATVRA Pomponi SISYPHVS Pomponi Porphyr. ad Hor. a. p. 220 cf. Welckerus de trag. Gr. 1363 SPONSA PAPPI Pomponi SVRDVS Novi SYNEPHEBI Pomponi SYRI Pomponi TABELLARIA Novi (an Naevi?) TOGVLARIA Novi TRIPERTITA Novi VACCA vel MARSVPPIVM Pomponi VERNIONES (?) Pomponi VERRES AEGROTVS Pomponi VERRES SALVOS* Pomponi VINDEMIATORES Novi VIRGO PRAEGNANS Novi ZONA Novi

Mimi

ALEXANDREA Laberi ANNA PERANNA Laberi AQVAE CALDAE Laberi ARIES Laberi AVGVR Laberi AVLVLARIA Laberi BELONISTRIA Laberi CACOMNEMON Laberi CAECVLI Laberi CANCER Laberi CARCER Laberi CATINENSES Lentuli p. 71 CATVLARIVS Laberi CENTONARIVS Laberi COLAX Laberi COLORATOR Laberi COMPITALIA Laberi COPHINVS Laberi CRETENSIS Laberi EPHEBVS Laberi FABA Anonymi p. 374 FVLLO Laberi GALLI Laberi GEMELLI Laberi HETAERA? Laberi IMAGO Laberi LACVS AVERNVS Laberi

LASERPICIARIVS Anonymi p. 374 LATE LOQVENTES Laberi LAVREOLVS Catulli p. 370 MVRMVRCO* Publili NATAL Laberi NECYOMANTIA Laberi NVPTIAE Laberi PARILICII* Laberi PAVPERTAS Laberi PHASMA Catulli p. 371 PHORMIO Valeri p. 367 PISCATOR Laberi PVTATORES Publili RESTIO Laberi SALINATOR Laberi SATVRNALIA Laberi SCYLAX Laberi SEDIGITVS Laberi SORORES Laberi STAMINARIAE Laberi STRICTVRAE Laberi TAVRVS Laberi TVSCA Laberi TVTOR Anonymi p. 374 VIRGO Laberi

VERLAG VIN B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

HERAUSOEDERN VOM PROF. PAUL HINNESERA

(i) a Tables, Lee, S. Jester West contains a successor infinition with contiin air Approximation and arrivals for Prince Prince (Approximate)

Told to IIIn greatpays - achartlather Kutturgenioto, - Amer-

Con CD - Ole material resonance of ilinia - Ruthing Dieta - Ole -Con - Ole Tochmenter Kolturlation - India toch Market Lation - India toch Market

The Angres area for the restaurance of the second s

Probehort and Special-Prospakes -- --

Army and the first the second second

Common to Dr. Will. D. Leading School of the Common to Dr. W. Schlescher. B. Des Aplication of the Common to Dr. Williams and Dr. Williams and

